

AJUNTAMENT D'ALELLA

POUM

Annex Complementari
Normatives i estudis sectorials vinculants

Volum III - 2 de 2

2014
PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

ÍNDEX

1. Normativa del PEPMNP – La Conreria – Sant Mateu – Céllec
2. Pla Director Urbanístic del Sistema Costener
3. Diagnosi de les tendències del paisatge dels municipis d'Alella, el Masnou i Teià
4. Regulació dels sistemes d'espais oberts del PTMB pel que fa als sòls de protecció preventiva i sòls de protecció especial pel seu interès natural i agrari.
5. Estudi per a la identificació dels riscos geològics.

**PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL
ALELLA**

1.- **NORMATIVA DEL PEPMNP - LA CONRERIA - SANT MATEU - CÈLLECS.**

1.- NORMATIVA DEL PEPMNP - LA CONRERIA - SANT MATEU - CÈLLECS.

La regulació dins l'àmbit del terme municipal d'Alella pel PEPMNP al sòl inclòs dins el pla especial és la recollida als articles següents.

Article 2

Àmbit d'aplicació. Delimitació definitiva

2.1 L'àmbit d'aplicació d'aquest Pla especial és l'establert als plànols d'ordenació O-1 (Delimitació i zonificació), que es transcriu a l'annex 1 d'aquestes normes.

2.2 Els límits del Pla especial tenen el caràcter de delimitació definitiva de l'espai d'interès natural de la Conreria-Sant Mateu-Cèllecs als efectes del compliment de l'article 8 de les normes del PEIN. A l'annex 2 d'aquestes normes es descriu detalladament aquesta delimitació.

2.3 L'àmbit de l'espai comprèn territoris dels termes municipals de Santa Maria de Martorelles, Vallromanes, Vilanova del Vallès, la Roca del Vallès, Argentona, Òrrius, Cabrera de Mar, Cabrils, Vilassar de Dalt, Premià de Dalt, Teià, Alella, Tiana i Badalona.

2.4 S'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquestes normes els terrenys classificats com a urbans o urbanitzables pels instruments urbanístics vigents en el moment de l'aprovació inicial del Pla especial, amb l'excepció, indicada a la descripció detallada de la delimitació, d'alguns terrenys qualificats com a zones verdes, sistema d'espais lliures o similar en els mateixos instruments urbanístics.

Article 3

Marc jurídic

3.1 El Pla especial ha estat formulat i tramitat d'acord amb el que estableix la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals (en endavant, Llei 12/1985), el Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el PEIN, i altra normativa concordant.

3.2 Atès el que disposa l'article 5 de la Llei 12/1985, aquest Pla té també els efectes propis dels plans especials previstos a la normativa urbanística.

Article 5

Interpretació

5.1 Les determinacions del Pla especial s'interpreten basant-se en aquells criteris que, partint del sentit propi de les seves paraules en relació amb el context i els antecedents legislatius en la matèria, tinguin en compte principalment el seu esperit i la seva finalitat protectora.

5.2 En cas de produir-se contradiccions en la regulació del Pla entre els diferents documents, es considera vàlida la determinació que impliqui nivells de protecció més alts dels valors ecològics i paisatgístics, i que representi un millor assoliment dels objectius establerts pel Pla especial. Pel que fa a la delimitació definitiva de l'espai preval, en cas de contradicció entre els plànols d'ordenació i la descripció detallada de la delimitació, aquesta darrera.

5.3 Per interpretar correctament el règim jurídic que aquest Pla estableix per a un determinat ús, instal·lació, construcció o activitat s'ha de consultar el règim aplicable a la zona definida per aquest Pla especial en la qual s'hagi de situar (capítol III d'aquestes normes, Regulació de zones), així com aquelles determinacions específiques per a l'ús, instal·lació, construcció o activitat de què es tracti en el capítol II d'aquestes normes (Normes generals d'ordenació), i tenint en compte les normes de protecció del medi o l'element afectat (seccions 5 i 6 del capítol II).

Article 6

Obligatorietat

6.1 Tant les administracions públiques com els particulars estan obligats al compliment de les disposicions que conté el Pla especial. Conseqüentment, qualsevol actuació o intervenció sobre

l'àmbit del Pla susceptible d'alterar-ne la seva realitat física o l'ús, tingui caràcter definitiu o provisional, sigui d'iniciativa pública o privada, ha d'ajustar-se a les disposicions esmentades.

6.2 Als efectes del punt anterior, són determinacions de caràcter normatiu les contingudes a les normes i plànols d'ordenació, incloses les directrius que s'hi estableixen, les quals són de compliment obligat.

6.3 L'obligatorietat esmentada en els punts anteriors no limita les facultats que corresponen als diferents departaments de la Generalitat de Catalunya i de les administracions locals per a l'exercici, d'acord amb les previsions del Pla, de les seves competències, segons la legislació específica aplicable en cada cas.

Article 7

Desenvolupament del Pla especial

Amb l'objecte de complementar i desenvolupar les determinacions del Pla especial, sense perjudici de la seva immediata aplicació, poden aprovar-se:

- a) Plans especials, normes especials i catàlegs, d'acord amb el que preveu la legislació urbanística i altra legislació aplicable segons la seva finalitat.
- b) Projectes tècnics i normes sectorials, d'acord amb les legislacions específiques aplicables.
- c) Plans i programes de gestió, necessaris per a assolir les finalitats del Pla.

Articles relatius a les normes generals d'ordenació:

Article 8

Règim urbanístic

8.1 A l'àmbit del Pla és d'aplicació el règim del sòl no urbanitzable fixat per la legislació aplicable en matèria de règim del sòl i per la legislació urbanística vigent a Catalunya. Els plans urbanístics l'àmbit d'ordenació dels quals afecti l'àmbit d'aquest Pla especial han d'incorporar les seves determinacions i justificar degudament el seu compliment.

8.2 Els terrenys inclosos en l'àmbit del Pla que el planejament urbanístic hagi qualificat com a sistemes d'espais lliures, zones verdes o similars (veure plànols d'ordenació), en cap cas no poden ser objecte d'usos o transformacions que no siguin congruents amb la seva naturalesa d'espai natural. En qualsevol cas hi són admesos els usos propis de la seva qualificació quan siguin compatibles amb aquest objectiu de conservació i d'acord amb la regulació establerta per aquest Pla especial.

8.3 En les transferències de propietat, divisions i segregacions de terrenys rústics no poden efectuar-se segregacions en contra del que disposa la legislació agrària i forestal.

Article 9

Usos i activitats compatibles

9.1 S'admeten a cada zona els usos i les activitats relacionats amb la seva regulació específica (capítol III d'aquestes normes) sempre que s'ajustin a les altres disposicions establertes per aquest Pla especial, a la legislació urbanística vigent i a la legislació sectorial aplicable, i sense perjudici de les determinacions més restrictives establertes pel planejament urbanístic o aquelles que es puguin establir en el marc dels procediments d'autorització en el sòl no urbanitzable als quals es fa referència a l'article 11.8 d'aquestes normes. En particular, les edificacions o instal·lacions destinades a aquestes activitats s'han d'adequar a les condicions d'edificació i ocupació establertes a l'article 11 i següents d'aquestes normes.

9.2 Els usos i activitats compatibles en cada zona s'admeten sense perjudici de l'aplicació de l'article 17, Avaluacions d'impacte ambiental, de les normes del PEIN (Decret 328/1992) i altra normativa concordant en la matèria.

Article 10**Usos i activitats incompatibles**

S'entenen com a incompatibles i no admesos en l'àmbit d'aquest Pla especial tots aquells usos, activitats o actuacions que es detallen a continuació:

- a) Activitats industrials i comercials, a excepció de les de tipus agropecuari i artesanal complementàries a les activitats agràries de la finca on es localitzen.
- b) Noves activitats extractives i ampliació de les existents.
- c) Activitats d'abocament o d'emmagatzematge de qualsevol tipus de residu o deixalla, llevat que tinguin relació amb la naturalesa, el destí o la producció agrícola, ramadera i forestal de la finca on es localitzen.
- d) Tractament o eliminació de qualsevol tipus de residu o deixalla. S'entén exclosa d'aquesta prohibició la utilització de fems, purins, restes vegetals agrícoles i forestals o altres restes orgàniques en les activitats agràries, les quals es regulen d'acord amb la legislació sectorial aplicable. S'entenen també excloses les instal·lacions degudament legalitzades de tractament de les aigües residuals, així com la utilització de runes, materials d'enderroc i fangs procedents de la depuració d'aigües residuals per al rebuiment i restauració d'activitats extractives autoritzades, en els supòsits que estableix l'article 20.3 d'aquestes normes.
- e) Usos esportius o de lleure susceptibles de provocar alteracions significatives en els sistemes naturals i la biodiversitat, nivells sonors alts, erosió del sòl o molèsties a la fauna silvestre protegida, com per exemple les instal·lacions permanents o temporals de tir al plat i similars.
- f) Complexos hotelers, recreatius i esportius (parcs recreatius i aquàtics, zoològics, golfs, càmpings, caravànings, aeròdroms, etc.), amb excepció de les activitats de turisme rural i similars, com ara la residència-casa de pagès i la residència en casa de colònies, quan s'ubiquin en les edificacions existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial.
- g) Establiment d'àrees de caça amb regulació especial, d'acord amb el que preveu la normativa vigent per als espais del PEIN.

Article 11**Condicions generals de les edificacions**

11.1 En general, s'admeten les obres de conservació, millora i rehabilitació de les edificacions existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial, destinades al desenvolupament dels usos i activitats admeses per aquest.

Les edificacions de nova planta i les ampliacions s'admeten exclusivament en els supòsits següents:

- a) Edificacions destinades a les activitats agrícoles, ramaderes o forestals i habitatges unifamiliars a la zona agrícola i d'espais oberts (clau 3), d'acord amb la seva regulació específica (vegeu l'article 47).
- b) Ampliacions de les edificacions existents en el moment de l'aprovació inicial del Pla especial destinades al desenvolupament de les activitats i usos admesos a les zones forestals (clau 1), forestal de recuperació (clau 2), agrícola i d'espais oberts (clau 3) i de regulació especial (clau 5), d'acord amb els articles corresponents al capítol III d'aquestes normes.
- c) Ampliacions i edificacions de nova planta a la zona d'equipaments i serveis (clau 4), d'acord amb la seva regulació específica (vegeu l'article 48).

11.2 A efectes d'aquest article, la construcció de volums annexos no separats més de 10 m de l'edificació preexistent pot considerar-se ampliació de les edificacions existents quan concorren condicions per un tractament més respectuós de l'edificació o per a la seva integració paisatgística. Igualment, la construcció de piscines, pistes esportives encerclades en alçada, coberts i altres instal·lacions equiparables ha de comportar-se com a superfície construïda.

11.3 A efectes d'aquest Pla, la instal·lació permanent de construccions prefabricades, cases mòbils, carpes o altres elements de característiques anàlogues tenen la consideració d'edificació i estan

subjectes a l'articulat corresponent. En qualsevol cas, no s'admet la instal·lació permanent de caravanes de càmping i altres modalitats similars. També es consideren edificacions els hivernacles, quan aquests comporten la construcció de fonaments, murets perimetrals o altres elements de caràcter permanent.

11.4 En general, s'estableix com a alçada reguladora màxima per a qualsevol edificació 6,5 m al carener, corresponent a planta baixa i golfes, la superfície útil de les quals no pot superar un terç de la superfície construïda de la primera. L'alçada indicada es refereix a qualsevol punt de contacte del terreny preexistent circumdant i el perímetre edificat o els talussos projectats a l'efecte.

Tanmateix, en casos justificats per a la millor integració de l'edificació a l'entorn o quan ho faci recomanable la necessitat de mantenir una unitat de tractament amb l'edificació preexistent, pot autoritzar-se una alçada superior fins a 9 m, corresponent a planta baixa, pis i golfes. Igualment pot determinar-se una alçada superior en el marc dels plans especials per a la regulació de l'edificació previstos específicament per a la zona 4 (vegeu l'article 48).

11.5 Els volums màxims edificables, les normes sobre el tractament de l'entorn exterior, com també altres normes aplicables, es regulen específicament per a cada zona al capítol III d'aquestes normes.

11.6 Tant en les edificacions de nova planta com a les ampliacions i les reformes d'edificis existents, cal utilitzar volumetries tradicionals i, en qualsevol cas, cercar la integració en el medi rural i forestal i minimitzar el seu impacte paisatgístic.

11.7 Els projectes de noves edificacions han de preveure el sistema corresponent per a l'evacuació o el tractament d'aigües residuals i justificar-ne la idoneïtat, així com el tractament o recollida de deixalles quan l'activitat a desenvolupar ho requereixi.

L'evacuació de les aigües residuals s'ha d'efectuar preferentment per connexió directa amb la xarxa general de col·lectors d'aigües residuals, sempre que això sigui tècnicament viable i comporti un impacte ambiental menor en relació amb les alternatives de depuració autònoma aplicables. En el cas que això no sigui possible s'ha d'efectuar mitjançant fosses sèptiques o altres sistemes individualitzats de depuració i, en qualsevol cas, es prohibeix qualsevol tipus d'actuació o activitat que impliqui l'evacuació directa de les aigües residuals a l'exterior sense tractament.

11.8 Les regulacions establertes per aquest Pla s'entenen sense perjudici de les determinacions més restrictives establertes pel planejament urbanístic, la legislació sectorial aplicable o aquelles que es puguin establir en el marc del procediment aplicable d'autorització d'edificacions, instal·lacions, usos o actuacions en el sòl no urbanitzable, d'acord amb normativa urbanística vigent a Catalunya.

11.9 Sense perjudici d'allò esmentat a l'apartat 8 d'aquest article, pot autoritzar-se la reconstrucció de masies en estat ruïnós destinades al desenvolupament dels usos admesos en el Pla, llevat d'aquelles localitzades a la zona forestal (clau 1) o a la zona de regulació específica (clau 5). A aquests efectes, en els terrenys forestals, caldrà que l'edificació es faci en una parcel·la coincident, com a mínim, amb la unitat mínima forestal (25 ha), d'acord amb l'article 22 de la Llei forestal i el Decret 35/1990, de 23 de gener, pel qual es fixa la unitat mínima forestal. El volum màxim edificable es computarà a partir del volum existent o que es pugui justificar a partir de les restes. Es podrà ampliar aquest volum en els termes establerts específicament per a cada zona.

Article 12

Altres obres i moviments de terres

A més d'aquells casos associats a l'article anterior, les obres i els moviments de terres també s'admeten en els supòsits següents:

- a) Moviments de terra de caràcter puntual associats a les activitats agrícoles i forestals.
- b) Obres i moviments de terres vinculats a la restauració i millora dels sistemes naturals, la construcció de les instal·lacions necessàries per a la prevenció d'incendis forestals, i la construcció i el manteniment de la xarxa viària d'acord amb l'establert a l'article 15 d'aquestes normes.

- c) Obres, edificacions, instal·lacions i moviments de terres vinculats a la construcció i el manteniment d'infraestructures generals a les quals es fa referència a l'article 14 i següents d'aquestes normes.
- d) Obres i instal·lacions destinades a l'ordenació del lleure, d'acord amb el que preveu l'article 39 d'aquestes normes.
- e) Obres i moviments de terres per adequar l'entorn immediat de les edificacions i les instal·lacions que comptin amb la deguda cobertura jurídica a les seves necessitats funcionals.

Article 13

Regulació específica de les tanques

13.1 En general, s'admeten les tanques de tipus vegetal amb espècies autòctones pròpies de l'espai i les parets de pedra seca, així com aquelles altres modalitats (com ara les utilitzades tradicionalment per a la ramaderia) que són formades amb elements verticals i longitudinals flexibles o rígids estesos entre aquells i que són compatibles amb la circulació de la fauna silvestre.

13.2 No s'admet una alçada superior a 1,50 m. Pel que fa als materials dels tancats i el seu disseny s'ha de cercar la màxima integració paisatgística amb l'entorn. En general, es prohibeixen les modalitats pròpies dels ambients urbans, com ara els tancats amb malla metàl·lica i el fi-lat espinós.

13.3 Tanmateix, amb caràcter excepcional i localitzat, s'admet la construcció de tanques amb condicions diferents a les indicades anteriorment quan sigui necessari per motius de protecció o seguretat de determinats elements funcionals, edificacions o instal·lacions que així ho requereixin. En qualsevol cas, s'ha de minimitzar el seu impacte sobre l'ambient rural i natural circumdant i han de ser compatibles amb la circulació de la fauna silvestre a través de l'espai.

Article 14

Condicions generals per a les obres d'infraestructura

14.1 Les obres d'infraestructura públiques o privades, incloses les referides a serveis tècnics o urbanístics, han de limitar en la mesura que sigui possible els efectes sobre el medi natural, minimitzar l'impacte paisatgístic i prendre, quan s'escaigui, mesures per a la restauració o el condicionament de les àrees alterades.

14.2 Els promotors públics i privats d'obres d'infraestructura poden sol·licitar a l'òrgan gestor l'informe previ a què fa referència l'article 50.5 d'aquestes normes, a fi i efecte que l'òrgan gestor pugui indicar els continguts i la documentació que estima necessari incloure en els projectes tècnics o les sol·licituds d'autorització corresponents per tal de poder avaluar el compliment de les presents normes.

Si l'informe previ no indica el contrari o bé en absència d'aquest, els projectes tècnics o les sol·licituds d'autorització que presentin els promotors públics o privats per a llur tramitació o aprovació han de contenir els aspectes següents:

- a) Descripció ambiental i paisatgística de les àrees afectades (topografia, geologia, vegetació, paisatge, etc.), amb la documentació gràfica necessària per al desenvolupament i justificació dels aspectes que fan referència als apartats següents.
- b) Avaluació dels efectes ecològics i paisatgístics previsibles com a resultat de l'execució del projecte.
- c) Justificació de l'elecció d'aquella opció que comporta l'impacte ambiental més baix, d'entre les alternatives viables constatades en el projecte.
- d) Adopció de les mesures adequades per minimitzar l'impacte ambiental i restaurar o condicionar les àrees alterades, amb la previsió de les partides pressupostàries necessàries.

14.3 Els criteris definits als punts anteriors s'han d'incorporar a les bases i clàusules de contractació de les administracions públiques catalanes tal i com estableix l'article 6.2 de la Llei 12/ 1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

14.4 Les disposicions d'aquest article s'apliquen sense perjudici de la legislació general sobre avaluació de l'impacte ambiental i de les normes del PEIN (Decret 328/1992) en relació amb la matèria.

14.5 En relació amb l'aplicació del procediment d'avaluació d'impacte ambiental s'estableix que:

- a) La construcció d'infraestructures d'ús col·lectiu terrestres, aèries o soterrades (línies elèctriques, conduccions, canals, instal·lacions radioelèctriques,...), com també les obres de millora, ampliació o reforma de les infraestructures preexistents que afectin l'àmbit d'aquest Pla especial, requereixen sol·licitar prèviament l'informe de la Direcció General de Medi Natural per determinar si hi és d'aplicació l'article 17, Avaluacions d'impacte ambiental, de les normes del PEIN (Decret 328/1992).
- b) S'exclouen d'aquesta obligació general les actuacions de conservació o millora de camins i pistes forestals, de línies elèctriques i d'altres infraestructures existents quan es localitzin estrictament en els terrenys ja ocupats per aquestes infraestructures i els seus elements funcionals.
- c) També se'n poden excloure les infraestructures particulars destinades a proporcionar servei elèctric, telefònic, d'aigua potable o similar a les edificacions i les instal·lacions localitzades a l'àmbit del Pla especial sempre que l'impacte que es produeixi sigui considerat compatible o moderat per l'òrgan gestor de l'espai en els seus informes previ o preceptiu.

Article 15

Regulació específica de la xarxa viària

15.1 La xarxa viària que afecta l'àmbit del Pla es classifica en tres categories a efectes d'aquestes normes:

- a) Carreteres: són els vials permanents que tenen el caràcter de carretera d'acord amb la legislació vigent. Es tracta de vies asfaltades que permeten o bé travessar l'espai (autopista B-40, carreteres transversals), o bé accedir als camins rurals que discorren per l'interior de l'espai. Es regulen d'acord amb la legislació específica que els és d'aplicació.
- b) Camins, pistes i senders rurals i forestals: són vials de caràcter permanent, amb diferents funcionalitats.
- c) Pistes de desembosc i altres vials temporals: són de caràcter temporal, associades als aprofitaments forestals o bé a la construcció d'infraestructures. Les pistes de desembosc es regulen d'acord amb l'article 25 d'aquestes normes.

Les carreteres i els camins rurals grafiats als plànols d'ordenació (O-1) d'aquest Pla especial constitueixen la xarxa viària bàsica en l'àmbit del Pla.

15.2 Només s'admet la construcció de noves carreteres o la conversió de qualsevol camí, pista o sender en carretera quan ho prevegi expressament el Pla de Carreteres de Catalunya, previst a la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres.

15.3 S'admet l'obertura de nous camins, pistes i senders o la modificació dels existents en els supòsits següents:

- a) Desenvolupament d'activitats agràries i d'altres activitats legalitzades en l'àmbit del Pla, inclosos aquells associats a la construcció i el manteniment d'infraestructures i instal·lacions admeses pel Pla. En el cas d'usos i activitats forestals s'ha de preveure la seva obertura en el marc d'un Pla tècnic de gestió i millora forestal o, en el seu defecte, amb l'informe favorable del Departament de Medi Ambient.
- b) Prevenció, extinció d'incendis i altres emergències. En el cas de prevenció i extinció d'incendis, s'ha de preveure la seva obertura en el Pla coordinat de prevenció i extinció d'incendis a què fa referència l'article 31 d'aquestes normes.
- c) Ampliació de la xarxa de senders d'ús pedestre, i accessos particulars de menys de 2 m d'amplada.

En qualsevol cas l'obertura de noves pistes de caràcter permanent ha de seguir les directrius següents:

- 1 S'ha de seguir el criteri de mínima obertura de pistes. S'han d'habilitar pistes antigues reconeixibles abans d'obrir-ne de noves, sempre i quan això no suposi un impacte més gran sobre els sòls i la coberta forestal.
- 2 S'ha d'evitar sempre que sigui possible l'afectació sobre les àrees d'atenció especial definides al plànol I-4 (Medi natural: àrees d'atenció especial).
- 3 Les noves pistes no han de circular per la llera de rieres i torrents, ni produir-hi alteracions a la seva morfologia o a les comunitats vegetals.
- 4 Cal prendre les mesures oportunes per evitar l'erosió, especialment en els marges i talussos resultants.

15.4 D'acord amb les normes del PEIN, s'han de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental els camins de més de 5 m d'amplada, i en tot cas sempre que el terreny sobrepassi el 40% de pendent transversal, amb l'exclusió dels camins de desembosc de caràcter temporal quan l'autorització per a la seva obertura comporti garanties per a la restauració de les àrees afectades una vegada hagi finalitzat la seva utilització.

També podran quedar exempts del tràmit d'avaluació d'impacte ambiental els projectes de camins forestals promoguts per particulars en finques que disposin d'un pla tècnic de gestió i millora forestal aprovat, amb la resolució prèvia de la Direcció General de Medi Natural del Departament de Medi Ambient i Habitatge.

15.5 El manteniment dels camins i pistes que en el moment de l'aprovació inicial d'aquest Pla especial no estiguin pavimentats ha de tenir en compte la funcionalitat del camí així com l'afectació que pot crear sobre l'entorn. S'ha de tenir en compte, principalment, el sistema d'evacuació d'aigües per tal d'evitar processos erosius.

15.6 Amb caràcter general es prohibeix la pavimentació dels camins i pistes de l'àmbit del Pla. Tanmateix, quan es justifiqui adequadament per raons d'elevat pendent, reducció de l'impacte o millora de la seguretat, es poden admetre pavimentacions puntuals de trams de camí, les quals requereixen l'informe preceptiu de l'òrgan gestor.

15.7 L'obertura de nous camins i pistes o la modificació del seu traçat no pot suposar una alteració, interrupció o degradació significativa de la llera dels torrents o del curs normal de les aigües, ni la desaparició o la degradació de les comunitats de ribera.

Article 16

Regulació específica de la senyalització i la publicitat

16.1 S'admet la instal·lació a la xarxa viària dels senyals de caràcter informatiu, indicador o pedagògic que es considerin necessaris per al correcte desenvolupament de les activitats admeses en l'àmbit del Pla. S'exclou d'aquest supòsit qualsevol senyal o cartell de caràcter publicitari. Els senyals han de ser conformes als criteris de disseny i localització establerts per l'òrgan gestor de l'espai.

16.2 D'acord amb la consideració de paisatge obert que estableix l'article 33 d'aquestes normes per a l'àmbit del Pla, no es permet la instal·lació de cartells de propaganda i d'altres elements similars que limitin el camp visual per a la contemplació de les belleses naturals, trenquin l'harmonia del paisatge o desfigurin les perspectives.

Article 17

Instal·lacions i serveis tècnics

17.1. La localització d'instal·lacions i serveis tècnics (dipòsits d'aigua, transformadors elèctrics, instal·lacions de telecomunicacions, estacions depuradores,...) dins l'àmbit del Pla especial, només

s'admet en els casos en els quals es justifiqui el seu interès públic i necessitat soci-al i l'absència d'alternatives viables equivalents en altres sectors fora de l'àmbit del Pla.

17.2 En el cas de ser necessàries edificacions complementàries cal justificar la necessitat de l'emplaçament dins l'àmbit de l'espai així com la inexistència d'alternatives fora d'aquest àmbit. En tot cas han de complir els condicionants dels articles 11 i 12 d'aquestes normes.

17.3 No s'admet en cap supòsit la instal·lació en l'àmbit del Pla especial d'estacions de servei de combustibles.

17.4 Les determinacions anteriors s'han de complir sens perjudici de les regulacions específiques per a cada tipus d'instal·lació que estableixen els articles següents d'aquesta secció.

Article 18

Regulació específica de la xarxa elèctrica

18.1 La instal·lació de noves línies elèctriques d'alta tensió (de tensió nominal superior a 30 kV) en l'àmbit del Pla s'admet exclusivament en el cas que no existeixin altres alternatives tècnicament viables que no l'afectin.

18.2. Els projectes tècnics per a l'estesa de noves línies elèctriques, a més de complir l'articulat general d'aquest Pla referent a infraestructures i prevenció d'incendis, han de contemplar les directrius següents:

- a) S'ha d'evitar el pas per carenes, cingles i punts culminants.
- b) S'han d'aprofitar, preferentment, els recorreguts de la xarxa viària existent.
- c) En l'execució del projecte s'ha d'evitar al màxim l'obertura de camins. En qualsevol cas, s'han de preveure mesures de control de l'erosió i de prevenció del risc d'incendi i s'ha de presentar un projecte de restauració del conjunt d'àrees afectades.
- d) S'han d'adoptar models de suports que minimitzin el risc d'electrocució per a les aus, i d'altres mesures per evitar-ne la col·lisió amb els cables.
- e) En el cas d'edificacions i construccions complementàries, és d'aplicació l'article 11 d'aquestes normes.

18.3 S'admeten les línies de subministrament elèctric a les edificacions ubicades dins l'àmbit del Pla, tot i que preferentment s'han d'utilitzar sistemes autònoms que no comportin el traçat de nova xarxa de transport elèctric.

18.4 En les instal·lacions elèctriques existents, incloses les edificacions i instal·lacions complementàries, els treballs de manteniment, millora i conservació es duran a terme de manera que es minimitzi el seu impacte sobre el medi natural i el paisatge.

Article 19

Regulació específica de les instal·lacions de telecomunicacions

19.1 Només s'admet la ubicació de noves instal·lacions de telecomunicacions en l'àmbit del Pla quan no existeixin altres alternatives tècnicament viables fora de l'àmbit del Pla.

19.2 La ubicació d'antenes, torres de telecomunicacions i similars ha de ser preferentment aquella on hi hagi instal·lacions similars preexistents.

19.3 Aquestes instal·lacions s'han de sotmetre en qualsevol cas al procediment d'avaluació d'impacte ambiental.

Article 20

Activitats extractives

20.1 No s'admet l'obertura de noves activitats extractives ni l'ampliació de les existents dins l'àmbit

del Pla, entenent com a tals els aprofitaments de recursos minerals i geològics enumerats als apartats A i C de l'article 3.1 de la Llei de mines, de 21 de juliol de 1973, i a l'apartat D de l'article 1 de la seva modificació de 5 de novembre de 1980, i normativa concordant.

20.2 Les activitats extractives legalment establertes existents en el moment de l'aprovació inicial d'aquest Pla especial estan sotmeses a les determinacions següents:

- a) Es considera estrictament com a àmbit de l'aprofitament miner el polígon que consti a l'autorització atorgada per l'administració competent.
- b) D'acord amb la legislació vigent, les administracions competents i l'òrgan gestor han de vetllar per la correcta execució del programa de restauració aprovat, així com de les mesures preventives i correctores que el mateix preveu per a les diferents fases d'explotació, i les que constin a les respectives llicències i autoritzacions concedides.

20.3 S'admet la utilització de runes, materials d'enderroc, fangs procedents de la depuració d'aigües residuals i altres materials similars per al rebliment i la restauració de les activitats extractives autoritzades únicament quan:

- a) Es prevegi en el programa de restauració aprovat.
- b) No es disposi de terres apropiades, previ l'informe favorable de la Direcció General de Medi Natural.

Article 21

Aprofitaments d'aigua

21.1 Els aprofitaments d'aigua es regulen per la normativa sectorial aplicable, i en especial, pel Decret 328/1988, d'11 d'octubre, pel qual s'estableixen normes de protecció i addicionals en matèria de procediment en relació amb diversos aquífers de Catalunya, pel que fa als aquífers de l'àmbit del Pla que hi són inclosos.

21.2 Les noves extraccions, a més de complir tots els tràmits legals pertinents, han de garantir les condicions següents:

- a) Que no s'excedeixi la capacitat de càrrega de l'aquífer de la zona.
- b) La permanència dels cabals superficials d'aigües avall de l'extracció.
- c) La permanència dels cabals de les fonts i surgències properes.
- d) En cap cas poden efectuar extracció directa d'un curs d'aigua superficial d'origen natural.
- e) Les instal·lacions de captació situades a prop de torrents i cursos d'aigua no poden limitar la secció de la llera ni malmetre les comunitats naturals adjacents amb les obres de construcció i manteniment de la captació.
- f) Els camins d'accés a la captació han de seguir, sempre que sigui possible, vials ja existents. En cas de construcció de nous vials aquests s'han de regir per l'establert a l'article 15 d'aquestes normes.

Article 22

Usos i activitats agrícoles

22.1 Els usos i les activitats agrícoles s'han de portar a terme de forma que siguin compatibles amb la conservació global de l'espai natural.

22.2 S'admeten els moviments de terra d'afeixament amb finalitats agrícoles, sempre que no suposin la creació de talussos d'alçada superior a 2,20 metres.

En qualsevol cas els afeixaments són un acte sotmès a llicència municipal, i requereix l'informe preceptiu de l'òrgan gestor.

22.3 En relació amb la prohibició de cremar rostolls i altres restes vegetals, és d'aplicació el que

especifica l'article 15 del Decret 64/1995, de 7 de març, de prevenció d'incendis forestals, i altra normativa vigent aplicable.

22.4 Es poden autoritzar rompudes de terrenys forestals quan concorrin les condicions següents:

- a) Siguin fetes amb la finalitat de desenvolupar-hi una activitat agrícola o una actuació de prevenció d'incendis forestals contemplada en el Pla coordinat de prevenció i extinció d'incendis forestals a què fa referència l'article 31 d'aquestes normes.
- b) Es localitzin exclusivament a la zona forestal de recuperació (clau 2), a la zona agrícola i d'espais oberts (clau 3) o a la zona d'equipaments i serveis (clau 4) del Pla especial.
- c) Es localitzin en terrenys de poca pendent o que, en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla, es trobin afeixats convenientment per minimitzar el risc d'erosió.
- d) No s'afectin les àrees d'atenció especial grafades al plànol I-4 (Medi natural: Àrees d'atenció especial) d'aquest Pla especial.

Les àrees on s'autoritzi rompudes mantindran a tots els efectes la zonificació que els atorgui aquest Pla especial.

22.5 Les construccions i instal·lacions agrícoles (coberts, magatzems, hivernacles,...) es regulen d'acord amb la secció 2a (capítol II) d'aquestes normes.

Article 23

Usos i activitats ramaderes

23.1 Els usos i les activitats ramaderes s'han de portar a terme de forma que siguin compatibles amb la conservació global de l'espai natural.

23.2 S'admet amb caràcter general la pràctica ramadera extensiva en tot l'àmbit del Pla.

23.3 En cas que resulti necessari per motius de protecció, de reforestació, de regeneració després d'aprofitament forestal o, en general, per assolir els objectius d'aquest Pla especial o per altres motius justificats, l'administració competent, d'iniciativa pròpia o a instàncies de l'òrgan gestor, pot adoptar les mesures oportunes per limitar la pastura en indrets especialment vulnerables.

23.4 S'admeten amb caràcter general les activitats ramaderes en règim d'estabulació permanent quan tinguin un caràcter complementari de l'explotació familiar agrària.

23.5 Les activitats ramaderes en règim d'estabulació permanent de caràcter intensiu (gran-ges) només s'admeten en les explotacions ja existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial, legalment autoritzades, i en aquelles finques de 3 ha o més de superfície situades íntegrament en zona agrícola i d'espais oberts (clau 3), sens perjudici de les regulacions sectorials que es derivin de la normativa vigent.

23.6 Les construccions i instal·lacions ramaderes (coberts, granges, corts, etc.) es regulen d'acord amb la secció 2a (capítol II) d'aquestes normes.

Articles reals a la regulació general d'ús públic:

Article 36

Ús públic

36.1 El desenvolupament de l'ús públic en l'àmbit del Pla s'ha de portar a terme de forma compatible amb la conservació global de l'espai natural.

36.2 Als efectes d'aquestes normes, s'entén per ús públic el desenvolupament d'aquelles activitats no directament productives que tradicionalment s'han dut a terme al medi natural i rural (el passeig, l'excursionisme, l'esport...). Per tant, les disposicions establertes en aquest article afecten exclusivament aquestes activitats i no a les activitats agrícoles, ramaderes i forestals vinculades a l'aprofitament particular de les finques.

36.3 L'ús públic en l'àmbit del Pla especial s'ha de desenvolupar amb ple respecte als béns públics i privats, els drets i les propietats existents, d'acord amb l'establert a l'article 12 de les normes del PEIN.

36.4 Es prohibeix l'abocament i abandonament de materials o de qualsevol material de rebuig, sense perjudici, si és el cas, de l'ús normal de l'equipament instal·lat per a la recollida de deixalles.

36.5 S'admet encendre foc exclusivament en aquelles àrees o supòsits autoritzats expressament pel Departament de Medi Ambient i Habitatge, i d'acord amb les condicions assenyalades per aquest. En qualsevol cas, és d'aplicació el Decret 64/1995, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals i altres disposicions concordants.

36.6 Els ajuntaments i el Departament de Medi Ambient i Habitatge poden establir, a instàncies de l'òrgan gestor, determinacions complementàries d'ordenació o limitació de l'ús i l'accés públic a algun sector de l'espai, per garantir la conservació de la gea, la fauna, la flora, la vegetació i el paisatge.

36.7 Les administracions públiques i especialment l'òrgan gestor han de garantir l'ús públic de les fonts existents a l'interior de l'espai, així com el seu manteniment, neteja i conservació. Les actuacions de condicionament que s'hi realitzin han de comptar amb l'informe preceptiu de l'òrgan gestor.

En qualsevol cas, les actuacions de condicionament han de garantir la conservació dels valors naturals i paisatgístics de les fonts, d'acord amb l'article 29.4 d'aquestes normes.

Article 37

Ús de la xarxa viària i circulació amb mitjans motoritzats

37.1 La circulació motoritzada es regeix segons el que estableix la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, el Decret 166/1998, de 8 de juliol, que la desplega, i altra normativa aplicable.

37.2 Amb caràcter general, s'autoritza l'accés i la circulació motoritzada en l'àmbit del Pla exclusivament per la xarxa viària bàsica definida per aquest Pla especial.

37.3 Constitueixen la xarxa bàsica en l'àmbit del Pla les carreteres i els camins i pistes rurals d'ús públic grafats als plànols d'ordenació (O-1).

37.4 En la resta de l'àmbit del Pla, s'admet la circulació motoritzada en els supòsits següents:

- a) desenvolupament de les activitats i usos de caràcter agrícola, forestal o ramader,
- b) accés dels titulars o de persones autoritzades per ells a llurs finques,
- c) gestió de les àrees privades de caça,
- d) quan resulti imprescindible per al desenvolupament d'altres activitats autoritzades a l'espai,
- e) prevenció, extinció d'incendis i altres emergències i, en general, la prestació de serveis de naturalesa pública,
- f) vigilància, control, conservació i millora de l'espai realitzades per les administracions competents.

La circulació motoritzada en aquests supòsits s'ha de desenvolupar sempre que sigui possible per la xarxa viària existent.

37.5 No s'admet en l'àmbit del Pla la realització de proves ni competicions esportives amb vehicles motoritzats ni la circulació motoritzada en grup organitzada, excepte en les carreteres transversals. Aquest darrer supòsit requereix l'informe preceptiu de l'òrgan gestor.

La circulació motoritzada en grup, no organitzada, s'admet exclusivament quan sigui desenvolupada per grups de menys de quinze vehicles.

En tot allò no regulat per les presents normes, és d'aplicació el Decret 166/1988 i la normativa

concordant.

37.6 No s'admet en l'àmbit del Pla l'establiment d'àrees de circulació per al lleure i l'esport, itineraris per a la pràctica de motociclisme de muntanya, circuits permanents no tancats i circuits permanents tancats, tal i com es defineixen al Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

37.7 Els camins rurals que per les seves característiques podrien ser aptes per a la circulació motoritzada (més de 4m d'amplada) però que no formen part de la xarxa viària bàsica, han d'estar dotats de senyalització i mesures que restringeixin l'accés motoritzat d'acord amb el que estableix la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural i les presents Normes.

37.8 No s'ha d'admetre cap ús o activitat que interrompi de manera permanent el lliure pas pels camins tradicionals, els senders excursionistes i els camins veïnals.

Article 38

Regulació dels usos i les activitats esportives i recreatives

38.1 Les proves o activitats esportives terrestres que necessitin del concurs d'algun artefacte amb motor es regulen mitjançant l'article 37 (Ús de la xarxa viària i circulació amb mitjans motoritzats) d'aquestes normes.

38.2 Les proves i competicions esportives que hagin de discorre totalment o parcial per l'àmbit del Pla, i l'establiment de circuits permanents o itineraris senyalitzats eqüestres, de bi-cicleta de muntanya o d'altres vehicles sense motor, requereixen per al seu desenvolupament l'autorització del Departament de Medi Ambient i Habitatge, amb l'informe preceptiu de l'òrgan gestor.

38.3 No s'admet en l'àmbit del Pla l'aterratge i enlairament d'aparells de navegació aèria amb motor, tripulats o no, inclosos els ultralleugers, a excepció dels casos d'emergència.

38.4 L'organització de pràctiques esportives, d'aventura o de lleure comercialitzades requereix l'autorització del Departament de Medi Ambient i Habitatge, amb l'informe preceptiu de l'òrgan gestor, que pot establir limitacions d'acord amb els objectius de protecció del Pla i les seves normes.

38.5 La circulació en bicicleta, animal de sella o qualsevol altre mitjà de locomoció similar s'ha de desenvolupar pels vials i senders existents, i tenint cura de respectar la prioritat dels vianants en aquells vials d'amplada inferior als 2 metres. En aquest sentit, l'òrgan gestor ha de promoure les accions informatives adients i, en el seu cas, els senyals adequats, per aplicar aquest criteri.

38.6 En relació amb el que preveu l'article 6.1 del Decret 148/1992, de 9 de juny, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge, i sense perjudici dels supòsits previstos expressament als apartats anteriors, les activitats esportives que es relacionen a continuació no requereixen autorització prèvia per al seu desenvolupament en l'àmbit del Pla:

- a) L'escalada.
- b) El vol i descens per l'aire amb parapent, ala delta i altres aparells similars, tripulats o no.
- c) La navegació aèria a menys de 300 metres per sobre del terra. d) La bicicleta tot terreny i qualsevol activitat esportiva terrestre que necessiti del concurs d'algun artefacte sense motor.

Article 39

Equipaments d'ús públic per a l'ordenació del lleure

39.1 Els equipaments d'ús públic per a l'ordenació del lleure en l'àmbit d'aquest Pla es classifiquen en les tipologies següents:

- a) Tipus A: Punts d'informació. Els emplaçaments indicatius proposats pel Pla no esgoten altres possibilitats d'ubicació, que en qualsevol cas s'han de situar en la xarxa viària bàsica. En aquests punts s'hi pot situar una petita construcció desmuntable. Han de ser de promoguts per l'òrgan gestor.

- b) Tipus B: Àrees d'acampada regulada. Són les úniques àrees on s'hi pot desenvolupar la lliure acampada, en les condicions que estableix la legislació vigent. Els emplaçaments indicatius proposats pel Pla no esgoten altres possibilitats d'ubicació, sempre que es compleixin les condicions establertes per aquestes normes en el seu article 41. El nombre total d'àrees d'acampada regulada en l'àmbit del Pla no pot ser superior a quatre. Poden ser de promoció pública o privada.
- c) Tipus C: Àrees recreatives/berenadors. Els emplaçaments indicatius proposats pel Pla no esgoten altres possibilitats d'ubicació, sempre que es compleixin les condicions establertes per aquestes normes en el seu article 40. Poden ser de promoció pública o privada.
- d) Tipus D: Miradors panoràmics. Els emplaçaments indicatius proposats pel Pla no esgoten altres possibilitats d'ubicació. Han de ser promoguts per l'òrgan gestor. Exclusivament en els miradors situats en la xarxa viària bàsica s'admet l'adequació d'un espai per a aparcament.

39.2 Les propostes del Pla respecte els equipaments d'ús públic per a l'ordenació del lleure s'han grafiat als plànols d'ordenació O-1 (Delimitació i zonificació) i tenen el caràcter d'emplaçaments indicatius i orientadors.

39.3 Els projectes de creació de noves àrees d'acampada regulada (tipus B), àrees recreatives (tipus C) i hípiques i centres eqüestres han de definir-ne la ubicació, les instal·lacions, els serveis i els acabats, i la seva aprovació requereix l'informe preceptiu de l'òrgan gestor, a més de la llicència municipal i les altres autoritzacions que estableixi la legislació vigent.

39.4 Quan la creació d'un equipament de les tipologies descrites a l'apartat primer d'aquest article sigui de promoció pública i comporti l'adquisició dels terrenys mitjançant expropiació, s'haurà de redactar i aprovar prèviament un pla especial de l'àmbit específic de l'actuació, d'acord amb el que preveu l'article 7 d'aquestes normes.

Article 40

Regulació específica de les àrees recreatives

40.1 La creació de noves àrees recreatives ha de tenir en compte les directrius següents, que són d'obligat compliment:

- a) No poden situar-se ni afectar les àrees d'atenció especial definides als plànols I-4 (Medi natural: àrees d'atenció especial) ni a les zones forestals (clau 1) i de regulació especial (clau 5).
- b) Han de conservar els elements naturals característics de la zona, i preveure els serveis d'evacuació de residus que siguin necessaris.
- c) S'han d'ubicar sempre en terrenys amb accés directe des de la xarxa viària bàsica, i preferentment a la perifèria de l'espai.
- d) Han de complir les disposicions de l'article 8 del Decret 64/1995 pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals pel que fa a àrees recreatives i d'acampada, així com les altres disposicions del Decret que els siguin aplicables.
- e) Els acabats i l'adequació estètica han d'integrar-se a l'entorn on s'ubiquin.
- f) No s'admet la instal·lació de rètols i publicitat que malmeti la qualitat paisatgística de l'indret o que impedeixi la visibilitat des del mateix.
- g) No s'admet la utilització d'aparells d'amplificació de so a excepció de festes tradicionals o altres activitats puntuals degudament autoritzades.
- h) S'han d'adequar zones específiques per a l'aparcament de vehicles, les quals han de gaudir de la mateixa qualitat estètica que la resta de l'àrea.
- i) En cas que es construeixin barbacoes d'obra, han d'incorporar mataguspines.

40.2 Es prohibeix la realització de foc fora de les àrees condicionades per aquest ús.

40.3 En les fonts d'ús públic tradicional s'admet la ubicació i la millora d'elements destinats a l'aprofitament lúdic de l'indret, sense perjudici del compliment dels articles 29.4 i 36.7 d'aquestes normes.

Article 41

Regulació específica de l'acampada

41.1 Les àrees d'acampada regulada es poden habilitar exclusivament a la zona agrícola i d'espais oberts (clau 3) i a la zona d'equipaments i serveis (clau 4) sempre que no afectin les àrees d'atenció especial definides als plànols I-4 (Medi natural: àrees d'atenció especial).

41.2 La creació de noves àrees d'acampada regulada ha de tenir en compte les directrius següents, que són d'obligat compliment:

- a) Han de conservar els elements naturals característics de la zona, i preveure els serveis d'evacuació de residus que siguin necessaris.
- b) S'han d'ubicar en finques properes a camins o pistes ja existents.
- c) Han de complir les disposicions de l'article 8 del Decret 64/1995 pel que fa a àrees recreatives i d'acampada, així com les altres disposicions del Decret que els siguin aplicables.
- d) Els acabats i l'adequació estètica han d'integrar-se en l'entorn on s'ubiquin.
- e) No s'admet la instal·lació de rètols i publicitat que malmeti la qualitat paisatgística de l'indret o que impedeixi la visibilitat des del mateix.
- f) No s'admet la utilització d'aparells d'amplificació de so a excepció de festes tradicionals o altres activitats puntuals degudament autoritzades.
- g) S'admeten exclusivament les obres i moviments de terres destinades al condicionament del terreny i a la dotació de serveis higiènics i elements de mobiliari (bancs, papereres,...).
- h) No es poden situar en terrenys de pendent natural superior al 20%.

41.3 A la zona agrícola i d'espais oberts (clau 3) i a la zona d'equipaments i serveis (clau 4) s'admet l'acampada de caràcter temporal quan tingui lloc en funció del que disposa la legislació vigent sobre colònies, campaments, camps de treball i rutes per infants i joves. Aquest cas requereix l'informe preceptiu de l'òrgan gestor en relació a l'emplaçament escollit.

Article 42

Regulació específica de les hípiques i els centres eqüestres

42.1 L'obertura de noves hípiques i centres eqüestres (en endavant, hípiques) en l'àmbit del Pla només pot autoritzar-se en finques de superfície igual o superior a 3 ha, quan estiguin situades exclusivament a la zona agrícola i d'espais oberts (clau 3), i en les quals tinguin un caràcter complementari de l'explotació agrària existent o bé suposin la seva reconversió.

42.2 D'acord amb la legislació vigent, les hípiques han d'estar inscrites en el Registre de nuclis zoològics de Catalunya.

42.3 El condicionament de les hípiques existents o la ubicació d'hípiques noves ha de tenir en compte les directrius següents, que són d'obligat compliment:

- a) Han d'ocupar una superfície màxima de 1 ha.
- b) Han de conservar els elements naturals característics de la zona, i preveure els serveis d'evacuació i tractament de residus que siguin necessaris.
- c) Els acabats i l'adequació estètica han d'integrar-se en l'entorn on s'ubiquin.
- d) No s'admet la instal·lació de rètols i publicitat que malmeti la qualitat paisatgística de l'indret.
- e) No s'admet la utilització d'aparells d'amplificació de so a excepció de festes tradicionals o altres activitats puntuals degudament autoritzades.

- f) S'han d'adequar zones específiques per a l'aparcament de vehicles, les quals gaudiran de la mateixa qualitat estètica que la resta de l'àrea.
- g) No es poden situar en terrenys de pendent natural superior al 20%.
- h) Les construccions i instal·lacions s'han de regir pel que estableix la secció 2a (capítol II) d'aquestes normes.

Articles relatius a la regulació de zones de l'àmbit del Pla especial:

Article 44

Zonificació de l'àmbit del Pla

44.1 El Pla divideix tot el seu àmbit territorial en cinc zones, establertes d'acord amb els objectius específics que s'assenyalen per a cadascuna, i denominades de la forma següent:

- Zona forestal (clau 1).
- Zona forestal de recuperació (clau 2).
- Zona agrícola i d'espais oberts (clau 3).
- Zona d'equipaments i serveis (clau 4).
- Zona de regulació especial (clau 5).

44.2 Les activitats incompatibles a cada zona són les de l'article 10 d'aquestes normes, les que s'indiquen a la regulació específica d'usos incompatibles de cada zona, i en general les que no s'hi admeten expressament.

44.3 En cada zona són d'aplicació, a més de les normes generals del Pla especial, aquelles altres específiques establertes als articles corresponents de cada zona.

Article 45.

Zona forestal (clau 1)

45.1 Definició.

Aquesta zona inclou terrenys de caràcter forestal amb presència significativa de comunitats d'especial interès ecològic. Es troben en aquesta zona bona part dels alzinars litorals típics, dels alzinars amb roures i de les sureres.

La seva delimitació és l'establerta en els plànols d'ordenació (O-1) del PEIN.

45.2 Objectius.

L'objectiu d'aquesta zona és la conservació dels ecosistemes forestals i la seva diversitat biològica, i el foment dels processos que millorin el seu estat de conservació i n'incrementin la madures

45.3 Regulació d'usos i activitats.

45.3.1 Usos i activitats compatibles.

S'admeten els usos i les activitats que s'especifiquen a continuació:

- a) Usos i activitats ramaderes, d'acord amb les especificacions de l'article 23 d'aquestes normes, i amb l'excepció de l'indicat a la lletra b) de l'apartat 45.3.2.
- b) Usos i activitats forestals, d'acord amb les especificacions de l'article 25 d'aquestes normes, amb l'excepció de l'indicat a la lletra d) de l'apartat 45.3.2.
- c) Usos i activitats cinegètiques, d'acord amb les especificacions de l'article 24 d'aquestes normes.

- d) Recol·lecció d'elements de la flora i de la fauna, d'acord amb les especificacions de l'article 26 d'aquestes normes.
- e) Usos i activitats de lleure, esportius, culturals i pedagògics, d'acord amb les especificacions de la secció 7 d'aquestes normes, quan siguin congruents amb la naturalesa rural i el caràcter protegit de l'espai natural i no comportin noves instal·lacions, construccions o edificacions per al seu desenvolupament, amb l'excepció dels punts d'informació (tipus A) i els miradors panoràmics (tipus D) definits a l'article 39.1 d'aquestes normes.
- f) Activitats de turisme rural i similars, com ara la residència-casa de pagès i la residència en casa de colònies, exclusivament en les edificacions existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial amb la deguda cobertura jurídica.
- g) Habitatge unifamiliar en edificacions preexistents amb la deguda cobertura jurídica, d'acord amb les especificacions de l'article 11 i següents d'aquestes normes.
- h) Construcció i manteniment d'infraestructures i serveis tècnics, d'acord amb les especificacions de la secció 3 d'aquestes normes, a excepció de l'indicat a la lletra f) de l'apartat 45.3.2, tot i que s'admet el manteniment, millora i ampliació de les línies existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial, sempre que se segueixi el corredor ja existent.
- i) Usos i activitats educatives, assistencials, religioses i altres d'interès social, exclusivament en els edificis habilitats a tal efecte i amb aquest ús en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial i amb la deguda cobertura jurídica.
- j) Moviments de terres, exclusivament quan són necessaris per al desenvolupament d'usos i activitats admeses en el Pla i autoritzats d'acord amb les presents normes.
- k) En general, les activitats relacionades amb la gestió de l'espai com a espai natural protegit, les destinades a la conservació i restauració dels sistemes naturals i del patrimoni cultural, i les activitats científiques i de recerca que es desenvolupin d'acord amb els objectius d'aquest Pla.

45.3.2 Usos i activitats incompatibles.

No s'admeten en aquesta zona els usos i les activitats no previstos expressament en l'apartat anterior, així com les que es relacionen a continuació:

- a) Usos i activitats agrícoles, incloses les rompudes i els afeixaments.
- b) Activitats ramaderes en règim d'estabulació permanent de caràcter intensiu (granges).
- c) Usos i activitats comercials o industrials de tipus agropecuari i artesanal.
- d) Plantacions forestals tal i com es defineixen a l'article 25.6 d'aquestes normes.
- e) Usos i activitats de lleure, esportives, culturals o pedagògiques quan comportin noves instal·lacions, construccions o edificacions per al seu desenvolupament, incloses les hípiques i centres eqüestres, àrees recreatives i àrees d'acampada regulada. Se n'exceptuen els punts d'informació (tipus A) i els miradors panoràmics (tipus D) definits a l'article 39.1 d'aquestes normes.
- f) Noves infraestructures de conducció elèctrica de tensió nominal igual o superior als 30 kV.

45.4 Condicions d'edificació.

- a) No s'admeten les edificacions de nova planta ni la reconstrucció de masies i edificacions en estat ruïnós localitzades en aquesta zona.
- b) Sense perjudici d'allò establert a l'article 11.8, poden autoritzar-se ampliacions de les edificacions existents abans de l'aprovació inicial del Pla especial amb la deguda cobertura jurídica, quan s'estimi

que el volum edificat no és suficient per al desenvolupament dels usos existents (fins a un màxim del 20 % del sostre construït en el moment de l'aprovació inicial del Pla especial); o per a la seva rehabilitació com a equipaments al servei de la gestió pública de l'espai natural protegit (fins un màxim del 50 %).

45.5 Ordenació dels recursos naturals.

Els plans tècnics de gestió i millora forestal i les autoritzacions d'aprofitament forestal i d'activitats d'aforestació i reforestació que es realitzin en aquesta zona han d'incloure mesures de tractament silvícola destinades a disminuir el risc d'incendi forestal, especialment aquelles que afavoreixin l'evolució de la massa forestal cap a estadis ecològicament més madurs.

Article 46

Zona forestal de recuperació (clau 2)

46.1 Definició.

Aquesta zona inclou terrenys de caràcter forestal, amb predomini de pinedes, comunitats arbustives i prats secs. Inclou també terrenys denudats, àrees cremades, etc., en els quals es donen processos de recuperació de la coberta vegetal.

La seva delimitació és l'establerta en els plànols d'ordenació (O.1).

46.2 Objectius.

Els objectius d'aquesta zona són els següents:

- a) La conservació i la restauració dels ecosistemes forestals, i el manteniment del seu caràcter protector en relació al risc d'erosió.
- b) El desenvolupament d'aquells usos que siguin compatibles amb el manteniment del caràcter principalment forestal de la zona, particularment els relacionats amb l'ús públic de l'espai.

46.3 Regulació d'usos i activitats.

46.3.1 Usos i activitats compatibles. S'admeten els usos i les activitats que s'especifiquen a continuació:

- a) Usos i activitats agrícoles i ramaderes, d'acord amb les especificacions dels articles 22 i 23 d'aquestes normes.
- b) Usos i activitats forestals, d'acord amb les especificacions de l'article 25 d'aquestes normes, amb l'excepció de l'indicat a la lletra b) de l'apartat 46.3.2.
- c) Usos i activitats cinegètiques, d'acord amb les especificacions de l'article 24 d'aquestes normes.
- d) Recol·lecció d'elements de la flora i de la fauna, d'acord amb les especificacions de l'article 26 d'aquestes normes.
- e) Usos i activitats comercials o industrials de tipus agropecuari i artesanal, complementàries a les activitats agràries de la finca on es localitzen.
- f) Usos i activitats de lleure, esportius, culturals i pedagògics, d'acord amb les especificacions de la secció 7 d'aquestes normes, quan siguin congruents amb la naturalesa rural i el caràcter protegit de l'espai natural i no comportin noves instal·lacions, construccions o edificacions per al seu desenvolupament, amb l'excepció dels punts d'informació (tipus A), les àrees recreatives (tipus C) i els miradors panoràmics (tipus D) definits a l'article 39.1 d'aquestes normes. En particular, els serveis i les activitats de restauració s'admeten exclusivament en les edificacions, amb la deguda cobertura jurídica, existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial que es troben en finques amb accés directe des de la xarxa viària bàsica definida pel Pla.

- g) Activitats de turisme rural i similars, com ara la residència-casa de pagès i la residència en casa de colònies, exclusivament en les edificacions existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial amb la deguda cobertura jurídica.
- h) Habitatge unifamiliar en edificacions preexistents amb la deguda cobertura jurídica, d'acord amb les especificacions de l'article 11 i següents d'aquestes normes.
- i) Construcció i manteniment d'infraestructures i serveis tècnics, d'acord amb les especificacions de la secció 3 d'aquestes normes.
- j) Usos i activitats educatives, assistencials, religioses i altres d'interès social, exclusivament en els edificis habilitats a tal efecte i amb aquest ús en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial i amb la deguda cobertura jurídica.
- k) Moviments de terres, exclusivament quan són necessaris per al desenvolupament d'usos i activitats admeses en el Pla i autoritzats d'acord amb les presents Normes.
- l) En general, les activitats relacionades amb la gestió de l'espai com a espai natural protegit, les destinades a la conservació i restauració dels sistemes naturals i del patrimoni cultural, i les activitats científiques i de recerca que es desenvolupin d'acord amb els objectius d'aquest Pla.

46.3.2 Usos i activitats incompatibles.

No s'admeten en aquesta zona els usos i les activitats no previstos expressament en l'apartat anterior, així com els que es relacionen a continuació:

- a) Usos i activitats de lleure, esportives, culturals o pedagògiques quan comportin noves instal·lacions, construccions o edificacions per al seu desenvolupament, incloses hípiques i àrees d'acampada regulada. Se n'exceptuen els punts d'informació (tipus A), les àrees recreatives (tipus C) i els miradors panoràmics (tipus D) definits a l'article 39.1 d'aquestes normes.
- b) Plantacions forestals tal i com es defineixen a l'article 25.6 d'aquestes normes.

46.4 Condicions de l'edificació.

- a) No s'admeten edificacions de nova planta. Tanmateix poden autoritzar-se ampliacions de les edificacions existents abans de l'aprovació inicial del Pla especial i amb la deguda cobertura jurídica, fins a un màxim del 50 % del sostre construït en el moment de l'aprovació inicial del Pla especial, quan s'estimi que el volum edificat no és suficient per al desenvolupament dels usos admesos, sense perjudici d'allò establert a l'article 11.8.
- b) Entorn exterior:
Pot autoritzar-se el tractament de l'entorn exterior com a espais oberts lliures de coberta forestal, quan es justifiqui per raons de seguretat o d'estricta funcionalitat en relació amb l'edificació existent o la reforma autoritzada.

46.5 Ordenació dels recursos naturals:

- a) Els plans tècnics de gestió i millora forestal i les autoritzacions d'aprofitament forestal i d'activitats d'aforestació i reforestació que es realitzin en aquesta zona han d'incloure mesures de tractament silvícola destinades a disminuir el risc d'incendi forestal, especialment aquelles que afavoreixin l'evolució de la massa forestal cap a estadis ecològicament més madurs.
- b) L'òrgan gestor ha de prendre les mesures oportunes per tal que la comunitat de brolla de romaní i bruc d'hivern amb esteperola (*Anthyllido cistetum-clusi*) mantingui una presència suficient en aquesta zona per tal d'assegurar-ne la conservació.
- c) Les rompudes s'admeten exclusivament en els supòsits establerts a l'article 22.4 d'aquestes

normes. No s'admeten els nous afeixaments.

Article 47

Zona agrícola i d'espais oberts (clau 3)

47.1 Definició.

Aquesta zona inclou terrenys on s'hi desenvolupa l'activitat agrícola, així com entorns de masies i altres espais de caràcter obert.

La seva delimitació és establerta en els plànols d'ordenació (O-1).

47.2 Objectius.

Els objectius d'aquesta zona són els següents:

- a) El desenvolupament de les activitats agràries actuals i aquells altres usos relacionats amb les mateixes que siguin compatibles amb els objectius establerts en el Pla.
- b) El manteniment d'espais oberts (sense coberta forestal) a fi de garantir la presència d'hàbitats que incrementen la biodiversitat de l'àrea.
- c) El manteniment de zones que, en relació amb la prevenció i extinció d'incendis forestals, generen una certa discontinuïtat en la massa forestal.

47.3 Regulació d'usos i activitats.

47.3.1 Usos i activitats compatibles.

S'admeten els usos i les activitats que s'especifiquen a continuació:

- a) Usos i activitats agrícoles i ramaderes, d'acord amb les especificacions dels articles 22 i 23 d'aquestes normes, respectivament.
- b) Usos i activitats forestals, d'acord amb les especificacions de l'article 25 d'aquestes normes.
- c) Usos i activitats cinegètiques, d'acord amb les especificacions de l'article 24 d'aquestes normes.
- d) Recol·lecció d'elements de la flora i de la fauna, d'acord amb les especificacions de l'article 26 d'aquestes normes.
- e) Usos i activitats comercials o industrials de tipus agropecuari i artesanal, complementàries a les activitats agràries de la finca on es localitzen.
- f) Activitats extractives existents que compleixin tots els requisits legals, d'acord amb les especificacions de l'article 20 d'aquestes normes.
- g) Usos, activitats i equipaments de lleure, esportius, de restauració, culturals i pedagògics, d'acord amb les especificacions de la secció 7 d'aquestes normes, quan siguin congruents amb la naturalesa rural i el caràcter protegit de l'espai natural. En particular, els serveis i les activitats de restauració s'admeten exclusivament en les edificacions existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial, amb la deguda cobertura jurídica, que es troben en finques amb accés directe des de la xarxa viària bàsica definida pel Pla. Les hípiques es regulen d'acord amb les especificacions de l'article 42 d'aquestes normes.
- h) Activitats de turisme rural i similars, com ara la residència-casa de pagès i la residència en casa de colònies. S'admeten exclusivament en les edificacions existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial amb la deguda cobertura jurídica.
- i) Habitatge unifamiliar en edificacions preexistents amb la deguda cobertura jurídica, i nou

habitatge unifamiliar d'acord amb les especificacions de l'article 11 i següents d'aquestes normes.

- j) Construcció i manteniment d'infraestructures i serveis tècnics, d'acord amb les especificacions de la secció 3 d'aquestes normes.
- k) Usos i activitats educatives, assistencials, religioses i altres d'interès social, exclusivament en els edificis habilitats a tal efecte i amb aquest ús en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial, i amb la deguda cobertura jurídica.
- l) Moviments de terres, exclusivament quan són necessaris per al desenvolupament d'usos i activitats admeses en el Pla i autoritzats d'acord amb les presents normes.
- m) En general, les activitats relacionades amb la gestió de l'espai com a espai natural protegit, les destinades a la conservació i restauració dels sistemes naturals i del patrimoni cultural, i les activitats científiques i de recerca que es desenvolupin d'acord amb els objectius d'aquest Pla.

47.3.2 Usos i activitats incompatibles.

No s'admeten en aquesta zona els usos i les activitats no previstos expressament en l'apartat anterior.

47.4 Condicions d'edificació.

Sense perjudici d'allò establert a l'article 11.8, s'estableixen les condicions següents per a l'edificació:

- a) Edificacions agrícoles, forestals i ramaderes:
Poden autoritzar-se edificacions de nova planta destinades a l'activitat agrícola, ramadera o forestal en finques iguals o superiors a les 3 ha, amb una ocupació màxima d'edificació del 5 % de la superfície de la finca (a comptar en la superfície qualificada com a agrícola i d'espais oberts en aquest Pla) i fins un sostre edificat màxim de 2.500 m² per a la totalitat de la finca.
- b) Habitatges de nova planta:
En aquells casos que el planejament urbanístic municipal ho admeti, pot autoritzar-se la construcció d'un segon habitatge familiar de nova planta a l'entorn de les edificacions existents en finques agrícoles o ramaderes en activitat i de superfície superior o igual a 3 ha. A aquests efectes, cal aportar la certificació registral conforme es compleix aquesta superfície mínima i que la finca s'inscriu com a indivisible. El sostre edificat atribuïble al nou habitatge, no pot superar els 300 m² construïts, inclosos el seus annexos.
- c) Ampliacions:
Poden autoritzar-se ampliacions de les edificacions existents abans de l'aprovació inicial del Pla especial amb la deguda cobertura jurídica, fins a un màxim del 50 % del sostre construït en el moment de l'aprovació inicial del Pla especial.
- d) Entorn exterior:
Pot autoritzar-se l'habilitació d'àrees adjacents a l'edificació o al conjunt d'edificacions com a espais oberts per al desenvolupament d'activitats a l'aire lliure vinculades a les activitats, instal·lacions, habitatges o edificacions autoritzades. La superfície destinada a aquestes activitats no pot superar els dos mil cinc-cents metres quadrats de superfície (inclosa l'edificació o les edificacions) i mai no pot superar el 25 % de la finca. Igualment, la pavimentació d'aquests espais o el seu tractament amb elements arquitectònics mai no pot superar el 50 % del sostre màxim autoritzable per a l'edificació.

47.5 Ordenació dels recursos naturals.

- a) L'òrgan gestor ha d'establir les mesures oportunes per tal que es mantingui el caràcter obert d'aquesta zona, i es puguin conservar els hàbitats i les espècies que són pròpies d'aquests ambients.

- b) Així mateix, l'òrgan gestor ha d'establir mesures per tal d'afavorir el manteniment de la vegetació herbàcia, arbustiva i arbòria dels marges dels conreus.
- c) Les noves activitats ramaderes en règim d'estabulació permanent de caràcter intensiu (granges) només s'admeten en aquelles finques de 3 ha o més de superfície situades íntegrament en aquesta zona, previ atorgament de les autoritzacions sectorials corresponents.

Article 48

Zona d'equipaments i serveis (clau 4)

48.1 Definició.

Aquesta zona inclou terrenys amb usos, equipaments i instal·lacions singulars de naturalesa diversa, d'utilitat pública o interès social, de notable envergadura territorial en el context del Pla especial. La seva delimitació és l'establerta en els plànols d'ordenació (O-1).

48.2 Objectius.

L'objectiu d'aquesta zona és l'establiment d'una regulació que faci compatibles els usos en els equipaments i instal·lacions existents amb el compliment dels objectius del Pla especial.

48.3 Regulació d'usos i activitats.

48.3.1 Usos i activitats compatibles. S'admeten els usos i les activitats que s'especifiquen a continuació:

- a) Usos i activitats agrícoles i ramaderes, d'acord amb les especificacions dels articles 22 i 23 d'aquestes normes respectivament, i a excepció de l'indicat a la lletra a) de l'apartat 48.3.2.
- b) Usos i activitats forestals, d'acord amb les especificacions de l'article 25 d'aquestes normes, i a excepció de l'indicat a la lletra c) de l'apartat 48.3.2.
- c) Recol·lecció d'elements de la flora i de la fauna, d'acord amb les especificacions de l'article 26 d'aquestes normes.
- d) Usos i activitats comercials o industrials de tipus agropecuari i artesanal, complementàries a les activitats agràries de la finca on es localitzen.
- e) Activitats extractives existents que compleixin tots els requisits legals, d'acord amb les especificacions de l'article 20 d'aquestes normes.
- f) Usos, activitats i equipaments de lleure, esportius, de restauració, culturals i pedagògics, d'acord amb les especificacions de la secció 7 d'aquestes normes, quan siguin congruents amb la naturalesa rural i el caràcter protegit de l'espai natural. En particular, els serveis i les activitats de restauració s'admeten exclusivament en les edificacions existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial, amb la deguda cobertura jurídica, que es troben en finques amb accés directe des de la xarxa viària bàsica definida pel Pla.
- g) Activitats de turisme rural i similars, com ara la residència-casa de pagès i la residència en casa de colònies. S'admeten exclusivament en les edificacions existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial amb la deguda cobertura jurídica.
- h) Habitatge unifamiliar en edificacions pre-existents amb la deguda cobertura jurídica, d'acord amb les especificacions de l'article 11 i següents d'aquestes normes.
- i) Construcció i manteniment d'infraestructures i serveis tècnics, d'acord amb les especificacions de la secció 3 d'aquestes normes.
- j) Usos i activitats educatives, assistencials, religioses i altres d'interès social, exclusivament en els edificis preexistents amb la deguda cobertura jurídica, d'acord amb la regulació establerta en l'article 48 d'aquestes normes.
- k) Moviments de terres, exclusivament quan són necessaris per al desenvolupament d'usos i activitats admeses en el Pla i autoritzats d'acord amb les presents normes.

- l) En general, les activitats relacionades amb la gestió de l'espai com a espai natural protegit, les destinades a la conservació i res-auració dels sistemes naturals i del patrimoni cultural, i les activitats científiques i de recerca que es desenvolupin d'acord amb els objectius d'aquest Pla.

48.3.2 Usos i activitats incompatibles.

No s'admeten en aquesta zona els usos i les activitats no previstos expressament en l'apartat anterior, així com els que es relacionen a continuació:

- a) Activitats ramaderes en règim d'establiment permanent de caràcter intensiu (granges).
 b) Usos i activitats cinegètiques. Els terrenys inclosos en aquesta zona tenen el caràcter de zona de seguretat d'acord amb la legislació de caça vigent.
 c) Plantacions forestals tal i com es defineixen a l'article 25.6 d'aquestes normes. d) Hípiques i centres eqüestres.

48.4 Condicions d'edificació.

- a) Sense perjudici d'allò establert a l'article 11.8 i quan concorrin estrictes supòsits d'interès social, de necessitat d'emplaçament en el medi rural i les altres consideracions pròpies del procediment esmentat en l'article 9.2, pot autoritzar-se l'ampliació de les edificacions i les instal·lacions existents amb la deguda cobertura jurídica per als usos admesos per aquest Pla. A aquests efectes, s'ha d'establir la indivisibilitat de la finca.
 b) Tanmateix, prèviament a l'autorització, la Comissió d'Urbanisme corresponent pot exigir la redacció i tramitació d'un pla especial específic per a l'àrea corresponent amb l'objecte de regular les condicions d'edificació, els usos i el tractament de les àrees lliures. A aquests efectes, s'ha de sol·licitar informe previ a l'òrgan gestor.
 En aquest cas, el pla especial ha de fixar l'ordenació de la zona i la integració de les intervencions noves amb les edificacions antigues i la vegetació existent, com també la protecció de l'entorn natural que motiva aquest Pla i, si és el cas, el tractament de les edificacions catalogades.

Article 49

Zona de regulació especial (clau 5)

49.1 Definició.

Aquesta zona inclou terrenys que, per motiu del seu estat de conservació o de la seva unitat funcional o dels seus valors geològics, biològics o paisatgístics intrínsecs, són considerats de gran interès per a la conservació de la diversitat biològica i dels sistemes naturals en el conjunt de l'espai. La seva delimitació és l'establerta en els plànols d'ordenació (O-1).

49.2 Objectius.

Els objectius d'aquesta zona són els següents:

- a) El manteniment i la millora de la integritat ecològica de cada àrea, evitant la fragmentació dels hàbitats.
 b) La conservació dels sistemes naturals i de la diversitat biològica.
 c) La minimització de les activitats humanes, amb la finalitat de conservar les seves condicions de naturalitat i baixa freqüentació.

49.3 Regulació d'usos i activitats.

49.3.1 Usos i activitats compatibles. S'admeten els usos i les activitats que s'especifiquen a continuació:

- a) Usos i activitats ramaderes de caràcter extensiu.

- b) Usos i activitats forestals, d'acord amb les especificacions de l'article 25 d'aquestes normes, i amb l'excepció de l'indicat a la lletra d) de l'apartat 49.3.2.
- c) Usos i activitats cinegètiques, d'acord amb les especificacions de l'article 24 d'aquestes normes.
- d) Recol·lecció d'elements de la flora i de la fauna, d'acord amb les especificacions de l'article 26 d'aquestes normes.
- e) Usos i activitats de lleure, esportius, culturals i pedagògics, d'acord amb les especificacions de la secció 7 d'aquestes normes, quan siguin congruents amb la naturalesa rural i el caràcter protegit de l'espai natural i no comportin noves instal·lacions, construccions o edificacions per al seu desenvolupament, amb l'excepció dels punts d'informació (tipus A) i els miradors panoràmics (tipus D) definits a l'article 39.1 d'aquestes normes.
- f) Activitats de turisme rural i similars, com ara la residència-casa de pagès i la residència en casa de colònies, exclusivament en les edificacions existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial amb la deguda cobertura jurídica.
- g) Habitatge unifamiliar en edificacions preexistents amb la deguda cobertura jurídica, d'acord amb les especificacions de l'article 11 i següents d'aquestes normes.
- h) Manteniment d'infraestructures i serveis tècnics existents en la data d'aprovació inicial d'aquest Pla especial, d'acord amb les especificacions de la secció 3 d'aquestes normes, i construcció de noves infraestructures i serveis tècnics exclusivament en els supòsits següents:
  - h.1) les destinades a donar servei de caràcter domèstic a les edificacions i usos existents a la zona i a les edificacions i usos localitzats en el seu entorn immediat, i les destinades a l'abastament d'aigua potable;
  - h.2) les destinades a la prevenció i extinció d'incendis forestals.
- i) Moviments de terres, exclusivament quan siguin imprescindibles per desenvolupar usos i activitats admeses en aquesta zona i autoritzats d'acord amb les presents normes.
- j) En general, les activitats relacionades amb la gestió de l'espai com a espai natural protegit, les destinades a la conservació i restauració dels sistemes naturals i del patrimoni cultural, i les activitats científiques i de recerca que es desenvolupin d'acord amb els objectius d'aquest Pla.

49.3.2 Usos i activitats incompatibles.

No s'admeten en aquesta zona els usos i les activitats no previstos expressament en l'apartat anterior, així com els que es relacionen a continuació:

- a) Usos i activitats agrícoles, incloses les rompudes i els afeixaments.
- b) Activitats ramaderes en règim d'estabulació permanent.
- c) Usos i activitats comercials o industrials de tipus agropecuari i artesanal.
- d) Plantacions d'espècies arbòries tal i com es defineixen a l'article 25.6 d'aquestes normes.
- e) Usos i activitats de lleure, esportives, culturals o pedagògiques quan comportin noves instal·lacions, construccions o edificacions per al seu desenvolupament, incloses les hípiques i centres eqüestres, àrees recreatives i àrees d'acampada regulada. Se n'exceptuen els punts d'informació (tipus A) i els miradors panoràmics (tipus D) definits a l'article 39.1 d'aquestes normes.
- f) Construcció de noves infraestructures i serveis tècnics, a excepció de les indicades a la lletra h)

de l'apartat

49.4 Condicions d'edificació.

- a) No s'admeten les edificacions de nova planta ni la reconstrucció de masies i edificacions en estat ruïnós localitzades en aquesta zona.
- b) Sense perjudici d'allò establert a l'article 11.8, poden autoritzar-se ampliacions de les edificacions existents abans de l'aprovació inicial del Pla especial amb la deguda cobertura jurídica, quan s'estimi que el volum edificat no és suficient per al desenvolupament dels usos existents (fins a un màxim del 20 % del sostre construït en el moment de l'aprovació inicial del Pla especial); o per a la seva rehabilitació com a equipaments al servei de la gestió pública de l'espai natural protegit (fins un màxim del 50 %).

49.5 Xarxa viària.

- a) No s'admet l'obertura de nous camins, pistes i senders rurals i forestals de caràcter permanent.
- b) L'obertura de noves pistes de desembosc de caràcter temporal només s'admet quan no sigui possible l'aplicació de la directriu establerta per l'article 25.13 d'aquestes normes.

49.6 Ordenació dels recursos naturals.

- a) Les zones de refugi a les quals fa referència l'article 24.3 d'aquestes normes s'han de localitzar preferentment en aquesta zona.
- b) Els plans tècnics de gestió i millora forestal i les autoritzacions d'aprofitament forestal i d'activitats d'aforestació i reforestació que es realitzin en aquesta zona han d'incloure mesures de tractament silvícola destinades a disminuir el risc d'incendi forestal, especialment aquelles que afavoreixin l'evolució de la massa forestal cap a estadis ecològicament més madurs.

49.7 Ordenació de l'ús públic.

No s'admeten en aquesta zona usos i activitats que, amb caràcter permanent, incrementin la freqüentació i l'ús públic de la zona.

49.8 Directrius específiques de gestió.

Als efectes d'aquest article, la zona de regulació especial (clau 5) inclou les següents subzones:

Subzona de les valls de can Girona i de la font Sunyera (clau 5.1).

Subzona del bosc de Céllecs (clau 5.2).

Subzona del massís de Montcabrer (clau 5.3).

Subzona de la vall de Riudemeia (clau 5.4).

Subzona del corredor de connexió entre Vallromanes i Alella (clau 5.5).

En les normes següents s'especifiquen per a la cada subzona algunes directrius específiques, que són d'obligat compliment.

Subzona de les valls de can Girona i de la font Sunyera (clau 5.1).

- a) En els casos de presència d'espècies arbòries al·lòctones l'òrgan gestor ha de fomentar els tractaments forestals encaminats a la seva substitució per espècies autòctones pròpies de l'espai.
- b) Els treballs d'aprofitament forestal han de desenvolupar-se fora del període de nidificació dels ocells rapinyaires nidificants a la zona.
Subzona del bosc de Céllecs (clau 5.2).
- c) En els casos de presència d'espècies arbòries al·lòctones l'òrgan gestor ha de fomentar els tractaments forestals encaminats a la seva substitució per espècies autòctones pròpies de l'espai.
- d) Els treballs d'aprofitament forestal han de desenvolupar-se fora del període de nidificació dels ocells rapinyaires nidificants a la zona.

- e) El Departament de Medi Ambient i Habitatge, a instàncies de l'òrgan gestor, pot establir mesures d'ordenació específiques per a les activitats d'escalada, per tal que aquestes es desenvolupin de manera compatible amb la conservació dels hàbitats rupícoles i les espècies protegides associades.

Subzona de la vall de Riudemeia (clau 5.3).

- f) Els treballs d'aprofitament forestal han de desenvolupar-se fora del període de nidificació dels ocells rapinyaires nidificants a la zona.
- g) L'òrgan gestor ha de prendre les mesures necessàries per tal de garantir que l'accés a la vall tingui un caràcter restringit a la circulació motoritzada, a excepció dels casos previstos a l'article 37.4 d'aquestes normes.

Subzona del massís de Montcabrer (clau 5.4).

- h) El Departament de Medi Ambient i Habitatge, a instàncies de l'òrgan gestor, pot establir mesures d'ordenació específiques per a les activitats d'escalada, per tal que aquestes es desenvolupin de manera compatible amb la conservació dels hàbitats rupícoles i les espècies protegides associades.
- i) No s'admeten en aquesta subzona activitats que puguin suposar pèrdua, destrucció o degradació de la diversitat líquenològica i dels seus hàbitats, especialment en les àrees indicades al plànol I-4 (Medi natural: àrees d'atenció especial).

Subzona del corredor de connexió entre Vallromanes i Alella (clau 5.5).

- j) No s'admeten en aquesta subzona activitats que puguin suposar pèrdua, destrucció o degradació dels hàbitats naturals, o que contribueixin a la seva fragmentació ecològica.

CAPÍTOL 4

Disposicions per a l'aplicació i gestió de les determinacions del Pla

Article 50

Règim jurídic i gestió

50.1 El Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya ha de desenvolupar les seves competències referides a l'àmbit del Pla especial d'acord amb la legislació vigent i les normes d'aquest Pla.

50.2 L'atorgament de llicències i l'exercici de la disciplina urbanística en l'àmbit del seu terme municipal corresponen a l'ajuntament. Aquesta competència municipal pot ser delegada en l'òrgan gestor mitjançant els procediments previstos en la legislació de règim local.

50.3 Sense perjudici de les competències pròpies dels diferents òrgans de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals, l'òrgan gestor ha d'emetre informe preceptiu previ a l'atorgament de les autoritzacions necessàries per a l'execució de qualsevol pla, obra, moviment de terres o explotació dels recursos naturals, a l'interior o a l'exterior de l'àmbit del Pla i que poden afectar-lo. Igualment l'òrgan gestor ha d'emetre informe preceptiu en la tramitació de planejament urbanístic general i derivat que afecti l'àmbit del Pla o que afecti terrenys adjacents.

50.4 L'informe preceptiu a què fa referència l'apartat anterior ha de ser requerit pels organismes corresponents abans de l'adopció de la resolució o acte aprovatori, per tal d'incorporar-lo a l'expedient administratiu.

L'òrgan gestor ha d'emetre el seu informe dins dels terminis fixats per la legislació de procediment administratiu o, si s'escau, per les legislacions específicament aplicables en cada cas.

L'informe preceptiu emès per l'òrgan gestor ha de ser motivat, d'acord amb el que estableixen el present Pla especial i la legislació aplicable en cada cas.

50.5 L'òrgan gestor pot emetre informes previs sobre la viabilitat o conveniència d'eventuals actuacions en l'àmbit del Pla o que poden afectar-lo, quan així ho requereixin les administracions competents o els particulars interessats.

L'informe previ emès per l'òrgan gestor ha de ser motivat, d'acord amb el que estableixen el present

Pla especial i la legislació aplicable en cada cas.

Aquests informes tenen un caràcter orientatiu i en cap cas eximeixen en el seu moment de l'informe preceptiu de l'òrgan gestor i de la formulació de la documentació tècnica necessària, així com de la tramitació administrativa que correspongui.

50.6 En la gestió del Pla, les administracions públiques implicades han de promoure en la mesura més àmplia possible la participació dels propietaris, de les empreses i de les entitats privades interessades. Particularment, l'òrgan gestor pot promoure els convenis de cooperació i de col·laboració que resultin necessaris.

50.7 En el marc de les seves competències, els departaments de la Generalitat de Catalunya han de prestar la seva col·laboració als ajuntaments, a l'òrgan gestor i als propietaris particulars, per al compliment dels objectius d'aquest Pla especial.

2.- **PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DEL SISTEMA COSTANER. PDUSC**

2.- PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DEL SISTEMA COSTANER. PDUSC

NORMATIVA ESPECÍFICA ALELLA.

Clau **UTR-CE**. Unitat Territorial sòl Costaner Especial.

Seguidament es recull la regulació dins l'àmbit del terme municipal d'Alella que estableix específicament el PDUSC al sòl qualificat d'Unitat Territorial del sòl Costaner Especial UTR-CE, però en format abreujat. La totalitat del PDUSC és d'aplicació vinculant sobre les determinacions del POUM.

Article 6. LES UNITATS TERRITORIALS DE REGULACIÓ DE SÒL COSTANER ESPECIAL (UTR-CE) .

Les unitats territorials de regulació de sòl costaner especial (UTR-CE) són els àmbits delimitats en els plànols d'ordenació identificats amb la Clau UTR-CE, classificats també, actualment, com a sòl no urbanitzable i com a sòl urbanitzable no delimitat, sense Programa d'actuació urbanística o Pla parcial de delimitació vigents, situats dintre i fora de la franja de 500 m. d'amplada que no han de passar a ser necessàriament classificats pel planejament urbanístic general com a sòl no urbanitzable costaner, per raó de no concórrer en ells els valors intrínsecs o de posició assenyalats en d'altres àmbits, bé per les especificitats concurrents derivades de la concertació urbanística o de la configuració avançada o prevista d'un nou model urbanístic i territorial, per tal de fer front a requeriments urbanístics que difícilment podrien assolir-se en altres àmbits.

La regulació d'aquest sòl costaner especial (CE), així com les possibilitats de la seva transformació urbanística s'estableixen als articles 11, 16 i 18 d'aquestes normes.

Article 11. CATEGORIA DE SÒL COSTANER ESPECIAL.

Aquest Pla director estableix la categoria de "sòl costaner especial", el qual es correspon amb el sòl no urbanitzable i urbanitzable no delimitat sense Programa d'actuació urbanística o Pla parcial de delimitació vigents, inclòs en les unitats territorials de sòl costaner especial (UTR-CE), que d'acord amb el que estableix l'article 6 d'aquestes normes, no ha de passar necessàriament a ser sòl no urbanitzable costaner.

La regulació d'aquests sòls s'estableix als articles 16 i 18 d'aquestes normes.

Respecte a aquests sòls, l'ajuntament corresponent podrà establir, d'acord amb el que preveu l'article 16, apartat 3, d'aquestes Normes, el règim urbanístic que consideri adient, d'acord amb el model urbà escollit en el marc del seu planejament urbanístic general, amb subjecció a les condicions establertes a l'article 18 d'aquestes Normes.

Aquest sòl és objecte d'identificació a les unitats territorials de regulació del sòl costaner especial (UTR-CE), mitjançant el codi gràfic CE, en els plànols d'ordenació.

Article 16. RÈGIM D'ÚS DEL SÒL COSTANER ESPECIAL.

El sòl urbanitzable no delimitat sense Programa d'actuació urbanística o Pla parcial de delimitació vigents i el sòl no urbanitzable que no ha de passar a ser necessàriament sòl no urbanitzable costaner (codi gràfic CE), identificat per les unitats territorials de regulació de sòl costaner especial (UTR-CE), té el règim d'ús que preveu la Llei d'urbanisme 2/2002, modificada per la Llei 10/2004, per al sòl no urbanitzable.

El planejament derivat que desenvolupi els sectors haurà de garantir, a través de l'oportú estudi paisatgístic, que les edificacions admissibles, destinades a qualsevol ús, s'ajustin a una tipologia adequada al paisatge natural i urbà o s'insereixen i evitin la formació de pantalles arquitectòniques i acumulacions de volums.

L'ordenació del planejament derivat d'aquests sectors haurà de preveure reserves suficients de terrenys per garantir l'accés al mar i per a aparcaments.

D'acord amb el que prescriuen els articles 24 i 25 de la Llei de Costes i l'article 48 del Reglament que desplega, a la zona de servitud de protecció no s'hi admet cap nova edificació, llevat de les instal·lacions i activitats que, per la seva naturalesa, no puguin tenir cap altra ubicació o bé prestin serveis necessaris o convenients per a l'ús del domini públic marítim.

Els únics usos permesos seran espai lliure públic i/o privat així com les instal·lacions esportives

descobertes, sense perjudici del que estableix l'article 47 del Reglament esmentat.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA

1. D'acord amb allò establert per l'article 80.1 de la Llei d'urbanisme, els municipis inclosos dins de l'àmbit territorial definit per l'art. 4 d'aquestes Normes han d'adaptar llur planejament urbanístic general a les determinacions d'aquest Pla director, dins del termini màxim de dos anys des de l'endemà de la publicació de l'aprovació definitiva del Pla director i l'han d'aprovar inicialment dintre dels sis mesos següents, seguint a continuació la tramitació adient.
L'incompliment d'aquests terminis pot comportar l'adopció de les mesures previstes als articles 80.3 i 88 de la Llei d'urbanisme.
2. Els Plans d'ordenació urbanística municipal i les modificacions de Planejament urbanístic general en tramitació a l'entrada en vigor d'aquest Pla director, s'han d'adaptar a les seves determinacions si en aquella data no ha tingut entrada en l'organisme competent per a la seva aprovació definitiva la documentació completa de l'expedient.
3. Pel que fa al sòl inclòs dins de l'àmbit de les UTR-C, l'adaptació comportarà la incorporació de totes les determinacions establertes per aquest sòl per aquest Pla director, sense perjudici de l'executivitat immediata del Pla director des de la seva entrada en vigor.
Pel que fa al sòl no urbanitzable i al sòl urbanitzable no delimitat inclòs a les UTRCE, cas que l'Ajuntament corresponent opti per la seva transformació urbanística en el marc de l'adaptació del planejament urbanístic general, d'acord amb el que preveu l'article 16, apartat 2 d'aquestes Normes, aquest haurà de determinar els Sectors de transformació i concretar les determinacions genèriques que estableix l'article 18 d'aquestes Normes.
Pel que fa al sòl urbanitzable objecte de l'article 17 d'aquestes Normes, l'adaptació mitjançant la modificació o, en el seu cas, revisió del planejament general al Pla director comportarà la concreció de les determinacions genèriques que estableix l'article 18.
Pel que fa al sòl urbà i al sòl urbanitzable delimitat amb pla parcial vigent, l'adaptació del planejament general al Pla director comportarà la concreció de les determinacions genèriques que estableix l'article 20 d'aquestes Normes.

3.- **DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DELS MUNICIPIS D'ALELLA,
EL MASNOU I TEIA**

Promotors:

CONSELL COMARCAL DEL MARESME
AJUNTAMENT D'ALELLA
AJUNTAMENT DE EL MASNOU
AJUNTAMENT DE TEIÀ

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DELS MUNICIPIS D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

FASE I - CARTA DE PAISATGE D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

Juliol 2009

Equip Redactor:

VIGUÉ SUBIRÀ – Enginyeria i Medi Ambient

Jordi Vigué i Ruaix

Mercè Vilardosa i Rosich

GREEN EFFECT – Paisatgistes

Anna Terricabras i Genís

Asier Ibero i Etxeberría

Jon Aseginolaza i Braga

1. INTRODUCCIÓ	Pàg. 3		
1.1. CARTA DEL PAISATGE			
1.2. LA DIAGNOSI DE LES DINÀMIQUES DEL PAISATGE			
1.3. SITUACIÓ GEOGRÀFICA I ADMINISTRATIVA			
1.3.1. Alella			
1.3.2. Teià			
1.3.3. El Masnou			
2. METODOLOGIA	Pàg. 5		
2.1. CARTOGRAFIA BÀSICA UTILITZADA PER L'ELABORACIÓ DEL TREBALL			
2.2. PAISATGE ACTUAL			
2.3. DETERMINACIÓ DE LES DINÀMIQUES QUE INCIDEIXEN EN L'EVOLUCIÓ DEL PAISATGE			
2.4. DISCRIMINACIÓ DELS VALORS PAISATGÍSTICS I VISIBILITAT			
2.5. DETECCIÓ DELS IMPACTES, RISCOS I AMENACES			
2.6. OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR			
2.7. DETERMINACIÓ D'ÀMBITS DEL PAISATGE			
3. DESCRIPCIÓ GENERAL	Pàg. 8		
3.1. FACTORS NATURALS			
3.1.1. Relleu			
3.1.2. Clima			
3.1.3. Hidrografia			
3.1.4. Geologia i edafologia			
3.1.5. Vegetació			
3.2. FACTORS HUMANS			
3.2.1. Usos del sòl			
3.2.2. Canvis d'usos del sòl			
01- PLÀNOL CANVIS USOS DEL SÒL	Pàg. 14		
3.2.3. Procés històric de poblament i la seva influència en el paisatge			
3.2.4. Base socioeconòmica			
4. PAISATGE ACTUAL	Pàg. 17		
4.1. CARACTERÍSTIQUES DEL PAISATGE DEL BAIX MARESME			
4.2. PAISATGE DE LA SERRALADA			
4.3. PAISATGE DEL LITORAL – PLATGES			
4.4. PAISATGE AGRARI			
4.5. PAISATGES URBANS – ALELLA, MASNOU, TEIÀ.			
02- PLÀNOL MEDI FÍSIC	Pàg. 20		
5. DINÀMIQUES I PROCESSOS QUE INCIDEIXEN EN EL PAISATGE	Pàg. 21		
5.1. DINÀMICA URBANA			
5.2. DINÀMICA POBLACIONAL			
5.3. DINÀMICA FORESTAL			
5.4. DINÀMICA AGRÀRIA			
5.5. DINÀMICA HÍDRICA			
5.6. DINÀMICA LITORAL			
5.7. ALTRES DINÀMIQUES I PROCESSOS			
5.8. ARTIFICIALITZACIÓ DEL TERRITORI			
03- PLÀNOL DE GRAU D'ARTIFICIALITZACIÓ	Pàg. 27		
6. TENDÈNCIES EVOLUTIVES DEL PAISATGE	Pàg. 28		
7. ESTATUS JURÍDIC	Pàg. 29		
04- PLÀNOL D'ORDENACIÓ	Pàg. 31		
		8. VISIBILITAT	Pàg. 32
		8.1. GRAU D'EXPOSICIÓ VISUAL	
		05- PLÀNOL DE VISIBILITAT	Pàg. 33
		06- PLÀNOL DE GRAU D'EXPOSICIÓ VISUAL	Pàg. 34
		9. DISCRIMINACIÓ DE VALORS	Pàg. 35
		9.1. RECONEIXAMENT NORMATIU DELS VALORS	
		9.2. VALORS DEL PAISATGE	
		9.2.1. Valors naturals i ecològics	
		9.2.2. Valors històrics i culturals	
		9.2.3. Valors estètics	
		9.2.4. Valors productius	
		9.2.5. Valors socials	
		9.2.6. Valors religiosos i espirituals	
		07- PLÀNOL VALORS ECOLÒGICS I NATURALS	Pàg. 38
		08- PLÀNOL VALORS HISTÒRICS I CULTURALS	Pàg. 39
		09- PLÀNOL VALORS SOCIALS, RELIGIOSOS, PRODUCTIUS I ESTÈTICS	Pàg. 40
		10- PLÀNOL D'INVENTARI	Pàg. 41
		9.2.7. Inventari valors del paisatge etiquetats	
		10. DETECCIÓ DELS IMPACTES, RISCOS I AMENACES	Pàg. 44
		10.1. PRINCIPALS TIPUS D'IMPACTES I RISCOS	
		10.2. DETERMINACIÓ DE PUNTS CRÍTICS	
		10.3. AMENACES SOBRE ELS VALORS DEL PAISATGE	
		11- PLÀNOL D'IMPACTES I RISCOS	Pàg. 47
		11. OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR	Pàg. 48
		11.1. LES PAUTES DELS OBJECTIUS DE QUALITAT PAISATGÍSTICA	
		11.2. REPTES I OPORTUNITATS	
		11.3. ENTITATS I INICIATIVES D'INTERÈS ENVERS AL PAISATGE	
		12- PLÀNOL DE REPTES I OPORTUNITATS	Pàg. 51
		12. ÀMBITS DE PAISATGE	Pàg. 52
		12.1. CONCEPTE D'ÀMBIT DE PAISATGE	
		12.2. CRITERIS PER A LA DEFINICIÓ DELS ÀMBITS	
		12.3. DETECCIÓ EN EL TERRITORI	
		13- PLÀNOL D'ÀMBITS DE PAISATGE	Pàg. 53
		ÀMBITS	
		1. VESSANT DEL MAL TEMPS I TURÓ D'EN BALDIRI	Pàg. 54
		2. NUCLI DE TEIÀ I ENTORNS	Pàg. 56
		3. VALLMORA I SANT VERGER	Pàg. 58
		4. HORTES VORAMAR	Pàg. 60
		5. NUCLI DE EL MASNOU	Pàg. 62
		6. NOVA ALELLA I ALELLA DE MAR	Pàg. 65
		7. VALL DE RIALS	Pàg. 67
		8. NUCLI D'ALELLA I ENTORNS	Pàg. 70
		9. TURÓ GALZERAN	Pàg. 72

1. INTRODUCCIÓ

1.1. CARTA DEL PAISATGE

La Carta del Paisatge és un instrument creat per la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge de Catalunya amb la finalitat de concertar estratègies entre els agents públics i els privats “per a acomplir actuacions de protecció, gestió i ordenació del paisatge que tinguin per objectiu mantenir-ne els valors” .

La Carta del Paisatge no és doncs una simple declaració testimonial de principis, sinó un document de caràcter públic i de compromís a favor del paisatge on les parts signants es comprometen davant la societat a formar part d'un projecte col·lectiu i a treballar en conseqüència per a assolir els compromisos signats.

Les cartes del paisatge són instruments de concertació d'acords entre agents d'un territori per tal de promoure accions i estratègies de millora i valoració del paisatge. Les cartes poden ser impulsades per la Generalitat de Catalunya, per les administracions locals (consells comarcals, mancomunitats, municipis) i/o per entitats.

Les cartes es concreten mitjançant la signatura pública d'un document on s'estableixen els compromisos que adopten cadascuna de les parts signants en favor del paisatge i el calendari per assolir els objectius.

Els continguts de les cartes del paisatge:

- La diagnosi de les dinàmiques del paisatge.
- La definició d'objectius de qualitat paisatgística a assolir dins l'àmbit territorial que abasta la carta del paisatge. Aquests objectius han de ser coherents amb els objectius de qualitat establerts per a cadascuna de les unitats de paisatge definides en els catàlegs corresponents de paisatge.
- Elaboració d'un programa de gestió en el que es concretin les accions específiques que han d'emprendre els diversos agents, i en el qual ha de quedar garantida la participació ciutadana.

Les cartes del paisatge també han de tenir en compte els catàlegs del patrimoni cultural, artístic i natural d'àmbit municipal en els casos en què estiguin aprovats.

Les utilitats de les cartes del paisatge són:

- Elaborar un marc comú referencial que faciliti l'entesa i el consens entre els agents implicats en les transformacions i la gestió del paisatge d'un territori concret, sovint amb visions i interessos no coincidents.
- Servir de referència en els processos de planificació territorial i urbanística endegats per les administracions.
- Facilitar l'aplicació i difusió de noves pautes d'intervenció i de gestió del paisatge basades en el reconeixement del seu caràcter com a bé d'interès col·lectiu i en el seu valor dinamitzador de les economies i del desenvolupament local.

1.2. LA DIAGNOSI DE LES DINÀMIQUES DEL PAISATGE

Aquest document correspon a la primera fase d'una Carta del Paisatge, concretament la Diagnosi de les Tendències del Paisatge dels municipis d'Alella, El Masnou i Teià.

L'objectiu de la Diagnosi és assolir un bon coneixement del territori i del paisatge, de les tendències que experimenta i de les dinàmiques que l'afecten. La diagnosi de les tendències s'orienta a detectar les dinàmiques del paisatge objecte de la carta i a discriminar les variables i agents associats a aquestes dinàmiques i a determinar els riscos i impactes que comprometen el manteniment de la qualitat paisatgística.

Ha estat promoguda pel Consell Comarcal del Maresme dins del seu Pla Estratègic Maresme 2015, i els ajuntaments d'Alella, El Masnou i Teià.

1.3. SITUACIÓ GEOGRÀFICA I ADMINISTRATIVA

L'àrea d'estudi es troba delimitada pels termes municipals d'Alella, el Masnou i Teià amb una superfície aproximada de 1.960 Ha.

1.3.1. Alella

El terme municipal d'Alella, de 9,59 km², es troba al sector meridional de la comarca del Maresme, a poca distància de la costa, els vessants de marina de la Serralada Litoral, entre el turó d'en Mates (483 m d'altitud), a ponent i el turó d'en Colomer (257 m) i d'en Cabús (368 m) a llevant; sota aquest darrer, el coll de Font de Cera comunica Alella amb el sector interior de la Serralada i, per tant, amb el Vallès Oriental.

El poble d'Alella té una situació similar a altres pobles de "dalt" del Maresme, al peu de la serra i en aquest cas, a la confluència de dues rieres que en davallen, la de la Coma Fosca i la de la Coma Clara, que formen la riera d'Alella, la qual desemboca directament a la mar creuant per la part més meridional del municipi de el Masnou.

El padró d'habitants, provisional de 2008, és de 9.260 habitants, i el procés de transformació ha arribat a una densitat poblacional de 966,6 habitants per km².

1.3.2. Teià

El terme municipal de Teià ocupa una superfície aproximada de 6,66 Km², i es situa al sud de la comarca, confrontant amb Premià de Dalt a l'est, amb el Masnou al sud, a l'oest amb Alella, i al nord amb Vallromanes (Vallès Oriental).

Ocupa gairebé tota la vall de la riera de Teià que neix al coll de Can Gorguí, s'estén al vessant sud-oest de la serra de St. Mateu (turons de Lledó i d'en Baldiri), i baixa fins a la vora de la costa.

Teià es troba entre la línia costanera, encara que administrativament no toca el mar, i el sistema muntanyós de la Serralada Litoral, la qual recorre paral·lela a la costa i en direcció SO - NE. Això fa que el municipi presenti una part interior condicionada per la presència dels relleus abruptes de la serralada i una plana suau amb influències marítimes a la part inferior del terme municipal.

El padró d'habitants, provisional de 2008, és de 5.987 habitants, i el procés de transformació ha arribat a una densitat poblacional de 903 habitants per km².

1.3.3. El Masnou

El Masnou compta amb un terme que s'estén al llarg de tres quilòmetres de costa i poc més d'un d'amplada. Amb només 3,3 km² de superfície és el tercer municipi més petit de la comarca. La seva disposició, en forma de terrassa cap al mar i una platja de bona qualitat, li proporciona una perspectiva molt atractiva.

El padró d'habitants, provisional de 2008, és de 22.066 habitants, i el procés de transformació cap a la primera residència ha accelerat en gran mesura el seu creixement, assolint els 6.509,1 habitants per km².

2. METODOLOGIA

La redacció i signatura d'una Carta del Paisatge consta de **tres fases** principals: **diagnosi, mediació i signatura dels acords.**

La metodologia per a l'elaboració de la Diagnosi de les tendències evolutives del paisatge dels municipis d'Alella, el Masnou i Teià segueix el Protocol de la Carta del Paisatge per tant, és comuna en totes les diagnosi.

2.1. CARTOGRAFIA BÀSICA UTILITZADA PER L'ELABORACIÓ DEL TREBALL

Cartografia Base		
Nom	Escala	Font
Base municipal (Límits termes municipals i comarcals)	1/50.000	Institut Cartogràfic de Catalunya
Cartografia topogràfic	1/5.000	Institut Cartogràfic de Catalunya
Cartografia topogràfic	1/50.000	Institut Cartogràfic de Catalunya
Ortofotomatge	1/5.000	Institut Cartogràfic de Catalunya

Cartografia Temàtica		
Nom	Escala	Font
Geologia		
Base geològica	1/50.000	DMAiH
Àrees d'interès geològic-geomorfològic	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Usos		
Classificació dels usos del sòl a Catalunya (1987-1992-1997)	Raster	DMAiH
Activitats extractives abandonades	1/5.000	DMAiH
Mapa de cobertes del sòl	1/25.000	DMAiH
Sistema d'informació Geogràfica Parcel·les agrícoles(SIGPAC-2008)	1/5.000	Dept. d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural
Àrees de picnic	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Zones de lleure	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Mediambient		
Comunitats vegetals	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Cartografia d'hàbitats d'interès comunitari	1/50.000	DMAiH
Àrees d'especial interès per a la fauna	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Arbres monumentals	1/5.000	DMAiH
Delimitació PEIN	1/50.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Zonificació PEIN	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Espais naturals de protecció especial	1/50.000	DMAiH
Límit ampliació PEIN		Dept. Medi Ambient, Ajuntament d'Alella
Sistema local d'espais lliures	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Refugis de fauna salvatge	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Incendis		
Franges de Protecció d'incendis d'Alella i Teià		Ajuntament d'Alella i Teià
Incendis forestals		DMAiH
Perímetres de protecció prioritària per la prevenció d'incendis forestals	1/50.000	DMAiH
Aigua		
Conques hidrogràfiques	1/50.000	DMAiH
Delimitació geomorfològica de Zones inundables	1/5.000	ACA
Aqüífers protegits	1/50.000	DMAiH
Zones vulnerables a la contaminació de nitrats	1/50.000	DMAiH
Planejament		
Pla General d'Ordenació d'Alella(1987)	1/5.000	Dept. Urbanisme, Ajuntament d'Alella
Pla d'Ordenació Urbana Municipal (POUM) Teià (2008)	1/5.000	Dept. Urbanisme Medi Ambient, Teià
Text Refós de la Revisió del Pla d'Ordenació del Masnou	1/5.000	Ajuntament de el Masnou
Pla Director Urbanístic de Sistema Costaner(PDUISC)		DPTOP

Cartografia Temàtica		
Nom	Escala	Font
Planejament		
Pla General d'Ordenació d'Alella(1987)	1/5.000	Dept. Urbanisme, Ajuntament d'Alella
Pla d'Ordenació Urbana Municipal (POUM) Teià (2008)	1/5.000	Dept. Urbanisme Medi Ambient, Teià
Plànols d'Ordenació del POUM de el Masnou (2001)	1/5.000	DPTOP
Pla Director Urbanístic de Sistema Costaner(PDUISC)		DPTOP
Infraestructures		
Emissaris submarins	1/50.000	DMAiH
Pla de Parc eòlic de Catalunya	1/50.000	DMAiH
Vivendes	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Xarxa ferroviària	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Xarxa viària bàsica	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Línies d'alta tensió	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral
Inventaris Patrimoni		
Inventari d'Arquitectura Rural i Popular	1/5.000	ACTIUM, Patrimoni cultural S.L.
Inventari jardins, unitats de Vegetació d'Alella	1/5.000	Dept. Medi Ambient, Ajuntament d'Alella
Inventari Valors Paisatgístics del municipi de el Masnou*		Dept. Urbanisme, Ajuntament de el Masnou
Patrimoni arbrat i alineacions vegetals d'Alella	1/5.000	Dept. Medi Ambient, Ajuntament d'Alella
Patrimoni Arquitectònic de el Masnou*		Dept. Urbanisme, Ajuntament de el Masnou
Patrimoni geològic. Inventari d'espais d'interès geològic de Catalunya	1/50.000	DMAiH
Patrimoni històric i arquitectònic	1/5.000	Dept. Cartografia, Parc de la Serralada Litoral

* En procés de lliurament

2.2. PAISATGE ACTUAL

A partir de l'estudi de la cartografia base i temàtica disponible i la documentació de recerca pròpia i proporcionada pels ajuntaments(informes ambientals, inventaris de patrimoni vegetal i arquitectònic) s'han descrit els components principals del paisatge (paisatge de la serralada, agrícola, urbà, litoral, etc.)

Plànols informatius

S'han elaborat amb l'objectiu de mostrar una aproximació general per conèixer l'estat actual urbanístic i Mediambiental, Aquesta informació es lliura en format DINA 1 a escala 1:10.000

- Medi físic

Per la confecció del plànol s'han utilitzat com a base el mapa de cobertes del sòl de Catalunya, el SIGPAC(registre de parcel·les agràries) i el mapa de vegetació del Parc de la Serralada litoral, ajuntant-los amb la interpretació dels ortofotomapes i el reconeixement in situ

Les categories de la superfície forestal s'han fet tenint en compte les definides al mapa de cobertes del sòl de Catalunya i en el cas dels boscos densos i clars, s'han detallat més a partir de la cartografia de vegetació que té actualment el Parc de la Serralada Litoral.

- Ordenació

Les bases utilitzades han estat els POUMs i Plans Generals lliurats pels diferents ajuntaments. Les diferents tipologies d'ordenació urbanística es conjuguen en un únic plànol, evidenciant en alguns casos les diferències de catalogació dels components del territori de cada planejament.

Les tipologies urbanístiques s'han descrit detalladament en el punt d'Estatut Jurídic (Veure punt 7) del present document.

2.3. DETERMINACIÓ DE LES DINÀMIQUES QUE INCIDEIXEN EN L'EVOLUCIÓ DEL PAISATGE

- Dinàmiques territorials amb incidència en el paisatge.

En aquest apartat s'han identificat les dinàmiques, activitats i processos que incideixen més notòriament en la configuració del paisatge actual, partint dels principals factors de canvi (la urbanització, el turisme, les activitats recreatives, les extractives, les infraestructures) i descrivint la seva incidència sobre el medi.

S'ha fet una exposició dels actors que causen pressió, com per exemple, els processos d'urbanització, les dinàmiques turístiques o les polítiques agrícoles i forestals.

- Tendències evolutives del paisatge.

En aquest apartat s'han identificat els possibles escenaris paisatgístics tot analitzant, en clau estratègica, la interrelació entre els diversos factors, com les dinàmiques naturals (successió de la vegetació, canvi climàtic), les tendències socio-econòmiques (despoblament, envelliment, immigració), així com les conseqüències fruit de la implementació de les polítiques territorials, urbanístiques i sectorials vigents.

S'ha considerat la influència dels agents endògens, entesos com aquelles estratègies i actuacions preses per administracions, entitats i ciutadans que poden condicionar l'evolució: conservació de la natura, activitat forestal i agrària, planificació hidrològica, indústria, infraestructures i transports, activitats extractives, residus, energies, turisme, etc.

També s'ha considerat l'efecte de la dinàmica natural (successió vegetal) en els ecosistemes.

S'ha tingut en compte la influència dels agents exògens, entesos com aquelles estratègies generals de caràcter indicatiu o prospectiu, però que poden condicionar l'evolució del paisatge com, per exemple: la implantació de la Xarxa Natura 2000, ampliació de la zona inclosa al PEIN.

2.4. DISCRIMINACIÓ DELS VALORS PAISATGÍSTICS I VISIBILITAT

- Principals valors paisatgístics: patrimonials, mediambientals, productius, socials, etc.

En l'apartat relatiu als valors del paisatge es pretén fer una valoració a través de l'inventari, descripció i cartografia dels valors paisatgístics presents.

L'anàlisi consta de dues parts:

1. Identificació dels paisatges reconeguts, és a dir, la identificació i cartografia d'aquells espais on la seva vàlua es reconeix normativament.
2. Identificació dels valors del paisatge que no estan reconeguts normativament.

Els valors a cartografiar són els Naturals i Ecològics, els Històrics i Culturals i els estètics. La representació cartogràfica d'aquests valors s'ha tractat a diversos nivells. Primerament, i per a tota l'àrea d'estudi, s'han cartografiat els paisatges reconeguts normativament des del punt de vista del seu interès natural, ja que són aquells que tenen més incidència territorial.

Un cop obtingut aquest mapa, s'ha complementat amb la informació procedent del treball de camp, consistent en visites periòdiques amb un suport cartogràfic marcant les àrees o elements amb vàlua, en especial atenció a altres espais que no tenen cap nivell de reconeixement legal.

En un segon nivell, s'analitzen en detall els diferents valors de cadascun dels àmbits. El resultat és tot un seguit de mapes, on s'han cartografiat els valors. Els mapes de valors es representen en DIN-A1, cartografiats a escala 1:10.000.

- Visibilitat. Miradors i principals corredors visuals de la unitat.

Per a l'elaboració del mapa d'exposició visual s'han considerat a més del relleu dues variables importants: els nuclis de població i les carreteres principals. Gran part de la percepció que la ciutadania adquireix del paisatge és des dels llocs habituals on passa la major part del seu temps: els pobles i ciutats on té la residència i des de les principals vies de comunicació on es concentra la major part del trànsit.

Els càlculs de la visibilitat s'han realitzat amb el software Idrisi 32, si bé s'han exportat els resultats finals al programa ArcView 9.1 per a una millor representació cartogràfica final.

S'han elaborat per separat els mapes d'exposició visual des de les principals carreteres, autopistes, la via del tren, dels principals miradors, punts d'observació del paisatge i itineraris paisatgístics com el GR-92. El mapa general del grau d'exposició visual s'ha realitzat sumant els diferents mapes obtinguts per separat.

2.5. DETECCIÓ DELS IMPACTES, RISCOS I AMENACES

El segon pas del procés ha tingut un caràcter avaluatiu. Ha consistit en estudiar i detectar els impactes, riscos i amenaces de cara a la protecció, gestió i ordenació del paisatge.

Així doncs, s'ha efectuat una diagnosi dels elements, factors i processos que suposen un risc d'alteració dels valors.

S'han avaluat les pressions que en resulten sobre el paisatge i els efectes sobre el medi per tal de fer una predicció de l'estat en què es pot trobar si segueix la tendència actual, tot entenent per impacte aquelles perturbacions en el paisatge a causa de l'activitat humana sobre el territori.

S'han cartografiat els impactes i riscos que, pel seu estat de degradació i abandó, o per la seva simple existència, contribueixen a empobrir la qualitat paisatgística, així com aquells elements que per la seva ubicació, dimensions i forma fragmenten el territori i, en alguns casos, també impedeixen, compliquen o posen en risc l'accés dels ciutadans al medi que els envolta.

Aquesta informació s'ha plasmat en un plànol DINA 1 escala 1/10.000.

S'ha fet servir per la classificació d'aquests impactes els esmentats en el prototipus de catàleg de paisatge.

2.6. OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

El principal repte de la diagnosi del paisatge és la definició de les pautes prèvies per determinar els objectius de qualitat paisatgística de la carta del paisatge:

- Determinació de mesures generals de protecció i millora de la qualitat del paisatge.

- Determinar àrees susceptibles per promoure la seva protecció, gestió o ordenació.
- Aconseguir que les entitats locals s'involucrin en la conservació i millora del paisatge.

Són la plasmació, per part de les Administracions Públiques, de les aspiracions de la col·lectivitat pel que fa a les característiques paisatgístiques del seu entorn, després de conèixer-ne l'estat, els valors i els riscos, tant per a l'àmbit territorial com per a cada àmbit. En la definició dels objectius de qualitat, l'opinió dels agents implicats en les transformacions que tenen lloc en el paisatge i en el seu ús tindrà un paper rellevant.

2.7. DETERMINACIÓ D'ÀMBITS DEL PAISATGE

En aquesta primera fase s'han identificat les àrees del territori que tenen un caràcter semblant i s'han classificat com a àmbits del paisatge. Per la determinació dels àmbits de paisatge s'han elaborat mapes descriptius dels béns i components que conformen el paisatge d'Alella, el Masnou i Teià.

S'han cartografiat i se n'ha descrit el caràcter, tot inventariant de manera com més exhaustiva millor els valors paisatgístics i descrivint la dinàmica general del paisatge i els factors naturals i socioeconòmics que han intervingut i intervenen en la seva evolució i transformació. En aquesta fase també s'han analitzat la possible evolució futura del paisatge, considerant les dinàmiques naturals del medi, així com les tendències socioeconòmiques, la legislació vigent o la implementació de les polítiques territorials, urbanístiques i sectorials actuals.

3. DESCRIPCIÓ GENERAL

3.1. FACTORS NATURALS

3.1.1. Relleu

El relleu dona lloc a una gran varietat d'entorns, des de la plana fins als cims dels turons, de gairebé 500 metres donant lloc a pronunciades vessants. Aquest relleu singular de la Serralada Litoral fa possible un dels eixos definidors de l'entorn natural dels municipis, és a dir, una xarxa hidrogràfica d'aigües superficials formada per torrents i rieres que desemboquen al mar.

Limitat pels relleus abruptes de la serralada litoral, de material saulonós més o menys cohesionat.

El relleu de l'àmbit està limitat pels relleus abruptes de la Serralada Litoral i configurat pels vessants i planes generades a partir de l'erosió d'aquesta Serralada. Es poden diferenciar tres tipologies de relleu:

- Per un costat els vessants de migdia, molt abruptes i poc consolidats, normalment situats sota la cota de 500 m.
- Un nivell o plataforma a mig vessant, entre les cotes 200-300 m, on trobem els primers assentaments humans (les vil·les de "Dalt", Teià i Alella).
- Una segona plataforma d'erosió, on disminueix el pendent i que és d'origen clarament al·luvial. S'hi troben els assentaments recents (el Masnou).

3.1.2. Clima

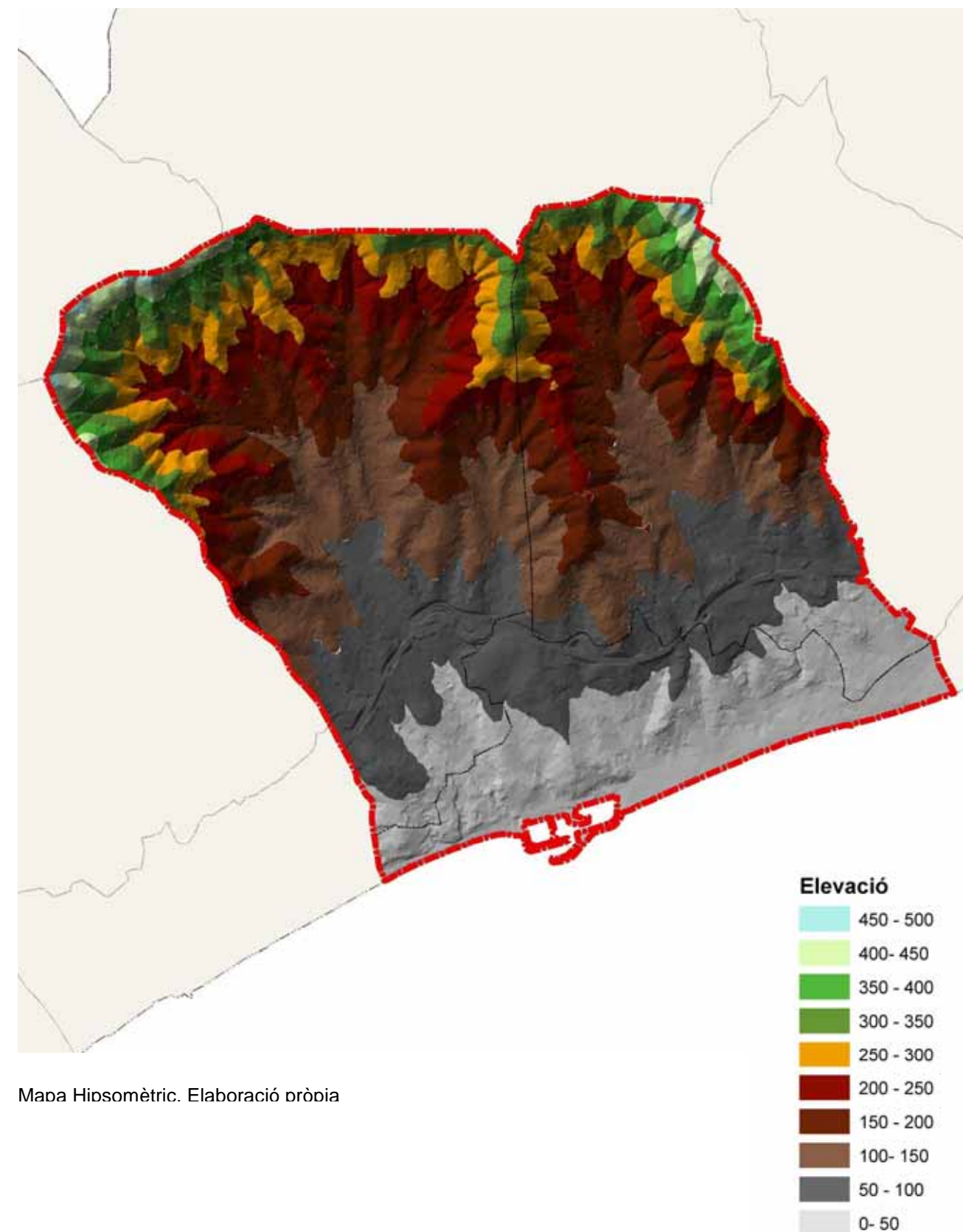
La posició geogràfica i les condicions orogràfiques d'aquests municipis del Baix Maresme originen un microclima particular de la zona. Aquestes condicions micro-climàtiques han potenciat la fertilitat de la plana al·luvial donant lloc a unes condicions idònies que afavoreixen l'activitat agrícola, sobretot el de la vinya i els cultius hortícoles i ornamentals.

Per una banda, la seva condició de municipis litorals fa que gaudeixin d'unes temperatures temperades, les màximes a l'estiu no acostumen a superar els 30°C. A l'hivern les mínimes també es suavitzen i s'eviten les fortes glaçades gràcies per una banda a la proximitat al mar i per altra banda a l'efecte de barrera física de la Serralada Litoral sobre els vents que arriben de nord i nord-oest. Això afavoreix un règim tèrmic temperat, amb les mínimes superiors en relació a la Catalunya interior i a la costa més oriental. El clima resultant és **mediterrani litoral**, amb una temperatura mitjana anual de 16°.

La proximitat al mar i a recer de la muntanya també fa que sigui un territori amb una humitat relativa de l'aire força elevada, amb una mitjana anual del 72%

Les precipitacions oscil·len entre els 600-700 mm anuals. Són característiques les pluges intenses de curta durada a mitjans d'estiu i fins la tardor, que provoquen fortes torrentades amb un elevat grau d'erosió i de perill en béns materials i humans.

L'orientació sud-est del vessant del Maresme de la serralada fa que l'exposició solar sigui molt bona.

Mapa Hipsomètric. Elaboració pròpia

3.1.3. Hidrografia

La xarxa hidrogràfica principal esta formada per les rieres d'Alella i de Teià i tot un seguit de torrents d'escassa longitud amb conques petites, afluents de les mateixes rieres o que desemboquen directament al mar.

Els cursos d'aigua són de règim fluvial intermitent. Les rieres presenten una estructura ramificada, en forma d'arbre, amb un curs principal central i davallen en fort pendent o bé encaixades fins assolir la plana litoral.

La xarxa hidrogràfica ha estat utilitzada al llarg del temps com a via d'accés al territori, degut al seu pendent regular i per estar constituïda per un material saulonós.

El traçat d'algunes rieres i torrents coincideix amb carrers principals de les viles, com és el cas de la riera de Teià, en canvi, la riera d'Alella al seu pas pel centre urbà es troba soterrada.

La **riera d'Alella** es forma a partir de les rieres Coma Fosca i la Coma Clara. El tram urbà de la riera es troba soterrada i al tram de la seva desembocadura, coincidint amb el terme municipal de el Masnou, està canalitzada.

Riera d'Alella

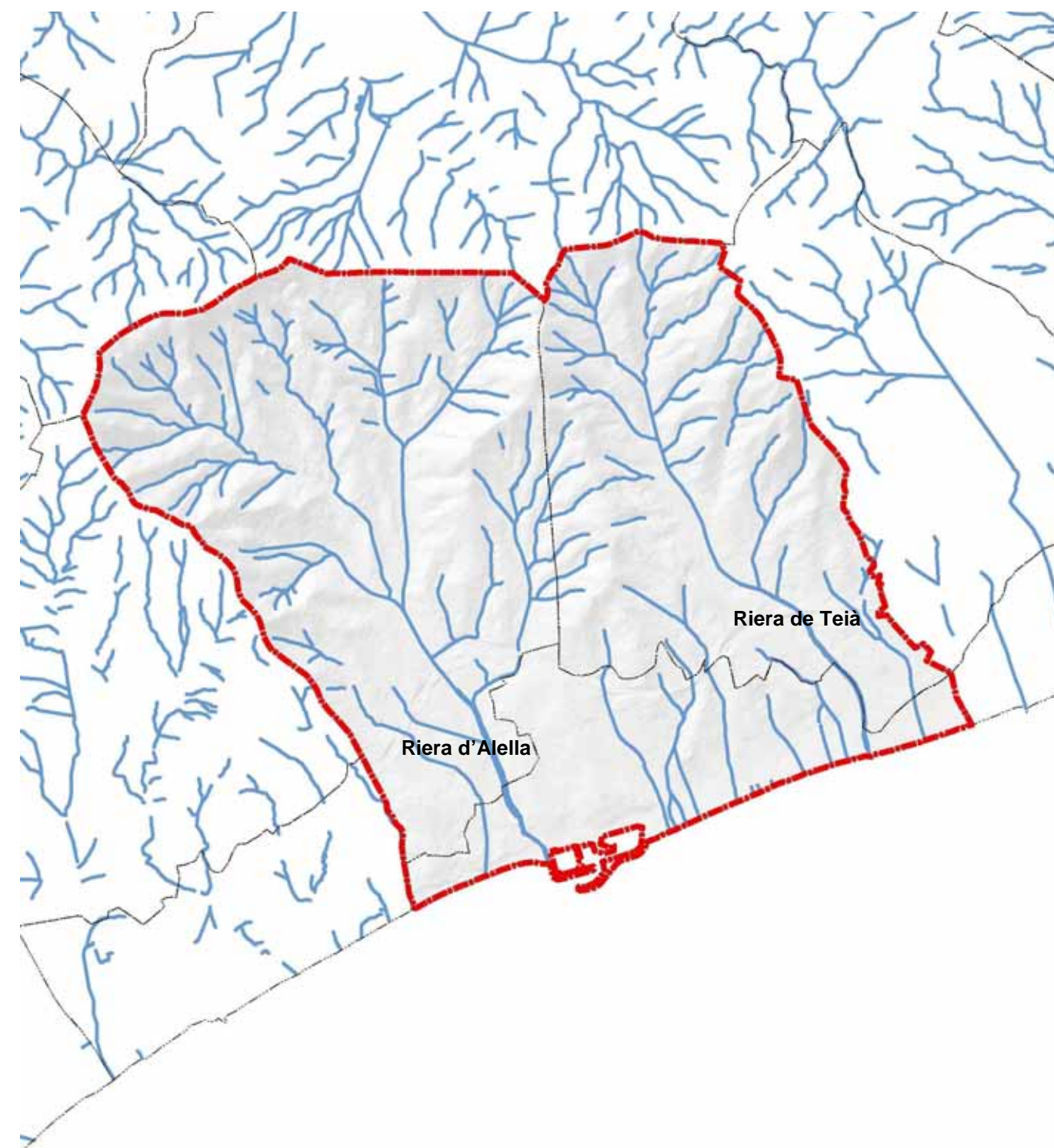
A part dels afluents de Coma Clara i Coma Fosca la riera arreplega aigua d'altres torrents, tals com, el Torrent de Vallbona, el Torrent del Sarau o el Fondo de Rials.

La **riera de Teià** recorre pel mig de la vall des de la Serralada Litoral fins al mar. Bona part del seu traçat és superficial exceptuant el tram des de l'entrada del municipi fins passat l'autopista C-32 que esta soterrat. A continuació la riera esta canalitzada amb murs de formigó fins la seva desembocadura al mar.

Aquesta riera arreplega les aigües de tot un seguit de torrents que arriben d'ambdues bandes: d'oest a est podem anomenar el Torrent de Can Lledó, el Torrent Santa Eulàlia, el Torrent del Molí, el Torrent del Mal Temps, el Torrent de Can Munt, el Torrent de Can Cambray, el Torrent de Can Nadal, el Torrent de Can Verger i el Torrent de la Murtrera.

Existeixen altres torrents, com el d'en Bloques i el de les Fosses, de recorregut molt curt que neixen al municipi de Teià i desemboquen directament a mar.

Els aqüífers són els dipòsits quaternaris situats en la plana litoral, es nodreixen principalment de l'aigua conduïda per les rieres i són pobres en recursos hidràulics. Desgraciadament estan contaminats per clorurs i nitrats (Font: Zones vulnerables a la contaminació de nitrats, Gencat). Constitueixen els recursos hídrics de l'agricultura de la zona.

Xarxa Hidrogràfica, Rieres d'Alella i Teià i altres cursos. Font: ICC

3.1.4. Geologia i edafologia

Els principals materials geològics són les roques plutòniques i filonianes que donen lloc al batòlit característic de les muntanyes de la serralada litoral al nord de l'àmbit.

En el grup de les roques plutòniques, les més abundants, es destaca els granits i les granitoides de gra mitjà. Estan formades pel feldspats potàssic, quars, miques i plagioclases. En canvi les filonianes, menys presents, estan constituïdes per quars, haplites i pegmatites, pòrfirs granítics i monzogranítics. En els fons de les valls, en els torrents i rieres es troben materials sedimentaris sorrencs amb presència de llims d'origen al·luvial. En els fons de les vessants de les muntanyes hi ha restes de sedimentació d'origen col·luvial.

En l'àmbit estudiat podem trobar punts d'interès geològic classificats segons els següents criteris; la forma i relleu de la superfície terrestre, la seva evolució, els diferents tipus de roques, la composició dels seus minerals i el seu origen, com per exemple:

Les boles granítiques: Les boles granítiques són les més abundants en els paisatges granítics. Nuclis de granit originals que han resistit a la meteorització química i que apareixen en el paisatge degut a l'erosió dels materials circumdants de la superfície, dels quals els agents erosius (aigua, vent...) han escombrat el granit desfet que els envoltava. Aquestes formes les podem veure a molts indrets tals com, a la Riera de Teià, a Sant Verger a Teià i al vessant del Mal Temps del Turó de Baldiri.

Boles granítiques, Torrent de Sant Berger,

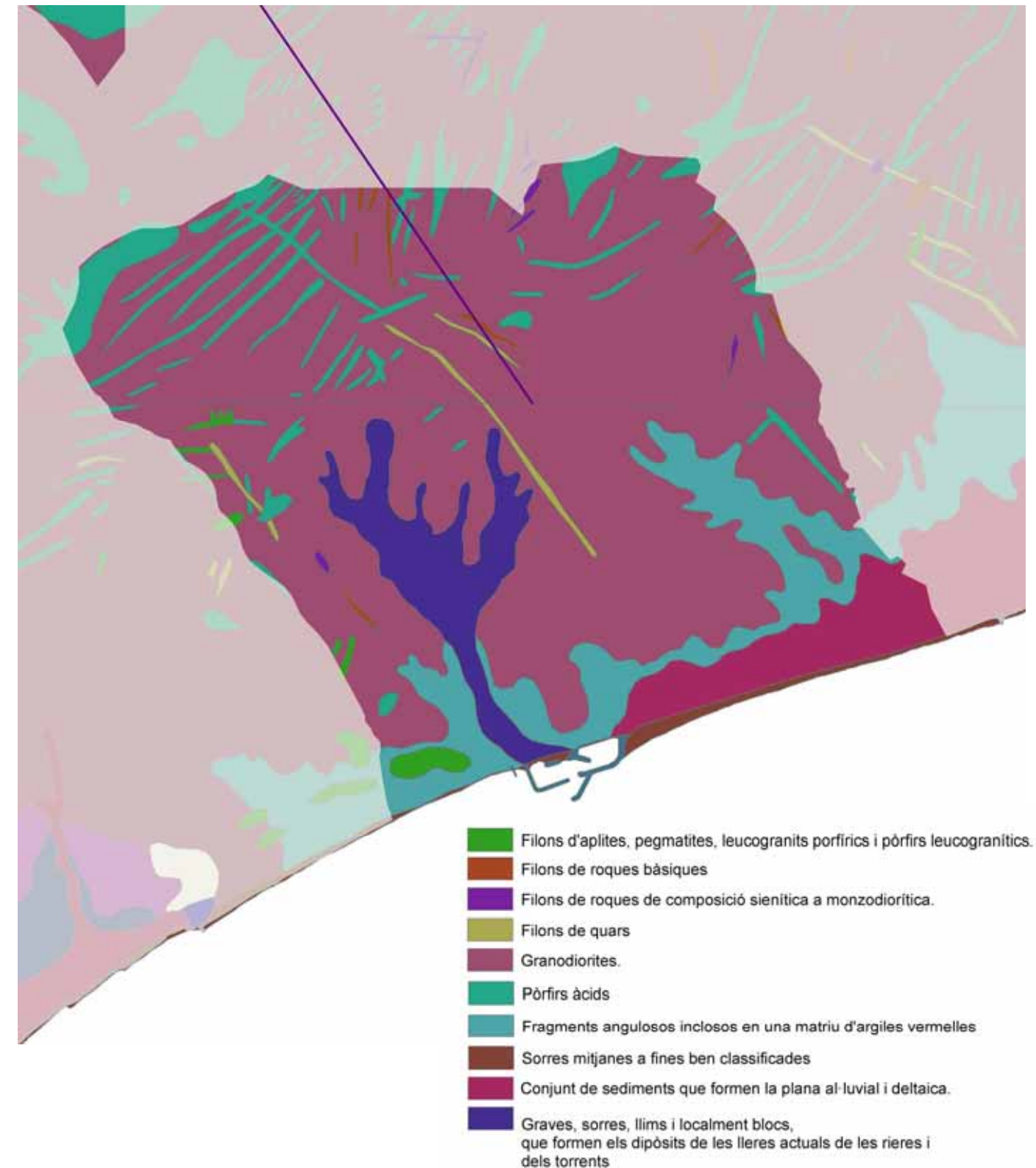
Les característiques del sòl esta determinada per la composició geològica original, per tant, el sòl esta format per dues tipologies de materials; al·luvials i col·luvials, i granits i granitoides, El sòl d'origen al·luvial-col·luvial: Sòl molt sorrenc format a partir de la sedimentació de materials transportats. El pH. és lleugerament àcid i amb baixa concentració de matèria orgànica i són sòls molt poc evolucionats. Localitzats a les bases de les muntanyes, valls i rieres esdevenen la base física i nutricional de la major part dels conreus, excepte la vinya, comunitats de ribera i alzinars.

Els sòls granítics (granit-granodiorites): Són els sòls més abundants i es troben en diferents estats d'evolució, des de la roca mare fins a diversos estats de meteorització química., molt present a l'indret en forma de sauló. Sòls molt ben estructurats i evolucionats, amb força matèria orgànica i argiles. Aquests sòls, en general, són ocupats per comunitats arbòries madures, com ara alzinars i alzinars amb roures, però també per prats i herbassars, brolles i pinedes.

Inestabilitat del sauló

Sauló: Sorra com a resultat de l'alteració del granit. L'aigua és l'agent principal per donar lloc a les reaccions químiques (hidròlisi). Les altes temperatures, d'elevada humitat relativa i el clima mediterrani, propicien aquest procés.

3.1.5. Vegetació

S'entén per **vegetació primitiva** aquella que està constituïda per les comunitats climàtiques i permanents que teòricament existirien sense la influència de les activitats antròpiques ni de cap altre element pertorbador. A la major part de l'àmbit d'estudi aquesta vegetació seria l'Alzinar amb marfull (*Viburno tini-Quercetum ilicis=Quercetum ilicis galloprovinciale pistacietosum*), que dominaria a la plana i als vessants de solell. En canvi, als vessants més d'obaga la vegetació primitiva correspondria a l'Alzinar amb Roure (*Viburno tini-Quercetum ilicis cerrioiodetosum*). A les zones més pobres i careneres s'hi trobarien com a comunitats permanents les Pinedes de Pi pinyer (*Pinus pinea*) i Pi blanc (*Pinus halepensis*). Als torrents i rieres s'hi trobaria una vegetació de ribera consolidada, amb comunitats ripàries com per exemple l'Alocar (*Vinco-Vitacetum agnicasti*).

Pel que fa a la **vegetació potencial**, és possible la recuperació de l'Alzinar amb marfull als solells i de l'Alzinar amb Roures a les bagues de la Serralada. Un exemple seria la zona de Can Comulada a Alella que tot i haver-se cremat, a les obagues hi està regenerant l'Alzinar. Les Pinedes secundàries i els boscos mixtes es conserven transitòriament com un estat intermedi després d'una activitat pertorbadora. D'altra banda, a la part baixa de l'àmbit d'estudi on s'hi troben la majoria dels camps de conreu i les zones urbanes, poden recuperar-se petits retalls de Pi i Alzina formant un mosaic agro-forestal.

De la **vegetació actual**, cal destacar en l'àmbit dels municipis de la diagnosi la remarcable dualitat de dues zones ecològica i paisatgísticament diferenciables, i segregades per les infraestructures i el sòl urbanitzat. La vegetació actual no és res més que el resultat de les accions de tota una sèrie de factors que han condicionat el seu estat i la seva distribució en el territori.

Un factor determinant durant segles ha estat el domini antròpic del territori. L'home ha modificat l'entorn natural d'Alella, Teià i el Masnou en funció de les seves necessitats. Cal esmentar que la majoria d'assentaments humans s'han establert durant segles a la franja litoral. Això ha permès el manteniment dels boscos de la Serralada Litoral, tot i que la recurrència dels incendis forestals en els darrers 25-30 anys ha ocasionat una modificació de l'estructura i composició específica dels mateixos. En contrapunt, la vegetació litoral ha sofert la majoria de pressions i ha arribat a minvar fins gairebé la seva desaparició.

Bosc Parc Serralada Litoral

Als municipis de "Dalt" es concentra la major part de sòl forestal, coincidint amb bona part de la superfície inclosa dins el Parc Natural de la Serralada Litoral. Aquest, està dominat per Pinedes de Pi pinyer (*Pinus pinea*) sovint formant un mosaic amb zones de brolles i prats. Aquestes pinedes acostumen a ser masses residuals que s'han conservat després dels incendis. Com a espècie secundària s'hi troba el Pi blanc (*Pinus halepensis*).

A banda de les pinedes, a les obagues s'hi troben Alzinars joves, sovint esclarissats que estant regenerant després del pas del foc. Hi ha petits retalls on també hi apareix el Roure. (ex. Obagues de la urbanització de Can Comuleda i Mas Coll o a l'espai entre el torrent del Verger i de la Murtrera).

De forma anecdòtica s'hi troben plantacions de Pi pinastre (*Pinus pinaster*), que ocupen superfícies petites i aïllades unes de les altres (tan sols representen un 0,5% de la superfície total).

L'altre ecosistema present en l'àmbit d'estudi són les formacions de brolles (Garriga amb estepes, brolla d'estepes i bruc boal, brolla d'albada, etc.) originades per l'alteració de les formacions vegetals més madures. Ocupen espais inicialment degradats (alteracions antròpiques o d'origen natural) i en regeneració. Representen un 9,64% del total de la superfície de l'àmbit. Són ecosistemes en transició que poden evolucionar amb el pas del temps a boscos madurs o si més no, esdevenir formacions arbrades o parcialment arbrades. Les brolles estan constituïdes per vegetació molt xeròfita adaptada a les sequeres estivals i amb una estratègia d'economia hídrica. En l'àmbit d'estudi s'hi troben principalment les Brolles comunes de bruc boal formades per Bruc boal (*Erica arborea*), estepa borrera (*Cistus salviifolius*), estepa negra (*Cistus monspeliensis*), estepa blanca (*Cistus albidus*), bruguerola (*Calluna vulgaris*), gatosa (*Ulex parviflorus*) i la ginesta (*Spartium junceum*), entre d'altres espècies. En la majoria de les zones on predomina aquesta formació vegetal l'arbrat és nul o té un recobriment molt baix, acostumat a ser claps de peus dispersos de Pi pinyer o regeneració d'Alzina.

La part baixa de l'àmbit d'estudi es correspon a la zona d'ús més agrícola i amb una major pressió urbanística. Per això, en aquesta zona les formacions arbòries o arbustives ocupen els espais intersticials que queden entre les zones urbanes i els camps de conreu (en actiu) o bé es troben envaint aquells camps que estan abandonats. Principalment són prats i herbassars on l'espècie dominant és el fenàs (*Brachypodium phoenicoides*) i el llistó (*Brachypodium retusum*). En forma de claps apareixen Pinedes de Pi pinyer enmig dels herbassars, sent més compactes a Alella i més disperses a Teià.

Cal destacar que alguns dels retalls de Pi pinyer que es troben en aquesta zona ocupen llocs emblemàtics i que per tant s'han conservat aquestes formacions, amb un objectiu social. Un exemple és el cas del Bosquet d'Alella.

D'altra banda, de forma anecdòtica destacar que resseguint els marges dels camps de la Vall de Rials s'hi troben Alzinars que s'han conservat i formen part del paisatge tradicional.

La vegetació de ribera és gairebé inexistent a causa de les condicions geomorfològiques del territori i perquè estan altament degradades. La comunitat més abundant relacionada amb els torrents i rieres està formada per la canya (*Arundo donax*) que ha arribat a desplaçar a la resta d'espècies ripàries autòctones (a la cartografia descrita com a vegetació higròfila). Alguns exemples d'aquesta formació es poden veure en les capçaleres del torrent Fondo de Rials.

La pineda del Bosquet d'Alella

Els alocs (*Vitex agnus-castus*), arbust caducifoli associat als marges de rieres i torrents, estan en regressió enfront de la canya. Els trobem als marges del torrent del Fondo de Rials (en la Vall de Rials), gracies a la revegetació efectuada, també ni ha un exemplar aïllat al costat de la urbanització els Ametllers de el Masnou en el mateix torrent.

Entre les comunitats vegetals presents dins l'àmbit de la diagnosi se'n troben algunes de considerades hàbitats d'interès comunitari segons la Directiva 92/43/CE relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres:

- Alzinars i Carrascars. Hàbitat d'interès comunitari, no prioritari.
- Pinedes mediterrànies. Hàbitat d'interès comunitari, no prioritari.

Aquests hàbitats ocupen una superfície total de 448,5 ha, de les quals 87,96 ha es corresponen a la categoria dels Alzinars i Carrascars i la resta a Pinedes Mediterrànies.

Bona part del territori es troba inclòs en l'Espai d'Interès Natural (EIN) de la Conreria- Sant Mateu- Céllecs a través del Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'Espais d'Interès Natural .

Tipus de vegetació (%)	% sobre la vegetació natural
Alzinars esclarissats	5,19
Alzinars i suredes	3,77
Bosc de ribera	0,17
Brolles	20,89
Garrigues	0,25
Mosaic de pins, alzines i prats	3,18
Pinedes	27,79
Pinedes esclarissades	7,1
Prats i herbassars	29,79
Repoblacions de coníferes al·lòctones	1,82
Vegetació dulciaqüícola i de ribera	0,08
Vegetació higròfila	0,46
Total	100

3.2. FACTORS HUMANS

3.2.1. Usos del sòl

Els usos dels sòls es poden agrupar en tres grans grups (Bosc, espais agrícoles i zones urbanes). A l'àmbit de la diagnosi els espais urbans i les infraestructures (autopistes) ocupen més d'un terç de la superfície (representa quasi un 38% de la superfície total). Els espais antropitzats i urbanitzats s'estenen formant un continu a la franja litoral (Masnou), els assentaments es situen a les valls de les rieres dels pobles de "Dalt" i les urbanitzacions als vessants de la Serralada Litoral (Alella Parc, Can Comulada-Coma Fosca, Mas Coll, Can Magarola, Font de Cera, Assumpció, Gran Vista, Santa Fe, les Delícies i La Molassa).

Els municipis de major superfície són els de muntanya, Alella i Teià, però el més urbanitzat és el costaner: el Masnou, que presenta un 70% de sòl ocupat per terreny urbà o industrial.

Als espais intermedis lliures dels fons de vall i zones planeres es situen els conreus que són d'horta o regadiu, així com la vinya, especialment als termes d'Alella i Teià.

Els espais forestals dominen als vessants de la Serralada litoral, tot i que comparteixen aquest espai amb les urbanitzacions i algunes parcel·les de vinyes.

Zones urbanes

La majoria de zones urbanes estan ocupades per dues tipologies d'urbanització amb una certa quantitat de vegetació:

- Urbanitzacions que formen part d'un teixit continu amb el Masnou, i que representen una superfície d'unes 131 ha.
- Urbanitzacions aïllades que es situen a les carenes, són les que major impacte ambiental i paisatgístic comporten, representen en el cas d'Alella i Teià un 33,2% de la superfície total urbana.

- Les àrees industrials s'ubiquen sobre els límits amb els terrenys agrícoles i estan avançant sobre aquests.

L'autopista C-32 i les seves servituds ocupen una superfície aproximada de 22,97 ha el que representa l'1,17 % del total del territori.

Segons les dades de la taula usos del sòl (pag 13), les zones urbanes representen un 37,9% del total de la superfície de l'àmbit, el que es correspon a unes 742 ha.

Espais agrícoles

Els espais agrícoles ocupen el 16,34% del total de la superfície de l'àmbit.

Les vinyes en actiu constitueixen bona part de les superfícies conreades. Aquest conreu de gran importància econòmica i cultural dona lloc a la Denominació d'Origen ALELLA, i té una llarga història que té les seves arrels a la cultura romana.

La resta de tipologies de conreu és vestigial exceptuant la vall baixa de Rials i les planícies de Teià i el Masnou, on hi ha una important producció d'hortalisses, flor i planta ornamental en hivernacles i viviers.

Segons la taula usos del sòl (pag 13) es pot veure que la vinya és el cultiu de major importància (en quan a superfície i a importància econòmica), representa un 7,33% del total de la superfície de l'àmbit. En el cas d'Alella representa el 58,11% i en el cas de Teià quasi el 30% del total de la superfície conreada.

L'horta i el cultiu de planta ornamental i flor en hivernacles també té una repercussió important (en conjunt representen quasi un 5% de l'espai agrícola). En el cas dels cultius en hivernacle aquests es troben ubicats principalment al municipi de Teià, a les zones planeres entre l'Autopista i la N-II i delimitades per la Riera de Teià. En el cas dels cultius d'horta la distribució és més dispersa i es troben en els entorns dels nuclis urbans, i en el cas de Teià també en la zona agrícola on s'ubiquen els hivernacles.

Pel que fa als fruiters tenen una importància molt menor, en el conjunt de l'àmbit.

Bosc

Les zones arbrades, és a dir el bosc clar, el bosc dens i el bosc de ribera representen un 19,23% de la superfície total de l'àmbit. Les superfícies forestals no arbrades representen un 20,25% del total de l'àmbit, considerant els matollars i els prats i herbassars dins d'aquesta categoria. En total la superfície considerada forestal representa quasi el 40% del total de la superfície de l'àmbit.

En el cas del municipi d'Alella, la superfície forestal representa el 45,34% de la superfície total del municipi. Els boscos ocupen una superfície de 228,3 ha, representant el 23,82% del total de la superfície municipal, amb una major proporció de bosc dens (15,50%). En el cas dels matollars ocupen una superfície menor i són el 8,42% del total del municipi. Aquests conjuntament amb els boscos es troben ubicats principalment a la Serralada Litoral. Pel que fa als prats i herbassars, representen el 13,10% del

total de superfície municipal. Pel que fa a la vegetació de ribera (canyissars,..) la seva representació és anecdòtica.

En el cas del municipi de Teià, la superfície forestal representa quasi el 50% de la superfície total. Els boscos ocupen una superfície de 146,89 ha (un 22,16% del total de la superfície forestal). Aquests estan desglossats en boscos clars (un 6% aproximadament) i boscos densos (un 16,19%). Pel que fa als matollars i prats i herbassars representen el 27,36% del total de la superfície forestal. Pel que fa a la vegetació de ribera passa igual que a Alella, la seva representació és purament anecdòtica.

En el cas del municipi de el Masnou, la superfície forestal és molt baixa, representa tan sols el 3,58% de la superfície municipal. El 0,66% es correspon a boscos clars i boscos de ribera, i són petits retalls de zones arbrades situades a la Riera d'Alella principalment. El 2,91% restant es correspon a prats i herbassars, principalment de zones antigament conreades.

Bosc de pins

Les zones nues es corresponen a zones sense vegetació molt erosionades i que estan en zones molt afectades per les diferents infraestructures (vores de l'autopista, zones amb processos d'urbanització...).

Taula usos del sòl: % de superfície ocupada per cada ús.

Ús del sòl	Alella	Masnou	Teià	Total àmbit
Bosc dens	15,50	0,00	16,19	13,03
Bosc clar	8,32	0,33	5,97	6,13
Bosc de ribera	0,00	0,33	0,03	0,07
Vegetació de ribera	0,20	0,00	0,34	0,21
Matollar	8,42	0,00	12,64	8,38
Prat i herbassar	13,10	2,91	14,72	11,87
Platja	0,00	5,42	0,00	0,95
Vinya	10,61	0,62	6,06	7,33
Horta	4,33	2,69	3,72	3,84
Hivernacles	0,32	1,30	1,97	1,05
Fruiters	1,07	0,10	0,20	0,61
Altres conreus	3,08	6,55	2,54	3,50
Autopista	0,73	2,42	1,17	1,17
Zona nua	0,60	3,97	5,12	2,71
Zona urbana	32,65	70,42	28,72	37,91
Zona verda	1,07	2,95	0,61	1,24

3.2.2. Canvis d'ús del sòl

Els termes municipals d'Alella, el Masnou i Teià han sofert al llarg dels anys un procés de transformació territorial relacionada amb els aprofitaments del sòl.

El plànol que s'adjunta a continuació reflexa els canvis en els usos del sòl al llarg de 10 anys, concretament s'ha diferenciat l'evolució del territori entre l'any 1987 al 1992 i del 1987 al 1997.

En els plànols dels usos del sòl s'observa com al llarg dels anys s'ha produït un augment de la superfície urbana i forestal en detriment de les zones conreades. Aquest fet es tradueix en els altres plànols que mostren les superfícies degradades degut aquests canvis d'ús.

En la següent taula es mostra les variacions en el us del sol al llarg dels anys,

Ús del sòl	Any			
	2002	1997	1992	1987
Infraestructures viaries	97	99	82	42
Urbanitzacions	648	667	418	264
Nuclis urbans	69	78	128	123
Zones industrials i comercials	27	22	25	63
Conreus herbacis de secà	52	54	25	50
Conreus herbacis de regadiu	134	129	256	349
Fruiters de seca	0	0	1	27
Vinya	85	87	128	318
Bosquines i prats	340	370	572	420
Bosc d'esclerofil·les	45	15	23	29
Bosc d'aciculifolis	381	321	259	246
Sol amb vegetació escassa	60	96	21	7
Platja	22	15	22	22

Ortofotomatae Alella 1966

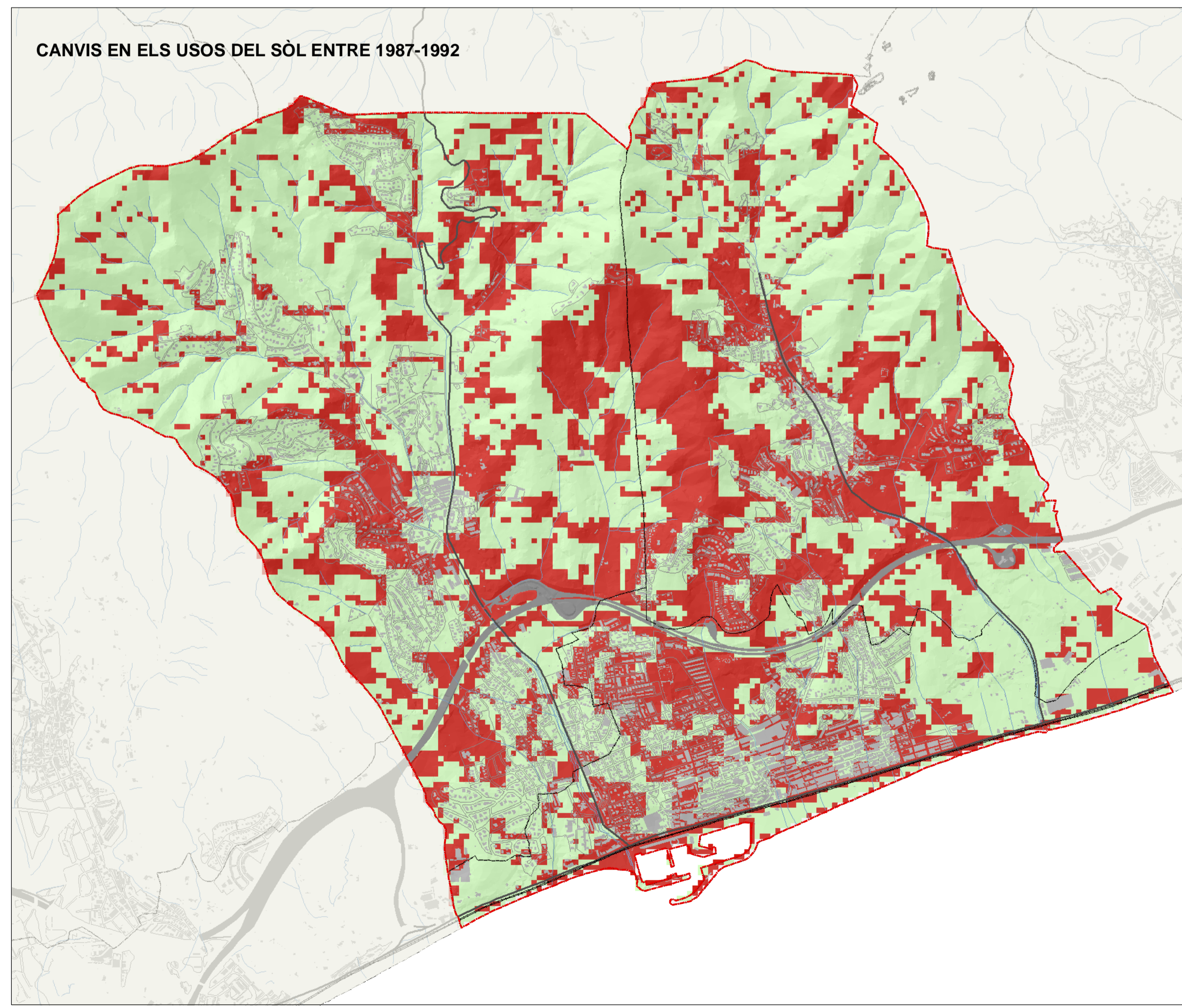
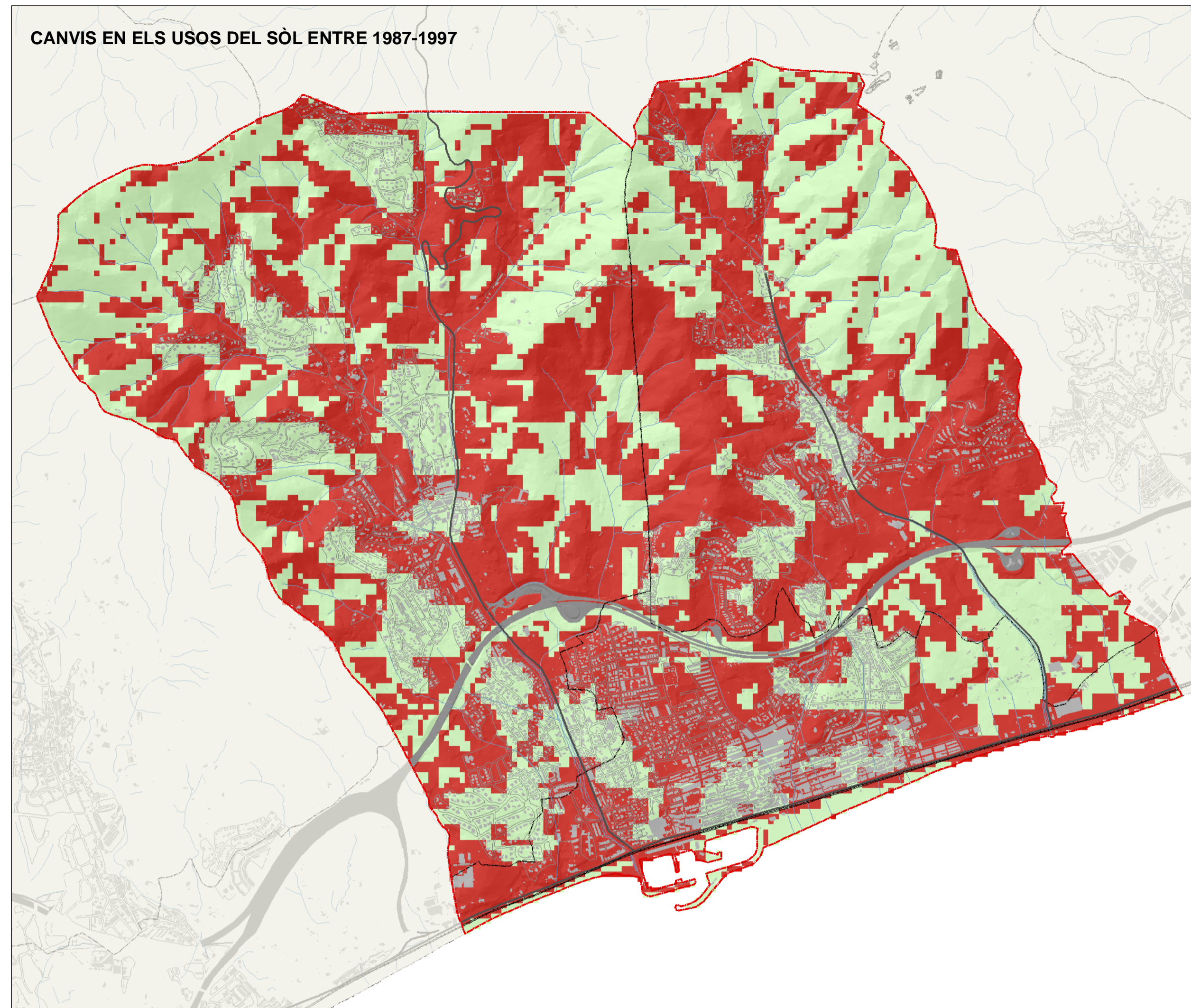
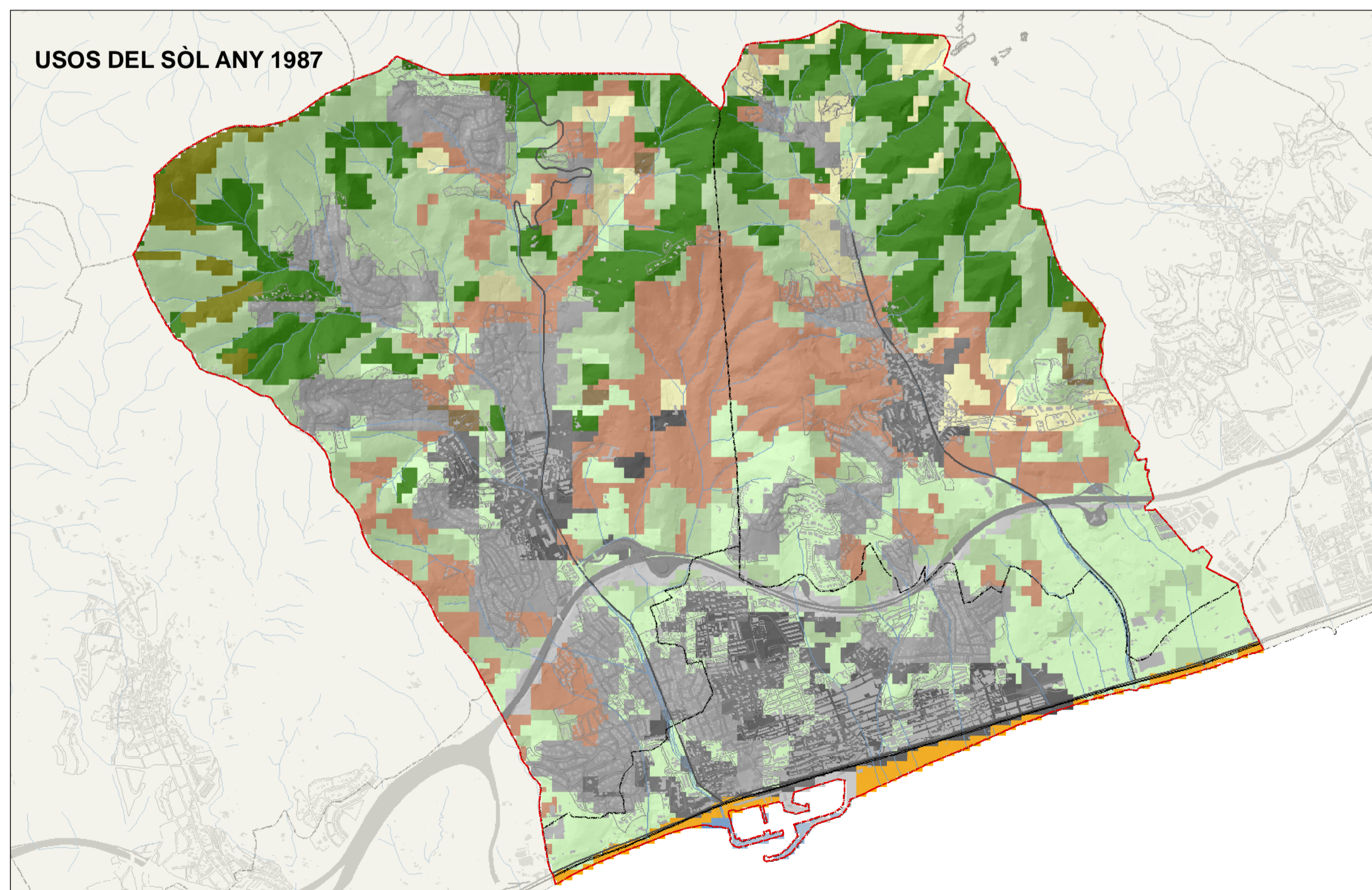
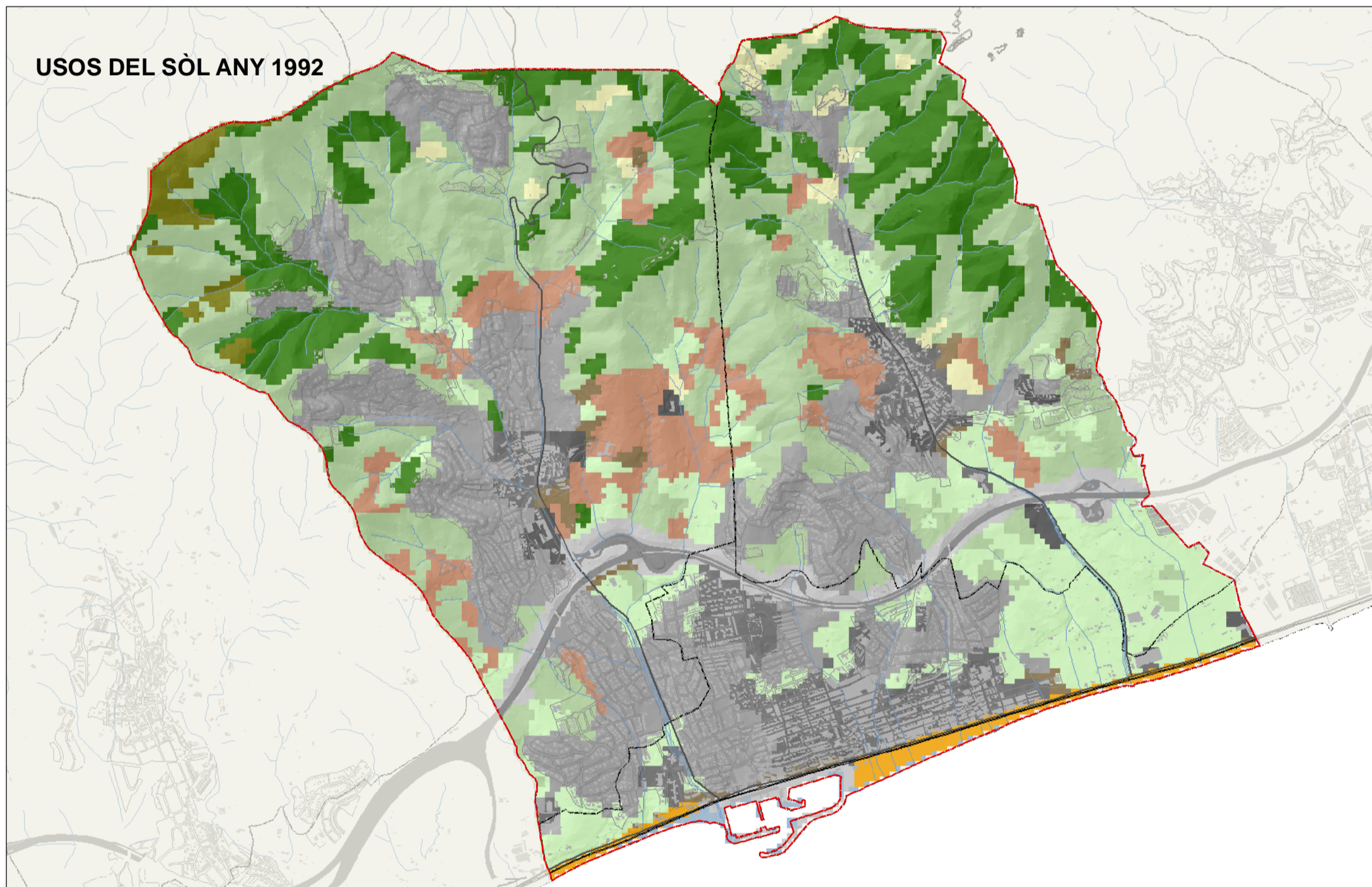
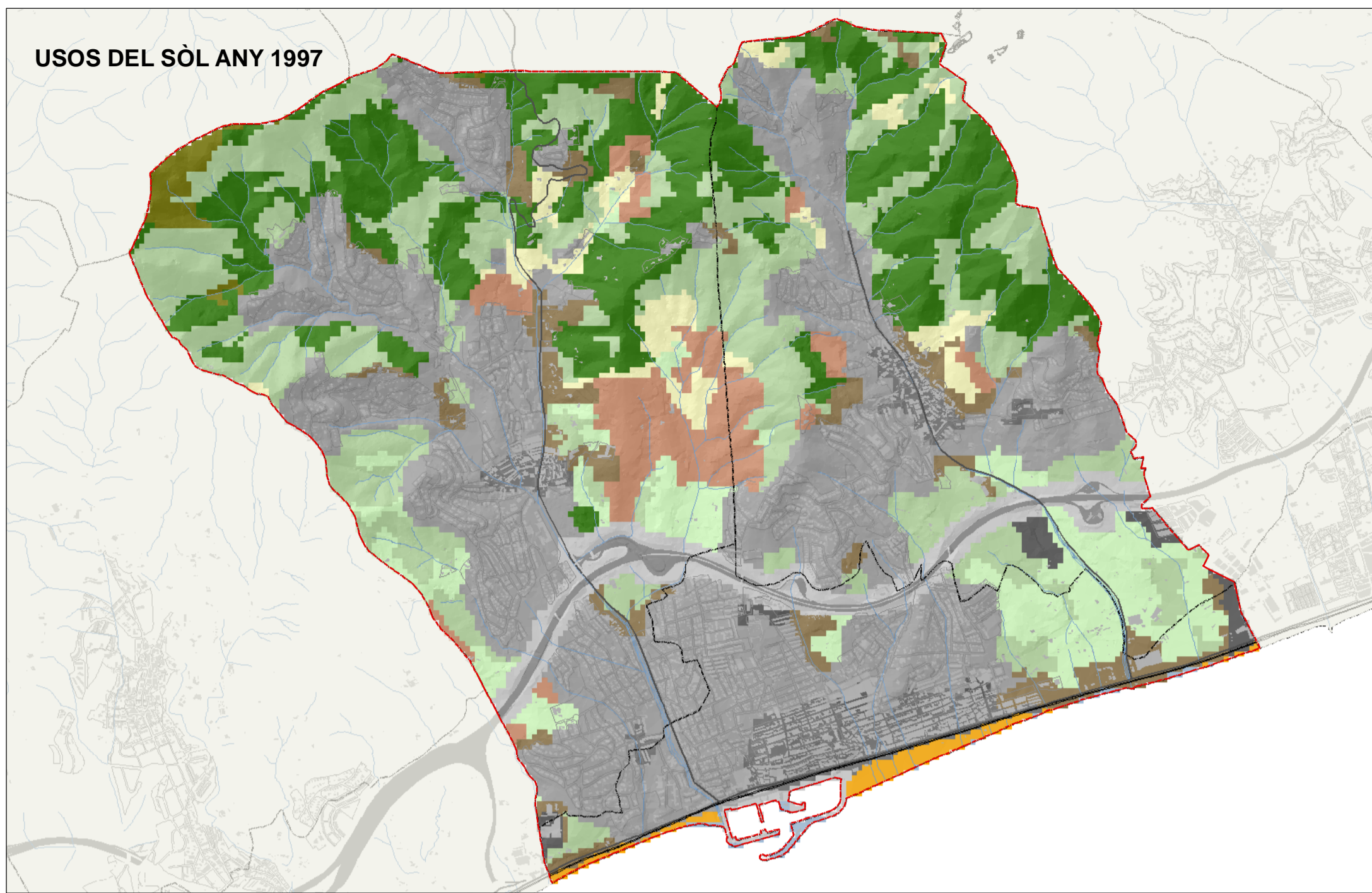

Ortofotomatae el Masnou 1966

Ortofotomatae Teià 1966

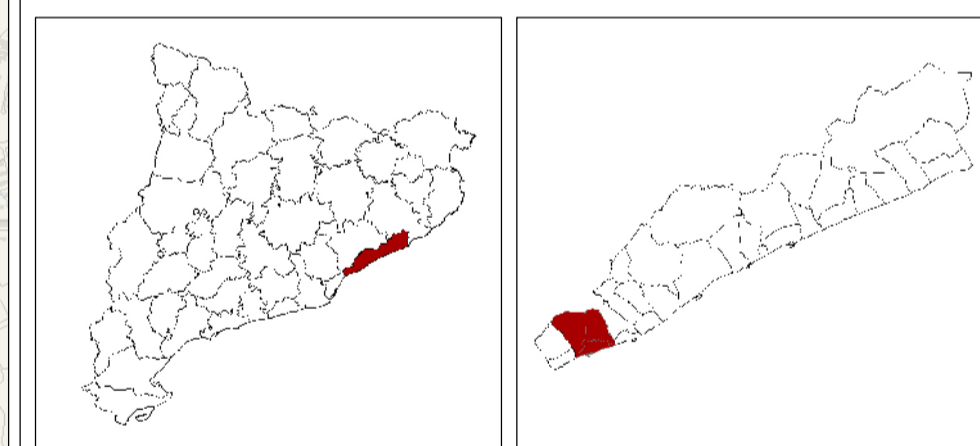
Llegenda

Usos del sòl

- Aigua Continental
- Infraestructures viàries
- Urbanitzacions
- Nuclis urbans
- Zones industrials i comercials
- Conreus herbacis de secà
- Conreus herbacis de regadiu
- Frutiters de secà
- Frutiters de regadiu
- Vinya
- Prats supraforestals
- Bosquines i prats
- Bosc d'esclofolis
- Bosc de caducifolis
- Bosc d'aciculifolis
- Vegetació de zones humides
- Sòl amb vegetació escassa o nul·la
- Zones cremades
- Sorral i platges

Canvis en els usos del sòl

- Sòl degradat amb canvi d'ús
- Sòl sense canvi d'ús

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DEL MUNICIPI D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL
CANVIS USOS DEL SÒL 01

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N
 E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000

3.2.3. Procés històric de poblament i la seva influència en el paisatge

Des dels primers assentaments fins l'edat mitjana

L'home apareix en el neolític mitjà (1500 anys aC.) amb una cultura molt pobra, que millora considerablement pel contacte amb les primeres invasions celtes, a l'edat del bronze.

L'espècie humana, des de fa més de 4000 anys com a mínim, ha alterat l'entorn natural d'ALELLA en funció de les seves necessitats.

Els Ibers van ser els primers en assentar-se a les zones més elevades i en estendre l'agricultura i la ramaderia, així com altres activitats. Amb l'arribada dels Romans es va accentuar l'explotació dels recursos naturals.

Al segle I els romans van traçar la primera via de comunicació que solca el Maresme de nord a sud que ajuda a constituir nombroses viles així com ports mercantils (pel comerç de vi i tèxtil), un d'ells al Masnou. Durant el domini romà els assentaments creixen a mig vessant de les muntanyes sent l'origen dels pobles de "Dalt" com Alella i Teià.

Les viles romanes havien estat abundants, i per llur densitat és presumible que l'entorn fos explotat i sobretot conreat.

Els romans cultivaven vinyes, cereals i fruiters. Es va realitzar la primera classificació d'usos del sòl segons el seu rendiment: vinyes, hortalisses, fusta, oliveres, prats naturals, terres per a cereals, boscos, arbredes i boscos d'alzines.

Les àrees forestals es van veure reduïdes, però la seva extensió era similar a la que hi havia quan la vinya s'apropiava de les pinedes dels vessants de la Serralada Litoral. Aquesta activitat va accentuar el procés d'erosió dels vessants, augmentant el transport de materials fèrtils a l'andana litoral.

Cal destacar la construcció de la Via Augusta, paral·lela de l'actual N-II.

Per les troballes arqueològiques efectuades (jaciments de Vallmora entre altres) s'ha arribat a la conclusió que aquestes viles van arribar fins al final de l'imperi i que foren destruïdes durant la invasió germànica de l'any 409.

Des de l'edat mitjana fins la meitat del segle XIX

Durant aquesta època apareixen les parròquies d'ALELLA i TEIÀ, que van esdevenir els embrions dels actuals cascs antics. La resta de territori s'estructurava amb tot un seguit de masies agrícoles amb petites explotacions agràries.

En l'edat mitjana es va donar una recuperació de les comunitats forestals i les brolles degut a l'hostilitat de l'entorn i la concentració de la població als nuclis urbans. Les vinyes estaven en les clarianes fetes al bosc i intercalades amb altres conreus herbacis (Font: Joan Oliver i Bruy).

Durant l'edat mitjana a la plana litoral els aiguamolls cedien terreny al procés colonitzador de l'agricultura donant lloc a l'aparició d'obres d'enginyeria hidràulica tals com rescloses i derivacions d'aigua.

El final de l'edat mitjana va comportar la degradació de l'entorn dels nuclis urbans, l'abandonament de la vida rural i un augment dels incendis forestals.

A finals del segle XVIII, amb la liberalització del comerç amb Amèrica molts habitants d'ALELLA, TEIÀ i el Masnou emprehueren el viatge alguns dels quals van fracassar i altres van tornar atrets per la bonança del sector de la vinya i amb grans riqueses per implantar-se en el territori construïnt algunes de les cases senyoriales d'estil Indià de l'època.

A l'edat moderna es mantenia l'estructura de l'espai rústic i la vinya esdevenia l'activitat econòmica més important de la zona, donant lloc a l'aparició de grans cases pairals senyoriales.

L'espai agrícola, majoritàriament vinya i cereal es va convertir a conreus d'horta, regats a partir de mines o pous i donant lloc a un nou paisatge de camps anivellats amb canalitzacions d'aigua i basses.

A l'època moderna i contemporània es van explotar molts boscos per a l'obtenció de fusta per fer vaixells als pobles costaners del Maresme. Amb la desamortització de Mendizábal de 1837 hi va haver un repartiment de la terra entre els camperols, amb la conseqüent administració de les mateixes. Bona part dels nous propietaris van talar els boscos per vendre la fusta o convertir aquells terrenys en conreus o pastures.

Des de la meitat del segle XIX fins l'actualitat

Amb la inauguració del ferrocarril de Barcelona a Mataró s'assoleix una gran millora en les comunicacions entre la capital catalana i les poblacions del Maresme. L'aparició del ferrocarril va permetre la implantació d'empreses de transport naval al port de el Masnou.

Els pobles de "baix" com per exemple el Masnou tenien una estructura en forma de casetes unifamiliars amb hortets a diferència de les masies i cases pairals d'ALELLA i TEIÀ.

Apareix la fil·loxera de 1888 que acaba amb la totalitat dels cultius de vinya de la zona fins la implantació dels empelts de ceps americans. Com a conseqüència augmenten les superfícies de regadiu, d'agricultura intensiva amb productes estel·lars tals com les hortalisses, verdures i planta ornamental en detriment de la vinya. Durant aquesta època el paisatge pateix canvis com a conseqüència del recobriment dels cultius amb umbracles i hivernacles precaris de fusta i de plàstic. El govern de l'Estat va fixar zones de repoblament forestal amb caràcter protector. Alhora, altres factors com la industrialització afavoreixen l'abandó dels conreus i el conseqüent increment de la superfície forestal en detriment de la vinya.

A la segona meitat del segle XX s'inicia el declivi del sòl agrícola per donar lloc a usos urbans i industrials. Entre els anys 60-70 es dona una massificació de la façana costanera i en els 80's es dona un augment de l'activitat constructora d'urbanitzacions als vessants de la Serralada Litoral i la construcció del port esportiu de el Masnou que acaba de malmetre el paisatge de la costa i afecta greument la seva dinàmica litoral.

En l'actualitat, hi ha un progressiu increment de la superfície forestal, però aquesta es veu sotmesa sovint a l'acció dels incendis forestals, que dificulten la consolidació de la massa boscosa. D'altra banda la gestió forestal és gairebé inexistent degut a la manca de rendibilitat econòmica, això comporta una deficiente estructura dels boscos i acumulació de combustible que retroalimenta el problema dels incendis forestals.

L'augment poblacional que experimenta aquesta zona provoca la necessitat de construir infraestructures de transports tals com l'autopista C-32 deixant una petja i barrera en el paisatge.

3.2.4. Base socioeconòmica

La població del municipi d'Alella treballa al sector de serveis i bona part fora del municipi. Un 70% de la població es desplaça diàriament fora del municipi sobretot a Barcelona ciutat i rodalies. Alella esdevé un municipi "dormitori". Al sector de l'agricultura el vi és encara un important dinamitzador social i econòmic per Alella, sobretot des de la consolidació de la Denominació d'Origen Alella. Actualment hi ha varis cellers actius: Alta Alella, Parxet, Marquès d'Alella, Roura, i Can Jonc entre altres.

La vinya, els conreus intensius d'horta, flor i planta ornamental tenen una situació amb majors perspectives de futur que la resta del sector agrícola.

En l'actualitat el municipi de el Masnou compta amb aproximadament 6.000 llocs de treball localitzats al terme tenint en compte que molts llocs estan ocupats per persones d'altres poblacions veïnes. 2/3 parts dels habitants treballen a Barcelona i Badalona. El Masnou compta amb tres grans indústries, Laboratoris Cusi, la Tèxtil Dogi i la cristalleria Ramon Clemente. Dins el sector serveis destaca l'ocupació que ofereix el port esportiu. La façana litoral no està acondicionada per donar lloc a zones comercials dins del poble. El sector turístic ha provocat l'augment de residències privades i apartaments de platja.

El municipi de Teià és majoritàriament residencial. Presenta un percentatge molt baix de segona residència i la majoria de la població, igual que en les altres poblacions, treballa fora del propi municipi. La vinya de Teià forma part de la D.O. Alella i el sector agrari està protegit i sobretot potenciat a través de la recuperació de vinyes i el manteniment de les zones horta annexes a la riera. El municipi es troba compromès, per tal de dinamitzar l'economia, amb la potenciació del sector turístic a través de la creació de la Cella Binària, l'actual Pitch&Putt i el sector industrial.

Degut a la proximitat de l'àrea metropolitana i l'elevada mobilitat de la població que això genera a tot el Maresme ha estat necessària la creació de grans infraestructures de comunicació, les quals han condicionat el paisatge actual.

4. PAISATGE ACTUAL

El paisatge és manifestació morfològica, fisiognòmica, d'un espai concret, produïda per la suma de l'evolució natural i la intervenció humana.

L'explotació dels recursos territorials que s'ha donat al llarg de la història ha modificat l'entorn natural i ha donat lloc a elements, estructures i formes diverses que es confonen a l'estrat biofísic original. El resultat és un paisatge que és únic per a cada territori.

Alhora el paisatge no és estable sinó que evoluciona amb el pas del temps.

4.1. CARACTERÍSTIQUES DEL PAISATGE DEL BAIX MARESME

És un territori caracteritzat per ocupar el relleu més o menys planer de l'andana litoral, queda delimitat pels relleus abruptes de la Serralada Litoral a una banda i pel mar a l'altra.

En aquest territori cal destacar el protagonisme dels teixits urbans i la petja generada per les infraestructures de comunicació en detriment dels espais forestals i agrícola. És característic del Maresme que els nuclis urbans es trobin aparellats mar-muntanya seguint els eixos de les rieres principals.

La xarxa hidrogràfica i de comunicacions es troba molt íntimament lligada ja que bona part dels carrers més importants de cada poble coincideixen amb la llera de les rieres, formant carrers-rieres dins de la trama urbana. Aquest fet també es produeix en part de la xarxa de camins rurals.

Als municipis d'Alella i Teià trobem la majoria de vinyes corresponents a la D.O. Alella, caracteritzant el paisatge i proporcionant un caràcter identitari propi. En canvi, a la façana litoral prevalen conreus d'horta, bona part en hivernacles i umbracles, de flor ornamental.

La façana litoral es troba ocupada pel traçat de la línia de tren Barcelona-Mataró-Massanet, per la N-II i varis ports esportius que condicionen l'accés i la relació dels nuclis amb les platges i provocant greus problemes d'erosió de les platges.

Alhora les poblacions de "Dalt " i de "Baix" es troben segregades per l'autopista C-32.

4.2. PAISATGE DE LA SERRALADA

La Serralada ocupa un espai considerable i determina el paisatge de l'àmbit, en el cas d'Alella i Teià. La Serralada Litoral presenta en aquest territori una gran complexitat a partir de tot un seguit de turons i "branques" que abracen en direcció al mar les valls dels torrents i rieres.

Aquest paisatge es troba clarament delimitat per una sèrie de turons, els més importants són: a ponent el Turó del Bessó (229.3m), el Turó dels Nou Pins (411.6 m) i el Turó de Galzeran (484.0 m). L'anomenada Serralada de Teià, que separa perpendicularment al mar, la vall de la riera d'Alella amb la de Teià i abraça la Vall de Rials. Està formada pel Turó del Colomer (359.8 m) i el Turó de les Monges (340.8 m). A llevant i tancant l'àmbit es localitzen els turons més alts, Turó de Lledó (496.3 m), Turó d'en Baldiri (430.6 m), i ja fora del terme municipal de Teià el Turó de Sant Mateu (499.4 m).

Alguns d'aquests turons, com poden ser el de Galzeran o el d'en Baldiri, són simbòlics i identitaris per la població local, sent doncs elements del paisatge destacables.

D'altra banda, en aquest conjunt de turons és on es concentren les zones d'interès geològic de l'àmbit, hi trobem les boles granítiques formades per l'erosió del sauló, augmentant doncs el seu interès des d'un punt de vista paisatgístic.

Als vessants de marina aquest paisatge es troba fragmentat per les urbanitzacions d'Alella i de Teià. El que ocasiona un mosaic de zones urbanitzades enmig de vegetació forestal, molt compactes en el cas d'Alella. Un exemple serien les urbanitzacions d'Alella Parc (a l'extrem nord del Parc Natural de la Serra de Marina) i Can Comuleda-Coma Fosca. En el cas de Teià, aquesta fragmentació no és tan pronunciada, havent-hi una major continuïtat del paisatge forestal. És així perquè en aquest municipi les urbanitzacions són més petites i es troben més disperses, generant menys ruptures.

Urbanització Mas Coll

Pel que fa a les característiques dels components que formen el paisatge de la Serralada, és a dir les diferents formacions forestals (arbrades i no arbrades) i la seva incidència en el paisatge, cal tenir en compte la composició específica d'aquestes i la influència que han tingut els incendis i la protecció contra els mateixos.

La recurrència d'incendis forestals ha ocasionat que hagin aparegut diferents estadis successius d'una mateixa formació forestal, i per tant una diversificació d'espècies (Pi pinyer, Alzinars més o menys esclarissats, brolles i garrigars i combinacions mixtes..), fent que tot i l'impacte que han generat s'hagi augmentat la variabilitat cromàtica. Si es té en compte la textura d'aquests components, les pinedes de Pi pinyer presenten capçades ovoïdals amb uns majors recobriments i amb formacions més consolidades i d'altres més esclarissades, i identificables visualment. D'altra banda les capçades dels Alzinars són més irregulars i les brolles tenen una distribució més esparsa. Pel que fa als colors, també hi ha una gran variabilitat en funció de l'època de l'any (els diferents tons de verd del Pi pinyer i l'Alzina i els grocs de les ginestes en l'època de floració en serien un exemple).

Un altre efecte dels incendis i la recurrència dels mateixos han generat una discontinuïtat espacial en el paisatge forestal creant doncs, un mosaic de diferents formacions que es van repetint al llarg de tota la Serralada. Aquest mosaic en el cas de Teià, no és tant marcat, ja que presenta superfícies cremades més grans i amb una mateixa formació forestal (seria el cas del vessant del Mal Temps o d'Ardenya).

La incidència dels incendis també ha originat contrastos molt marcats en quan a les distribucions espacials de la massa forestal. Les pinedes de Pi pinyer tenen uns recobriments molt elevats, amb capçades grans i compactes que generen una continuïtat trencada per zones cremades amb brolla sense arbrat o parcialment arbrades. D'altra banda, l'existència de peus de Pi aïllats enmig de les zones cremades i en les carenes en remarca més la silueta tan característica d'aquesta espècie.

Puntualment apareixen claps d'altres espècies arbòries, com repoblacions de Pinastre o retalls de vegetació de ribera que tot i ocupar superfícies molt reduïdes, destaquen en el paisatge en generar petites taques en el conjunt i incrementar-ne la diversitat.

D'altra banda els vessants actualment recoberts de bosc amaguen un passat recent sostingut per l'activitat agrícola, que es pot veure a les parts més baixes de la Serralada.

4.3. PAISATGE DEL LITORAL – PLATGES

A la línia de costa de El Masnou es pot diferenciar entre la platja d'Ocata més al nord i la platja de el Masnou, separades ambdues pel Port Esportiu de el Masnou. La façana marítima és un dels espais de lleure més grans de el Masnou, són més de tres quilòmetres de platja i de passeig Marítim.

	Platja de el Masnou	Platja d'Ocata
Longitud (m)	1100	1600
Amplada mitjana (m)	25	50
Tipus de platja	Urbana	Urbana/semiurbana
Sorra	Groguenca, granulosa d'origen granític	
Nudista	-	si
Animals permesos	Cap	Cap
Certificats de qualitat	-	Bandera blava

Característiques platges Masnou (www.elmasnou.net)

La línia de tren i la carretera N-II, separen les platges de l'espai posterior format en gran part per la façana marítima del nucli de el Masnou. La barrera de la N-II i la línia ferroviària es supera mitjançant 8 passos subterranis distribuïts al llarg de la façana marítima.

A llevant, limitant amb Premià de Mar, la platja es veu progressivament reduïda en amplada fins gairebé desaparèixer. Hi ha una plana eminentment agrícola amb cultius de tipus intensius de planta ornamental. La riera de Teià, que delimita pel seu costat oest, està canalitzada amb marges de formigó. Aquest espai majoritàriament agrícola conviu amb instal·lacions de l'agricultura intensiva: hivernacles, edificacions de tipus terciari i industrial i edificacions rurals tradicionals disperses.

A ponent, limitant amb Montgat, l'efecte del port esportiu sobre la dinàmica litoral fa que gairebé desaparegui la platja i podem trobar una primera franja paral·lela a la carretera amb horts de tipus familiar i algunes edificacions rurals tradicionals i una part posterior on hi ha camps abandonats que en l'actualitat són herbassars amb algunes agrupacions de pins. Al darrera s'observa la urbanització d'Allella de mar.

4.4. PAISATGE AGRARI

El paisatge agrari d'aquesta zona del Maresme es converteix degut a la seva fragmentació en un paisatge híbrid entre el paisatge forestal (emboscats i propi de la serralada) i les monòtones extensions de terreny agrícola, sense discontinuïtats, que caracteritzen a moltes de les terres planes.

És un paisatge que es va originar i articular al voltant de les masies.

A l'àmbit d'estudi els mosaics agraris són força comuns a prop de les poblacions d'Allella i Teià vinculats amb cases i masies rurals tradicionals.

Els camps de conreu ocupen la major part de la superfície del terreny i constitueixen una matriu que engloba la resta d'elements del paisatge. Clapes aïllades formen el sistema forestal localitzats en els indrets no aptes pel cultiu.

La vegetació original ha estat fortament transformada per l'agricultura, que ha generat dos tipus de paisatges agrícoles molt diferenciats: Els camps de vinyes i alguns de cereals i els horts intensius de flor i planta ornamental i hortalisses.

D'un costat camps de vinya que s'adapten a les formes del terreny resseguint les corbes de nivell en alguns casos amb un lleuger aterrament i per altres parcel·les d'hortes petites amb hivernacles i umbracles a on històricament es separaven per feixes de pedra.

La mecanització dels treballs agrícoles, que d'una banda és imprescindible per a mantenir la viabilitat econòmica de les explotacions, suposa per altra banda una amenaça per aquest paisatge quan implica la concentració parcel·lària i porta en moltes ocasions una pèrdua de diversitat del paisatge rural per la desaparició dels marges i murs.

El paisatge agrícola i rural també porta associat un gran patrimoni cultural, lligat a les pròpies feines del camp, les fonts, les masies, barraques,...

A l'àmbit d'estudi trobem diferents zones agrícoles:

- El conreu de vinya té rellevància paisatgística, especialment a la vall de Rials, que és alhora la zona agrícola més extensa de l'àmbit i que cavalca entre els municipis de Teià i Allella.
- Camps de vinya distribuïts en clapes en mig del bosc donant lloc a un paisatge agroforestal característic.
- Horts associats a masies i cases senyorials perpendiculars a les rieres de Teià i Allella.
- Horts intensius situats als extrems perifèrics del municipi de el Masnou i al sud de Teià, al costat de la riera.

És freqüent trobar parcel·les recentment abandonades tan de vinya com d'horta. Es distingeix ben nítidament la presència de vegetació natural que ha crescut per l'abandó del parcel·lari agrícola.

Agro-forestal

El Paisatge agro-forestal es correspon als espais de transició entre els camps de conreu i els boscos i els espais entre els mateixos camps.

Les formacions forestals constitueixen clapes aïllades que ocupen aquells espais no aptes pels cultius o bé que s'han conservat per la seva singularitat o identitat. Seria el cas del Bosquet d'Allella un bon exemple.

Als espais de transició entre la zona agrícola i la serralada s'hi troben camps de conreu abandonats, antigament conreats i poblats actualment per prats i herbassars. En aquests espais s'hi estan recuperant vinyes, amb una configuració molt diferent a les tradicionals (majors aterassaments).

De forma general als municipis d'Alella i Teià la zona agrícola està agrupada principalment a la Vall de Rials i en l'entorn més immediat de les poblacions, i les taques de vegetació arbòria o arbustiva enmig d'aquests camps és més dispersa. En el cas de el Masnou hi ha molt poca vegetació arbòria d'origen natural, i la majoria de la zona agrícola està ocupada per prats i herbassars o per hivernacles fent que el paisatge agro-forestal sigui inexistent.

Cal comentar que a Teià a causa de la distribució del casc urbà a banda i banda de la Riera de Teià, i la poca superfície conreada ha fet que la interacció entre el sòl forestal i el sòl urbà sigui elevada i que els espais de transició siguin menors que a Alella.

D'altra banda, la vegetació de ribera es troba molt localitzada i això origina que hi hagi molt poca diversitat cromàtica en quan a composició dels elements del paisatge.

4.5. PAISATGES URBANS – ALELLA, MASNOU, TEIÀ

El paisatge urbà esta format pels centres històrics, els eixamples, els polígons residencials, les ciutats-jardí, els barris d'autoconstrucció (urbanitzacions) els creixements suburbans, etc i tots ells presenten unes morfologies i unes tipologies constructives característiques que expliquen el període històric de la seva creació i les problemàtiques urbanes del moment.

El paisatge urbà d'Alella i Teià es pot explicar de forma conjunta ja que mantenen un estructura similar enfront al de el Masnou.

Paisatge urbà dels pobles d'Alella i Teià

No es pot entendre l'estructura d'aquests sense entendre la història de la vinya i de l'assentament d'indians dels edificis dispersos al llarg dels eixos de les rieres d'Alella i Teià. La qualitat i la producció del vi en aquesta zona va atraure a molta població i provocar la construcció de cases de "Indians" atrets per la perspectiva econòmica que ofería el vi. Tot això explica l'existència d'un nucli central compacte al voltant de l'església i de reduïdes dimensions en comparació a la gran extensió que ocupen les cases antigues i a les urbanitzacions actuals.

Nucli Teià

El segon impuls al creixement és degut a la proliferació d'estiuejants durant les dècades dels 70 i 80 que iniciaren el procés, d'urbanització d'espais més propers al nucli. Amb la millora de les comunicacions amb la capital de província durant els anys 90 es dona el tercer creixement amb la colonització dels vessants de la serra amb urbanitzacions grans i compactes que passaren de segona residència a primera. Aquest fet va tenir especial incidència a Alella, mentre que a Teià aquest fenomen va ser menys accentuat.

L'estructura urbana segueix el patró dels pobles de "dalt" del Maresme, és a dir, al peu de la serra i al costat de la riera. En el cas d'Alella i Teià a la confluència de dues rieres. La forma de "Y" de la

confluència de les rieres va donar lloc a la formació del nucli antic al centre de la vall i annexa a la riera. Els nuclis de població presenten un aspecte compacte i en tots dos es manté la petjada medieval.

Són nuclis sense eixample però alguns barris ja comencen a formar part del nucli o són considerats ciutat jardí. Les urbanitzacions dels vessants són considerades ciutat jardí, però en el seu desenvolupament van ocasionar molts problemes, alguns d'ells que encara es mantenen actualment per la situació en terrenys amb forts pendents, que dificulten la mobilitat i els serveis.

Fruit de la intensa urbanització ha crescut cap el sud fins fondre's amb el Masnou.

El patrimoni arquitectònic d'aquests dos municipis comptabilitza molts edificis senyorials (masies i cases d'indians i d'estil modernista) en els seu casc antic i rodalies.

Nucli d'Alella

Conserven una gran diversitat de restes arqueològiques i un patrimoni arquitectònic rural molt important. Actualment a Teià s'està executant el projecte de la Cella Binaria, que serà un centre d'interpretació museística sobre els orígens, la producció i el comerç del vi en l'època romana al jaciment de Vallmora.

Paisatge urbà. El Masnou

Com totes les viles costaneres del Maresme l'origen es troba en l'establiment de barris de pescadors i mariners de les poblacions d'Alella i Teià. Durant el segle XX es va anar convertint en una zona d'estiueig.

El Masnou té una trama urbana sensiblement paral·lela a la línia de costa, amb línies rectangulars força més llargues que amples tallades per torrents i rieres que s'esdevenen carrers estrets de fortes pendents degut a l'accidentada topografia. L'edificació estava formada per cases unifamiliars d'estil mariner amb jardí o hortet envoltades de murs.

El nucli antic de el Masnou esta constituït per edificis representatius del modernisme i d'un eixample ordenada i molt compacte amb edificis de planta baixa més dos.

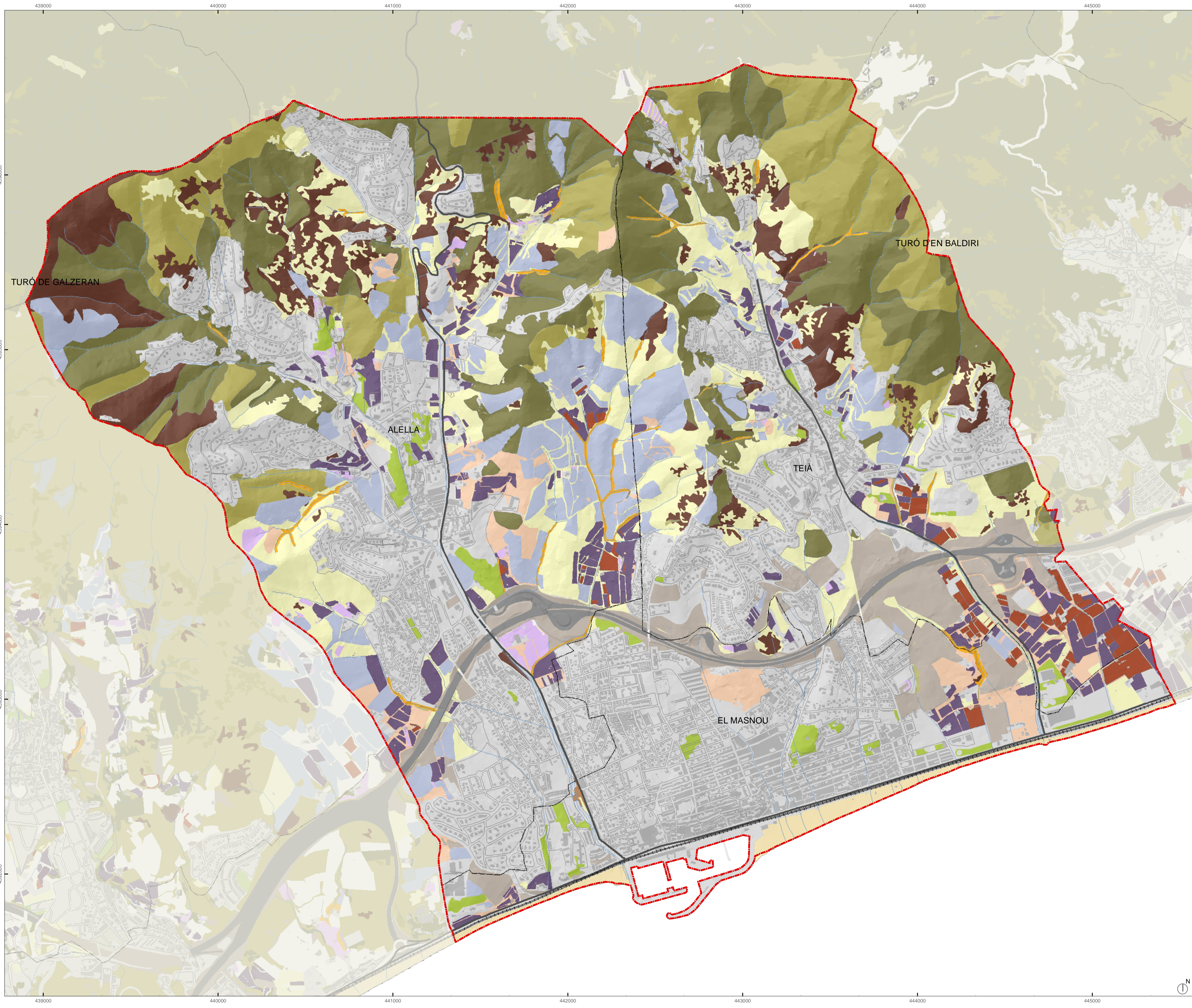
A partir d'aquest nucli ha crescut en eixamples de diferents tipologies, cases unifamiliars, blocs plurifamiliars i més a la perifèria en urbanitzacions típiques de cases unifamiliars. Es va produir una tipologia d'eixample a partir de dos nuclis originaris: Masnou i Ocata, entre ells el conegut eixample dels indians, assolint un elevat grau de qualitat urbana i arquitectònica. Alhora el Masnou també creix paral·lel al mar cap a la muntanya.

La proximitat amb Barcelona ha afavorit el creixement de el Masnou com a població de primera residència per a gent que treballa a la capital catalana.

Nucli de el Masnou

Llegenda

Medi natural i seminatural

- Bosc dens
- Bosc clar
- Vegetació ripària
- Matollar
- Prat i herbassar
- Platja

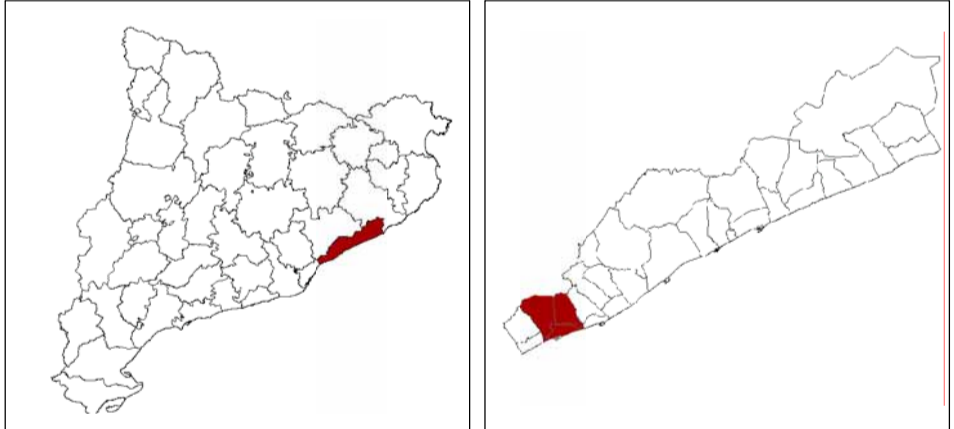
Medi agrari

- Horta
- Vinya
- Fruiter
- Hivernacles
- Altres conreus

Medi urbà

- Zona urbana
- Zona verda
- Zona nua

- Àrea d'estudi
- Límit municipal
- Xarxa hidrogràfica
- Autopista
- Carretera principal
- Ferrocarril
- Illa urbanitzada
- Edificacions existents

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DELS MUNICIPIS D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL
MEDI FÍSIC 02

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N
 E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000
 0 100 200 300 400 Metres   0 200 400 600 800 Metres

5. DINÀMIQUES I PROCESSOS QUE INCIDEIXEN EN EL PAISATGE

Els paisatges d'Alella, el Masnou i Teià es troben en continua i constant transformació, per tant, és necessari l'estudi de la seva dinàmica actual i dels processos que hi intervenen. El coneixement de les dinàmiques i processos permet detectar quins espais del territori són més propensos al canvi.

Les dinàmiques territorials amb incidència sobre el paisatge i els processos generadors de canvis en el paisatge són les activitats i els processos que incideixen més notòriament en la configuració del paisatge actual, des del punt de vista dels factors de canvi i s'exposen a continuació.

El paisatge actual és el resultat de la interacció de diverses dinàmiques que modifiquen el paisatge a diferents escales. El territori conté la petja única del creixement urbanístic (residencial i industrial), l'evolució del turisme, i l'abandó de bona part de l'activitat agrícola, que comporta un increment de la superfície forestal.

Les característiques del paisatge actual estan fortament condicionades per l'activitat antròpica.

A nivell general s'observa que aquells usos més notoris són el forestal i, sobretot, l'espai construït, mentre que els espais més dinàmics són els espais de transició entre aquests i l'espai agrícola.

5.1. DINÀMICA URBANA

Al paisatge urbà o urbanitzat/construït és on els processos de canvi són més ràpids i alhora generen situacions complexes i moltes vegades de difícil reversibilitat.

Existeixen dinàmiques urbanes diferents, resultat de diverses formes de creixement urbà amb característiques i problemàtiques ben distintes derivades principalment de la morfologia del terreny i de les activitats econòmiques que s'hi duen a terme. Per tant la dinàmica urbanitzadora dels pobles d'Alella i Teià són similars, menys en el grau d'intensitat, en canvi l'estructura resultant d'aquesta dinàmica és totalment diferent a el Masnou.

El centre històric, els eixamples, els polígons residencials, les ciutats-jardí, els barris "autoconstrucció", els creixements suburbans, els antics nuclis mariners i portuaris, etc., presenten unes morfologies i unes tipologies constructives característiques, que reflecteixen tant el període històric en què van ser executats com les problemàtiques urbanes.

La urbanització ha tendit a fondre els nuclis, tant en direcció mar-muntanya com al llarg del litoral. Son exemples de la fusió de nuclis mar-muntanya les urbanitzacions d'Alella i Teià que han quedat unides a el Masnou, son les urbanitzacions de la Soleia i d'Alella de Mar a Alella i la urbanització de Vallmora a Teià. El creixement al llarg del litoral, on les poblacions es confonen entre elles, ha fet desaparèixer els espais lliures, ara ocupats per hivernacles i activitats industrials i de serveis terciaris.

La nova localització dels principals centres de producció i consum són dinàmiques amb gran impacte en el paisatge, tan per la creació de zones comercials i d'oci a les perifèries com per la creació de petits polígons industrials.

Les urbanitzacions aïllades tenen una especial incidència a Alella i Teià. Aquestes urbanitzacions es van iniciar durant els anys seixanta, setanta i vuitanta del segle XX i han seguit evolucions desiguals, convertint-se en alguns casos en espais bastant degradats. Als seus inicis tenien un ús principalment de segona residència, mentre que en l'actualitat gran part de les vivendes han passat a ser de primera residència.

L'adequació d'aquesta realitat urbana al planejament vigent serà el principal factor que determinarà la dinàmica a curt termini d'aquests paisatges.

El paisatge industrial s'ha concentrat al voltant de el Masnou, però en l'actualitat s'observa l'aparició de paisatge industrial de baixa intensitat en petits municipis com Alella i Teià.

Dins l'àmbit s'han donat diferents graus d'intensitat constructiva. A primera línia de costa l'activitat urbanitzadora ha provocat que gairebé tota la superfície estigués ocupada per sòl urbà i infraestructures. Un exemple clar és el municipi de el Masnou que conté aproximadament un 95% de terreny ocupat per sòl urbà i urbanitzable.

Durant el període 1987-2001 una tercera part de l'habitatge construït pertany a cases aïllades i en municipis petits com Alella i Teià es va donar el 70% de la construcció durant aquests 15 anys. Al conjunt de l'àmbit l'augment de la superfície urbanitzada implica un increment del 80% del sòl impermeabilitzat en els últims anys. Alhora s'ha donat un augment de les infraestructures viàries i les urbanitzacions.

L'equilibri en relació al sòl agrícola i els espais lliures ja s'ha superat àmpliament en molts casos. S'està donant una pèrdua del caràcter diferencial i una homogeneïtzació d'aquestes poblacions amb les viles de l'àrea metropolitana.

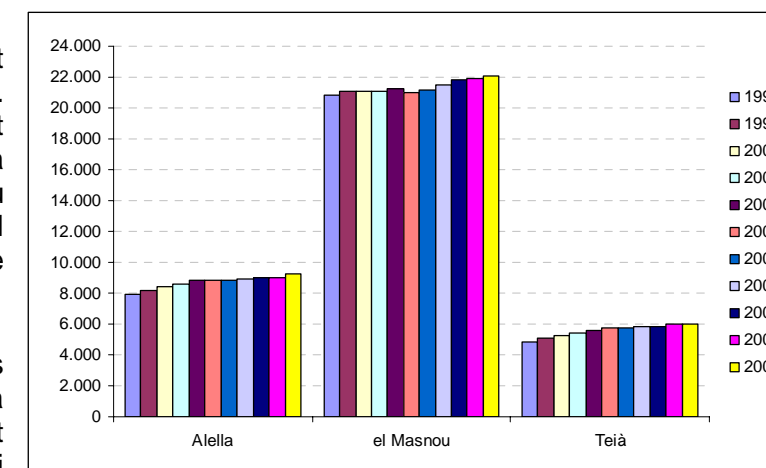
5.2. DINÀMICA POBLACIONAL

El desenvolupament urbà d'aquestes poblacions ha estat condicionat i accelerat per la dinàmica poblacional de l'àrea metropolitana de Barcelona.

L'evolució de la població va experimentar un increment demogràfic entre els anys 50's i els 70's, seguit d'un creixement menys important a principis dels 80's, per repetir un fort creixement des de meitat dels 80s i fins l'actualitat.

En els darrers anys, la immigració ha estat la causant del creixement de la població. Alguns dels factors que han propiciat aquesta dinàmica han estat la recerca d'entorns de més qualitat, el menor preu dels habitatges respecte a l'àrea central metropolitana o la conversió d'habitatges de segona residència en permanents.

El Masnou és el municipi que té més densitat d'habitants per superfície i alhora els últims anys ha experimentat un augment de població respecte als municipis d'Alella i Teià, on el creixement ha estat més progressiu en els últims anys.

Relació d'habitants per any i municipi. Font: Idescat

5.3. DINÀMICA FORESTAL

Per tal d'analitzar la dinàmica forestal de l'àmbit d'estudi cal tenir en compte els factors que han condicionat l'evolució del paisatge de la serralada cap a la situació actual:

- Els incendis forestals
- La gestió forestal.
- La pressió humana o la influència antròpica
- L'evolució de l'activitat agrícola
- Les figures de protecció

Els incendis forestals

L'àmbit es troba en una zona mediterrània amb unes condicions climatològiques i un tipus de vegetació, que conjuntament amb la influència antròpica ocasiona una elevada recurrència d'incendis forestals.

Els municipis d'Alella i Teià es troben caracteritzats com d'alt risc d'incendi forestal segons el Decret 64/1995 de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals. D'altra banda, segons els mapes de perill d'incendi forestal del DMAiH, la part més baixa de l'àmbit té un risc d'incendi baix mentre que la part més alta, corresponent a tota la zona inclosa dins el Parc de la Serralada Litoral, té un risc d'incendi alt.

Pel que fa als estudis de combustibilitat, és a dir la propagació del foc en funció de les estructures de vegetació existent, realitzats pel CREAM, la majoria de la superfície actualment està poblada per un tipus de bosc on el foc es propaga pel sòl cremant la fullaraca i la pastura, i originant focs poc intensos. Tant sols a Teià, sota el Turó d'en Baldiri s'hi troben matollars d'espècies més inflamables que poden originar focs més intensos i que condicionaran l'estat d'aquestes masses i la seva dinàmica.

Pel que fa a la inflamabilitat, és a dir el risc d'ignició, la major part de la superfície forestal té un recobriment més gran del 75% d'espècies altament inflamables i inflamables tot l'any.

En resum, ens trobem en un territori que de partida tenia una inflamabilitat i combustibilitat elevades a causa de les espècies mediterrànies que el configuren. Degut a la recurrència dels incendis la combustibilitat ha minvat en haver baixat el volum de combustible però la inflamabilitat ha augmentat en veure's afavorides les espècies de caràcter més piròfit.

Durant els darrers 35 anys els incendis han afectat de forma recurrent aquesta zona. En el cas d'Alella els incendis de major incidència en quan a superfície es

van produir als anys 70, afectant principalment la zona de Can Coll. És en aquesta zona on hi ha una major superfície forestal cremada i on la petja dels incendis és més visible en el paisatge. Pel que fa a Teià hi ha hagut incendis de superfícies cremades entre 10 i 25 ha per incendi, amb una freqüència mitja entre 5 i 10 anys. L'afectació més important l'han patit els vessants d'Ardenya i Mal Temps, i en els darrers anys als vessants de les urbanitzacions de la Mulassa i Can Munt.

En total la superfície afectada pels incendis en tot l'àmbit representa un 24,65 % de la superfície forestal. Per municipis, en el cas de Teià representa el 30,19 % respecte el total de la superfície forestal, a Alella representen el 20%. En el cas de el Masnou no hi ha registre de dades d'incendis, ja que la superfície forestal és mínima. Cal tenir en compte que la superfície afectada pels incendis es troba majoritàriament dins la zona inclosa a l'EIN.

A la taula següent es relacionen els incendis que han tingut lloc a l'àmbit d'estudi durant els darrers 40 anys.

Municipi d'Alella			Municipi de Teià		
Paratge	Data inici	Sup. forestal	Paratge	Data inici	Sup. forestal
Coma Clara	02/10/1970	3 ha	Ardenya	19/02/1970	25 ha
Can Coll	18/02/1971	20 ha	Can Lledó	29/07/1970	0,5 ha
Can Coll	18/07/1971	9,5 ha	Ardenya	24/08/1971	0,3 ha
Iniciat a Tiana	18/07/1973	12 ha	Serra Ixart	07/08/1973	1 ha
Can Comelles	22/08/1978	3 ha	La Solera	19/04/1975	0,5 ha
Can Coll	17/08/1979	30 ha	Can Botei	26/06/1979	0,2 ha
Font de Cera	05/11/1981	1,2 ha	Coll de Clou	25/06/1979	1 ha
Can Coll	23/07/1983	5 ha	Rieral de l'Església	16/08/1982	15 ha
Font de Cera	15/02/1985	2 ha	Rieral de l'Església	18/08/1982	1,7 ha
Galzeran	09/08/1986	0,2 ha	Estació Autopista	15/06/1987	1,2 ha
Les Gatoses	09/08/1988	2,5 ha	Camí del Maltemps	16/08/1987	15 ha
Fondo de Rials	17/11/1992	1,5 ha	Romagosa	05/09/1988	0,25 ha
Font de Cera	16/07/1993	0,2 ha	Urbanització Vallmora	25/01/1993	0,1 ha
Vinya del Pont	15/10/1993	0,01 ha	L'Infern	12/08/1993	3 ha
Can magarola	15/07/1994	2 ha	Can Baldiri	24/01/1994	10 ha
Fondo de Rials	15/05/1995	0,05 ha	La Mulassa	22/06/1994	8 ha
Can Cues	22/01/2000	0,01 ha	Can Munt	23/07/1995	12 ha
Bosc de Can Gordi	19/06/2002	0,08 ha	Cal Forner	02/04/2001	0,05 ha
Coll de Vendrans	24/06/2003	0,08 ha	El Crist	08/04/2001	2 ha
			Turó d'en Baldiri	04/07/2006	3,05 ha
Total superfície cremada		92,33 ha	Total superfície cremada		99,85 ha

Font. Servei de Prevenció d'incendis. DMAiH

En definitiva, després de l'anàlisi dels incendis forestals es pot veure que l'afectació d'aquests és molt important i que ha tingut una influència clara en el modelatge del paisatge actual d'aquesta zona.

Al plànol d'impactes i riscos s'han cartografiat els punts d'inici d'incendi a partir de l'any 1988 (ja que anteriorment no es tenen dades) i els incendis de més de 50 ha.

La gestió forestal.

Hi ha una gran manca de gestió forestal lligada a la situació socioeconòmica del sector forestal (fusta de mala qualitat i aprofitament de pinyes poc rentable) i a la incidència dels incendis en aquesta zona. La necessitat d'aquesta gestió pren encara més importància degut a l'increment de la superfície forestal, fins a un 15% de superfície arbrada i s'ha passat d'un 1,84% al 4,90% en superfície no arbrada. Si es comparen els ortofotomapes actuals amb els dels anys 60 es pot veure una evolució clara del bosc tot i la incidència dels incendis forestals.

Els terrenys forestals de l'àmbit d'estudi són la majoria de propietat privada i les finques tenen poca superfície, fet que dificulta encara més la viabilitat de la gestió forestal. Tampoc existeix cap associació de propietaris forestals per a la gestió conjunta dels boscos. És simptomàtic que cap de les finques no disposa d'instrument d'ordenació forestal (Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal o Pla Simple de Gestió Forestal). L'activitat forestal que es du a terme queda lligada exclusivament a actuacions de prevenció d'incendis forestals canalitzades a través de l'A.D.F. (Associació de Defensa Forestal) i actuacions d'iniciativa pública. Recentment s'ha redactat un Pla de gestió integral per a la conservació dels sistemes naturals de la xarxa de Parcs de la Diputació de Barcelona, entre ells el Parc de la Serralada Litoral. En aquest Pla es marquen uns objectius comuns a les zones forestals i es preveuen treballs de millora del bosc. En el cas d'ALELLA s'han fet treballs de millora en els alzinars en regeneració de la finca del Ginestell i Ca l'Arrau.

Lligat amb els incendis forestals s'han portat a terme per part dels agents implicats (Ajuntaments, ADF i Parc Natural) una sèrie d'actuacions de protecció en els darrers anys que també han influït en la dinàmica forestal i que són processos generadors de canvis en el paisatge.

Aquestes actuacions es troben planificades als Plans de Prevenció d'Incendis (PPI) de cada municipi redactats per la Diputació de Barcelona. Principalment són actuacions de repàs de camins existents i obertura o manteniment de la secció de servei del mateix camí i tenen una incidència molt baixa en el paisatge.

L'any 2003 es va desplegar la Llei 5/2003 de mesures de prevenció d'incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana, en que era obligatori que en totes les urbanitzacions a menys de 500 m dels terrenys forestals s'havia d'assegurar l'existència d'una franja exterior de protecció de 25 m d'amplada al voltant, lliure de vegetació seca i amb la massa arbòria aclarida. En aquestes franges s'hi fa l'aclarida, la poda dels peus seleccionats, l'eliminació de les restes generals i l'estassada de matoll. En el cas del municipi d'ALELLA, estan fetes les franges de protecció de totes les urbanitzacions que compleixen els requisits de la Llei (Nova Alella, Coma Fosca-Can Comulada, Mas Coll, Alella Parc, Font Cera i Can Magarola) i actualment ja s'està fent un manteniment de les mateixes. En el cas de TEIÀ s'han fet les franges de les urbanitzacions de Santa Fe, Assumpció, Gran Vista i les Delícies, i s'han fet posteriors manteniments. Aquestes actuacions, encara que a petit nivell també han modificat el paisatge forestal més proper a la població.

D'altra banda, el Parc de la Serralada Litoral també ha fet durant els darrers anys (2006-2007) una franja de baixa combustibilitat a banda i banda de la "pista carenera" que passa pel límit nord de l'àmbit. Es tracta d'una franja d'una amplada de 10 a 25 m a banda i banda de la pista, on s'ha fet una aclarida de l'estrat arbori deixant una densitat mitja de 150 peus/ha i un espaiament entre capçades de 5 m, s'ha estassat la vegetació arbustiva, s'ha fet la poda dels peus existents i s'han eliminat les restes. De totes maneres en aquesta franja, de forma general el recobriment arbori és elevat el que fa que l'impacte paisatgístic sigui baix.

D'altra banda, i també lligada amb els incendis s'han posat una sèrie d'infraestructures de prevenció com punts d'aigua i punt de guaita (al Turó de Galzeran i a St. Mateu). Però tot i ser elements del paisatge discordant s'ha intentat que l'impacte que generen sigui mínim integrant-los en l'entorn.

L'evolució de l'activitat agrícola

L'abandonament de l'activitat agrícola, sobretot de la vinya, a partir del segle XIX i sobretot durant el segle XX ha ocasionat un augment considerable de la superfície forestal.

Els antics camps de conreu actualment estan poblats per prats i herbassars si s'han abandonat en les darreres dècades, per bosc si ja han passat de l'ordre de 30 o 40 anys des del seu abandó o bé per matollars quan ha passat un període de temps intermig o bé el bosc ha patit els efectes d'un incendi.

També hi ha situacions en que s'ha procedit a la recuperació d'antics camps de conreu o bé a la millora de l'explotació unint les diferents peces de cultiu o modificant-les per tal de poder mecanitzar els treballs. S'ha constatat que en els darrers 10 anys les rompudes (transformació de zones poblades per vegetació arbòria a camps de conreu) han estat una actuació només puntual malgrat que en alguns casos siguin molt visibles. En aquests 10 anys tan sols s'han transformat unes 10 ha, equival a 7.5% de la superfície agrícola, i totes al municipi d'ALELLA (sota el Turó de Galzeran).

La pressió humana o la influència antròpica

Un altre factor que ha condicionat moltíssim la dinàmica forestal i en definitiva el paisatge actual, és la influència antròpica que han tingut aquests boscos. El més important i que ha ocasionat una major fragmentació han estat les urbanitzacions, més compactes a Alella i més disperses a Teià on les urbanitzacions de les Delícies, Assumpció-GranVista, les Nogueres i Santa Fe-Paradís són agregats urbans ubicades enmig del Parc de la Serralada Litoral.

D'altra banda, la situació d'aquests boscos i l'ús social que tenen actualment fa que hi hagi una interacció constant home-bosc que també influeix en la configuració del paisatge forestal, un exemple seria la incidència dels incendis originats per negligències humanes.

Les funcions dels paisatges forestals han canviat radicalment en les darreres dècades. Fins no fa massa anys el bosc tenia una funció socioeconòmica. En el cas dels alzinars aquesta es centrava sobretot en l'obtenció de carbó vegetal més que en l'extracció directa de fusta. També s'obtenien dels boscos, llenya per a consum domèstic o per als forns, recursos cinegètics, recol·lecció de pinyons ...

Actualment, els boscos han perdut bona part de la seva importància socioeconòmica: pràcticament no hi ha explotació forestal, o aquesta és molt mins. En l'actualitat s'ha donat un canvi de percepció de les zones boscoses cap a una funció ambiental, protectora, i amb una funció recreativa i de lleure que permeten un contacte més intens amb la natura, però també un augment dels riscos per influència antròpica.

Les figures de protecció

Dins l'àmbit d'estudi existeixen diverses figures legals de protecció del medi natural, però totes elles afecten el mateix territori: la Serralada Litoral. El límit del Parc de la Serralada Litoral coincideix amb el límit de l'Espai d'Interès Natural de la Conreria- Sant Mateu – Céllecs, que alhora està inclòs dins la Xarxa Natura 2000.

L'òrgan gestor del Parc és el Consorci del Parc de la Serralada Litoral, que va ser creat l'any 1992. Des de la creació del Consorci la gestió de l'espai forestal ha tingut un objectiu de protecció i preservació del medi natural. S'hi han fet moltes actuacions de millora i adequació d'espais per a l'ús lúdic, alhora que s'han preservat aquelles zones amb una major fragilitat. Amb el Pla Especial del Parc (aprovat l'any 2004) s'ha fet una regulació dels usos i activitats que s'hi duen a terme.

La inclusió dins el Parc també ha generat un procés de canvi en el paisatge: creació d'infraestructures integrades en el medi, preservació, actuacions de millora...etc.

L'any 2006 per part dels Ajuntaments de Teià i Alella es va proposar l'ampliació de l'EIN, tot i que a dia d'avui encara no està aprovat. Actualment el 21,9% de la superfície de l'àmbit es troba inclosa a l'EIN, el 10,24% a Teià i l'11,66% restant a Alella.

5.4. DINÀMICA AGRÀRIA

L'activitat agrícola ha anat clarament en retrocés i han minvat tan la seva importància econòmica com la superfície cultivada degut en bona part per les especulació urbanística.

El propi sector agrari és l'implicat en la dinàmica de retrocés de l'espai agrícola, motivat per la pressió urbanitzadora i el poc atractiu econòmic. Ha afavorit l'abandó de l'activitat agrícola el fet que les explotacions siguin petites i la manca de relleu generacional, tot plegat dificulta fer front a la competència del sector actual i el retrocés de la superfície agrícola ha arribat a fer desaparèixer la meitat de la superfície original de conreus.

La disminució de la superfície cultivada no ha estat homogènia en tot el territori, aquesta pèrdua ha afectat especialment als conreus de secà i en menor mesura als conreus de regadiu. S'ha de destacar que la vinya perd prop d'un 80% de la seva extensió original i els cultius de fruiters que havien existit perden aproximadament un 90% de la seva superfície, actualment són gairebé restes testimonials vinculades a horts privats de masies i cases senyorials. Aquest diferent grau de retrocés està relacionat amb la rentabilitat econòmica de cada tipus de cultiu. El sector agrícola econòmicament més rendible de la zona és el dedicat a l'horta, flor i planta ornamental, que es situen als espais planers tan d'Alella i Teià com

de el Masnou. La vinya manté la seva viabilitat econòmica amb una certa extensió als espais propers als vessants de la Serralada Litoral. La DO Alella ha representat un impuls important, però també pateix la pressió urbanitzadora. Molts espais d'horta i vinyes de cultiu tradicional es troben en espais periurbans molt marginals i en conseqüència pateixen una extrema pressió urbanística.

A l'àmbit d'estudi es detecten dues dinàmiques diferents:

- Els camps propers a les zones muntanyoses sovint han estat abandonats i envaïts per la vegetació natural (matollars i pinedes), la qual és possiblement la principal causa de la disminució del descens de sauló per les rieres.
- A la perifèria dels pobles l'activitat agrícola ha quedat encaixada entre infraestructures i zones urbanes, en molts casos es tracta encara d'explotacions associades a masies amb elevat valor patrimonial. Són espais on es dona una important tensió entre els usos agrícoles i urbans.

El sector vitivinícola, sota les diferents DO, travessa per un bon moment fomentant la substitució de conreus poc rendibles (sobretot altres conreus arboris) per la plantació de noves vinyes.

En alguns punts, com la Vall de Rials, la plantació d'aquestes vinyes s'ha produït mitjançant la desaparició d'algunes bosquines i brolles i la creació de nous abancaments que han renovat la configuració paisatgística de vessants de turons.

La varietat vinífera més característica de la denominació d'Origen Alella és la Pansa Blanca, varietat molt propera, encara que no idèntica a la que en altres zones es denomina Xarel·lo. Els vins blancs d'Alella, però, no surten d'un sol tipus de cep, sinó que sumen les virtuts de diverses varietats de raïm. Altres varietats tradicionals són la Garnatxa Blanca, la Pansa Rosada, el Picapoll i la Malvasia, a les quals avui s'han afegit altres varietats nobles que reforcen i modernitzen el caràcter dels vins alellencs, com són: la Parellada, el Macabeu, el Chardonay, el Chenin Blanc...

Per a l'elaboració de vins rosats i negres s'utilitzen les tradicionals Garnatxa Negra i Peluda, l'Ull de Llebre i més darrerament el Merlot i el Cabernet Sauvignon, molt adaptables a la zona.

A les planes al·luvials tradicionalment el sector d'horta, flor i planta ornamental ha continuat tenint força pes. La presència d'aquests cultius té un important impacte en el paisatge, ja que la instal·lació d'hivernacles i umbracles es fa sovint sense tenir en compte l'impacte que tindran.

Com la resta del sector agrícola i malgrat ser el tipus de cultiu més rendible econòmicament, no s'escapa del retrocés general i trobem importants superfícies abandonades, amb hivernacles i umbracles deteriorats. Aquesta situació es produeix sobretot a les planes més properes al mar dels municipis de el Masnou i Teià. Paral·lelament a aquest procés les basses alimentades per mines d'aigua que regaven els horts han disminuït i són ja pràcticament testimonials, tot i ser un dels trets identitaris més rellevants del Maresme.

D'altra banda, per la creixent importància de les edificacions en l'actualitat s'està donant una tendència a la restauració d'antigues masies, convertint-les en residències privades o dependències de l'administració.

Com en el cas del paisatge forestal, l'evolució del paisatge agrícola condicionarà el futur paisatgístic i qualitatiu de bona part de l'àmbit.

5.5. DINÀMICA HÍDRICA

La xarxa hidrogràfica és la principal responsable del modelatge del territori. Una riera és un curs d'aigua intermitent que en estacions plujoses i de forma sobtada pot dur una quantitat important d'aigua. Aquest tipus de cursos són especialment rellevants al Maresme ja que en pocs quilòmetres es passa de carenes d'una certa alçada al nivell del mar.

Abans aquestes rieres havien estat oblidades per la societat i eren punts d'abocadors incontrolats però en l'actualitat la societat reclama una millora d'aquests cursos d'aigua.

Les característiques de les rieres del Maresme es donen gràcies a un específic regim hídric mediterrani, un relleu amb forts i curts pendents i sobretot per una base geològica específica, per tant no és d'estranyar que esdevinguin uns components endèmics del paisatge maresmenc.

Riera d'Alella

El naixement de la riera d'Alella és al Coll de Font de Cera, a 290 metres d'altitud respecte el nivell del mar. La riera d'Alella està formada a partir de la confluència de les rieres de Coma Clara i Coma fosca i altres torrents i desemboca a la Platja de el Masnou. La llera de la majoria de cursos d'aigua és de sauló, però la tendència és pavimentar-los per facilitar el pas de vehicles rodats. Als trams on la riera no ha estat soterrada i als marges de torrents és molt freqüent la canya.

Per a la protecció enfront els efectes de les avingudes es van fer importants i agressives obres hidràuliques: soterrament de la riera al seu pas pel nucli urbà d'Alella, canalització del tram més ample de la riera. Darrerament les obres realitzades són de caràcter més suau, com la construcció al tram de riera entre Alella i el Masnou, paral·lel a la carretera, de petits salts d'aigua amb rocalla a la llera per reduir la velocitat de l'aigua i minvar el seu poder erosiu.

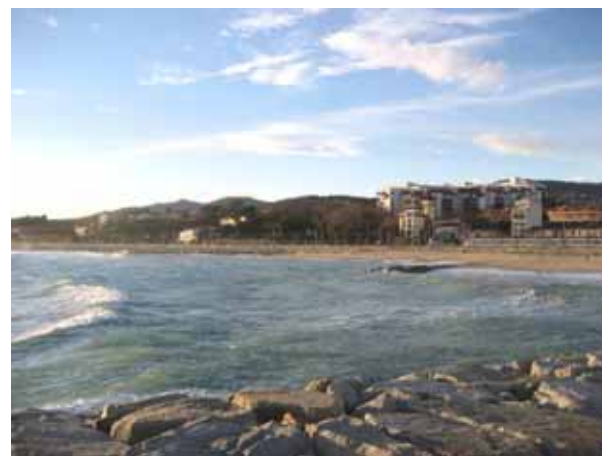
Al Masnou hi ha cursos hídrics soterrats amb el mateix regim hidrològic que les rieres però de menys longitud, com és el cas del Torrent Vallmora, que neix prop de la urbanització del mateix nom. Al seu pas pel nucli de el Masnou està soterrat i desemboca a la platja d'Ocata. Els seus trams descoberts estan molt degradats.

La riera de Teià, neix al Coll de Clau, a 380 m d'altitud sobre el nivell del mar. La riera té uns 20 metres d'ampla mitja i té una llera formada per sorres i graves. En alguns punts la llera s'ha pavimentat pel pas de vehicles ja que les entrades a masies es fan directament per la mateixa llera. Al poble de Teià la riera coincideix amb el carrer principal, Passeig de la Riera, que es troba exposat a les avingudes. Passat el poble hi ha un col·lector que dona inici al soterrament de la riera. Aquest soterrament es va fer per a l'adequació de l'accés a Teià des de el Masnou i la N-II i el tram soterrat arriba fins passat el pont de l'autopista C-32. A continuació la riera és oberta i els marges estan recoberts principalment de canya americana. A la seva desembocadura, a llevant de el Masnou, la Riera de Teià està canalitzada amb murs de formigó.

5.6. DINÀMICA LITORAL

La costa és poc abrupta i gens retallada, amb forta pressió sedimentària a causa de les aportacions episòdiques de les torrenteres locals i també per la deriva litoral, condicionades ambdues pels treballs dels temporals.

Les zones costaneres són ecosistemes fràgils i essencials per a la biodiversitat, avui sotmeses a l'explotació dels seus recursos, usades de forma inadequada i contaminades. Alhora aquests sistemes tenen ocupat els seus medis naturals per les zones urbanes i les infraestructures. La demanda turística posa en perill la capacitat de permanència i els seus valors més característics. El paisatge litoral està afectat per la progressiva fragmentació dels hàbitats, empitjorant la connectivitat biològica, fins al punt que certs hàbitats han arribat a desaparèixer. Cal tenir en compte també que a les perifèries dels ecosistemes les seves condicions no són les òptimes, fet que comporta una menor qualitat paisatgística i augmenta la vulnerabilitat als agents externs de les espècies que hi viuen.

Platja de el Masnou

A la zona submergida cal assenyalar les comunitats de *Spisula subtruncata*, *Cymodocea nodosa* i les de *Posidonia oceànica*, essent aquesta darrera la de major interès biològic. Aquests hàbitats són molt vulnerables a les operacions de regeneració de platges, a la freqüentació d'embarcacions de lleure i a la pesca, i constitueixen una important font d'entrada d'energia primària a l'ecosistema.

Els canvis en la fisonomia del paisatge litoral han estat intensos, atès que la popularització i expansió d'habitatges de segona residència durant la segona meitat del segle XX. La fragmentació física i funcional de la franja costanera ha dificultat la formació de sistemes urbans estructuradors i ha anat diluint progressivament el límit entre l'espai urbà i el rural. La consolidació d'importants continuïtats urbanitzades que han superat els límits municipals i han transformat la imatge i el funcionament del territori costaner. El sistema costaner de l'àmbit d'estudi presenta un nivell d'ocupació del territori molt superior de la meitat de la longitud de la línia de costa aproximadament un 80% a l'igual que tot el baix Maresme.

A través de les rieres es produeix una aportació de materials de la Serralada Litoral a la costa. En contra, el desplaçament de les sorres per l'acció dels corrents i dels temporals és important i el balanç final trasllada aquesta material de nord-est a sud-oest. Aquesta dinàmica s'ha vist afectada d'una banda per l'abandonament del conreu de la vinya i la pavimentació de moltes rieres, donant lloc a una reducció de les aportacions de sorres, i d'altra banda per la construcció del port esportiu de el Masnou que interromp el trànsit de sorres i les acumula a llevant.

La construcció del ferrocarril va comportar l'aparició d'extenses esculleres per tal de protegir la via del tren de la força de les onades i també ha contribuït a la pèrdua de qualitat i extensió de les platges de el Masnou.

La suma dels factors abans exposats ha provocat que la platja a ponent del port hagi sofert un procés erosiu molt important, portant-la gairebé a la desaparició i fent imprescindibles els periòdics transvasaments de sorra amb vaixell per restaurar i aportar sorra tan a la Platja d'Ocata com a la de el Masnou. Cal tenir en compte que el turisme basat en la platja i els esports nàutics és un element fonamental per a l'economia de la comarca i els seu manteniment un objectiu.

De l'eficàcia d'instruments com el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner depèn la dinàmica, a curt termini, d'uns paisatges que estan sotmesos a una forta pressió.

5.7. ALTRES DINÀMIQUES I PROCESSOS

En la dinàmica del paisatge cal tenir també en compte que es desenvolupen una sèrie d'activitats que condicionen el paisatge a una escala local i contribueixen a la modificació del territori.

- **Camps de golf** de Teià: Equipament privat que diversifica els usos i dinamitza l'economia i turisme del lloc. La integració paisatgística de molts camps de golf en l'entorn més pròxim esdevé, en molts casos, desafortunada però en el cas dels Pitch&Putt de Teià aprofita un espai residual annexa a l'autopista i en un vessant que amaga l'impacte visual des de la majoria de miradors. Es percep el camp de golf quan es circula per la C-32.
- Àrees d'**extracció d'àrids**: El dinamisme mostrat pel sector de la construcció no ha afectat en gran mesura la presència de sorres dins l'àmbit tot i presentar recursos geològics molt interessants. Les activitats extractives d'elements geològics de la zona, principalment sauló, granit i àrids diversos s'han donat en 2 canteres, actualment inactives i restaurades

ambientalment ja que en anterioritat eren utilitzades com abocadors. Aquests són bons exemples d'una activitat amb un gran impacte paisatgístic i que un cop finalitzada l'explotació provoquen grans costos de restauració.

- **Vies de comunicació:** Sovint la construcció d'infraestructures de comunicació no ha anat acompanyada de polítiques eficaces per adequar el seu entorn més proper. S'ha de destacar que l'elevadíssim trànsit que suporten algunes vies no contribueixen a la bona imatge d'aquest paisatge ni milloren la percepció de la ciutadania. L'autopista C-32 suposa un tall important en el territori, separant els nuclis històrics i les urbanitzacions al nord dels creixements del sud. La prolongació de l'autopista del Maresme (C-32) ha augmentat l'accessibilitat als nuclis de Dalt i accentuat els processos urbanístics. Així mateix,

als espais contigus a aquesta via, que sovint transcorre en un espai fronterer entre municipis, han proliferat els polígons d'activitat econòmica. La carretera N-II creua el municipi de el Masnou, igual que tots els municipis costaners del Maresme, i no ofereix unes condicions funcionals ni de seguretat per la tipologia de transit que s'està donant actualment. El trànsit entre 30.000 i 50.000 vehicles/dia a una elevada velocitat de recorregut ha provocat el divorci de la façana marítima de el Masnou amb la platja i el mar. En l'actualitat els camins-riures de sauló que estructuraven i connectaven els municipis d'Alella i Teià amb el Masnou han estat canalitzats i s'han traçat vials paral·lels a les rieres.

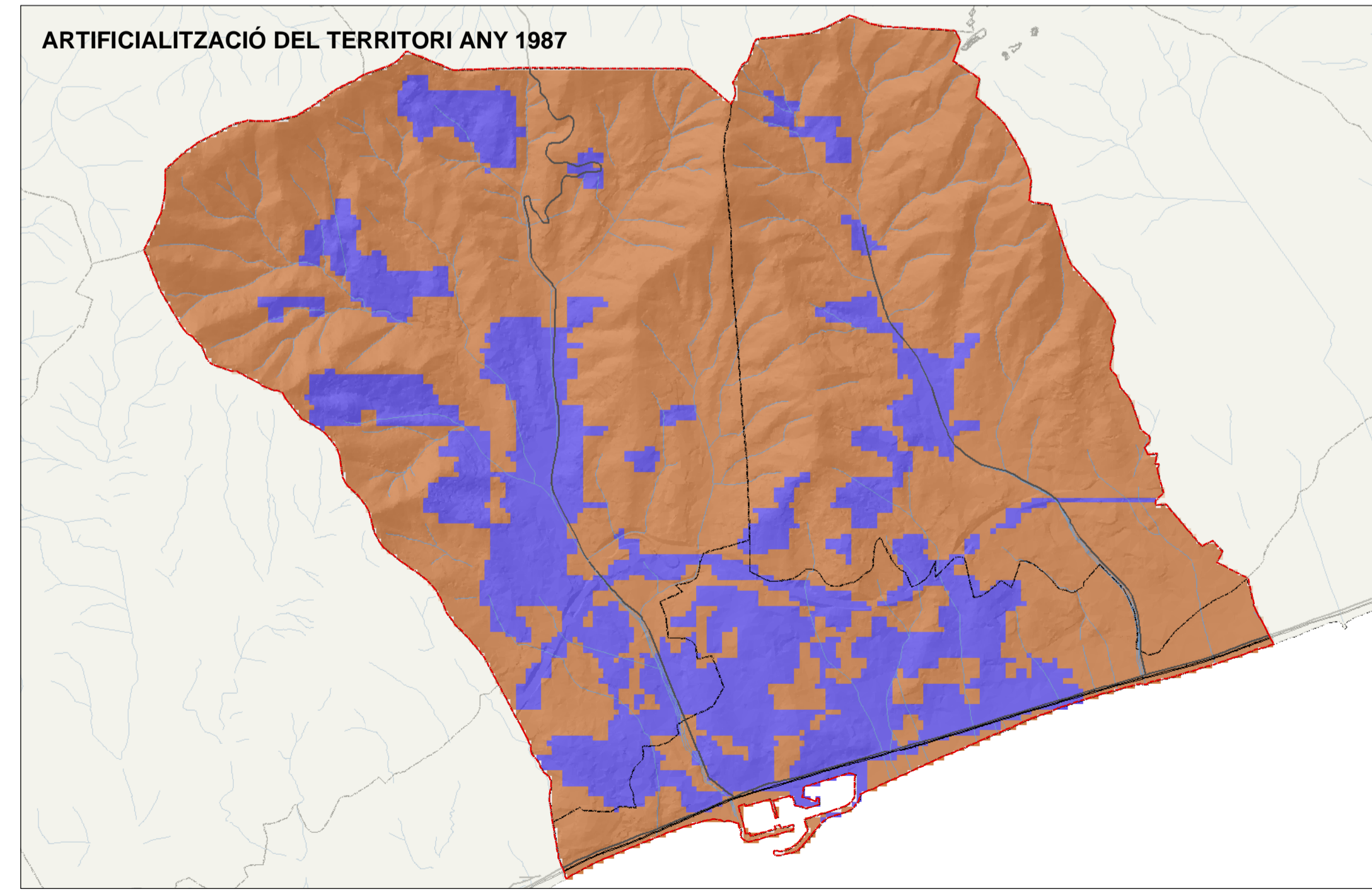
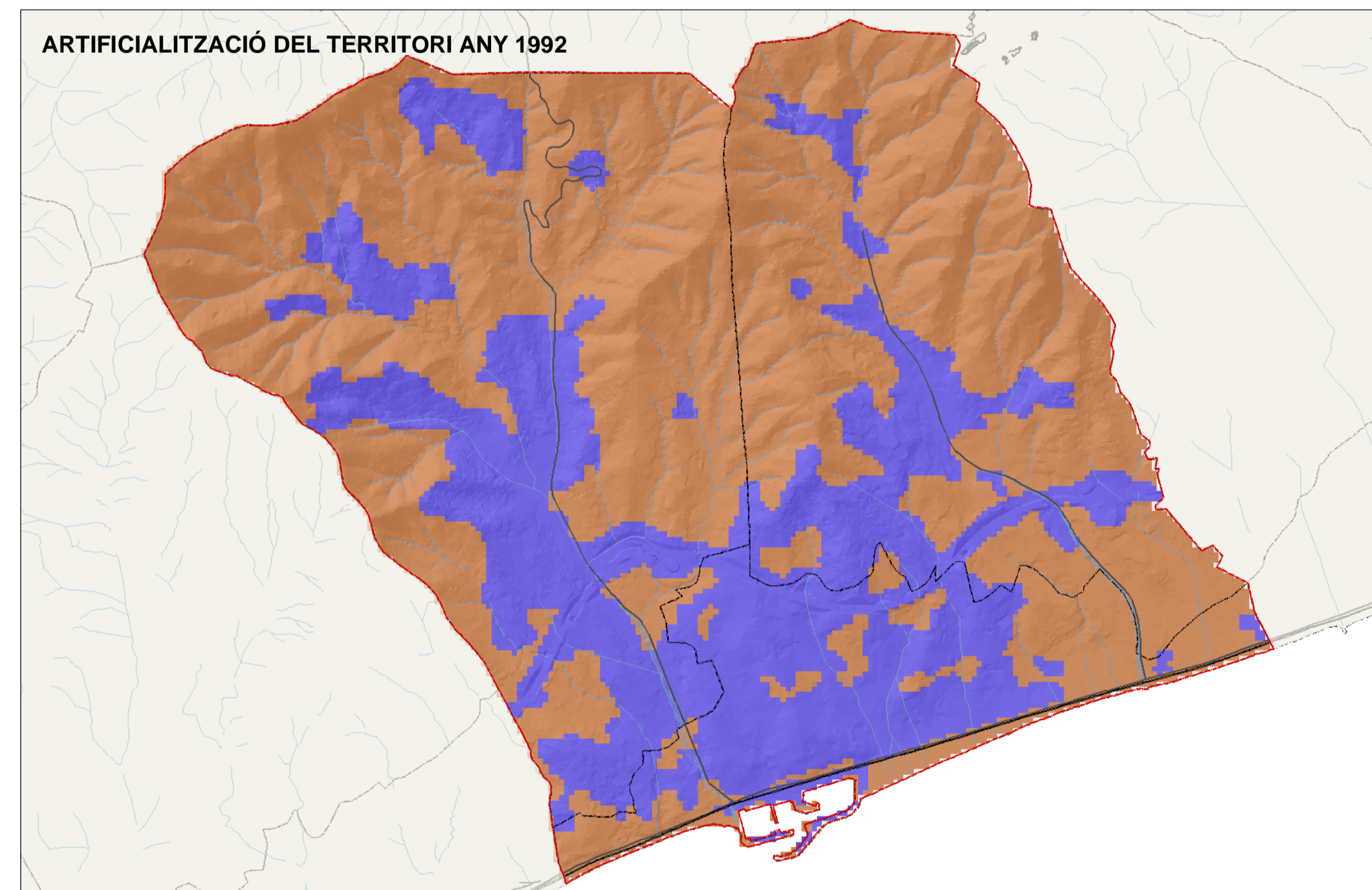
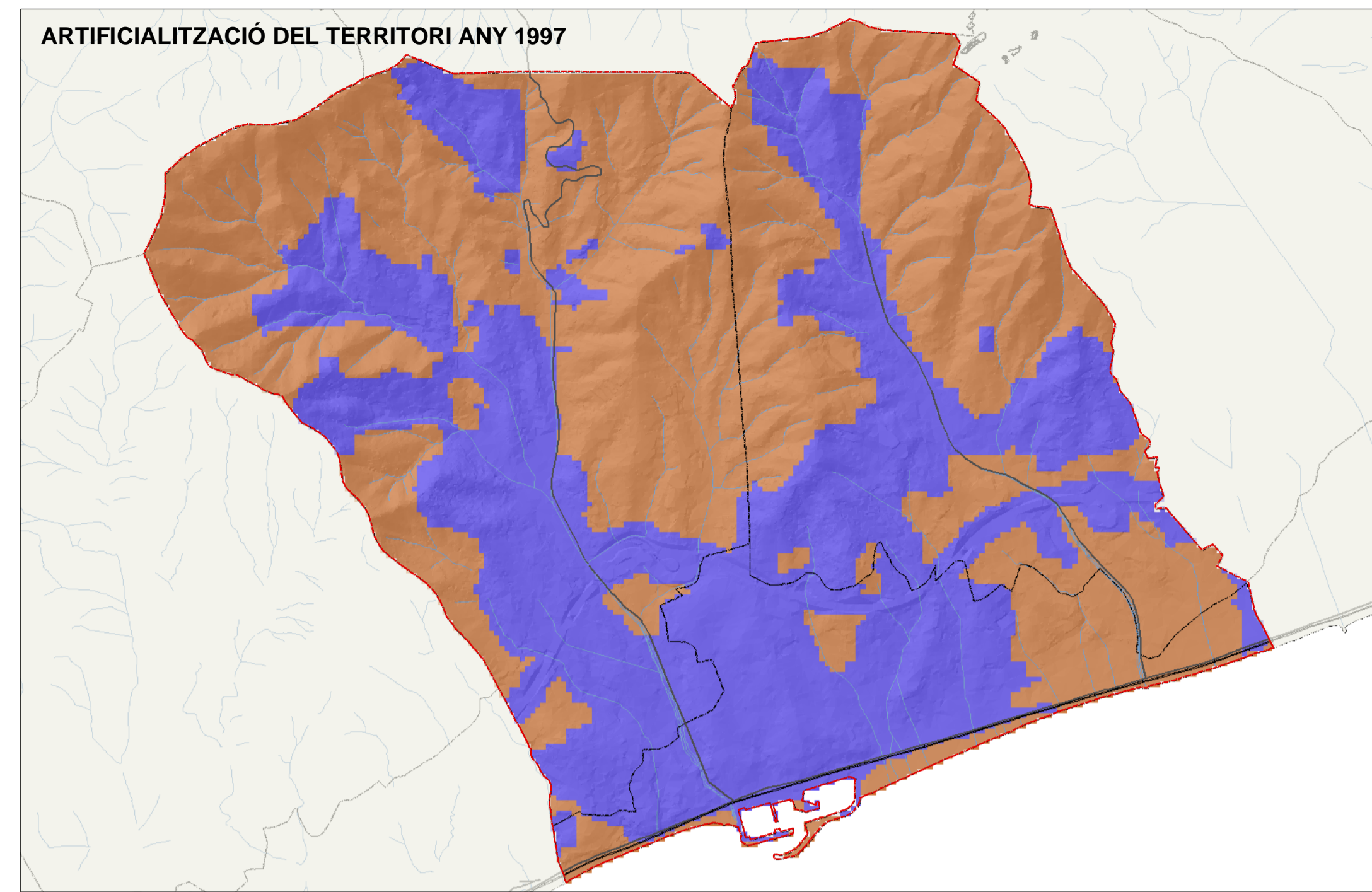
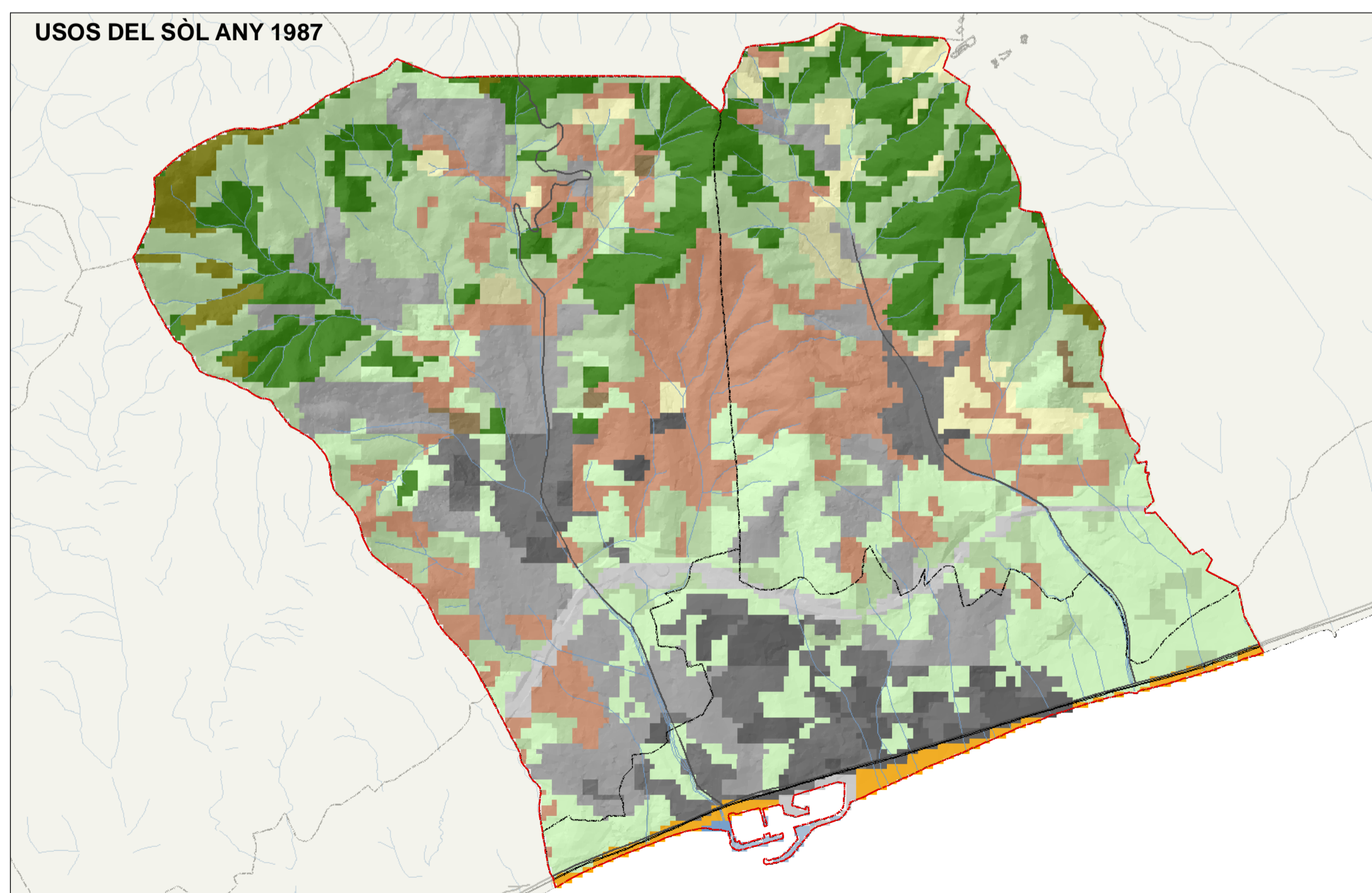
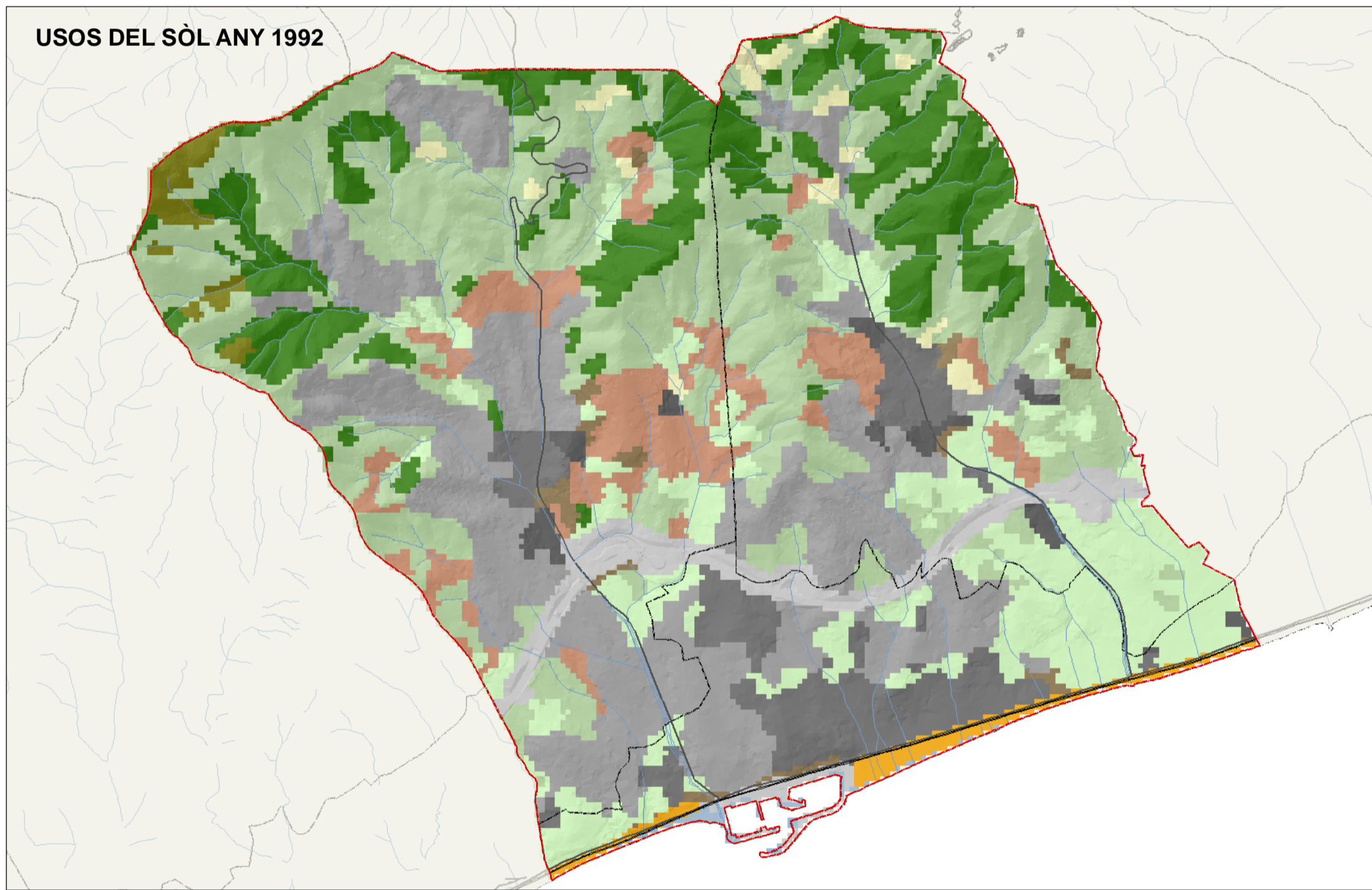
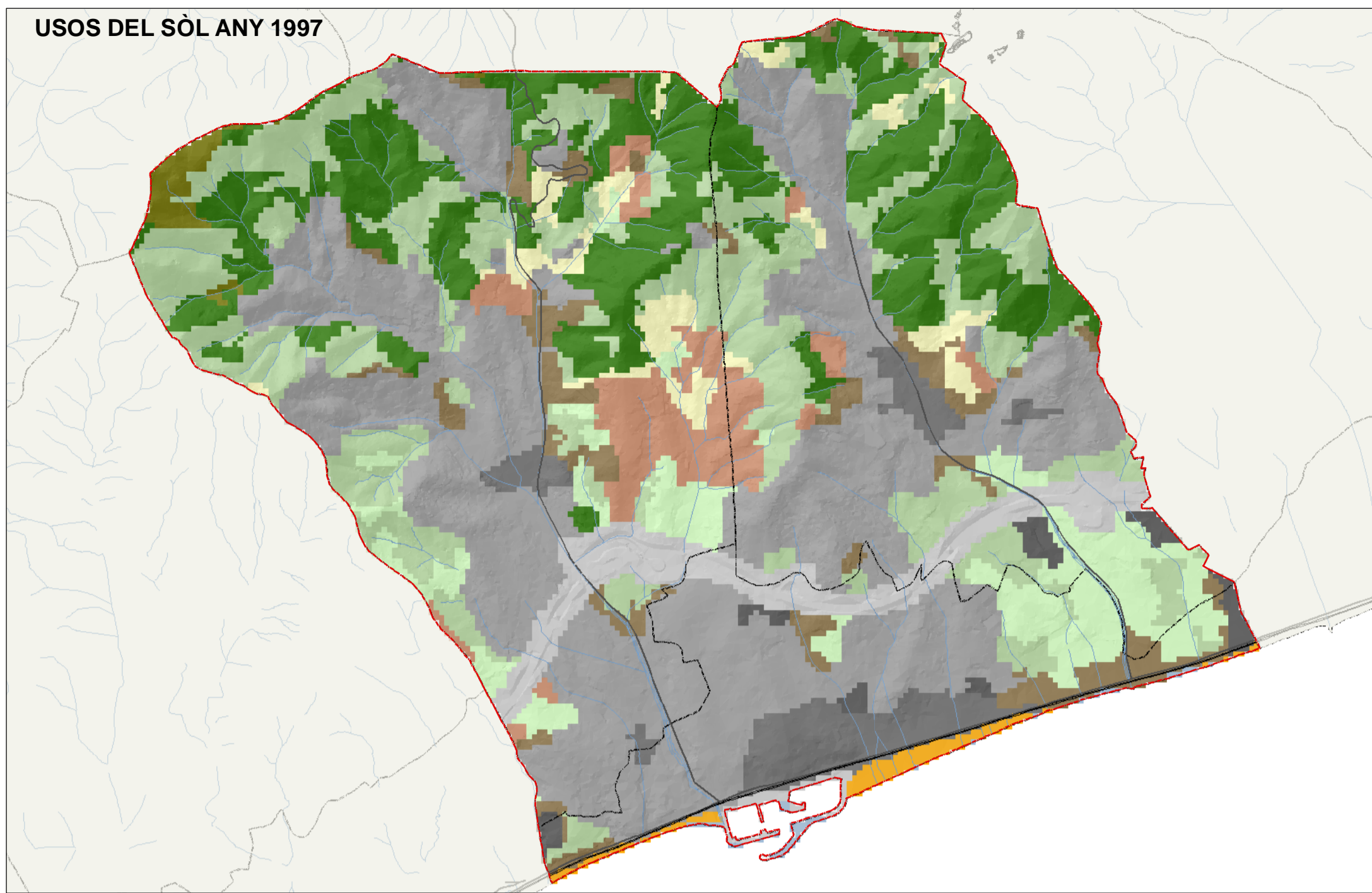
- **Port Esportiu de el Masnou:** Referent important en activitats lúdiques i esportives amb una proliferació d'embarcacions de lleure. Els espigons d'aquest port retenen i modifiquen el transport de sediments al llarg del litoral.

5.8. ARTIFICIALITZACIÓ DEL TERRITORI

A partir dels plànols dels usos del sòl dels anys 1987,1992 i 1997 s'ha analitzat la dinàmica urbanitzadora que ha donat lloc al territori actual. L'artificialització que ha sofert l'àmbit d'estudi s'obté a partir de la representació gràfica de les superfícies impermeabilitzades, és a dir, els sols que han estat colonitzats per urbanitzacions, infraestructures viaries, equipaments, nuclis urbans, etc.

Es pot observar que l'any 1987 la superfície impermeabilitzada és del 25 % (490 Ha) de tot el territori. Cinc anys més tard es dona un increment de la impermeabilització assolint el 33 % (649 Ha) i en el 1997, deu anys després, gairebé la meitat del territori està artificialitzat, 44 % (864 Ha).

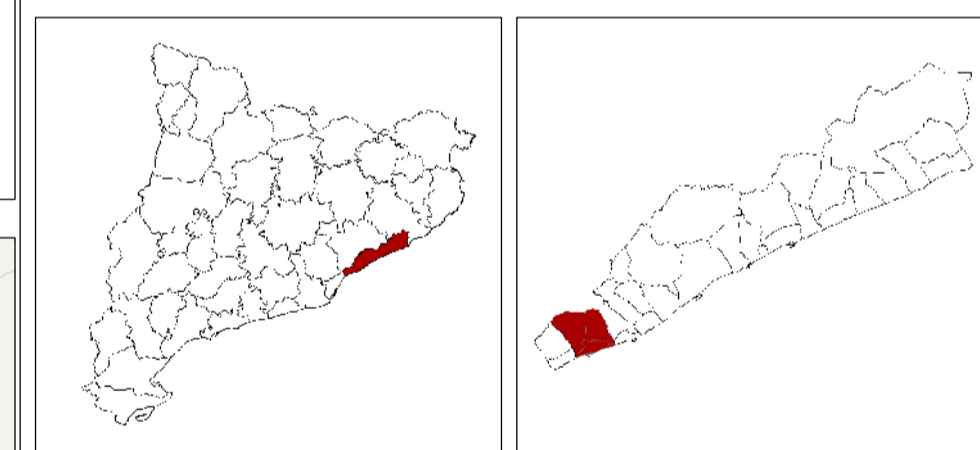
Legenda

Usos del sòl

- Aigua Continental
- Infraestructures viaries
- Urbanitzacions
- Nuclis urbans
- Zones industrials i comercials
- Conreus herbacis de secà
- Conreus herbacis de regadiu
- Frutiters de secà
- Frutiters de regadiu
- Vinya
- Prats supraforestals
- Bosquines i prats
- Bosc d'escleofil·les
- Bosc de caducifolis
- Bosc d'aciculifolis
- Vegetació de zones humides
- Sòl amb vegetació escassa o nul·la
- Zones cremades
- Sorral·ls i platges

Artificialització del sòl

- Sòl no impermeabilitzat
- Sòl impermeabilitzat

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DEL MUNICIPI D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL
GRAU D'ARTIFICIALIZACIÓ
03

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N
 E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000

6. TENDÈNCIES EVOLUTIVES DEL PAISATGE.

- La demanda de sòl per a la construcció i l'activitat econòmica i alhora l'execució del planejament aprovat provocaran una continuació dels creixements urbans envers l'espai rural i agrari.
- D'altra banda les masies rurals tradicionals i les cases d'estil modernista i indianes estan sent engolides pel creixement urbà.
- El futur de les explotacions agrícoles està molt condicionat pel rumb que prenguin les Polítiques Agràries Comunes. Tenint en compte la situació actual i suposant que es mantinguin les actuals polítiques l'agricultura seguirà en recessió en el seu conjunt, però fent els següents matisos segons sector:

- La vinya serà una excepció al retrocés general gràcies a la D.O d'Alella que manté uns centenars d'hectàrees i que dedica molts esforços en impulsar aquesta activitat.
- La situació de les àrees amb cultius intensius d'horta és més complexa ja que sense òrgan regulador el futur de les explotacions es poden veure compromeses.
- El sector de la flor i planta ornamental de l'àrea litoral es mantindrà gràcies a les determinacions dels PDUSC. El manteniment d'aquesta activitat és un fet positiu però amb l'inconvenient que comportarà un increment de la superfície recoberta d'hivernacles i umbracles.

Hivernacles

- És previsible que la massa forestal augmenti el seu recobriment als municipis d'Alella i Teià a causa de l'abandó dels sòls agrícoles i per l'ampliació de la zona PEIN

- Els focs són habituals i inherents a la vegetació mediterrània. Hi són presents des d'antic. El que succeeix actualment, i sembla que s'accentuarà en el futur, és l'augment en freqüència tot i que l'eficàcia dels mitjans d'extinció fan que en general siguin de poca extensió. Per altra banda, la construcció d'urbanitzacions i la major aflluència humana als espais forestals afavorida per la reforma i ampliació de la xarxa viària farà augmentar notablement el risc de focs d'origen antròpic.

Conreus abandonats

- Les àrees de la Serralada Litoral es perfilen com una font de recursos naturals i recreatius. Aquests es centren en el predomini de l'espai forestal i les possibilitats de desenvolupar activitats turístico-recreatives.

- Degut al canvi de mentalitat de la societat i les necessitats de les poblacions de "Dalt" respecte els règims torrencials de les seves rieres es preveuen tota una sèrie d'actuacions:
  - A la riera d'Alella es preveu un tractament superficial de la part soterrada de la riera i un tractament de restauració ambiental dels trams al descobert.
  - A la riera de Teià es preveu el soterrament de la riera al seu pas pel nucli urbà, amb un tractament superficial per convertir-lo en un passeig i una via de comunicació.

- Es preveu una millora de la façana litoral de el Masnou, sobretot si s'allibera l'espai de la via del tren amb els seu trasllat al corredor de la C-32 i la transformació de la N-II en una via cívica i més pacificada.
- Les característiques topogràfiques poden fer que qualsevol infraestructura o instal·lació de nova creació (ja siguin torres de comunicacions, dipòsits d'aigua o construccions en general) tinguin una elevada visibilitat des d'un ampli marc territorial.

7. ESTATUS JURÍDIC

Hi ha alguns espais de l'àmbit d'estudi que gaudeixen d'algun nivell de protecció. Aquest grau de protecció és variable segons la figura legal de la qual es derivi. Tot seguit es descriuen les diferents figures legals:

Figures de protecció del medi natural:

- **Parc de la Serralada Litoral.** La seva delimitació coincideix amb la de l'EIN. Està gestionat pel Consorci creat l'any 1992. Aquest Consorci està format per la Diputació de Barcelona, la Generalitat de Catalunya, el Consell Comarcal del Maresme, el Consell Comarcal del Vallès Oriental i els diferents Ajuntaments dels municipis inclosos (entre ells, Alella i Teià).

L'any 2004 es va aprovar el Pla especial, que fa la delimitació definitiva de l'espai protegit inclòs, i regula els usos i activitats que hi tenen lloc amb un objectiu de protecció i conservació del medi natural i del paisatge.

- **Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN).** Aprovat pel Govern de la Generalitat de Catalunya Decret 328/1992, de 14 de desembre, és una configuració legal que té per objecte la delimitació i l'establiment de les mesures necessàries per a la protecció bàsica dels espais naturals, la conservació dels quals cal assegurar, d'acord amb els valors científics, ecològics, paisatgístics, culturals, socials, didàctics i recreatius que posseeixen. Comporta la necessitat d'avaluació d'impacte ambiental per a determinades activitats.

Bona part del territori es troba inclòs en l'Espai d'Interès Natural (EIN) de la Conreria- Sant Mateu-Céllecs a través del Decret 328/1992, de 14 de desembre pel qual s'aprova el Pla d'Espais d'Interès Natural.

En el cas d'Alella, hi està inclosa aproximadament un 24% de la superfície del municipi, mentre que en el cas de Teià hi està inclosa un 30,29%. La zona inclosa es correspon al límit més nord de l'àmbit (tal i com es pot veure en el plànol adjunt a escala 1:10.000).

Des de l'any 2006, tant l'Ajuntament de Teià com el d'Alella han proposat una ampliació de l'EIN baixant la cota pels costats de les rieres i els nuclis d'Alella i Teià, allargant els límits del Pla especial fins la Vall de Rials i baixar la línia nord del bosc consolidat.

- **Xarxa Natura 2000,** amb importants repercussions sobre les possibilitats d'accedir a fons europeus. A partir de la Directiva d'Hàbitats (Real Decret 1193/1998) es va crear una xarxa ecològica europea amb zones especials que calia conservar, anomenades xarxa Natura 2000. L'objectiu és el de conservar i mantenir els hàbitats i les espècies que s'hi troben.

El límit de la Xarxa Natura 2000 en l'àmbit de la diagnosi coincideix amb el límit de l'EIN, i és el de les Serres del litoral septentrional. També es considera una zona LIC (Lloc d'importància Comunitària) però no és una ZEPA (zona d'especial protecció per les aus). Es considera un espai de muntanya litoral i que per tant, també té un interès de conservació.

Figures urbanístiques:

- **Pla Ordenació Urbanística Municipal (POUM).** Són els instruments legals que serveixen per regular l'ordenació del territori dels diferents municipis.

En el cas d'Alella, el POUM vigent és el de l'any 1987 i actualment s'està fent la revisió del mateix, tot i que encara no està aprovat el nou Pla. Els criteris principals que es tindran en compte en aquesta revisió són en primer lloc mantenir les previsions de creixement vigent en el Pla actual, de 13.500 a 14.000 habitants, però intentant consolidar el teixit urbà actual i no ocupar nous territoris. També es vol augmentar el grau de protecció de l'entorn natural, agrícola i forestal, conservant les vinyes que es troben a dins el poble i reduir les pressions urbanístiques del sòl urbà.

Segons el Pla vigent d'Alella el 30% del sòl és urbà, l'1% es considera sòl urbanitzable i el 69% sòl no urbanitzable. D'aquest sòl no urbanitzable, el 18% es considera superfície agrícola, el 52% forestal i el 30% es consideren rodalies o rural. A diferència de Teià, la zona forestal hi ha una classificació més detallada de bosc de conservació i bosc de repoblació.

En el cas de Teià, el POUM vigent és de l'any 1990. Les classificacions pel que fa a la zona urbana és molt similar a Alella: sòl urbà, sòl urbà delimitat i sòl urbanitzable no delimitat. En canvi en el cas de sòl no urbanitzable les catalogacions són molt diferents a Alella. Es classifica com:

- Sòl no urbanitzable pertanyent al PEIN, es correspon a tota la zona inclosa a l'EIN, que ahora és Parc. És la zona amb un major grau de protecció.
- Sòl no urbanitzable forestal de valor ecològic i paisatgístic. Són zones que no estan incloses en l'EIN però tenen els mateixos valors intrínsecs que les zones forestals incloses a l'EIN. La major part es troba dins la zona d'ampliació del PEIN.
- Sòl no urbanitzable agrícola de valor ecològic i paisatgístic. Són zones que no estan incloses en l'EIN però tenen els mateixos valors intrínsecs que les zones agrícoles incloses a l'EIN. La major part es troba dins la zona d'ampliació del PEIN.
- Sòl no urbanitzable agrícola de valor forestal. Són sòls que no tenen hàbitats d'alt valor ecològic i que no tenen una continuïtat amb el sòl forestal però que estan molt a prop del nucli urbà, i tenen molta pressió urbanística. L'objectiu és preservar el caràcter forestal.
- Sòl no urbanitzable agrícola de valor agrícola. Sòls amb activitat agrícola en actiu que es troben en zones de transició entre la zona urbana i la zona forestal.
- Sòl no urbanitzable comú. Són sòls de transició entre el sòl urbà i el sòl no urbanitzable. Són zones que poden ser potencialment constructives.
- Sòl no urbanitzable costaner 2 (NU-C2). Té la mateixa classificació que el PDUSC. Correspon als sòls més pròxims a la ribera del mar, inclosos dins la franja de 500 m de la costa. Es correspon a tota la plana agrícola fins al mar. Són sòls no urbanitzables.
- Sòl no urbanitzable costaner 3 (NU-C3): Espai comprès entre l'autopista i la franja costanera de 500 m. Són sòls no urbanitzables.

Segons el Pla vigent, a Teià considera que el 33,06% és sòl urbà, el 4,26% sòl urbanitzable, el 62,68% no urbanitzable.

El Pla vigent al Masnou és de l'any 2001, i actualment està en procés de revisió. Segons el Pla vigent, la classificació del sòl és la següent: el 75,91% es considera sòl urbà, el 13,35% sòl urbanitzable i el 10,72% sòl no urbanitzable.

Com es pot veure hi ha diferents classificacions del sòl, sobretot en el cas del sòl no urbanitzable, en els plans urbanístics de cada municipi.

- **Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner (PDUSC)**, és un instrument de planejament urbanístic supramunicipal elaborat d'acord amb la legislació urbanística catalana (Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, modificada per la Llei 10/2004, de 24 de desembre. Aquest Pla es va aprovar definitivament l'any 2005, i vol ser un instrument per ordenar el sistema costaner de Catalunya, afavorint un desenvolupament urbanístic sostenible i la defensa de l'interès general.

Aquest Pla fa una zonificació en funció dels usos futurs del sòl, en una franja de 500 m d'amplada en projecció horitzontal, des de l'atermenament del domini públic marítim-terrestre.

Els principals objectius són impedir la consolidació de barreres urbanes entre els espais interiors i els del sistema costaner, protegir els valors dels espais costaners, preservar del procés de transformació urbanística els espais costaners afectats per riscos naturals o antròpics i garantir l'efectivitat o servitud per a la protecció del domini públic marítim-terrestre.

Defineix quatre categories pel sòl no urbanitzable costaner:

- CPEIN. Sòl no urbanitzable inclòs al PEIN. Nivell de protecció superior.
- C1. Sòl no urbanitzable costaner 1. Són sòls amb un valor de connexió entre àmbits de sòls d'especial qualitat o subjectes a la protecció de PEIN, o que pels seus valors cal preservar. Tenen un grau de protecció més exigent.
- C2. Sòl no urbanitzable 2. Sòls no urbanitzables o urbanitzable no delimitat sense programa d'actuació urbanística que per la proximitat a la ribera del mar dintre de la franja de 500 m, requereixen una protecció dels seus valors i una regulació dels seus usos.
- C3. Sòl no urbanitzable 3. Té una funció de recolzament del sòl no urbanitzable costaner 1 i 2, amb els quals s'integra morfològicament. També són sòls no urbanitzables o urbanitzable no delimitat, però que es troben fora de la franja de 500 m, però dins l'àmbit d'influència de l'espai costaner. Sent necessari doncs la seva protecció per assegurar l'acompliment dels objectius del Pla en el conjunt dels espais preservats.

D'altra banda, el PDUSC també ha delimitat el sòl costaner especial (CE) que són sòls que mantenen el seu règim urbanístic però que no es descarta que passi a ser sòl no urbanitzable costaner, en funció del mateix planejament urbanístic municipal.

Tan sols en el POUM de Teià s'han tingut en compte les categories del PDUSC per la classificació dels sòls propers a mar. La resta de municipis encara no ho tenen incorporat.

En tot l'àmbit, segons el PDUSC s'hi troben zones classificades amb la categoria C2 i C3. Concretament en el municipi de Teià s'han considerat de classe C2 la plana agrícola de la Riera de Teià que es troba en una franja de 500 m de la costa, i com a C3 la resta de zona agrícola fins a l'autopista C-32 (Riera dels Bous).

Pel que fa a el Masnou s'han considerat de classe C2 els camps de conreu de Can Gai que es troben en la franja de 500 m i els erms i zones d'hortes properes als laboratoris Cusi, també dins la franja de 500 m.

Pel que fa a Alella no hi ha cap zona que es trobi afectada pel PDUSC, però sí que hi ha una petita zona entre el poble d'Alella i l'autopista que es considera CE, i que està poblada actualment per camps de conreu, erms i horta.

Figures sectorials:

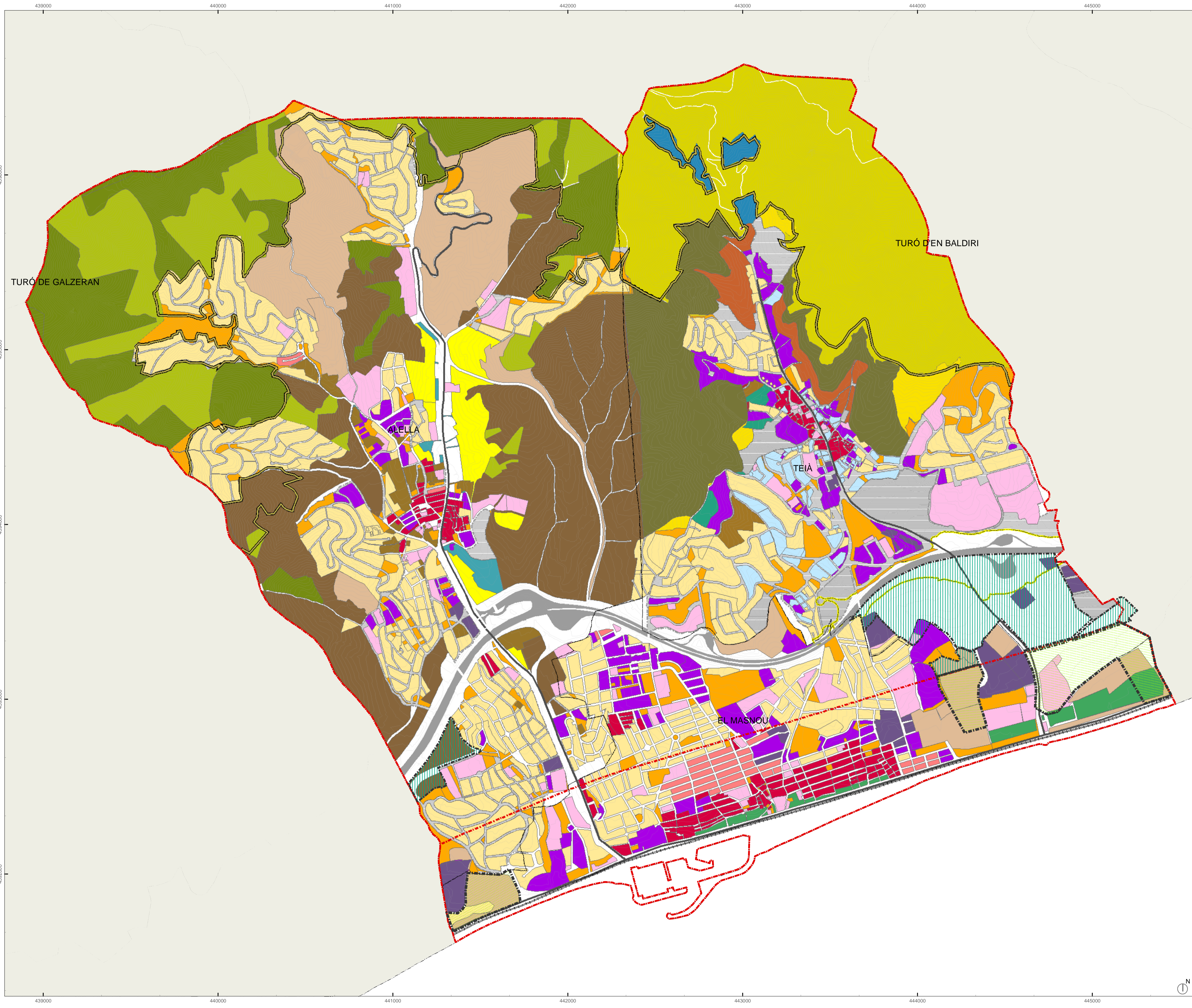
- **Agència Catalana de l'Aigua (ACA).** És l'empresa pública que gestiona totes les actuacions que es duguin a terme dins el domini públic hidràulic de les conques internes de Catalunya. La superfície condicionada a autorització prèvia de l'ACA és més gran del que pot semblar a primera vista degut a l'amplitud de la zona de policia (100 m a cada banda del domini públic hidràulic).
- **Perímetre de Protecció Prioritària contra Incendis Forestals.** Dins d'aquest perímetre, el Departament de Medi Ambient i Habitatge ha de desenvolupar les infraestructures necessàries per a la prevenció de grans incendis forestals. Aquestes infraestructures tenen un doble efecte sobre el paisatge: d'una banda permeten reduir el risc d'incendi forestal, protegint la massa forestal i per tant el paisatge, però d'altra banda poden generar impactes sobre el paisatge en l'execució de tallafocs o franges de baixa combustibilitat.

Un 74 % de la superfície de l'àmbit objecte de la diagnosi està inclòs al PPP-B4. El límit passa per l'Autopista, de forma que hi queda inclòs tot l'espai situat al nord d'aquesta infraestructura. De cadascun dels perímetres se'n preveu redactar un Projecte Integrat de Protecció (PIP), que en funció del risc i les infraestructures existents, ha de programar i pressupostar les actuacions a dur a terme per tal de reduir el nombre d'incendis i disminuir la probabilitat d'esdevenir un gran incendi.

Altres figures:

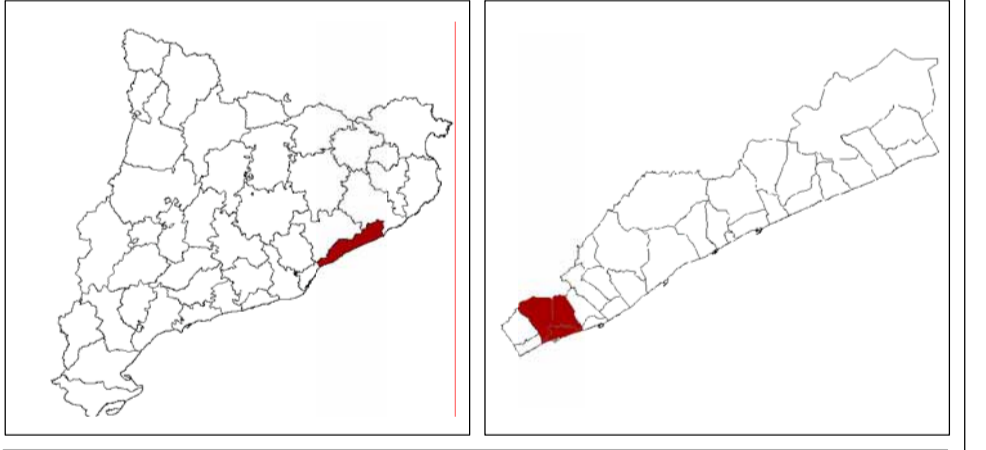
- **Acords de Custòdia del Territori**, signats entre un o varis propietaris de finques rústiques i la Xarxa de Custòdia del Territori, la Fundació Territori i Paisatge, la Fundació Natura o altres figures jurídiques similars, que tenen per objectiu la conservació del medi natural. No existeix cap finca inclosa dins l'àmbit amb acords d'aquest tipus, però és una figura a tenir en compte en el futur.

- Legenda**
- Sistema urbà**
- Casc antic
  - Ciutat jardí
  - Eixample
  - Equipaments i serveis
  - Espais lliures
  - Industrial
  - Volumetria definida
  - Casa amb jardí (Alella)
  - Límit protecció masies
  - Zones especials (Masnou)
  - Cases alineades i en renglera (Teià)
  - Residencial sense urbanitzar (Teià)
  - Rodales (Alella)
- Sistema seminatural**
- Agrícola
  - Rural
  - Sòl amb Valor agrícola
  - Sòl Agrícola, valor Ecològic-Paisatgístic
- Sistema natural**
- Bosc de conservació (Alella)
  - Bosc de repoblació (Alella)
  - Sòl amb Valor forestal
  - Sòl Forestal, valor Ecològic-Paisatgístic
  - Ampliació PEIN
  - Zona PEIN
- Sòl Urbanitzable
- Sòl No Urbanitzable comú
- Sòl No Urbanitzable Costaner 2
- Sòl No Urbanitzable Costaner 3
- Franja de protecció 500m (PDUSC)
- Límit PEIN

- Àrea d'estudi
- Servitud Autopista
- Límit municipal
- Autopista

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DEL MUNICIPI D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL

ORDENACIÓ 04

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N

E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000

8. VISIBILITAT

Saber quins són els espais que estan sotmesos a una major exposició visual és una eina molt útil per conèixer amb més precisió l'impacte o efecte que els ciutadans percebran de qualsevol acció que s'efectuï sobre el territori. No es tracta tant d'ocultar accions en espais «invisibles» com de valoritzar i posar especial èmfasi en aquells espais que la ciutadania percep amb més facilitat, per procurar-los una millor qualitat paisatgística.

Les principals rutes i punts d'observació i gaudi del paisatge són:

- Punts prominents, com a magnífiques talaies que ofereixen a l'observador extenses panoràmiques sobre el mosaic agroforestal i tot el territori.
- Les serres que delimiten l'àmbit de la diagnosi aporten multitud de referències visuals així com molts punts d'observació i interpretació del paisatge.
- La carretera BP-5002 que comunica el Masnou i Alella amb el Vallès Oriental, un dels corredors amb més punts d'observació de la comarca.
- La N-II, que connecta les poblacions costaneres del Maresme amb Barcelona, la C-32 i línia ferroviària Barcelona – Mataró.
- Itineraris peatonals, entre els quals cal destacar:
  - el GR-92 que coincideix amb el límit nord de l'àmbit d'estudi.
  - El camí de la Serra, itinerari peatonal accessible també per a vehicles. A través del seu recorregut per la Serra de Teià permet observar bona part de l'àmbit de la diagnosi i sobretot la Vall de Rials.
  - El Meridià Verd, un tram del qual connecta el mar amb Sant Mateu.
- Pel que fa als miradors es destaquen com a més importants el mirador de Galzeran, el mirador d'en Baldiri. No menys importants trobem el Mirador dels Nou Pins, el Mirador de la Cornisa, i el Mirador del Bosquet d'Alella.

8.1. GRAU D'EXPOSICIÓ VISUAL

A trets generals la visibilitat més elevada es concentra a les parts més altes de l'àmbit. Un indret des d'on es pugui observar bona part del territori és també un lloc molt visible des d'altres punts, aquesta dualitat s'evidencia a les carenes.

La visibilitat disminueix en funció del descens de cota i concentra les àrees menys visibles als fons de torrents i rieres.

▪ Carenes

Les carenes de la Serralada Litoral, sobretot els vessants i carenes del Turó d'en Baldiri i Sant Mateu amb cotes entre els 400 i 500 metres son les àrees amb major grau d'exposició visual.

La Carena de la Serra de Teià també és visible des de la majoria de punts d'observació i recorreguts d'Alella i Teià, ja que divideix les dues valls.

▪ Nuclis urbans

Pel que fa als nuclis urbans trobem certes diferències. A els pobles de dalt, Alella és un nucli amb el major grau d'exposició visual, és molt visible des del Camí de la Serra i el GR-92.

En el cas de Teià l'índex de visibilitat és més baixa, una vall més estreta i tancada amb pendents més pronunciades son les causes d'aquesta disminució de la visibilitat.

Respecte al municipi costaner de el Masnou els punts d'observació principals són els miradors de Nou Pins i les guaites forestals dels turons de Galzeran i d'en Baldiri. Des del mirador de la Cornisa es pot visualitzar només una part del nucli de el Masnou, ja que la resta s'oculta darrera de la Serra de Teià.

Els forts desnivells que generen les diferents terrasses cap al mar i la compactació urbanística amb edificacions de variades alçades dificulta la visió de tot el conjunt.

Panoràmica Alella i el Masnou

▪ Urbanitzacions

Les urbanitzacions de Teià, Sant Verger i de Vallmora, són visibles sobretot des de l'autopista, ja que ocupen els vessants orientats al mar de la Serra de Teià i el Turó d'en Baldiri.

El cas de les urbanitzacions de Santa Fe i l'Assumpció són menys evidents i visibles ja que són més petites, més disperses i es concentren als traçats dels torrents i rieres.

Les urbanitzacions d'Alella Parc i Mas Coll són visibles des de la majoria de miradors o punts d'observació i recorreguts visuals determinats en aquest estudi. Les diferències de textura i color amb el bosc que les envolta les fan més evidents.

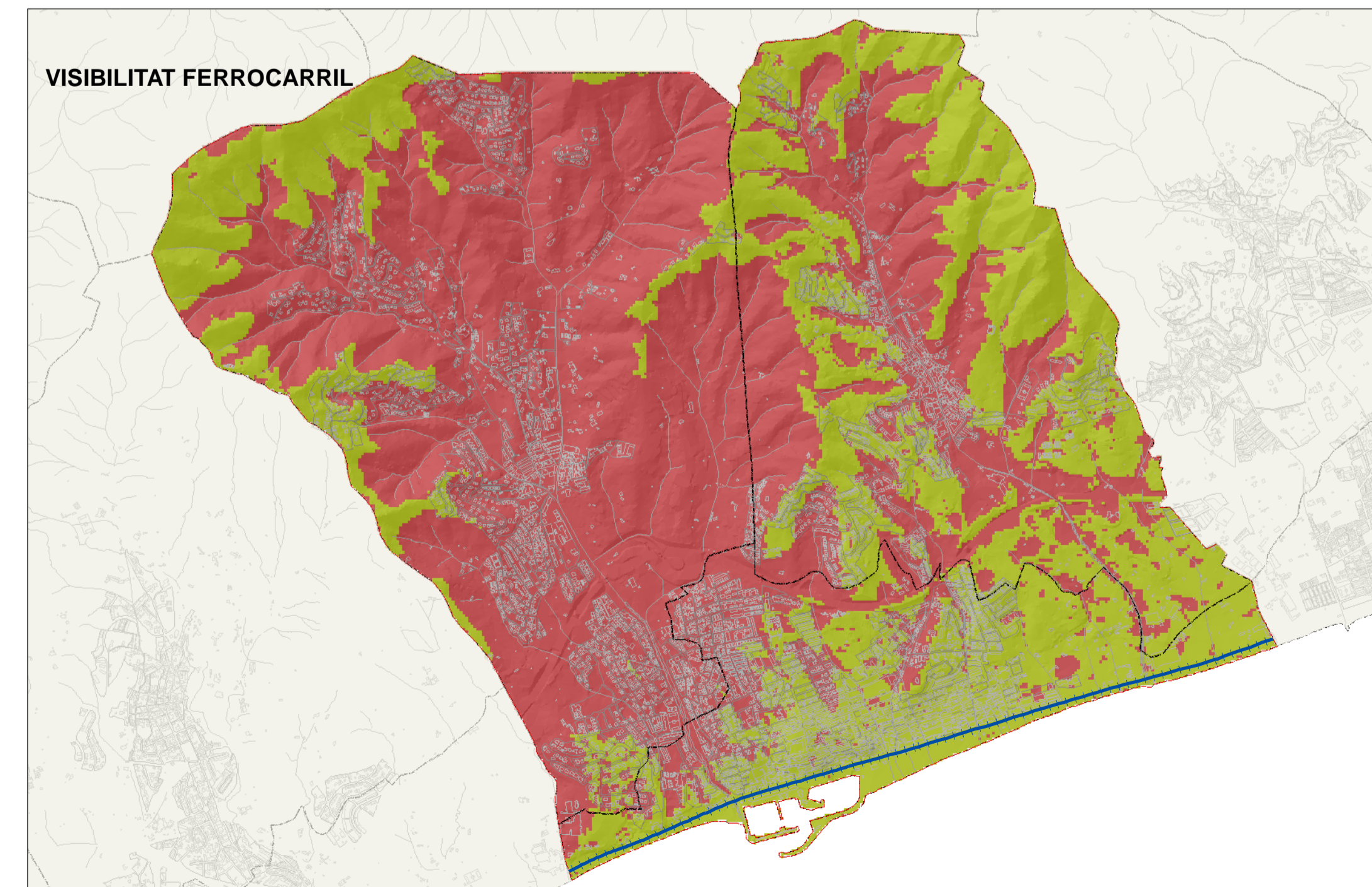
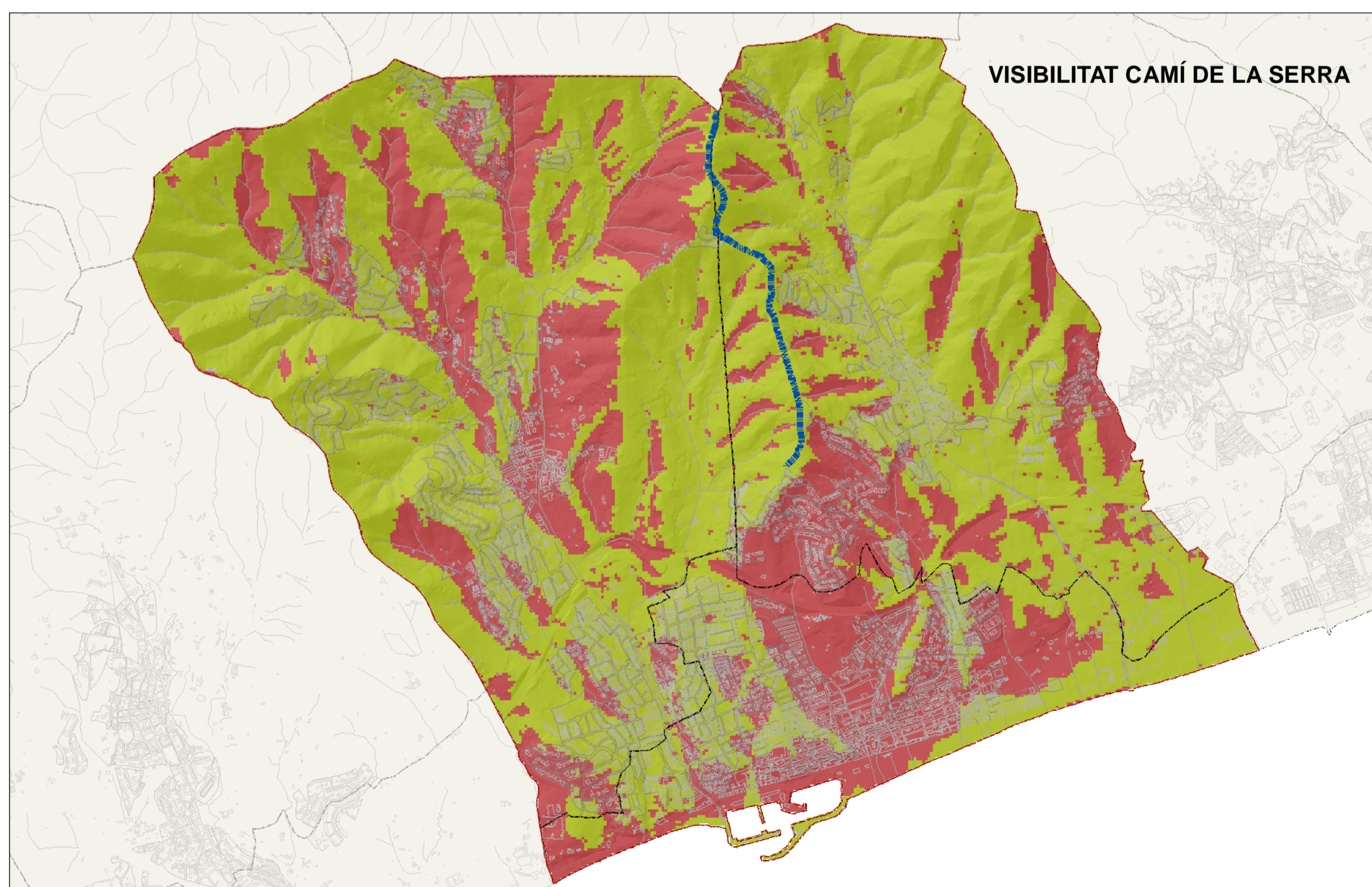
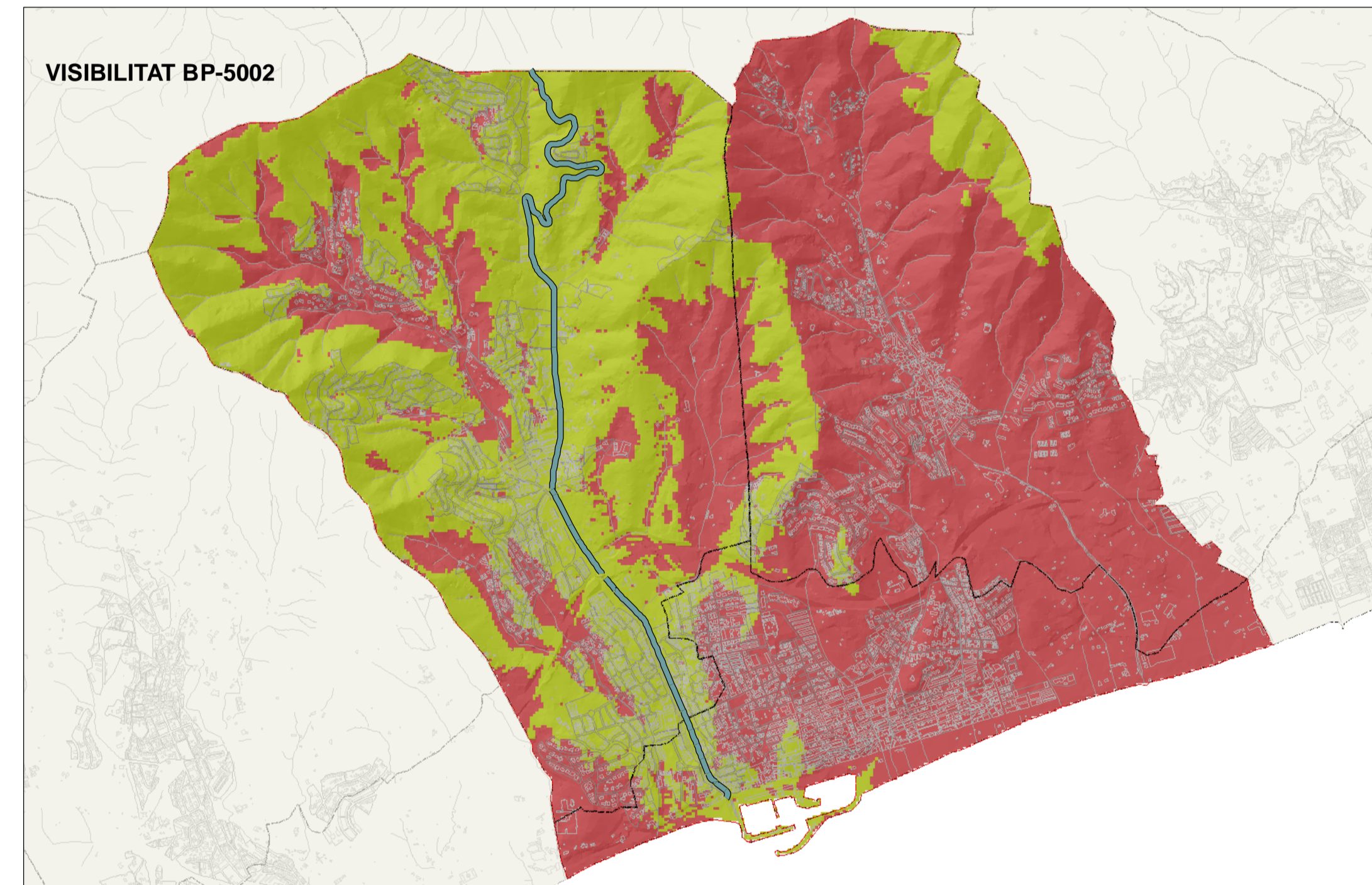
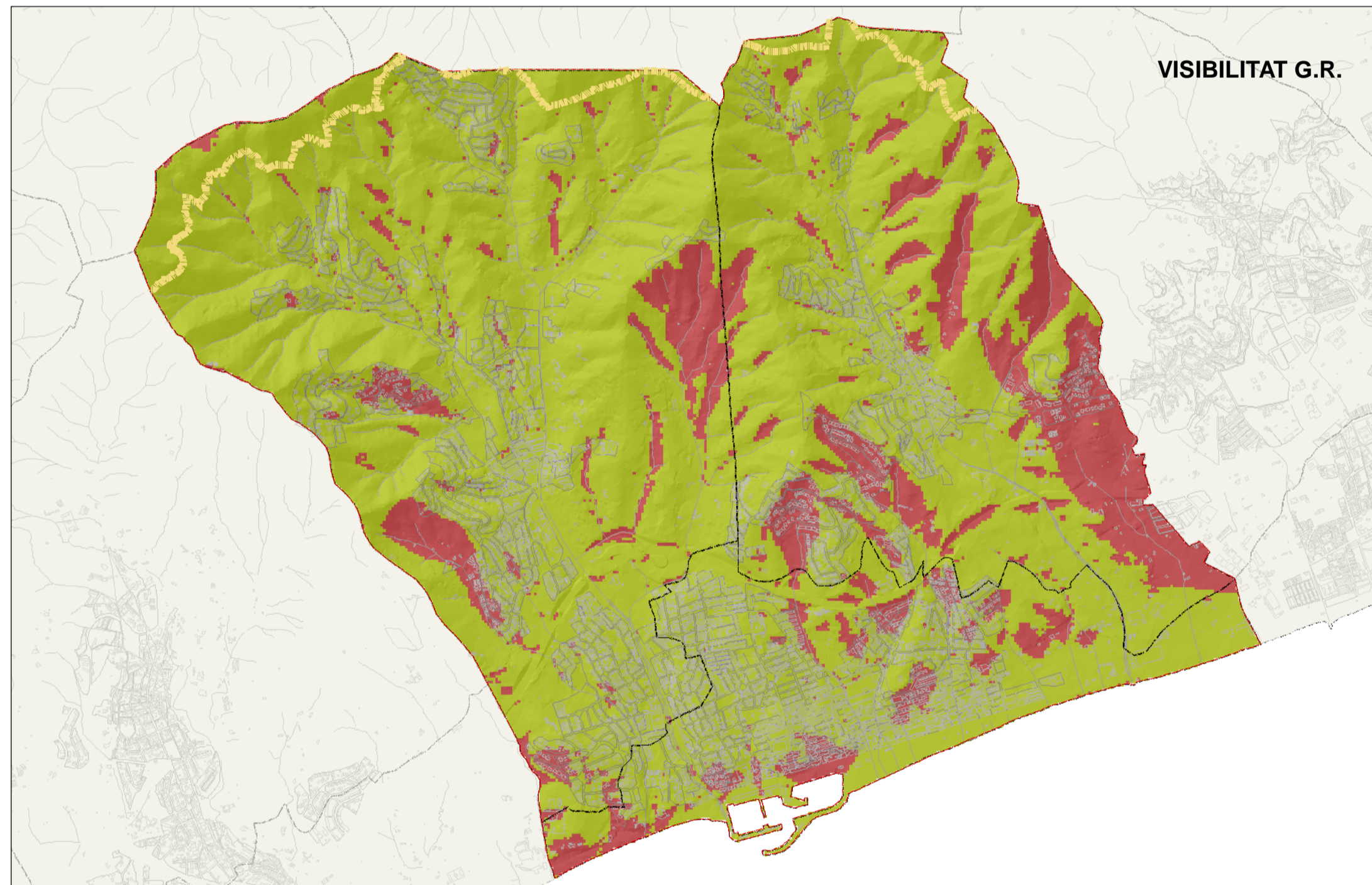
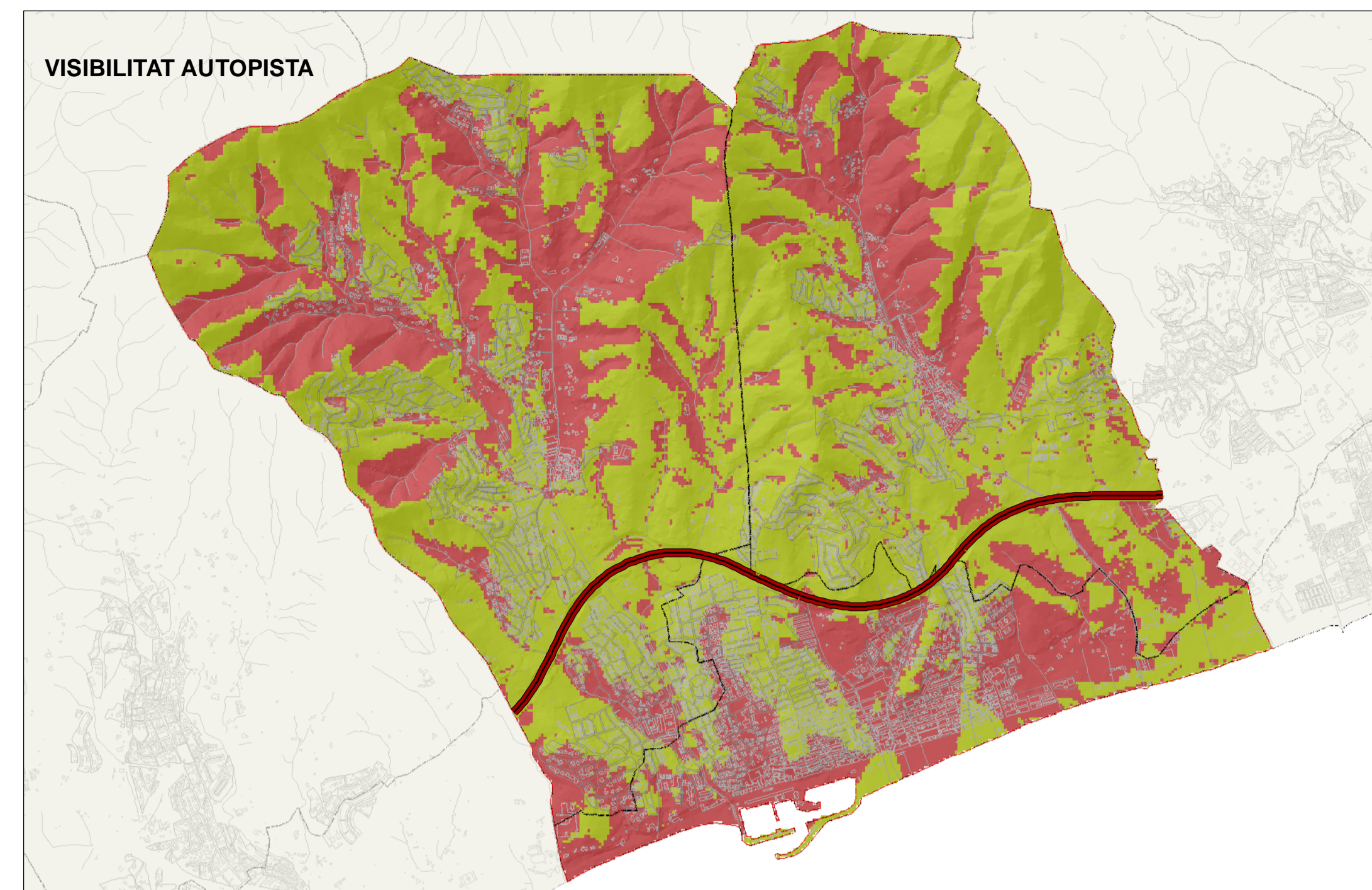
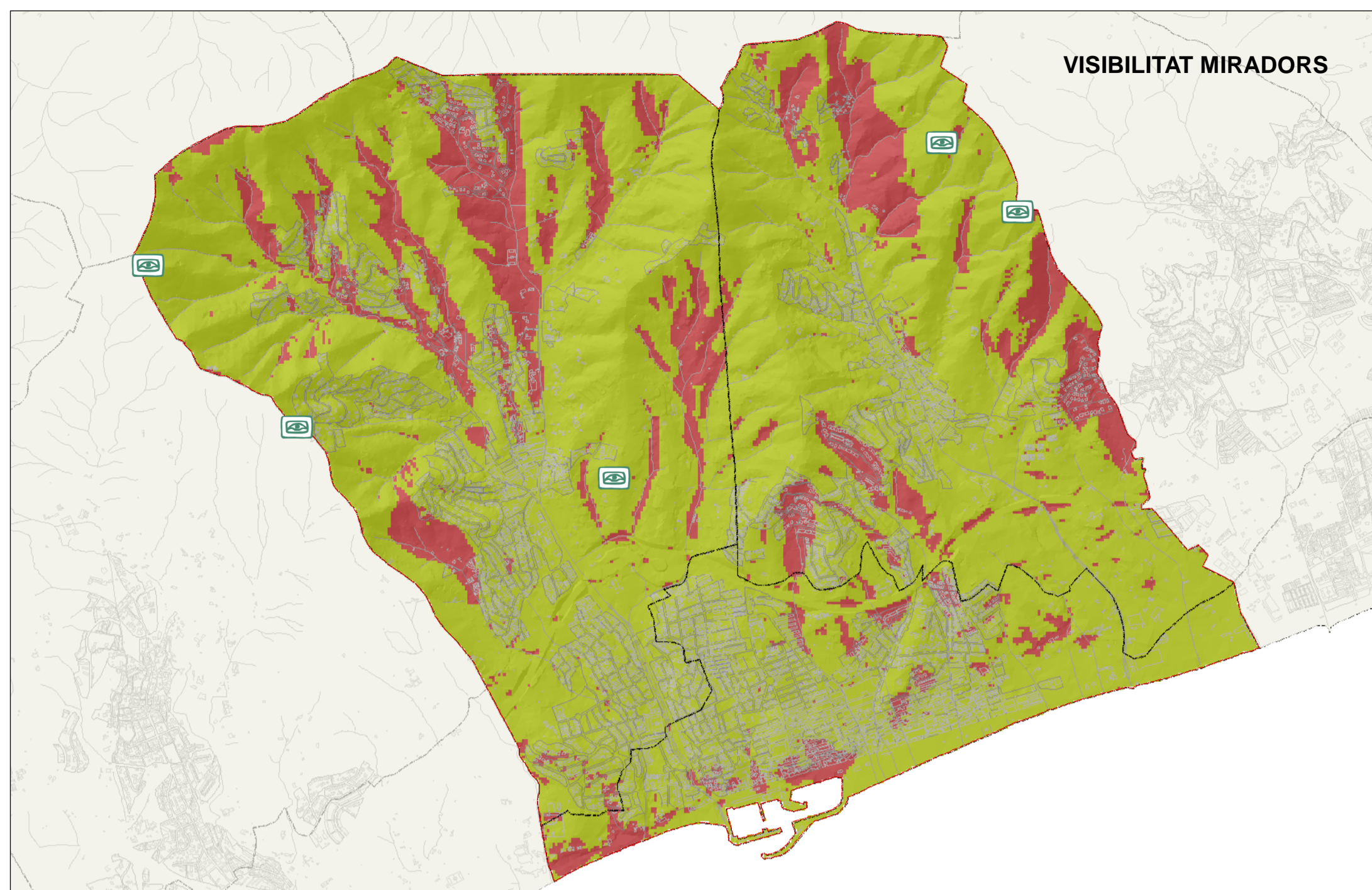
▪ Platja

Els passeigs marítims s'utilitzen sovint com a espais per al gaudi del paisatge marítim i alhora permet visualitzar la façana marítima i el fons escènic de les muntanyes del Parc de la Serralada Litoral. Les edificacions existents impedeixen la visió des de la primera línia de mar de les valls de l'interior (Alella, Teià i Rials).

Des del mar son molt visibles els vessants i les carenes de la serralada, ocultant-se els nuclis d'Alella i Teià i els fons de les valls. El territori dels vessants de Teià és més visible a diferenciar del territori d'Alella que té un grau de visibilitat des de la platja gairebé nul.

El nucli de el Masnou, degut a la seva orografia i densitats d'edificació és una barrera visual de la resta del territori. S'obren les panoràmiques cap a l'interior en els espais lliures d'edificació i planers que trobem a llevant del municipi, oferint una perspectiva de la serralada litoral i sobretot del turó d'en Baldiri.

Llegenda

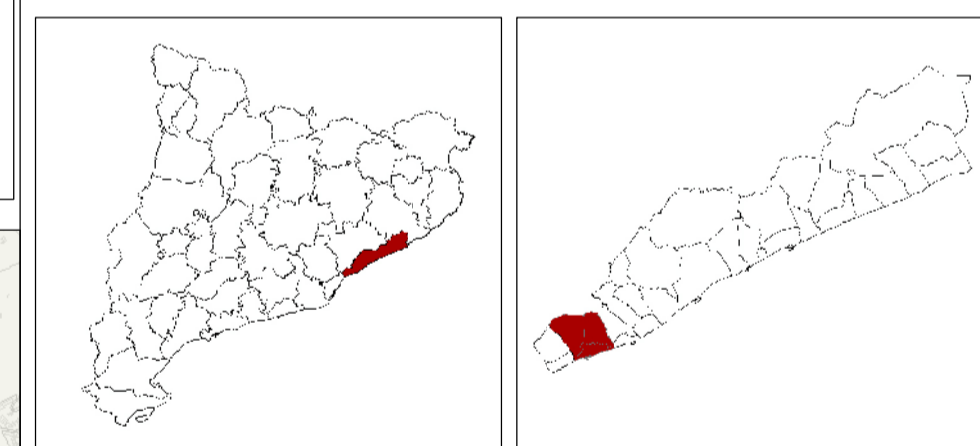
Principal recorreguts visuals

- Miradors
- BP-5002 Masnou-Granollers
- GR
- Ferrocarril
- Autopista C-32
- Camí de la Serra

Visibilitat

- No visible
- Visible

- Àrea d'estudi
- Limit municipal
- Xarxa hidrogràfica
- Illa urbanitzada
- Edificacions existents

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DEL MUNICIPI D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL
VISIBILITAT 05

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N
 E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000

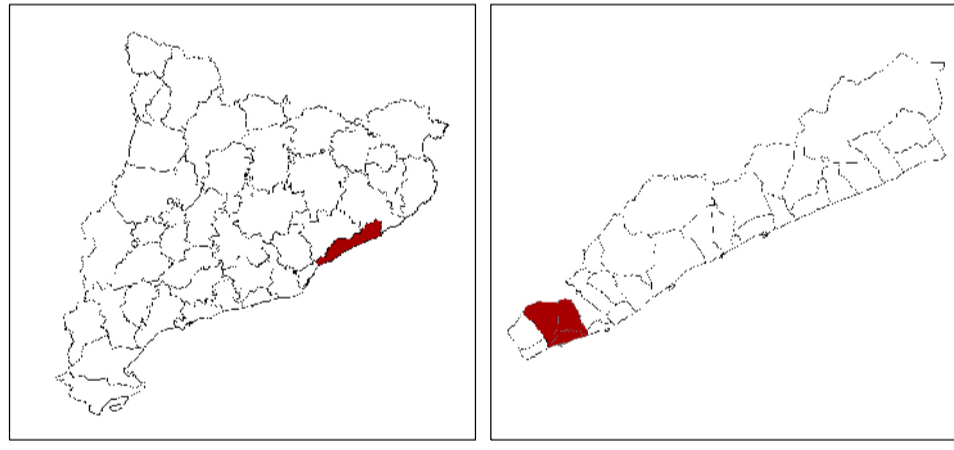

Legenda

Grau exposició visual

- Molt alta
- Alta
- Mitja
- Baixa
- Molt baixa

- Àrea d'estudi
- Limit municipal
- Xarxa hidrogràfica
- Illa urbanitzada
- Edificacions existents

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DELS MUNICIPIS D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL
GRAU D'EXPOSICIÓ VISUAL 06

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N
 E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000

9. DISCRIMINACIÓ DE VALORS

En aquest apartat es fa una descripció i anàlisi dels diversos valors paisatgístics dels municipis d'Alella, El Masnou i Teià. S'identifiquen els valors on la seva vàlua paisatgística es reconeix normativament, i es caracteritzen els diferents valors del paisatge atenent a la seva riquesa i diversitat.

9.1. RECONEIXEMENT NORMATIU DELS VALORS

Els valors reconeguts per la seva major incidència territorial són els catalogats dins els espais naturals protegits (Parc de la Serralada Litoral, Pla d'Espais d'Interès Natural i Xarxa Natura 2000). La major part de la superfície protegida es concentra a la Serralada Litoral, mentre que els territoris de les planes i litorals, més humanitzats, presenten poques superfícies que gaudeixen de protecció.

Espais naturals protegits: Dins l'àmbit de la diagnosi hi ha un mateix espai físic al qual 3 figures de protecció diferents li reconeixen unes característiques biològiques o paisatgístiques especials, que el fan mereixedor d'una especial protecció, atorgada per decret pels organismes competents. Aquestes 3 figures de protecció són: el Parc de la Serralada Litoral, el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i la Xarxa Natura 2000.

La superfície de d'espai natural protegit representa aproximadament un 22% de la superfície de l'àmbit de la diagnosi. Es correspon al límit nord d'aquest, com a punts d'interès inclosos cal destacar: el Turó de Galzeran i vessants fins a la urbanització de Can Coll i Comuleda, Bosc del Colomer, la Serra de Teià, el turó de Can Lledó i d'en Baldiri i els vessants del cau de la Guineu, el Mal Temps i Ardenya. Aquesta delimitació es pot veure en la cartografia a escala 1:10.000 que s'adjunta.

D'altra banda la protecció d'aquest espai ha de contribuir a la recuperació de les masses forestals en procés de regeneració després del pas del foc i el manteniment de la resta.

PDUSC: Es tracta del primer pla urbanístic supramunicipal amb efectes vinculants sobre els usos del sòl des del Pla General Metropolità de 1974. Un dels objectius claus és la protecció del sòl no urbanitzable litoral, sovint sòl intersticial amb preexistència d'usos periurbans i propiciar que els municipis litorals i totes les institucions competents defineixin estratègies de regulació, gestió i projectes per transformar aquestos espais. A partir de l'aprovació dels PDUSC el sòl no urbanitzable costaner ha passat a ser un subjecte de projecte de restauració per si mateix.

A l'àmbit estudiat es diferencia sòl no urbanitzable Costaner 2 pròxim a la ribera del mar en la franja de 500 m que ha de veure regulats els seus usos per garantir l'acompliment del Pla (135-Riera de Teià i Riera d'en Bou, 136-Riera de Teià oest, 137-Can Teixidor N-II).

Es destaca també els sectors amb sòl no urbanitzable Costaner 3, situat fora de la franja de 500 m la protecció del qual resulta necessària per l'acompliment del Pla en el conjunt dels espais preservats.

Altres: És palesa la riquesa geològica de la Serralada Litoral i els seus vessants i són considerats com a valors del paisatge ja que determinen uns espais reconeguts pel seu interès geològic (Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya).

Al municipi d'Alella l'església de Sant Feliu es troba inclosa dins del Catàleg Béns culturals d'interès nacional (BCIN).

Els municipis d'Alella, el Masnou i Teià contenen innumbrables immobles emblemàtics, molts dels quals estan inclosos dins del Catàleg de Béns culturals d'interès local (BCIL).

Cal destacar que al municipi d'Alella trobem un arbre monumental catalogat per la Generalitat de Catalunya: l'alzina de Can Rosselló. Altres exemplars de patrimoni arbori estan inclosos als catàlegs d'arbres d'interès local i comarcal: són el Pi bord a Alella, i la Noguera mil-lenària al Masnou.

9.2. VALORS DEL PAISATGE

En aquest apartat s'ha realitzat una àmplia classificació dels valors del paisatge atenent a la seva riquesa i diversitat, amb l'objectiu d'identificar-los i cartografiar-los per a deixar així constància del seu paper i la seva importància en el territori.

El que es pretén és donar una visió global dels diversos valors presents a l'àmbit d'estudi: Alella, el Masnou i Teià. Aquests valors s'han classificat en les següents categories:

- Valors naturals i ecològics
- Valors històrics i culturals
- Valors estètics
- Valors productius
- Valors socials
- Valors Religiosos i espirituals

La descripció detallada de cadascun dels elements de valor es concreta a les fitxes individuals dels àmbits de paisatge (apartat 12), a continuació es fa una descripció-resum de cadascuna de les categories.

9.2.1. Valors naturals i ecològics

Els valors naturals i ecològics del paisatge fan referència als factors o elements que determinen la qualitat del medi natural.

Els principals elements amb aquests valors són:

- **La Serralada Litoral.** És una àrea d'especial interès ecològic i natural, dins el qual trobem hàbitats d'interès comunitari com els alzinars i les pinedes mediterrànies i àrees d'especial interès per la conservació de la fauna. Aquests valors van motivar la creació del Parc de la Serralada Litoral i la inclusió d'aquest espai a l'EIN de "Conreria, Sant Mateu, Céllecs" i la Xarxa Natura 2000. S'ha proposat l'ampliació de la zona inclosa a l'EIN, fet que es contempla com un valor afegit a unes àrees que en l'actualitat no gaudeixen de cap figura de regulació i protecció.
- **Arbres singulars.** A més dels arbres catalogats de forma supramunicipal destaca l'inventari d'arbres singulars, arbredes i alineacions d'exemplars de certa envergadura amb un interès dimensional i paisatgístic repartits per tot el territori.

Alzina de Can Rosselló

- **Vegetació de ribera.** Un valor ecològic destacable és la

vegetació de torrents i rieres, que es manté en alguns trams com és l'allocar (*Vinco-Vinicetum*).

- **Les rieres.** Les rieres que es mantenen sense soterrar actuen com a connectors biològics entre les àrees de l'interior i el litoral.
- **Els mosaics agroforestals.** Aquests espais combinen conreus (majoritàriament de vinya) amb claps de bosc i es converteixen en indrets amb alts nivells de biodiversitat i de qualitat paisatgística
- **Els jardins històrics.** Dins del teixit urbà dels tres municipis és destacable la presència de jardins històrics i espais lliures que augmenten la qualitat paisatgística i ambiental de la trama urbana i permeten una configuració més harmònica amb el seu entorn immediat.

9.2.2. Valors històrics i culturals

Corresponen a les petges més rellevants que l'home ha deixat en el paisatge al llarg de la història. La diversitat de béns i components amb valor històric és elevada i per facilitar el seu estudi s'han dividit en diferents categories que inclouen elements puntuals del paisatge i components més extensos:

- **Jaciments arqueològics.** Als municipis de la diagnosi existeixen espais amb una gran riquesa arqueològica; amb restes, jaciments i àrees d'expectativa arqueològica, amb la possible existència de restes prèvies al neolític i fins a poblats ibers, restes romanes i medievals. El terme municipal de Teià conté el jaciment romà més important: el jaciment de Vallmora, futur emplaçament de la Cella Binaria.

Can Godó

- **Patrimoni arquitectònic.** En aquestes zones es localitzen una gran quantitat de béns de patrimoni arquitectònic medieval, masies, grans mansions "neopaladianes i cases d'indians. Molt lligat al passat agrícola de l'àmbit es troba un ampli ventall d'elements que formen part del patrimoni arquitectònic rural, sobretot a les àrees cultivables més extenses com la Vall de Rials, les hortes de Voramar i els conreus propers a Tiana. Hi trobem murs, feixes, sistemes històrics d'abastiments d'aigua, barraques i coves.
- **Espais agrícoles.** Per la seva representativitat i singularitat són testimonis d'un paisatge que havia estat el predominant en aquesta zona. Dominaven el paisatge el cultiu de vinya seguint l'estructura d'escates de peix, hortes i petites vinyes associades a antigues masies i cases senyoriales annexes als nuclis antics.
- **Nuclis urbans.** Per les seves formes i estructures representatives d'èpoques passades porten fins a dia d'avui el llegat dels aprofitaments, usos i estils de vida anteriors.
- **Xarxa de comunicació i mobilitat històrica.** De la xarxa d'antics camins que recorrien el territori, camí ral, meridià verd, camí de la Serra, camí del mig i es conserven en l'actualitat alguns trams que s'utilitzen com a itineraris paisatgístics i també com a rutes excursionistes.

9.2.3. Valors estètics

Aquests valors es relacionen amb la capacitat que té un paisatge per transmetre un determinat sentiment de bellesa, en funció del significat i apreciació cultural que ha adquirit al llarg de la història, així com del valor intrínsec en funció dels colors, la diversitat, la forma, les proporcions, l'escala, la textura i la unitat dels elements que conformen el paisatge. Els principals valors són:

- **Cromatisme de valls i planes.** A diferència d'altres indrets on els canvis cromàtics els proporciona la vegetació natural, aquí es deu al patró agrícola constituït per les variacions estacionals de la vinya i les rotacions d'hortes conreades al llarg de l'any. A la primavera i a l'estiu verds intensos. A la tardor els daurats i els rojos de les vinyes ofereixen matisos ben diferents. En canvi a l'hivern, quan les vinyes queden nues i es percep el substrat geològic, les tonalitats brunes dominen al paisatge.
- **Cromatisme de la serralada.** Al paisatge de la serralada domina la vegetació perennifòlia i els canvis estacionals de la coberta vegetal són poc apreciables. A les zones baixes i a les solanes afectades pels incendis, les variacions estacionals de la vegetació es deuen a la floració de la ginesta i d'altres espècies vegetals en períodes concrets de l'any i només són visibles a curta i mitja distància.

- **L'estructura dels nuclis d'Alella i Teià.** Aquests nuclis es diferencien notòriament de l'estructura regular del nucli de el Masnou, paral·lel a la línia de costa. Alella i Teià mantenen una configuració espacial testimoni del passat històric del lloc, proporcionant-li un aspecte romàntic i d'una època anterior.

- **Els immobles aïllats.** A l'anomenat paisatge dels vessants, amb un elevat valor estètic i perceptiu. Per la seva ubicació i el conjunt que formen masia, jardí, horta.
- **La carena de la Serralada Litoral.** Conformen el teló de fons del paisatge d'Alella, el Masnou i Teià i es considera el fons escènic, el paisatge permanent, juntament amb el paisatge del mar cap a on tothom i enfoca la mirada.

9.2.4. Valors productius

Estan relacionats amb la capacitat d'un paisatge per proporcionar beneficis econòmics, de manera que els seus elements esdevenen recursos. A part de la producció primària que s'obté de forma directa del territori, cada cop més els valors productius del paisatge van lligats al sector terciari, principalment a les activitats turístiques vinculades al gaudi del paisatge, a la gastronomia i als elements històrics. Entre aquests valors trobem dins l'àmbit de la diagnosi:

- **La vinya.** La superfície dedicada al conreu de la vinya constitueix un important valor productiu i té una important transcendència en el paisatge. La revalorització dels vins de la comarca, especialment els de la Denominació d'Origen d'Alella, comporta el manteniment, reforma i ampliació de la superfície dedicada al conreu de vinya, constituint el principal agent transformador del paisatge.

- **Els cellers.** També cal esmentar la proliferació de cellers, alguns de grans dimensions, en el medi rural. Si bé la majoria estan integrats en l'entorn, no en tots els casos s'ha respectat l'estructura, els materials i colors tradicionals de les construccions.
- **La indústria i el sector terciari.** tenen un valor productiu ja que sostenen part de l'activitat socioeconòmica dels municipis, sobretot a el Masnou i al sud de Teià.

9.2.5. Valors socials

Els valors d'ús social es relacionen amb la utilització que fa un individu o un determinat col·lectiu d'un paisatge per a diverses activitats, sobretot relacionades amb el temps d'oci. Son valors d'aquest tipus els següents:

- **Itineraris.** S'han considerat valors afegits al paisatge per la presència i freqüentació de l'home recorrent itineraris paisatgístics (GR-92, Camí de la Serra, Meridià Verd Passeig Marítim,...) i assolint fites com àrees de lleure, fonts i miradors per contemplar les panoràmiques del paisatge.
- **Àrees d'esport i lleure.** Son espais on es practiquen esports i activitats d'oci, com el camp de golf, el port esportiu de el Masnou. Alhora són un important reclam turístic de la zona.

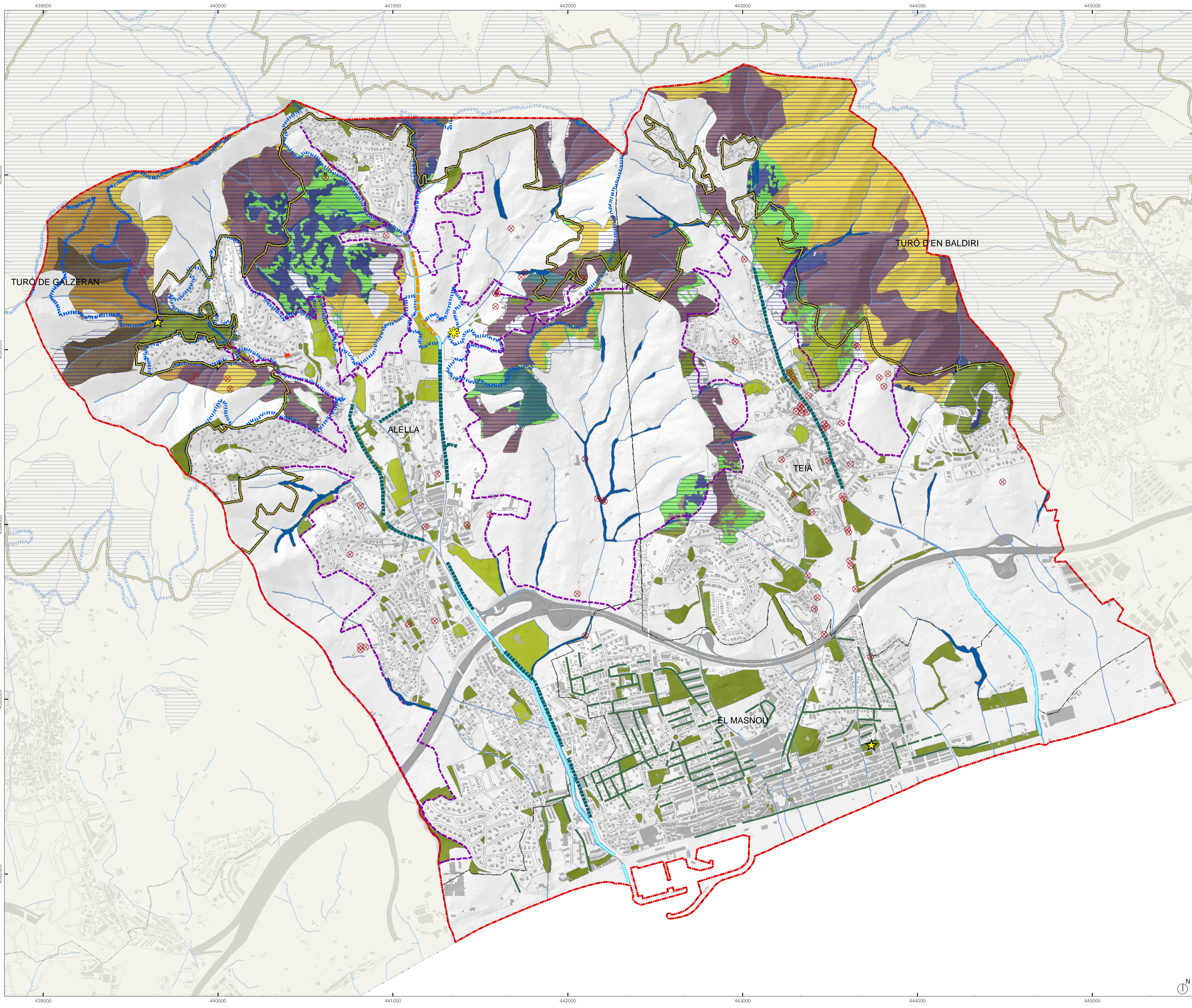
Passeig marítim, platja

- **Elements identitaris.** Es tracta de valors socials relacionats amb la identificació que un determinat col·lectiu sent amb un paisatge. Fan referència a elements del paisatge o paisatges en el seu conjunt amb una gran càrrega simbòlica o identitària per a les poblacions locals pel fet d'establir-hi relacions de pertinença. En son exemples els "Bosquets" d'Alella i de Teià, i els miradors de Galzeran, d'en Baldiri i el de la Cornisa.
- **Els paisatges litorals.** Especialment els relacionats amb les platges, són paisatges amb una alta capacitat d'atracció turística .

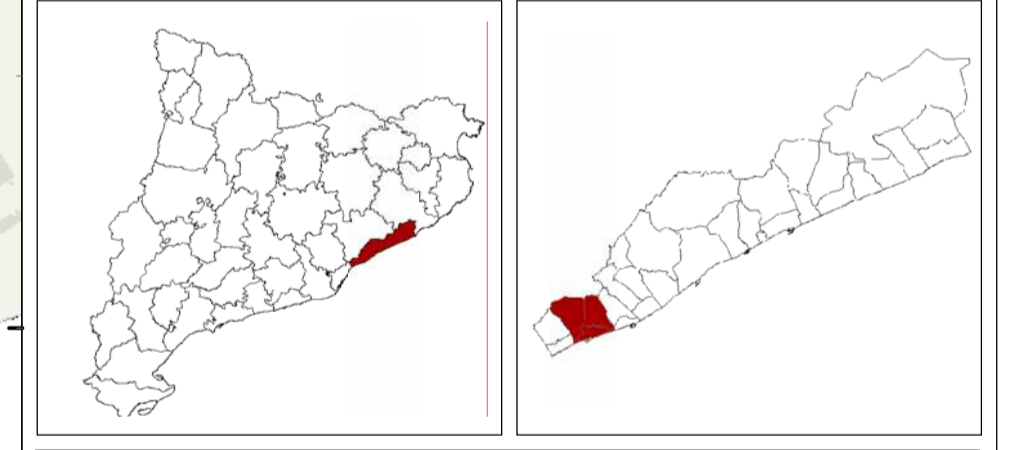
9.2.6. Valors religiosos i espirituals

Es corresponen amb elements del paisatge que es relacionen amb pràctiques i creences religioses tals com els cementiris, esglésies, ermites i elements de caràcter religiós (creus, imatges de Jesús Crist, ...). El cementiri de el Masnou considerat com un museu d'escultures a l'aire lliure, i el de Teià recentment reformat.

- Llegenda**
- Valors regulats**
- Proposta ampliació PEIN
  - Límit PEIN
  - Habitat d'interès comunitari
  - Àrees d'especial interès per la fauna
- Arbres catalogats**
- Arbre monumental, Alzina
  - Arbre d'interès comarcal i local
  - Arbres singulars
- Elements lineals**
- Carrer arbrat
  - Alineació Xiprers
  - Alineació Pins pinyers
  - Alineació Plataners
  - Vegetació torrents i rieres
  - Riera oberta
- Components urbans**
- Jardins històrics
  - Espais lliures
- Sistema forestal**
- Alzinars esclarissats
  - Alzinars i sureres
  - Pinedes esclarissades
  - Pinedes
  - Mosaic de Pins, Alzins i prats
  - Replantacions de coníferes
  - Brolles i garrigues
  - Prats i herbassars
- Àrea d'estudi
- Límit municipal
- Autopista
- Xarxa hidrogràfica
- Illa urbanitzada
- Edificacions existents

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DELS MUNICIPIS D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL

VALORS ECOLÒGICS I NATURALS 07

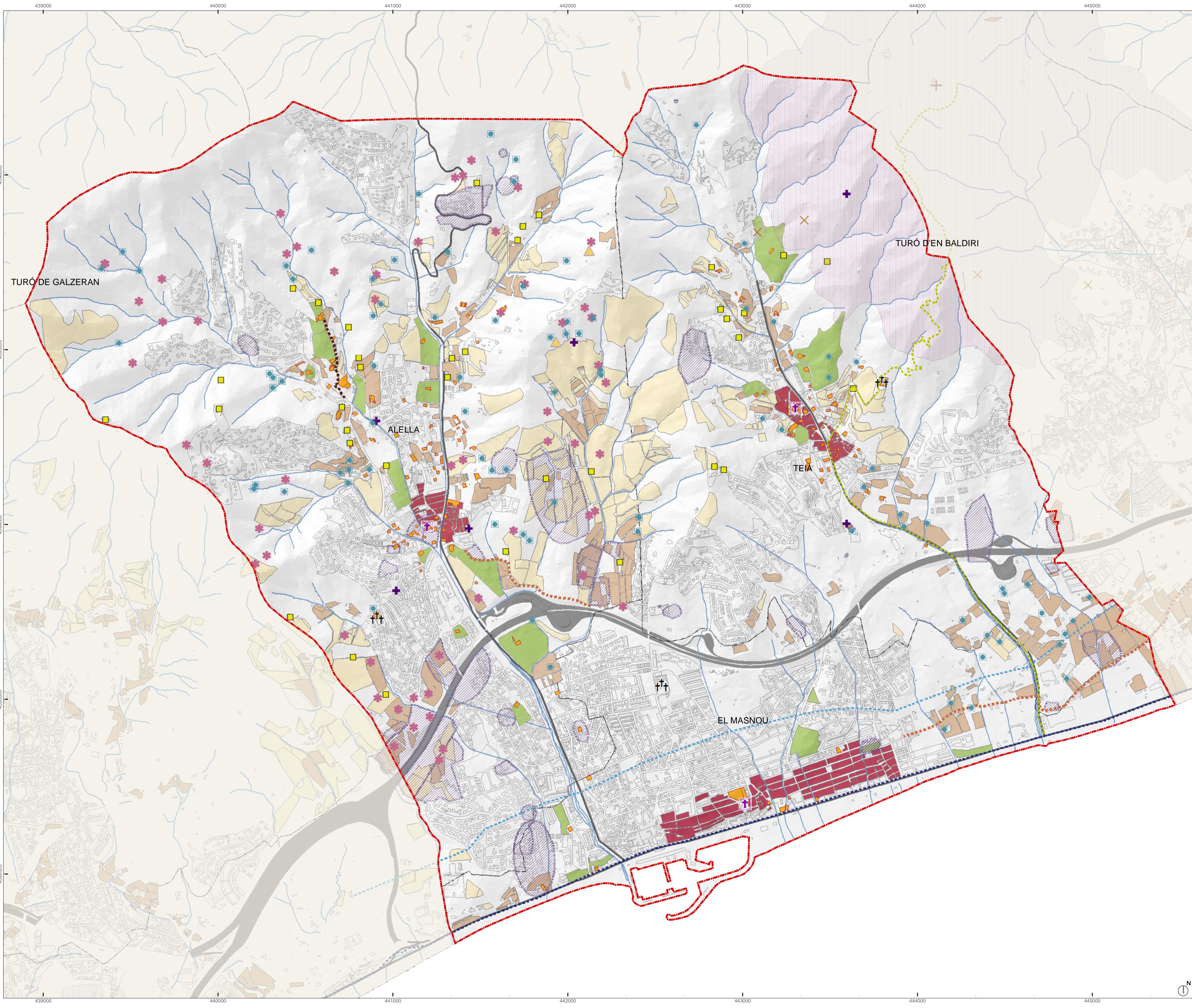
EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N

E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000

0 100 200 300 400 Metres   0 200 400 600 800 Metres

Llegenda

Patrimoni arquitectònic

- Béns immobles catalogats
- Béns immobles no catalogats
- Cementiri
- Ermita de Sant Mateu
- Església

Patrimoni arquitectònic rural

- Elements religiosos
- Murs i feixes
- Sistema abastiment d'aigua
- Barraques i coves

Patrimoni arqueològic i geològic

- Àrees d'expectativa arqueològica
- Àrea d'interès geològic i geomorfològic
- Punts d'interès geològic, boles granítiques

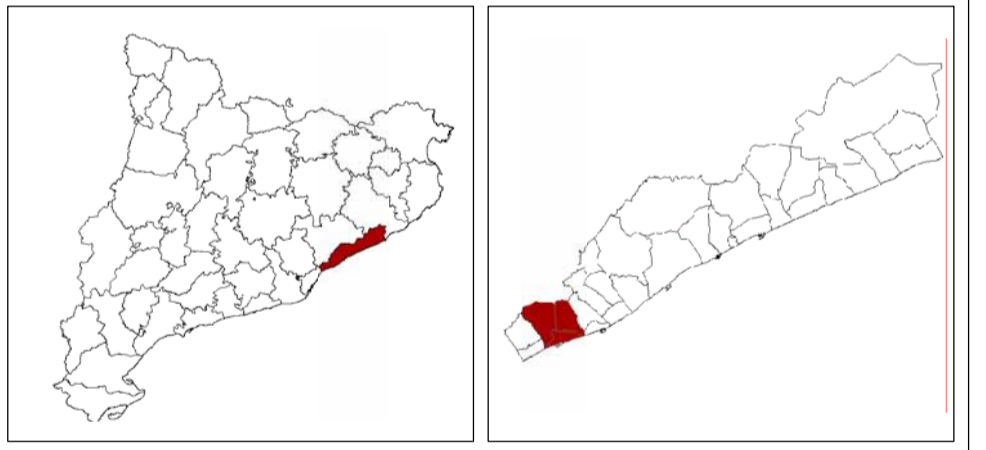
Assentament històrics

- Casc antic
- Jardins històrics
- Vinya
- Horta

Xarxes de comunicació

- Camí de Martorelles
- Camí del Mig
- Camí Ral
- Meridià verd
- Via Augusta

- Àrea d'estudi
- Carretera principal
- Límit municipal
- Illa urbanitzada
- Autopista
- Edificacions existents

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DELS MUNICIPIS D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

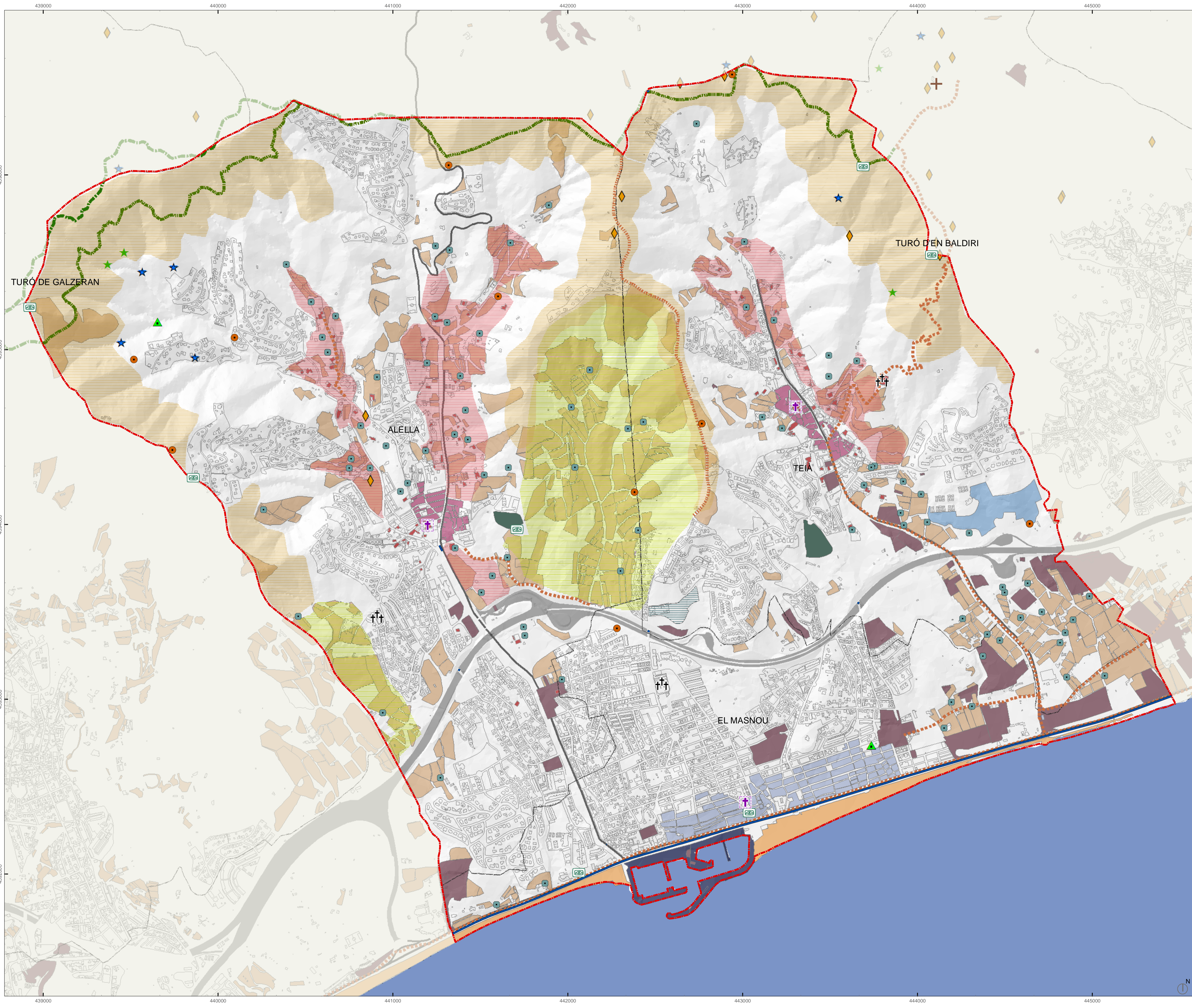

TÍTOL DEL PLÀNOL
VALORS HISTÒRICS I CULTURALS 08

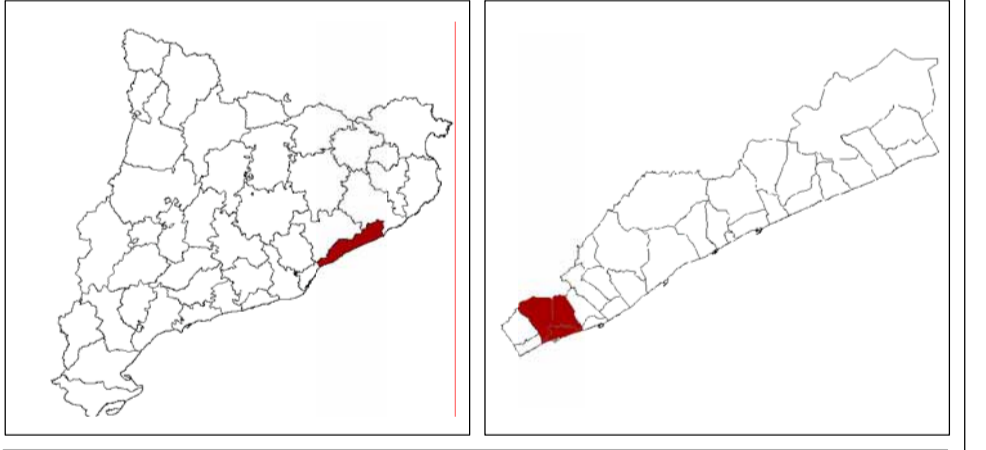
EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N
 E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000

- Legenda**
- Valors socials**
- GR
  - Itineraris paisatgístics
  - Zones de lleure
  - Font
  - Bassa
  - Mirador
  - Arbre d'interès local i comarcal
  - El bosquet
  - Cella vinaria
  - Camp de golf
  - Port esportiu
  - Platja
  - Passeig marítim
- Valors religiosos**
- Cementiri
  - Església
- Valors productius**
- Indústria
  - Agricultura
  - Bassa agrícola
  - Dipòsit d'aigua
- Valors estètics**
- Nucli històric estructurat en riera
  - Nucli històric estructurat en línia de costa
  - Patrimoni arquitectònic
  - Paisatge de les vessants
  - Patró agrícola
  - Fons escènic, mar
  - Fons escènic, muntanya
- Àrea d'estudi
- Límit municipal
- Autopista
- Carretera principal
- Illa urbanitzada
- Edificacions existents

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DELS MUNICIPIS D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

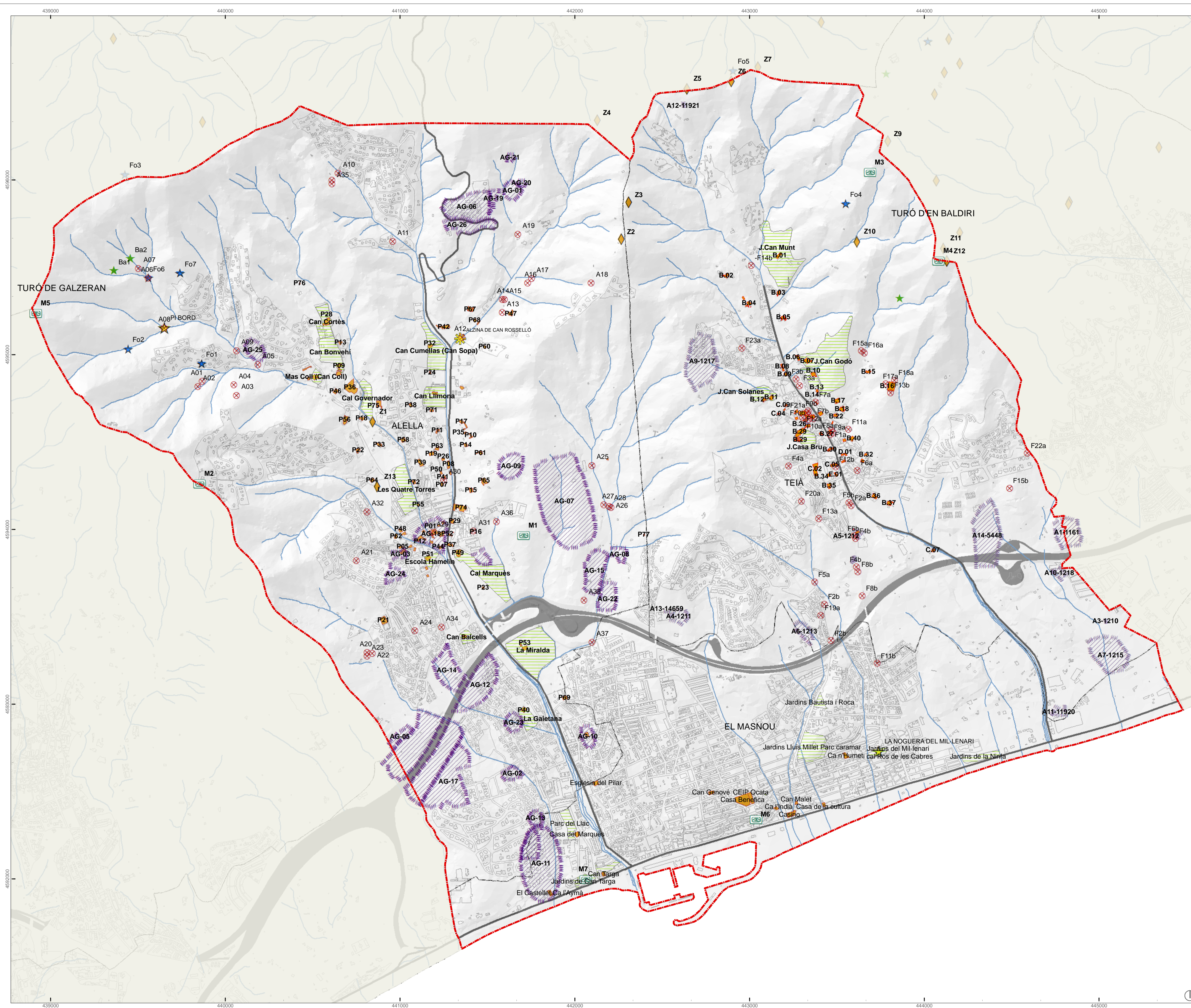

TÍTOL DEL PLÀNOL
VALORS SOCIALS, RELIGIOSOS, PRODUCTIUS I ESTÈTICS 09

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N
 E-A1: 1/10.000 E-A3: 1/20.000
 0 100 200 300 400 Metres 0 200 400 600 800 Metres

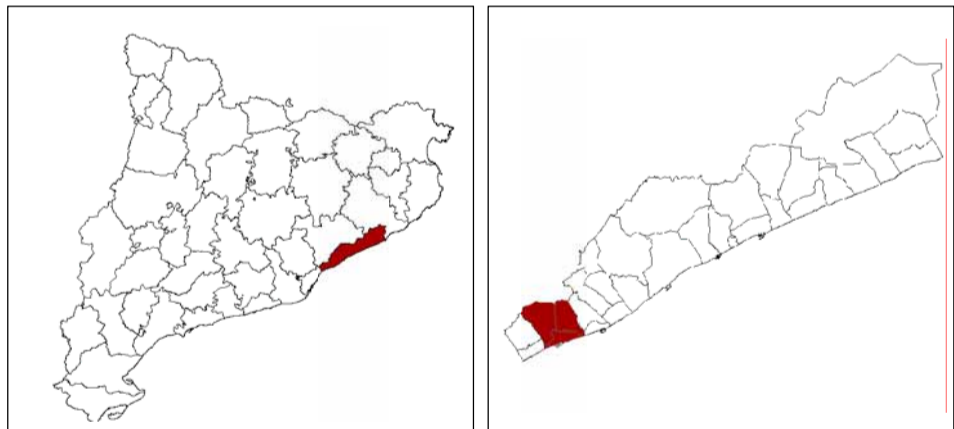
Llegenda

Elements inventariats

- Béns immobles catalogats
- Jardins històrics
- Arbre d'interès comarcal i local
- Arbres singulars
- Àrees d'expectativa arqueològica
- Zones de lleure (Z)
- Font (Fo)
- Bassa (Ba)
- Mirador (M)

- Àrea d'estudi
- Carretera principal
- Límit municipal
- Illa urbanitzada
- Autopista
- Edificacions existents

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DEL MUNICIPI D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL
INVENTARI 10

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N
 E-A1: 1/10.000 E-A3: 1/20.000

9.3. INVENTARI VALORS DEL PAISATGE ETIQUETATS

A continuació s'adjunten les taules d'equivalència d'alguns valors plasmats, en el plànol anterior d'inventaris, i estudiats en aquest treball i la codificació normalitzada per part de les administracions.

BÉNS IMMOBLES

ALELLA		EL MASNOU		TEIÀ	
CODI	NOM	CODI	NOM	CODI	NOM
P01	ESGLÉSIA DE SANT FELIU D'ALELLA	P55	CAN NYIGA	B.01	CAN MUNT
P03	CAS ARENAS	P56	CAN PARERAS	B.02	CA L'ORIAN
P04	CAN BALCELLS I JARDÍ	P57	CAN PUFARRÉ	B.03	CAN CAMBRAI
P05	CAL BARÓ DE RIBELLES	P58	LES QUATRE TORRES I JARDÍ	B.04	CAN LLEDÓ
P06	CAL BARQUÉ	P59	CAN ROGIET (CA L'ITALIÀ)	B.05	CAN MÓRA
P07	CAN BERTRÀN	P60	CAN ROSSELLÓ	B.06	CAN BRUGUERA
P08	BODEGUES GISPERT	P61	CAN ROVIRA	B.07	TORRE DELS GEGANTS - CAN WERTHEIM
P09	CAN BONVEHÍ I JARDÍ	P62	CAN RULL	B.08	LES TORRES D'EN GODÓ
P10	CAN BOQUET	P63	CAN SANMIQUEL	B.09	LA TORRE NOVA
P11	CAL BOTER (LES HORTÈNSIES)	P64	CAN SANS	B.10	CAN GODÓ
P12	CAN BRAGULAT	P65	CAN SERRA	B.11	CAN SALA
P13	CAN BRUY	P66	CAN SORS	B.12	CAN SOLANAS
P14	CAN CABÚS DE BAIX	P67	CAN TITUS SERRA 1	B.13	CAN CASASSA
P15	CAN CALDERÓ	P68	CAN TITUS SERRA 2	B.14	LES ESCALETES
P16	CAPELLA MARIA AUXILIADORA	P69	CAN TORRAS I JARDÍ	B.15	CA L'ANTIGA
P17	CAN CARDONA (CA LES MONGES) I FONT DE LA SALUT	P70	CAN VEGETALÍ	B.16	CEMENTIRI
P18	CAN CASALS	P71	CAL VELL	B.17	CASA POL
P19	CAN CASAS	P72	CAN VILANA	B.18	CAN BARRERA
P20	CAN CAY	P73	CAN VILÓ	B.19	CAN TORRENTS
P21	CEMENTIRI	P74	LA VINICOLA	B.20	L'ESGLÉSIA
P22	CAN CINTO	P75	CAN XECO MONNAR	B.21	LA UNIO
P23	CAN CLARISVALLS	P76	MOLI DE CAN POCH	B.22	CAN MONAC
P24	CAN CODINA	P77	POU D'EN PEPET DE CAN SANS	B.23	L'AJUNTAMENT
P25	CAN COLL I JARDÍ	P78	BARRACA DE CAN VILA CLARA	B.24	LA PALMA
P26	COMERCIAL ALELLA			B.25	CAL TERÇÓ-CAN PADRÓ
P27	COMPANIA DE VINS			B.26	CAN DRADANYÀ
P28	CAN CORTÉS I JARDÍ			B.27	CA LA CECILIA
P29	CAN COSSIALS			B.28	PLAÇA DE LA FONDA U DEL MERCAT
P30	CREU DE PEDRA			B.29	CASA BRU
P31	CAN CUIRÓS I JARDÍ			B.30	CAN LLIBRETER
P32	CAN CUMELLAS I JARDÍ (CAN SOPA)			B.31	CAN CINTO FEU
P33	CAL DOCTOR			B.32	CA L'ESTARTÚS - CAN PARÈS
P34	CAN DURAN			B.33	CAN PAIXAU DE LA TORRE
P35	VIL·LA ENRIQUETA			B.34	CAN TERRADES
P36	ESCOLA PIA I JARDÍ (CAL GOVERNADOR)			B.35	CASA PUIGORIOL
P37	ESCOLES FABRA			B.36	CA LA LOLA
P38	ESCORXADOR			B.37	CAN PADELLAS
P39	FABRICA DE PINTURES			B.38	CREU DE TERMES
P40	LA GAJETANA			B.39	CAN LLAURADOR
P41	CAN GAZA			B.40	CA L'AMERICANO
P42	CAN JONCH			C.01	CAN LLOBET
P43	CA LA LIBRADA			C.02	LES MONGES
P44	CAN LLEONART			C.03	CAL BASTER
P45	CAN LLIMONA I JARDÍ			C.04	CAN BANCS
P46	CA LA MADAME (CAL DUCH)			C.05	CASETES C/VAPOR
P47	CAN MAGAROLA			C.06	CASETES C/EBRE
P48	CAN MANYÉ			C.07	CAN GASSO
P49	MARQUESAT D'ALELLA I JARDÍ			C.08	CAN NADAL
P50	CAN MARTÍ GAZA			C.09	CAN LLAURADOR DE DALT
P51	VIL·LA MARTORELL			C.10	CAN BORDOI
P52	EL MERCAT			D.01	CAN XEN - LES FEMADES
P53	LA MIRALDA I JARDÍ			D.02	CAN VILLÀ
P54	CAL MUSIC			E.01	CAN BOTEI

ARBAT I ARBREDES

ALELLA	
CODI	NOM
A01	MAS COLL 1 (PI BLANC)
A02	MAS COLL 2 (ALZINA)
A03	MAS COLL 3 (PI PINYONER)
A04	MAS COLL 4 (ALZINA)
A05	MAS COLL 5 (POLLANCRE)
A06	MAS COLL 6 (PLÀTAN)
A07	MAS COLL 7 (EUCALIPTUS)
A08	MAS COLL 8 (PI BLANC)
A09	MAS COLL 9 (VERN)
A10	ALELLA PARK 1 (ALZINA)
A11	ALELLA PARK 2 (PI PINYONER)
A12	CAN MAGAROLA 1 (ALZINA)
A13	CAN MAGAROLA 2 (LLEDONER)
A14	CAN MAGAROLA 4 (ALZINA)
A15	CAN MAGAROLA 5 (ALZINA)
A16	CAN MAGAROLA 6 (ROURE AFRICÀ)
A17	CAN MAGAROLA 7 (ROURE AFRICÀ)
A18	CAN MAGAROLA 3 (ROURE AFRICÀ)
A19	CAN MAGAROLA 8 (ALZINA)
A20	TORRENT DE SISTRES (AMETLLER)
A21	NUCLI URBÀ 1 (ROURE)
A22	TORRENT DE SISTRES (GARROFER)
A23	TORRENT DE SISTRES (ALZINA)
A24	TORRENT DE SISTRES (GARROFER)
A25	RIALS 1 (ALZINA)
A26	RIALS 2 (ALZINA)
A27	RIALS 3 (ROURE)
A28	RIALS 4 (ROURE)
A29	NUCLI URBÀ 2 (PALMERA)
A30	NUCLI URBÀ 3 (PEBRER BORD)
A31	NUCLI URBÀ 4 (PEBRER BORD)
A32	NUCLI URBÀ 5 (ALZINA)
A33	NUCLI URBÀ 6 (OLIVERA)
A34	NUCLI URBÀ 7 (GARROFER)
A35	ALELLA PARK 3 (ALZINA SURERA)
A36	RIALS 6 (LLEDONER)
A37	RIALS 5 (ALOC)
A38	RIALS 7 (GARROFER)
A39	PLÀTANS DE LA RIERA
A40	PLÀTANS DEL PASSEIG MARIA ESTRADA

TEIÀ	
CODI	NOM
F1a	Til·lers de Can Mariano
F2a	Alber Plaça Eucaliptus
F3a	Gingko del Parc Can Godó
F4a	Garrofer de Can Xarpeta
F5a	Pi de l'aqüeducte
F6a	Palmera Plaça Cadí
F7a	Negundo de Can Bordol
F8a	Magnòlies de Can Mariano
F9a	Cedre de Can Mariano
F10a	Oliveres de l'Ajuntament
F11a	Lledoners de Can Cinto
F12a	Moreres de paper de la Plaça de la Missa
F13a	Pi canari del Poble Espanyol
F14a	Pi d'en Pere
F15a	Garrofer de l'excorxador
F16a	Plàtan de l'excorxador
F17a	Cirerers d'arboç Cementiri
F18a	Ametllers del Cementiri
F19a	Cedre de Vallbellida
F20a	Cirerer d'arboç escola
F21a	Xiprer de l'església
F22a	Cedre
F23a	Pi de la Molassa
F1b	Arbreda de plàtans de la Riera, de Passeig del Castenyer fins a Torrent d'Aroles
F2b	Arbreda de plàtans de Av.Comtes Alba de Liste
F3b	Arbreda de plàtans Parc de Can Godó
F4b	Arbreda d'alzines de l'Avinguda Suarez Llanos
F5b	Arbreda d'acàcies de l'Avinguda Suarez Llanos
F6b	Arbreda d'plàtans de l'Avinguda Suarez Llanos
F7b	Arbreda d'plàtans del carrer Pere Noguera
F8b	Arbreda d'alzines d l'Avinguda Rodríguez de la Fuente
F9b	Arbreda de moreres del carrer La Rampa
F10b	Arbreda de moreres del carrer Batxada de les Moreres
F11b	Arbreda de plàtans de l'Avinguda Kennedy
F12b	Arbreda de moreres del carrer Vapor
F13b	Arbreda de xipressos dl Cementiri
F14b	Arbreda d'alzines de l'alzina de la bruixa
F15b	Bosquet de Sant Berguer

JARDINS

ALELLA	
CODI	NOM
JA1	Can Bonvehí
JA2	Can Cortès
JA3	Can Cumellas (Can Sopa)
JA4	Mas Coll (Can Coll)
JA5	Cal Governador
JA6	Can Llimona
JA7	Les Quatre Torres
JA8	Cal Marquès
JA9	Escola Hamelin
JA10	La Miralda
JA11	Can Balcells
JA12	La Gaietana
EL MASNOU	
CODI	NOM
JM1	Jardins Bautista i Roca
JM2	Jardins Lluís Millet Parc caramar
JM3	Jardins del Mil·lenari i cal Ros de les Cabres
JM4	Jardins de la Ninfa
JM5	Jardins de Can Targa
JM6	Parc del Llac
TEIÀ	
CODI	NOM
JT1	J.Can Godó
JT2	J.Casa Bru
JT3	J.Can Solanes
JT5	J.Can Munt

RESTES ARQUEOLÒGIQUES

ALELLA	
CODI	NOM
AG-01	BOSC DE CAN CABÚS
AG-02	CA L'ARAGÓ
AG-03	CAL BARÓ
AG-05	CAMI DEL MIG
AG-06	CAN CUES
AG-07	CAN LLINÀS
AG-08	CAN PATXIU
AG-09	CAN SERRA
AG-10	CAN SORS
AG-11	CAN TEIXIDOR
AG-12	CARRRE CANONGE
AG-13	CARRER CATALUNYA
AG-14	HORT DE CAL MAGRE
AG-15	HORT D'EN FONT
AG-16	LA PLANA
AG-17	LA SERRETA
AG-18	NUCLI HISTÒRIC
AG-19	PEDRERA DE FONT DE CERA
AG-20	PEDRERA DEL BOSC DE CAN CABÚS
AG-21	PEDRERA DEL TORRENT D'EN CABÚS
AG-22	TORRENT DE RIALS
AG-23	URBANITZACIÓ MAR I MUNTANYA
AG-24	VINYA DEL REI
AG-25	VINYA DEL SR.MAÑAS
AG-26	VINYA D'EN TITO SERRA
TEIÀ	
CODI	NOM
A1-1161	PARTIDA DE FOSSES O CLOTES
A10-1218	CAL PERDUT DE DALT
A11-11920	DEPUERADORA D'AIGUES RESIDUALS
A12-11921	CAMÍ DE LA CORNISA
A13-14659	CARRER AMADEU CREUS I ROSÉS
A14-5448	CLUB DE TENIS BARCELONA
A15-15079	CAN PADRÓ-EL TERÇO
A3-1210	CAN DONAL
A4-1211	VERAL DE VALLMORA
A5-1212	CAN PAU
A6-1213	BÒBILA DE LA CARRETERA DE TEIÀ
A7-1215	EL PALAU
A8-1216	ENTERRAMENT AL SUD DE TEIÀ
A9-1217	PINS D'EN GODÓ

PUNTS D'INTERÈS AMB VALOR SOCIAL

ZONES DE LLEURE	
CODI	NOM
Z1	Cases de colònies i albergs de joventut
Z2	Àrees de lleure
Z3	Àrees de lleure
Z4	Àrees de lleure
Z5	Àrea d'acampada
Z6	Àrea d'acampada
Z7	Àrees de lleure
Z9	Àrees de lleure
Z10	Refugi Ferreria del Vedat
Z11	Punt de llançament amb parapendent
Z12	Àrea d'escalada
Z13	Cases de colònies i albergs de joventut
FONTS I BASSES	
CODI	NOM
Fo1	Font Del Fonoll
Fo2	Font del Sarau
Fo3	Font del Llorer o de Ca la Ter
Fo4	Font del Vedat
Fo5	Bassa PPI Coll Can Gurgui
Fo6	Font de l Esquerda
Fo7	Font de n Gurri
Ba1	Bassa Font del Safareig
Ba2	Bassa Font Eucaliptus
MIRADORS	
CODI	NOM
M1	Bosquet
M2	Nou Pins
M3	Turó de galzeran
M4	Turó d'en Baldiri
M5	Cornisa
M6	De la Esglesia de sant Pere
M7	Bell resguard

10. DETECCIÓ DELS IMPACTES, RISCOS i AMENACES

10.1. PRINCIPALS TIPUS D'IMPACTES I RISCOS

Entenem per impacte la pertorbació en el paisatge provocada per un fenomen natural o per l'activitat humana.

Molts fenòmens de degradació del patrimoni natural i històric estan ocasionats per catàstrofes naturals que es poden donar al Maresme. Les característiques d'aquests efectes poden evidenciar-se tenint en compte la naturalesa específica dels fenòmens que els generen distingint per tant pertorbacions causades per:

- **Pèrdua de sòl:** Els terrenys amb pendents entre moderats i alts existeix un risc d'erosió important, fruit del tipus de substrat, sauló. L'escàs recobriment del sòl, la manca d'edafització de la superfície i la manca de manteniment dels murs i parcel·lari agrícola tradicional, fet que es tradueix en unes pèrdues de sòl i de fertilitat força elevades.
- **Avingudes:** La majoria de rieres del Baix Maresme tenen un risc mitjà o elevat d'avinguda, per bé que la canalització progressiva faci que aquest risc disminueixi. Tanmateix, l'obstrucció de les rieres amb sorres i restes de canyes i un manteniment sovint inadequat dels sorsals de decantació fa que el risc es mantingui i augmenti en molts torrents o rieres, sobretot de caire secundari.
- **Incendis forestals:** Han afectat una gran superfície dins l'àmbit d'estudi i condicionen totalment les característiques de la massa forestal. Els municipis de l'àmbit estan declarats d'alt risc d'incendi, d'acord amb el Decret 64/1995, tret de el Masnou, pràcticament sense terreny de caràcter forestal.

El grau de degradació d'aquestes zones greument compromeses a causa de catàstrofes naturals està relacionada molt íntimament amb la destrucció del patrimoni natural històric pels fenòmens antròpics amb la tendència a la desertització i l'abandonament de certes activitats amb un ampla repercussió socioeconòmica.

Les activitats que han causat una degradació i pèrdua de valors paisatgístics són:

- **Urbanització i construcció d'infraestructures:** Difusió de practiques i usos pròpiament urbans
- **Transformació de la producció agrícola:** La transformació dels mètodes i tècniques agrícoles ha provocat la progressiva pèrdua del tradicional equilibri entre les activitats agràries, el medi ambient natural i el desenvolupament rural donant lloc a la degradació dels paisatges agraris locals.
- **Infrautilització i abandonament.** Alguns espais es troben infrautilitzats o abandonats, fet que provoca una banalització, no només des del punt de vista estètic sinó també des del punt de vista funcional, donant lloc a la simplificació dels elements constituents naturals i antròpics del paisatge.

10.2. DETERMINACIÓ DE PUNTS CRÍTICS

Punts crítics lligats a aspectes urbanístics

- **Urbanització difusa.** Important presència d'urbanitzacions, la meitat de les quals estan deslligades dels nuclis urbans. Destaca, per motius topogràfics, Alella Parc, que arriba fins la carena de la Serralada Litoral enmig d'un espai majoritàriament forestal
- **Creixements paral·lels a la C-32.** Cal destacar un bon nombre de creixements paral·lels a la C-32, que tendeixen a desdibuixar els límits municipals i crear un continu urbà resseguint la inflexió del samontà de la Serralada Litoral.
- **Polígons industrials i altres activitats econòmiques.** Existeixen algunes peces de mida mitjana-gran, situades prop dels eixos viaris principals, sobretot la N-II, i molt visibles, sobretot al terme de el Masnou.

Lligats a la construcció d'infraestructures

- **Grans infraestructures lineals.** Es produeix una concentració notable d'infraestructures lineals a la façana litoral (N-II, via del tren) que implica una pèrdua de qualitat ambiental i paisatgística d'aquesta franja de terreny. L'autopista C-32 talla transversalment l'àmbit, constitueix una barrera infranquejable, a excepció dels punts habilitats, i produeix una separació entre el samontà i la plana litoral.
- **Torres elèctriques i de comunicacions.** Quan s'ubiquen en punts elevats, tenen un impacte paisatgístic notable. Caldria estudiar la forma de fer menys visibles aquestes estructures i de minimitzar el seu nombre en un mateix indret.

Relacionats amb les rieres

- **Degradació de les rieres.** La canalització d'algunes rieres n'ha provocat una artificialització que afecta els paràmetres ambientals i paisatgístics, com és el cas de la riera d'Alella i el tram final de la riera de Teià. D'altra banda, el fet de no comprendre el caràcter mixte de torrent-camí ha causat també l'abandó i degradació de nombroses petites rieres i torrents afluents d'aquestes.
- **Invasió per canya.** La canya (Arundo donax) ha envaït gran part de les lleres i marges gràcies al seu caràcter colonitzador. Això comporta el desplaçament de les comunitats de vegetació autòctona i la pèrdua de biodiversitat.

Riera dels Bous

- **Impermeabilització de l'espai fluvial.** Es produeix una progressiva impermeabilització i la invasió de l'espai fluvial per eixos viaris i urbanístics. Això disminueix la capacitat de recarrega dels aqüífers.

Lligats a l'activitat agrícola

- **Abandonament de l'activitat agrària.** Arreu del territori es produeix una pèrdua de sòl agrícola degut a la forta pressió urbanitzadora i a l'escassa rentabilitat econòmica de les explotacions. Aquesta situació implica també un procés de degradació del patrimoni rural vinculat a aquesta activitat.

- **Inconvenients de la modernització agrícola.** Les explotacions agrícoles han de modernitzar-se per a poder sobreviure, però en determinades situacions això comporta alguns efectes negatius que cal tenir en compte. La substitució d'una agricultura tradicional per una agricultura més mecanitzada implica la pèrdua de funcionalitat d'elements tradicionals que donen valor al paisatge, com són les barraques i les feixes. La realització de rompudes i la implantació de nous conreus tenen una gran capacitat de transformació del paisatge, els desmunts i terraplens associats a les explanacions vitivinícoles generen un fort impacte visual i poden provocar erosió i pèrdua de sòl fèrtil si modifiquen la xarxa de drenatge. El conreu d'horta, flor i planta ornamental provoca la proliferació de camps recoberts amb hivernacles i umbracles i la impermeabilització de sòls amb la utilització de plàstics.

- **Sobreexplotació i contaminació dels aqüífers.** Els aqüífers de l'àmbit de la diagnosi pateixen d'una banda un elevat grau d'explotació i de l'altra elevades concentracions de clorurs i de nitrats. Ambdues problemàtiques estan relacionades amb l'activitat agrícola, l'extracció d'aigua es fa principalment per les necessitats de reg i la contaminació té el seu origen fonamental en l'ús de fertilitzants nitrogenats. Aquests aqüífers estan declarats com a protegits (DOGC 28.11.1988 – Decret 328/1988) i zona vulnerable per nitrats (Decret 283/1998).

Relacionats amb altres aspectes

- **Fragilitat visual.** Els relleus més prominents constitueixen una referència visual, encara que discontinua. Bona part del territori té un elevat grau d'exposició visual i en conseqüència és força fràgil enfront impactes visuals. Aquesta fragilitat s'accentua a la franja que està altament exposada visualment i que és visible des de gairebé qualsevol punt del territori d'estudi: la franja que ressegueix la carena de la Serralada Litoral.
- **Espais abandonats.** A més petita escala també s'han d'esmentar altres riscos que actualment ja causen impactes i poden empitjorar de cara al futur immediat, com són l'abandonament de vehicles i andròmines i els abocadors incontrolats de runes i altres materials en el medi rural o periurbà.

- **Activitats extractives.** La gran majoria d'activitats extractives es troben inactives i són d'escassa dimensió.

10.3. AMENACES SOBRE ELS VALORS DEL PAISATGE

Les amenaces responen a l'acció de factors externs a l'àmbit territorial que incideixen o poden incidir negativament en el paisatge d'Alella, el Masnou i Teià.

L'estudi de les amenaces que existeixen és indispensable per protegir, gestionar i ordenar el paisatge en clau de sostenibilitat. Constitueix una eina d'avaluació del paisatge i permet establir pautes per la posterior planificació del paisatge. Els riscos i amenaces detectats s'han classificat segons l'activitat que els genera o estan relacionats.

Lligats a aspectes urbanístics

- La proliferació de polígons industrials sense una ordenació paisatgística apropiada fragmenta el paisatge, empobreix la seva qualitat i genera espais de confusió on s'alternen usos comercials, residencials i productius.
- Al voltant de la xarxa viària principal s'ubiquen altres activitats que depenen de l'existència d'una bona xarxa de comunicacions i que, sense una adequada planificació, poden ocupar el territori indiscriminadament i amb poca o nul·la integració paisatgística.
- L'augment de les activitats turístiques contribuirà a seguir la tendència de creixement del nombre de segones residències, que ja té lloc des de fa uns anys, sobretot a les poblacions d'Alella i Teià. Això provocarà un augment en la demanda de serveis (electricitat, aigua, carreteres...) i un augment en la generació de residus.

Alella Parc

Deguts a canvis socio-econòmics

- L'expansió d'activitats turístiques i esportives en el medi natural, si no es planifica i gestiona racionalment, pot suposar un impacte sobre el sòl, vegetació, fauna, aire i aigua, a banda de les pressions d'urbanització al voltant dels nuclis.
- L'augment d'urbanitzacions i de l'ús social del bosc, a vegades poc responsable, incrementa el risc d'incendi forestal.

Vinculats a les infraestructures

- El Pla de l'energia de Catalunya 2006-2015 és un document necessari que aposta per un consum responsable i per la producció energètica a través dels recursos renovables. L'elevada coincidència entre els principals espais forestals i de les àrees de possible implantació d'aerogeneradors, fa que s'incrementin les opcions d'una transformació que no resulti favorable des d'una òptica de qualitat paisatgística.

- El Pla d'infraestructures de transport a Catalunya 2006-2026 és, també, un document amb una forta implicació sobre les dinàmiques territorials. L'adequació de les infraestructures existents i la construcció de noves vies de comunicació per satisfer les necessitats de mobilitat pot provocar un impacte i un augment de la fragmentació del paisatge.
- La baixa permeabilitat de les infraestructures de mobilitat, sobretot les situades als dos grans eixos de gran recorregut, l'autopista C-32, la línia ferroviària i la carretera N-II, dificulta la connexió entre els espais naturals (mar – muntanya), fragmenta els elements configuradors dels paisatges que travessa, i afecta a la connectivitat paisatgística i social de tot l'àmbit.
- La proliferació d'antenes de comunicacions i de torres de transport d'energia elèctrica, tot i que en general no han provocat impactes importants en el paisatge, caldria tenir-los en compte com a potencials transformadors del paisatge si no es desenvolupen amb cura.

- Les previsions de canvi climàtic disponible fins a la data apunten que es produirà un increment del dèficit hídric, que afectarà els sistemes forestals existents a l'actualitat.
- L'augment de les temperatures en les pròximes dècades podria produir l'expansió de plagues actualment limitades per la temperatura, tant sobre conreus com sobre masses forestals i, d'aquesta manera, alterar el paisatge actual.

Relacionats amb el grau d'exposició visual

- Els àmbits amb un elevat grau d'exposició visual són altament fràgils, qualsevol actuació dins d'aquest àmbit és molt visible i cal integrar-la. Els relleus de la Serralada Litoral són un referent visual i identitari, no només per a la gent d'Alella, El Masnou i Teià, també per a gent de municipis i comarques veïnes, fet que incrementa la intensitat de qualsevol impacte.
- També es considera altament fràgil la superfície inclosa a la Conca visual de l'autopista C-32. El paisatge d'aquesta zona és el vist per tota la gent que circula per aquesta autopista i per tant hauria de transmetre de forma preferent la riquesa paisatgística d'Alella, Teià i el Masnou.

Altres aspectes

- Existeix una densa xarxa de camins històrics que corre el risc de desaparèixer ja que s'estan duent a terme tasques de millora i asfaltat. D'aquesta manera, al mateix temps que es millora la mobilitat també es perd patrimoni.
- L'ampliació de la zona PEIN pot repercutir negativament en la planificació futura dels municipis, si imposa restriccions excessives a activitats que es pretén mantenir (per exemple l'agrícola). Un altre possible efecte negatiu és d'excessiva concentració de la urbanització, infraestructures, serveis, i equipaments a les àrees situades fora de l'espai protegit.

Lligats a l'activitat agrícola

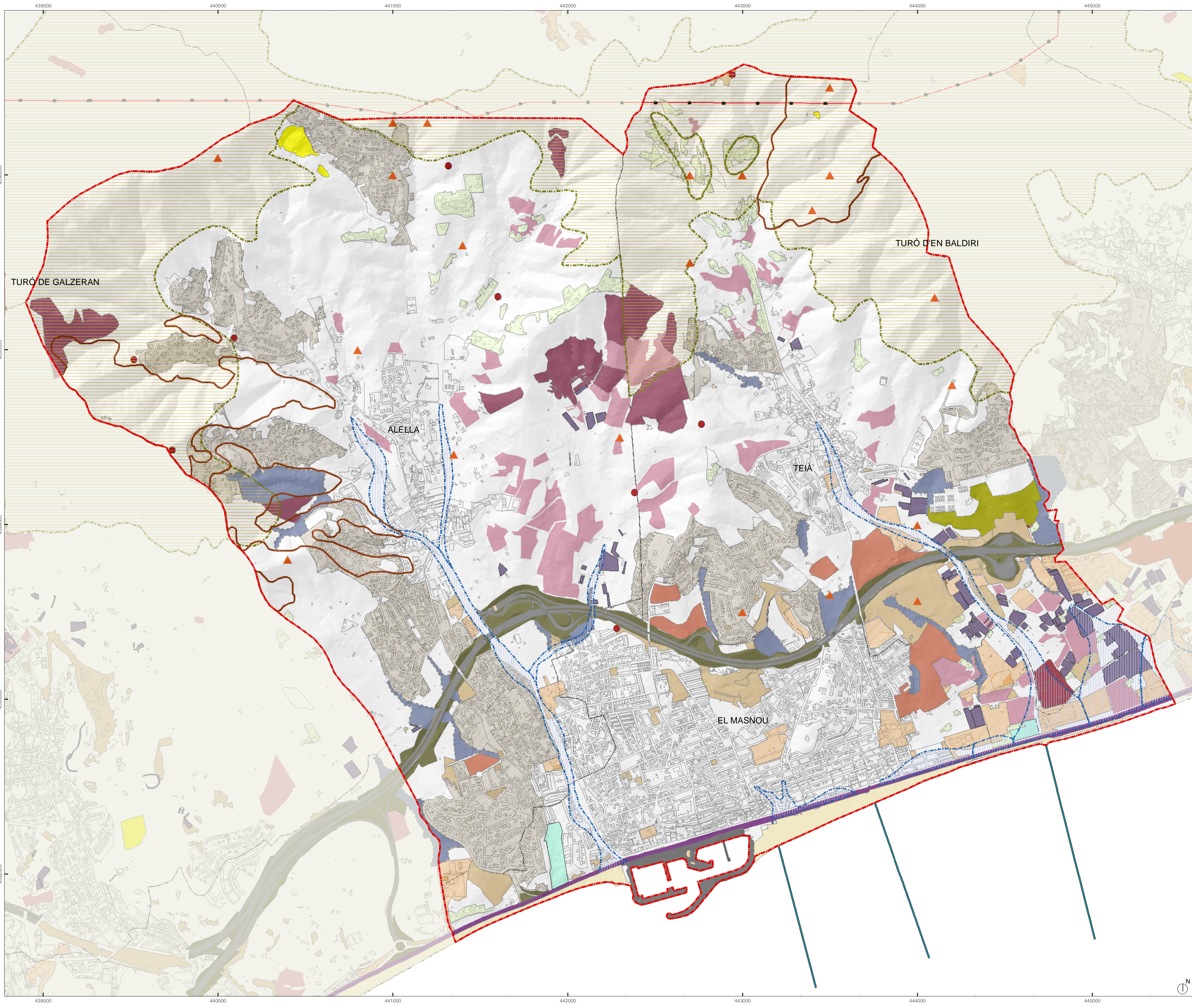
- El paisatge de la vinya i el paisatge de l'horta són uns paisatges agrícoles característics, però actualment estan en regressió a causa de les dinàmiques territorials i econòmiques a les quals estan sotmesos. La dependència de les subvencions i de la competència amb altres mercats productors, fan necessària l'adopció de mesures per mantenir la integritat territorial d'aquests paisatges.
- Amb l'abandó de les activitats agràries, la massa forestal guanya extensió i s'incrementa el risc d'incendi forestal.
- La implantació de nous conreus, incentivats per la creació de la DO Alella, pot representar un impacte paisatgístic. Aquest serà més o menys intens en funció de la localització d'aquests nous conreus i sobretot per les metodologies utilitzades per a la rompuda i l'organització de l'àmbit agrícola.
- L'increment de la quantitat de cultius abandonats vora les zones industrials, del traçat de les carreteres i amb un alt grau d'exposició visual també es poden considerar paisatges fràgils i fàcilment vulnerables.

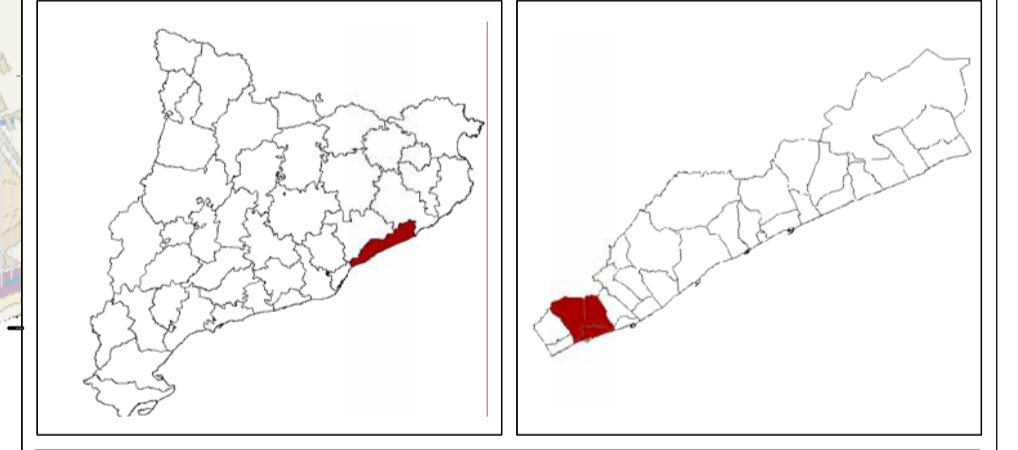
Relacionats amb fenòmens naturals

- Les inundacions són un fenomen periòdic, però alhora imprevisible. Sovint causen elevats danys materials i malauradament, de tant en tant, alguns de personals.

- Legenda**
- IMPACTES**
- Processos d'urbanització i infraestructures**
- Urbanització concentrada
  - Urbanització dispersa
  - Zones en procés de urbanització
  - Zones industrials
  - Camping
  - Camp golf
  - Zona afectació autopista
  - EDAR i Deixelleria
  - Port esportiu
  - Zona Ferrocarri
  - Emissaris submarins
  - Dipòsit d'aigua
  - Línia d'alta tensió
- Transformació de la producció agrària**
- Agricultura intensiva
  - Vinya intensiva
- Infrautilització i abandonament**
- Zones agrícoles abandonades
  - Antiga pedrera
  - Marges torrents
  - Zona nua
- Fenòmens naturals**
- Platges
  - Incendis forestals
  - Punts inici d'incendis
- RISCOS**
- Zones potencialment inundables
  - Zones potencialment eòliques
- Àrea d'estudi
- Límit municipal
- Autopista
- Illa urbanitzada
- Edificacions existents

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DELS MUNICIPIS D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL

IMPACTES I RISCOS

11

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N

E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000

0 100 200 300 400 Metres   0 200 400 600 800 Metres

11. OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

Les oportunitats i reptes determinaran els objectius de qualitat paisatgística de la carta de paisatge d'Alella, Teià i el Masnou. Considerant l'anàlisi efectuat sobre el territori d'aspectes com el grau de visibilitat, els valors, els impactes, riscos i amenaces es determinen una sèrie d'estratègies encaminades a una millora de la qualitat paisatgística:

- Uns paisatges ben conservats, ordenats i gestionats, independentment de la seva tipologia i del seu caràcter.
- Uns paisatges heterogenis, que reflecteixin la rica diversitat paisatgística del país i que s'allunyin de l'homogeneïtzació i la banalització.
- Uns paisatges vius i dinàmics, capaços d'integrar les inevitables transformacions territorials sense perdre la seva idiosincràsia.
- Uns paisatges que conservin el llegat del passat.
- Uns paisatges que atenguin la diversitat social i contribueixin al benestar individual i social de la població.

11.1. LES PAUTES DELS OBJECTIUS DE QUALITAT PAISATGÍSTICA

Les pautes es formulen d'acord amb els atributs i les qualitats de cadascun dels paisatges caracteritzats i avaluats i es sostenen en els següents pilars estratègics:

PROTECCIÓ

Accions destinades a conservar i mantenir els trets destacats o característics d'un paisatge, justificats pel seu valor patrimonial, ambiental i econòmic, que provenen de la seva configuració natural i/o de la intervenció humana. Especialment cal protegir:

- Els paisatges amb valor estètic, identitari i ecològic per la seva excepcionalitat, fragilitat i/o escassetat.
- Els elements característics del paisatge rural d'Alella, el Masnou i Teià.
- Un fons escènic de qualitat que mantingui els referents visuals i identitaris, protegint-los de l'aparició d'elements estranys i aliens.

ORDENACIÓ

Accions que tenen un caràcter prospectiu particularment afirmat, destinades a la valoració, la restauració o la creació de paisatges:

- Incloure el paisatge en la planificació territorial, urbanística i sectorial incrementant el seu pes en l'avaluació ambiental dels plans i programes.
- Dimensionar els assentaments urbans a les necessitats reals de cadascun, sense comprometre el futur d'aquests espais.

- Aconseguir uns paisatges de la vinya ben conservats i gestionats que incrementaran el valor dels productes vitivinícoles que es produeixen.

GESTIÓ

Actuacions dirigides a guiar i harmonitzar les transformacions induïdes pels processos socials, econòmics i ambientals.

- Gestió del paisatge que mantingui els valors naturals, culturals i estètics.
- Gestió de les àrees afectades per incendis forestals.
- Gestió de les superfícies forestals preferentment de forma conjunta i a través d'associacions de propietaris.
- Intervencions al paisatge litoral encarades a augmentar la qualitat i a preservar la seva identitat.

CONSERVACIÓ

Mecanismes adreçats a salvaguardar els valors ambientals, culturals, visuals i perceptius d'un paisatge.

- La conservació dels valors naturals, culturals i paisatgístics del territori ha de suposar un actiu pel desenvolupament de l'activitat turística.
- Conservació d'un paisatge rural viu, dominat per conreus i construccions tradicionals que conservi mostres representatives d'aquestes construccions i eviti la banalització i artificialització dels espais oberts amb elements o instal·lacions de poca qualitat estètica.
- Mantenir els assentaments i les tipologies constructives pròpies.
- Manteniment de l'estructura i l'harmonia arquitectònica dels nuclis.
- Xarxa de miradors que posin en valor les panoràmiques més rellevants i permetin descobrir la diversitat dels diferents paisatges.

MILLORA

Millora del paisatge cap a un millor estat.

- Millorar els paisatges propis i recuperar-ne mostres en indrets en desaparició.
- Millora dels paisatges fluvials
- Millora de les entrades de les poblacions.
- Condicionament de l'accessibilitat pel gaudi i l'ús social del paisatge litoral.

RESTAURACIÓ

Conjunt d'operacions que aspiren a fer que la percepció visual d'un espai sigui similar o evolutivament concordant amb l'existent abans de ser alterat per l'activitat humana.

VALORITZACIÓ

Posar en valor els aspectes ambientals, culturals, visuals i perceptius del paisatge.

- El fort impuls i dinamisme que té el conreu de la vinya a Alella i Teià permet el manteniment d'un paisatge vitivinícola mediterrani de qualitat que és cada cop més valorat des de tots els àmbits.
- Els elements de valor patrimonial també constitueixen un factor més de valorització positiva del paisatge.
- Valoritzar nombrosos espais que gaudeixen de figures de protecció a causa dels seus valors naturals o patrimonials. Gràcies a aquest fet, s'han pogut valoritzar aquests recursos, fent-los una eina molt important pel desenvolupament local.

CREACIÓ

Intervenció sobre una porció del territori amb l'objectiu de millorar-ne les condicions paisatgístiques i de crear un nou imaginari en el supòsit que l'original s'hagi banalitzat.

- Creació de nous espais urbans i periurbans de tot el territori.
- Desenvolupament d'una xarxa bàsica d'itineraris paisatgístics que fomentin el senderisme i la creació de nous punts d'observació del paisatge.

DIVERSIFICACIÓ

Respectar i fomentar la diversitat del paisatge del Maresme oferint perspectives diferents i alternatives al desenvolupament, riquesa d'espècies, funcions antròpiques,...

CONNEXIÓ

Restablir les relacions entre elements de la xarxa ecològica, sistemes naturals, agrícoles, assentaments urbans, espais lliures,.... és a dir, restablir les connexions d'un paisatge que ha quedat fragmentat.

- És necessària una xarxa d'infraestructures que permeti la continuïtat paisatgística i social del territori.
- Connexió dels corredors ecològics relacionats amb la riera d'Alella i la de Teià i amb connexió mar-muntanya.

REEQUILIBRI

Equilibrar els canvis que originen els processos socials, econòmics i ambientals sobre el paisatge.

- Buscar l'equilibri entre les zones de mar i els interiors, població resident i turística, activitats turístiques i artesanals, comercials, agrícoles, ...

QUALIFICACIÓ

L'objectiu és elevar la qualitat del paisatge.

- Millora els assentaments residencials, espais públics,...

- Millora dels espais naturals.

INTEGRACIÓ

La problemàtica i els impactes observats necessiten d'una estratègia única que tingui la capacitat d'integrar les diferents figures i plans que regeixen l'àmbit d'estudi.

- Integració dels elements perturbadors per les seves dimensions o aspectes que provoquen un impacte en el paisatge com els hivernacles, les indústries aïllades i polígons.
- Vies de comunicació integrades en el paisatge.

11.2. REPTES I OPORTUNITATS

Les oportunitats i reptes a assolir han de tenir en compte les característiques del paisatge que la ciutadania desitja veure reconegudes i que el planejament territorial ha de prendre en consideració.

A continuació s'exposen els reptes i oportunitats de caràcter més general:

En relació la protecció del medi natural

- La sensibilització de la societat per la preservació del medi ambient ha comportat que gradualment es protegeixin els espais naturals que reuneixen uns valors més alts. Les figures de protecció existents (Parc de la Serralada Litoral, Pla d'Espais d'Interès Natural i Xarxa Natura 2000) garanteixen la conservació dels principals espais naturals que ha de contribuir a la millora del paisatge i el seu gaudi per part de la ciutadania.
- El desenvolupament d'iniciatives vinculades a la custòdia del territori (adquisició de terrenys, convenis amb propietaris, etc.), sorgides des d'àmbits diversos, amb vocació d'ordenar, gestionar i conservar els valors presents en un territori, són una bona opció per preservar i valoritzar els paisatges més necessitats de protecció.

En relació als boscos

- Aconseguir que es gestioni la massa forestal per a la seva conservació i millora, si aquesta es degrada s'està fent malbé la major part del territori.
- Millorar la prevenció d'incendis forestals per a reduir el nombre d'incendis que es produeixen i els seus efectes sobre el paisatge

En relació a l'activitat agrícola

- La pràctica de l'activitat agrícola, tot i que majoritàriament està en regressió, busca el seu lloc en el mercat oferint productes de qualitat. La vinya n'és el principal exponent i és a través de la D.O: la qual manté una vitalitat molt important i alhora també juga un rol com a marca representativa d'aquests territoris.
- Solucionar alguns dels problemes sector agrícola, com el de l'abandonament dels conreus mitjançant el foment de la pagesia entre les noves generacions.

En relació al turisme

- Impuls de l'oferta turística basada en les activitats derivades de l'important patrimoni natural, històric i cultural.
- La revalorització de la diversitat paisatgística i el patrimoni natural, històric i cultural permet desenvolupar amb garanties activitats emmarcades dins l'activitat turística respectuosa. Es tracta d'activitats especialment importants pel fet que possibiliten –en molts casos- una alternativa sostenible a les activitats agrícoles tradicionals actualment en regressió.

En relació al urbanisme i les infraestructures

- Un paisatge urbà endreçat i harmònic, que creixi de manera ordenada conservant el seu caràcter nodal tot evitant la dispersió de noves edificacions i teixits urbans per la rodalia i permetent la promoció del seu ric patrimoni històric i urbanístic.
- Una carretera C-32 amb els entorns ben gestionats i condicionats mitjançant actuacions adequades no artificialitzadores.
- Els límits administratius no constitueixen un obstacle per a les dinàmiques paisatgístiques. Els Municipis poden compartir la gestió dels àmbits de paisatge comuns definits en aquest estudi.
- La creixent valorització del paisatge per part de la societat possibilita l'articulació d'estratègies supracomarcal de gestió paisatgística.

A les fitxes dels àmbits caracteritzats en aquest estudi es detalla de forma més acurada cadascun dels reptes i oportunitats proposats en aquest estudi. Reptes i oportunitats que esdevenen l'embrió dels futurs objectius de qualitat paisatgística i les accions associades.

11.3. ENTITATS I INICIATIVES D'INTERÈS ENVERS AL PAISATGE

Entitats que tenen influència en les dinàmiques i processos que afecten el paisatge

- Àmbit general:

- Consell Comarcal del Maresme
- Ajuntament Alella
- Ajuntament de Teià
- Ajuntament de el Masnou
- Diputació de Barcelona, Xarxa de Municipis, Xarxa de Parcs Naturals.
- Consorci del Parc de la Serralada Litoral
- Federació d'ADF del Maresme.
- ACA (Agència Catalana de l'Aigua)

- Àmbit específic:

Alella

- Consell Regulador D.O. Alella
- Centre excursionista d'Alella
- ADF La Conreria
- Societat de caçadors

- A.D.A.N.A. (Associació per a la defensa d'animals i la natura)
- Projecte Alocs
- Associació Propietaris de la Vall de Rials
- Observatori de la Sostenibilitat d'Alella

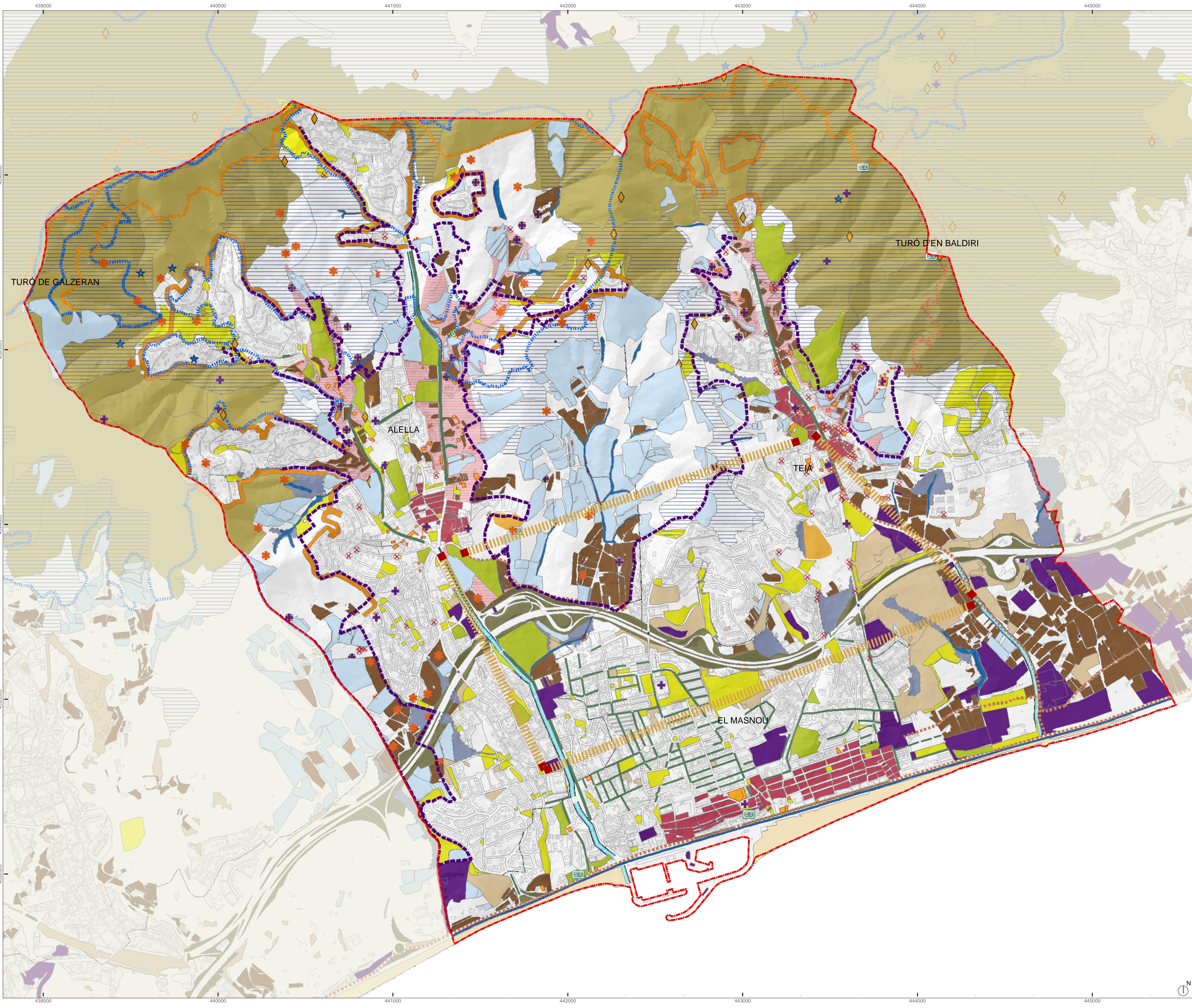
El Masnou

- Escola natura URSUS
- Associació de veïns d'Ocata
- La colla del Hort
- Federació del comerç, la indústria i el turisme de el Masnou
- Club Nàutic, el Masnou

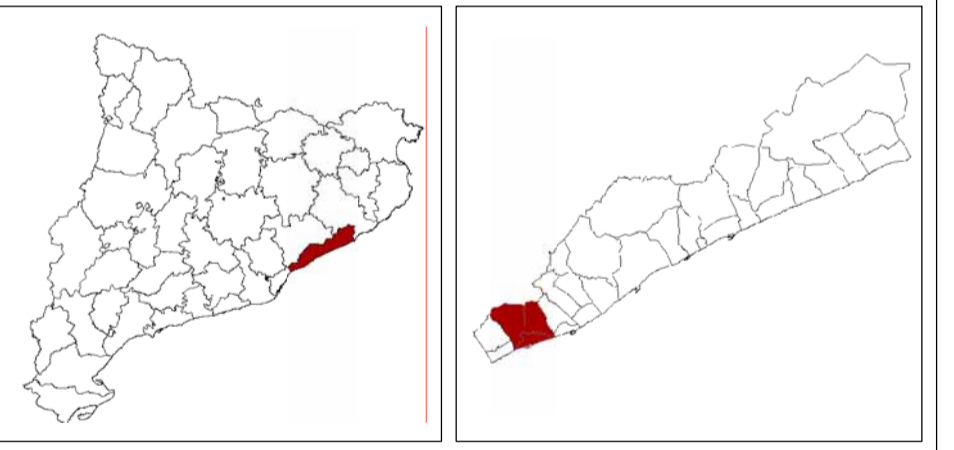
Teià

- ADF Teià
- CAT (Centre d'Acollida Turística)
- Club excursionista de Teià
- Cella Vinària
- Pitch & putt Barcelona,

- Legenda**
- Ordenació**
- Vinya
  - Indústries
  - Hortes i hivernacles
  - Proposta ampliació PEIN
- Protecció**
- Arbrat lineal
  - Vegetació torrents i rieres
  - Béns immobles catalogats
  - Béns immobles no catalogats
  - Paisatge de les vessants
- Gestió**
- Habitat d'interès comunitari
  - Àrees d'especial interès per la fauna
  - EIN La Conreria Sant Mateu-Cellecs
  - Franja de protecció d'incendis
  - Itineraris paisatgístics
  - El bosquet
  - Platges
  - Espais lliures
  - Arbres catalogats
  - Zones de lleure
  - Font
- Restauració i valorització**
- Antiga pedrera
  - Marges torrents
  - Zona nua
  - Zona afectació autopista
  - Riera oberta
- Conservació i millora**
- Jardins històrics
  - Casc antic
  - Elements religiosos
  - Patrimoni arquitectònic rural
  - Mirador
- Connexió**
- Transversalitat municipal
- Àrea d'estudi   Límit municipal

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DELS MUNICIPIS D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL
REPTES I OPORTUNITATS 12

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N
 E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000
 0 100 200 300 400 Metres   0 200 400 600 800 Metres

12. ÀMBITS DE PAISATGE

12.1. CONCEPTE D'ÀMBIT DE PAISATGE

El terme "Àmbit de paisatge" correspon a una part del territori, en la qual convergeixen factors estructurals, ambientals, humans, d'ordenació, usos, béns i valors de manera predominantment homogènia. La divisió del territori en diversos àmbits es fa només com a suport per a facilitar-ne la descripció, no respon a una rígida divisió de parts del territori. Els diversos àmbits interactuen entre sí i no queden delimitats per una línia estricta.

Aquests àmbits de paisatge, a diferència de les delimitacions administratives, només tenen valor a l'hora de proposar els objectius de qualitat paisatgística, els quals hauran d'efectuar-se a partir de l'entesa entre les entitats locals i les administracions. La definició dels àmbits serà útil pel reconeixement de les particularitats i la identitat del lloc, la seva història i el medi en el que es troba.

Mitjançant la Carta del Paisatge els àmbits identificats podran variar cap a noves figures espaials, on els agents del territori implicats en el projecte socio-mediambiental poden unir-se en una acció consensuada per tal de donar resposta als nous reptes.

12.2. CRITERIS PER A LA DEFINICIÓ DELS ÀMBITS

Els criteris que s'han seguit es basen en els següents conceptes:

- Estructura territorial
- Elements significatius
- Enfoc conceptual

S'han identificat estructures territorials homogènies en termes mediambientals, d'assentaments, d'infraestructures i històrics. Aquestes característiques expressen la importància específica de l'àmbit com a sistema territorial unitari.

El segon criteri porta a la identificació dels elements més significatius i les complexes relacions que es generen entre els components interns propis de l'àmbit o entre àmbits diferents

El tercer criteri, vinculat a un enfoc conceptual, ens serveix per crear les bases per la definició dels objectius de qualitat destinats al desenvolupament del paisatge en termes de sostenibilitat.

Els límits administratius no s'han contemplat com un valor determinant, en quan delimiten un territori que prescindeix de raons hidrogràfiques, geològiques i morfològiques, però alhora, identifiquen uns límits dins dels quals es desenvolupen funcions de gestió, administratives, jurídiques etc.

12.3. DETECCIÓ EN EL TERRITORI

S'han detectat 9 àmbits de paisatge dins dels municipis d'Alella, El Masnou i Teià. Aquests àmbits es relacionen entre ells i amb els municipis del voltant, fet que ha de tenir-se en compte per a una perspectiva unitària de gestió activa del paisatge i mediambient de la zona.

Per tal d'obtenir els 9 àmbits s'han realitzat un anàlisi del plànols elaborats per la diagnosi. L'heterogeneïtat del paisatge ha requerit que elements molt diferents entre si (la forma del territori, els valors mediambientals i històric culturals, assentaments humans, etc) s'hagin d'unificar per tal d'identificar l'homogeneïtat dins d'aquesta diversitat d'elements.

En la identificació dels àmbits ha resultat de gran utilitat la recollida d'informació de diversos estudis i treballs (estudis ambientals, planejaments generals), així com els factors temàtics que divideixen l'ordenació del territori i que estan disponibles en les bases de dades regionals.

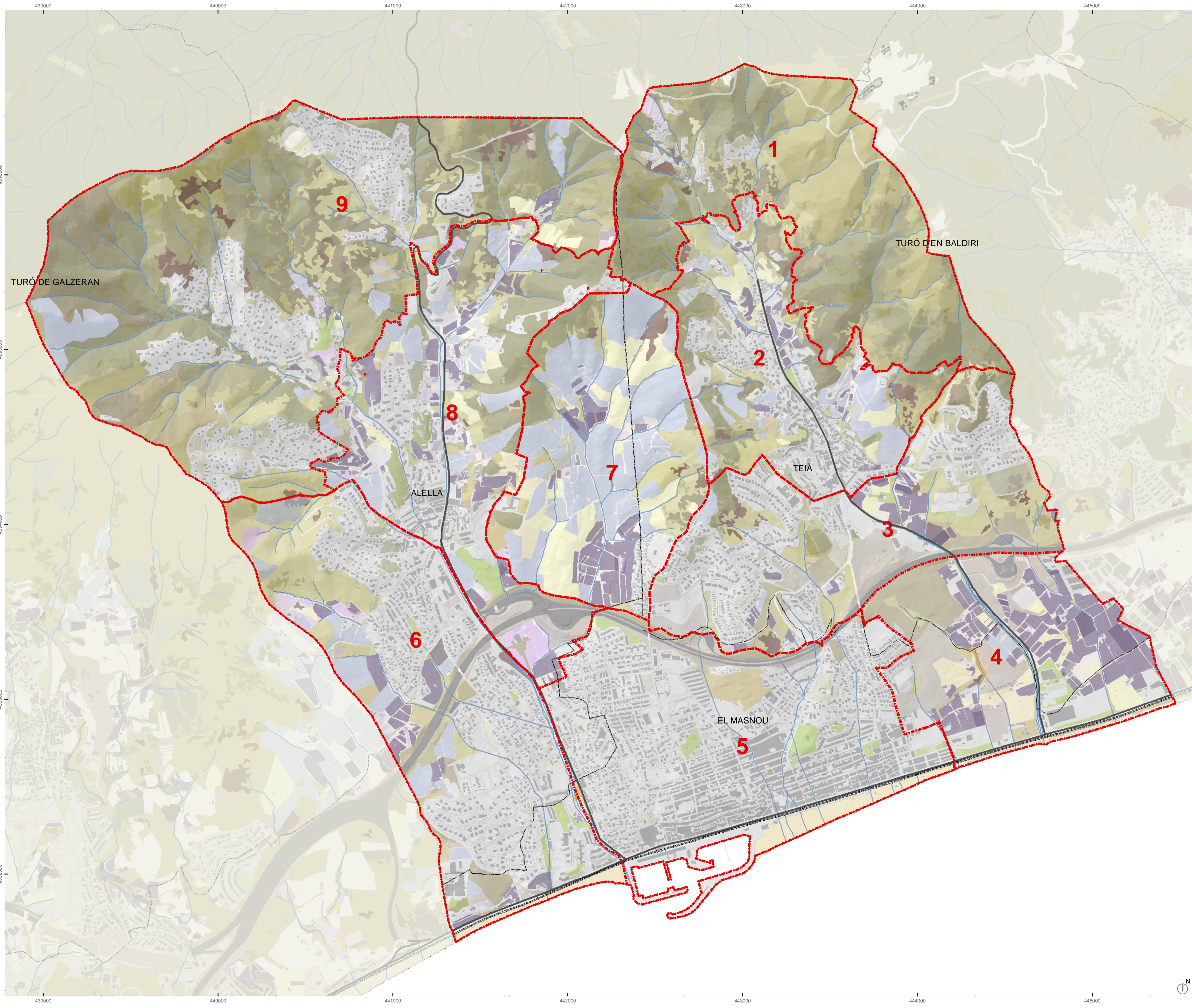
Cada àmbit té designat un nom en base a la denominació topogràfica del lloc, que l'identifica com a únic i irrepetible

Els àmbits proposats són els següents

1. Vessant del Mal Temps i Turó d'en Baldiri
2. Nucli de Teià i entorns
3. Vallmora i Sant Verger
4. Hortes vora mar
5. Nucli d' el Masnou
6. Nova Alella i Alella de mar
7. Vall de Rials
8. Nucli d'Alella i entorns
9. Turó de Galzeran i Coma Clara

Aquests àmbits s'han cartografiat a escala 1:10.000

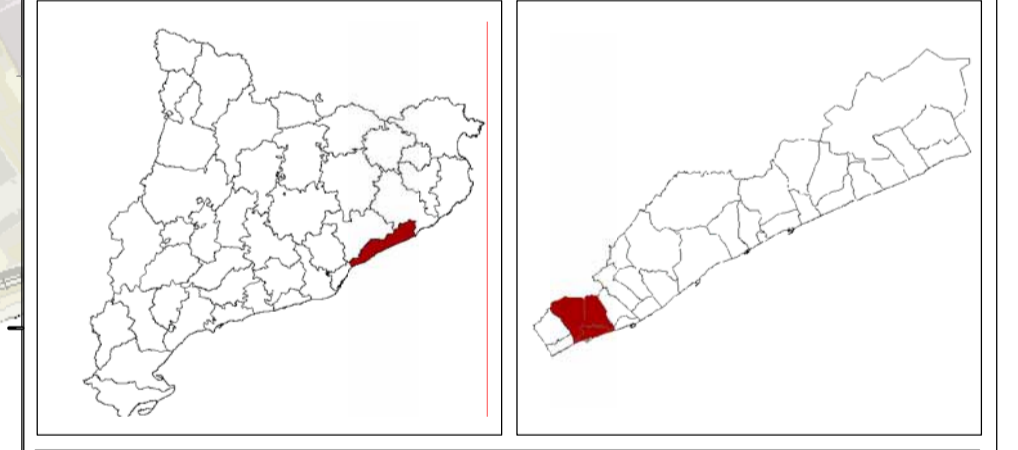

Llegenda

Àmbits

- 1 Vessant del mal temps i Turo d'en Baldiri
- 2 Nucli de Teià i entorns
- 3 Vallmora i Sant Berger
- 4 Hortes voramar
- 5 Nucli de el Masnou
- 6 Nova Alella i Alella de Mar
- 7 Vall de Rials
- 8 Nucli d'Alella i entorns
- 9 Turó de Galzeran

- Delimitació àmbits
- Límit municipal
- Xarxa hidrogràfica
- Autopista
- Carretera principal
- Ferrocarril
- Illa urbanitzada
- Edificacions existents

DIAGNOSI DE LES TENDÈNCIES DEL PAISATGE DEL MUNICIPI D'ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

TÍTOL DEL PLÀNOL
ÀMBITS DE PAISATGE 13

EUROPEAN DATUM 1950 UTM FUS 31N
 E-A1: 1/10.000   E-A3: 1/20.000
 0 100 200 300 400 Metres   0 200 400 600 800 Metres

1- VESSANT DEL MAL TEMPS I TURÓ D'EN BALDIRI

Superfície: 208 Ha

Municipis: Teià

DESCRIPCIÓ PAISATGÍSTICA

Es correspon al vessant de la Serra de Teià fins al límit de la zona agrícola del poble de Teià, el vessant del Mal Temps i d'Ardenya, delimitats pel Coll de Can Gurguí, el Turó del Lledó i el Turó d'en Baldiri. El límit inferior es correspon a la zona urbanitzada i ocupada per masies.

L'afectació dels incendis ha estat molt alta a la major part d'aquesta zona, tant pel que fa a superfície com a recurrència. Tant el vessant d'Ardenya com el del Mal Temps són els més afectats i presenten una recuperació més

minsua de la vegetació potencial.

El paisatge doncs està condicionat per l'afectació dels incendis. És molt més homogeni i presenta una major continuïtat que l'àmbit del Turó de Galzeran. La fragmentació és menor, ja que les urbanitzacions que s'hi troben són més disperses (Santa Fe, Assumpció-Paradís, Delícies i Gran Vista). D'altra banda, la variabilitat cromàtica és molt marcada a la primavera amb la floració de les brolles. És un paisatge de mosaic però no tant diferenciat com la part d'Alella, ja que el nombre de formacions forestals són menors i presenten una major superfície.

DINÀMIQUES I PROCESSOS DE PAISATGE

El paisatge d'aquesta zona ha estat modelat principalment per la influència dels incendis forestals, i l'activitat forestal lligada també a la inclusió d'aquest àmbit al Parc de la Serralada Litoral.

La incidència dels incendis forestals a la zona ha estat el factor clau del paisatge d'aquest àmbit. La majoria dels incendis s'han concentrat als vessants de Maltemps i Ardenya, i és aquí on la petja del foc ha estat més destacable. Les zones amb major recurrència d'incendis actualment estan poblades per

brolles amb peus dispersos de Pi pinyer. És aquí on l'aflorament de les boles granítiques és més evident i genera un nou paisatge amb un interès geològic destacable.

L'activitat antròpica i l'ús social, en detriment de la gestió forestal, ha estat uns altres dels factors que han condicionat moltíssim el paisatge, sobretot a la zona del Mirador de la Cornisa, al Turó d'en Baldiri i en general a tot l'entorn immediat de la pista carenera.

La gestió forestal ha estat nul·la en les darreres dècades, tot i que també han estat les actuacions de prevenció d'incendis i les infraestructures relacionades amb aquestes les que han modelat i influït mínimament en el paisatge actual. S'han obert les franges de protecció de totes les urbanitzacions de l'àmbit per part de l'Ajuntament i la Federació d'ADF's i s'ha fet una franja de baixa combustibilitat seguint la pista carenera per part del Parc. D'altra banda, la presència d'un punt d'aigua al Coll de Can Gurguí i la torre de guaita de Sant Mateu són infraestructures relacionades amb la prevenció d'incendis que també incideixen sobre el paisatge.

Un altre fet que ha influït notablement en la dinàmica del paisatge és la inclusió total d'aquest àmbit al Parc Natural de la Serralada Litoral, influïent en el grau de protecció de la zona i en la seva conservació.

TENDÈNCIES EVOLUTIVES

En aquesta zona l'ús social és el que configurarà i determinarà el paisatge del futur. Les actuacions que es fan i la tendència d'aquestes seran mantenir i conservar l'estat actual de la massa forestal, fent petites millores encarades a la reducció de l'influència antròpica i la prevenció d'incendis forestals.

Des de l'any 2006 hi ha una proposta d'ampliació del límit de l'Espai d'Interès Natural de la Conreria-Sant Mateu – Céllecs que inclouria tot l'àmbit i donaria un major grau de protecció a tota la zona.

Així doncs, la tendència del paisatge actual serà la conservació d'aquest amb l'ajuda dels diferents agents implicats: Ajuntament, Parc de la Serralada Litoral, visitants...

VALORS DEL PAISATGE

Valors naturals i ecològics

- Des del punt de vista de la vegetació existent, un dels valors que caldrà conservar és la poca vegetació de ribera que es pugui trobar als torrents i els claps de regeneració d'Alzinar que es troben al torrent de la Murtrera i al torrent del Verger.
- Àrees d'interès geològic: es correspon a tot el vessant d'Ardenya i Mal temps. S'hi troben pòrfirs granítics a la pista carenera entre el Turó d'en Baldiri i el Coll de Can Gurguí, filons al Torrent de la Murtrera, boles granítiques a la pista carenera en direcció al massís de St. Mateu (Roca Cavall i Roca Riera) i vessant tapissat de boles de composició tonalítica. D'altra banda al límit de l'àmbit s'hi troba una antiga pedrera de tonalites.
- Itinerari ornitològic al Turó del Baldiri

Bolos granítics

Valors històrics i culturals

- Fonts, tenen també valor natural i social
  - Font del Vedat
  - Bassa Canals

Valors estètics

- Fons escènic. Es tracta d'una àrea clarament reconeixible sobre el terreny amb el Turó d'en Baldiri i el Turó del Lledó clarament diferenciables i visibles des de qualsevol punt. Aquests turons tenen també un destacable valor identitari per a la gent del territori.
- Miradors
  - El Mirador de la Cornisa
  - El Mirador del Turó del Baldiri
- Punts d'interès panoràmic
  - Turó del Lledó
  - Turó del Baldiri
  - Serra de Teià

Valors socials

- Àrees de lleure i d'acampada i refugis
  - Àrea de lleure Can Gurguí
  - Àrea del Mirador de la Cornisa
  - Àrea d'acampada del Coll de Can Gurguí
  - Refugi Ferreria del Vedat
- Àrea d'escalada i parapent al Turó del Baldiri

Valors Religiosos i espirituals

- Escultura de pedra de Jesús Crist

Els elements abans relacionats s'han classificat en funció del seu principal valor, però sovint un mateix element té valor des de diferents punts de vista, com és el cas de les Fonts, amb valor natural, cultural i social. En aquest sentit la major part dels valors del paisatge citats estan relacionats també amb la funció social que tenen, aquest és l'ús que se'n fa actualment.

Com a valor afegit cal tenir en compte que és l'única superfície totalment forestal que té el municipi de Teià.

VISIBILITAT

En aquest àmbit podem diferenciar els vessants de la vall de Teià i la d'Alella. Cadascuna és visible des dels punts d'observació i recorreguts visuals pertanyents a cada municipi.

La visibilitat més elevada es concentra a les carenes de la Serralada Litoral, sobretot els vessants i carenes del Turó d'en Baldiri i Sant Mateu. La visibilitat disminueix en funció del descens de cota i concentra les àrees menys visibles als fons de torrents i rieres.

La Carena de la Serra de Teià també és visible des de la majoria de punts d'observació i recorreguts d'Alella i Teià, ja que divideix les dues valls.

Des del mirador llunyà del Turó de Galzeran es pot visualitzar la part més elevada de l'àmbit.

Les urbanitzacions d'aquest àmbit són menys evidents i visibles ja que són més petites, més disperses i es concentren en els traçats dels torrents i rieres.

IMPACTES

Els principals impactes són:

- Els incendis forestals
- L'elevada freqüentació de visitants, amb una elevada pressió a la pista carenera, les àrees de lleure colindants i el Turó d'en Baldiri

RISCOS I AMENACES

Els principals riscos i amenaces en aquesta zona són:

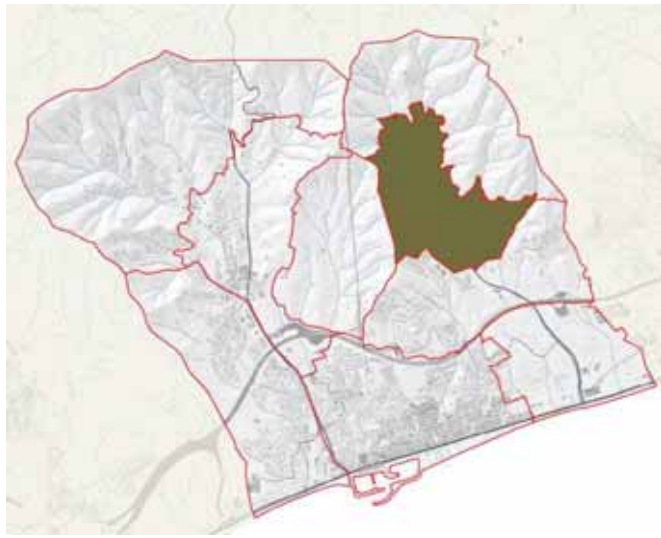
- La inexistència de gestió forestal per part de la propietat privada. En aquesta zona la majoria de les finques són privades, però tenen una superfície molt reduïda i no hi ha cap instrument d'ordenació forestal i a més la gestió és nul·la. Aquest factor ocasiona un risc d'incendi més alt.
- La sobreexplotació de l'ús turístic i de lleure de la zona, que pot comprometre el manteniment i conservació del paisatge i per tant de les diferents formacions forestals que el formen.
- El tipus de vegetació actual i les característiques de combustibilitat i inflamabilitat d'aquesta generen també un risc d'incendi elevat.

OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

- Donar continuïtat a les actuacions de prevenció d'incendis que s'han començat a fer tant a les urbanitzacions com a les zones cremades.
- Promoure la gestió forestal conjunta a través d'associacions de propietaris
- Manteniment del paisatge actual intentant que almenys no es degradi a causa de l'elevada freqüentació.
- Regulació dels usos
- Inclusió a l'EIN de tot l'àmbit augmentant el grau de protecció del mateix, lligat amb el manteniment del paisatge actual i els seus valors.
- Eines per la motivació i la implicació dels diferents òrgans i entitats per la protecció i conservació, i si pot ser millora de l'estat actual d'aquest paisatge.

2- NUCLI TEIÀ I ENTORNS

Superfície: 149 Ha

Municipis: Teià

DESCRIPCIÓ PAISATGÍSTICA

El nucli està situat al fons de vall del Turó d'en Baldiri i la Serra de Teià, creuat per la riera de Teià. La vall és estreta i en pendents pronunciades donant lloc a uns vessants més propers i abruptes.

Tota l'estructura del nucli i els seus entorns es situen perpendicularment al seu eix principal, la riera, que circula superficialment al seu pas pel poble coincidint amb el carrer principal, el Passeig de la Riera.

Aquest nucli presenta una estructura ramificada en arbre. Té un centre històric compacte a l'embut de les dues serres i una sèrie de masies i cases senyoriales distribuïdes al llarg del traçat de la riera.

El casc antic s'assenta a peu de vessant i s'enfila pel mateix en direcció a la carena seguint l'esquema d'hortes perpendiculars a la riera, cap a la muntanya les vinyes i després el bosc.

Riera amunt el municipi s'estreny, presenta una orografia més abrupta i entra en contacte directe amb el bosc en canvi, aigües avall el nucli s'amplia donant lloc a un paisatge més planer i on predominen els camps de vinya i hortes.

Els dos vessants de la riera, de profund perfil, són enfeixats per poder ser conreats, bàsicament ocupats per vinya i horta. La tipologia d'habitatges als dos marges són diferents: A un marge hi ha construccions d'arquitectura tradicional, a l'altre, algunes construccions més recents properes a la riera.

DINÀMIQUES I PROCESSOS DE PAISATGE

La dinàmica més determinant d'aquest àmbit és el desenvolupament urbanístic. L'esquema de creixement urbà s'estructura amb forma arbòria. Com a eix central tenim la riera, convertida en l'artèria

principal del poble. Antics recs i torrents que desemboquen a la riera i que funcionen com a camins d'accés a les masies completen l'estructura ramificada.

El desenvolupament dels assentaments històrics està caracteritzat per la implantació de cases senyoriales situades al voltant del casc antic, on aquest ocupa el fons de la vall. Els antics camps de cultiu, amb cases de menor rang, es situa al mig, entre el nucli i envoltades per les cases dels senyors.

La producció agrària d'aquestes finques i hortes es basava des de l'antiguitat en la producció de vi i taronges. En l'actualitat s'observa un procés d'abandonament degut al gran esforç que requereix cultivar-les i el poc rendiment que s'obté. Algunes d'aquestes finques s'han aprofitat per a la producció de planta ornamental.

S'han conservat algunes de les masies i cases senyoriales més interessants d'aquesta zona del territori català. Al costat d'aquestes, però, s'ha començat a donar el fenomen de les cases aïllades amb funció de segona residència.

La dinàmica socioeconòmica, amb l'establiment d'habitatges d'estiu o segona residència, ha modificat de forma significativa el paisatge de Teià i entorns amb l'aparició de creixements tipus ciutat-jardí com la Molassa.

TENDÈNCIES EVOLUTIVES

El municipi de Teià està esdevenint un nucli en el que prima el sector terciari en detriment de l'activitat agrícola. L'evolució demogràfica i urbanística és força moderada, situació que es preveu que pugui continuar a mig i llarg termini.

Els horts i petites vinyes associades a antigues masies tendeixen a la seva infrautilització, es preveuen en el POUM zones d'aparcament i altres usos urbans que donarien sortida a aquests espais.

La previsió del soterrament i d'urbanització de la riera de Teià al seu pas pel nucli evitarà la inundació del carrer principal i millorarà la qualitat urbana.

Pel que fa a la indústria, pot plantejar-se un creixement industrial a Teià i rodalies, basat en els sectors més dinàmics, sobretot l'ampliació del polígon industrial Buvisa. La proximitat de la N-II i l'autopista i l'existència

de terrenys amplis poden ser factors a considerar en el futur per possibles promotors.

VALORS DEL PAISATGE

Valors naturals i ecològics

- Es poden trobar exemplars arboris catalogats com a arbres singulars, que tenen un cert interès dimensional, biològic i paisatgístic. Els trobem dispersos dins del nucli i als jardins històrics que actuen com a fites.
- Les zones d'hortes situades perpendicularment a la Riera de Teià tenen un valor natural i a més són un testimoni del llegat agrícola de Teià.

Valors històrics i culturals

- Masies i cases senyoriales (Can Mora, Torre dels gegants, Villa Gloria, Can Godo, Can Casassa, Casa Pol,...) situades al llarg del passeig de la riera amb les seves hortes i petites vinyes. Representen el major actiu patrimonial del municipi i alhora tenen un valor estètic i perceptiu.

Valors estètics

- Els jardins històrics (Jardí de Can Godó, Jardí de Casa Bru, Jardí de Can Freixes.....) son també elements que destaquen notòriament sobre la resta d'elements del nucli urbà, alguns d'aquests jardins mantenen la seva estructura original amb lamines d'aigua.
- El Passeig de la Riera amb l'alineació de plàtans reforça la linealitat del mateix i recorda la seva funció principal com a riera.

Valors socials

- El nucli antic, amb els seus carrers estrets, cruïlles, la Casa de la Vila i el Mercat Municipal és un dels principals valors socials i identitaris. Amb la recent urbanització han millorat notòriament. El casc antic conté la gran majoria de béns i immobles protegits, que també tenen un elevat valor històric i cultural.
- El Meridià verd que segueix el Passeig de la Riera i que ascendeix cap al cementiri és el principal recorregut d'interès social. El seu traçat permet l'observació de diferents elements de referència (Can Llaurador, nucli antic, cementiri) així com la zona d'interès geològic del Vessant del Mal Temps i el cim del Turó d'en Baldiri, endinsant-se al Parc de la Serralada Litoral .

Valors Religiosos i espirituals

- L'església de Sant Martí és el principal valor religiós i el cementiri recentment reformat.

VISIBILITAT

L'àmbit és molt visible des del Camí de la Serra i el GR-92. L'estructura formada pel nucli de Teià i les masies dels vessants s'observen amb tota claredat des del mirador de la Cornisa i el punt de guaita forestal del cim del Turó d'en Baldiri.

Des de qualsevol d'aquests punts es diferencia el nucli antic compacte, l'eix urbanístic conformat per la riera de Teià i, separats d'aquests, les masies i cases senyoriales amb els seus terrenys associats.

L'índex de visibilitat és més baix que en altres casos degut que aquest àmbit es situa enmig de la vall de la Riera de Teià, una vall més estreta, tancada i amb vessants més abruptes que la Riera d'Alella.

IMPACTES

- Abandonament de moltes de les explotacions agrícoles més properes al nucli.
- Substitució d'algunes hortes de la riera a cultius intensius amb presència de construccions prefabricades, naus i hivernacles.
- Impacte en l'ecosistema riberenc per la utilització dels torrents i de la Riera de Teià com a vies de comunicació.
- La dispersió d'edificacions que s'ha donat els darrers anys a l'entorn del nucli de Teià és un dels riscos principals que poden afectar la qualitat del seu paisatge.
- Proliferació i concentració de construccions tipus cases en renglera i unifamiliars a l'entorn del traçat de la riera de forma que contrasten amb les masies i cases senyoriales.

RISCOS I AMENACES

- La riera de Teià discorre superficialment en el nucli de la població, augmentant el risc d'inundació i el perill a efectes materials i personals.
- Abandonament i deteriorament del patrimoni arquitectònic del nucli de Teià.
- Absència de protecció dels entorns del patrimoni arquitectònic (hortes, vinyes i jardins) envers a possibles transformacions urbanes.
- Municipi envoltat pel sistema forestal amb un alt grau de risc d'incendis afavorit per la creixent dinàmica d'abandonament de les zones de cultiu i manca de gestió forestal.

OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

- Mantenir el caràcter del nucli per tal de conservar la seva configuració històrica.
- Protecció dels béns i immobles catalogats més enllà de la seva parcel·la.
- Conservació i millora dels jardins històrics i el conjunt del patrimoni i gestió dels arbres singulars i catalogats així com dels elements lineals arbrats .
- Ordenació dels futurs desenvolupaments urbanístics com el projecte del soterrament de la riera i els aparcaments previstos.
- Protegir els espais agrícoles en actiu com a elements que aporten qualitat paisatgística i ambiental.
- Incentivar l'activitat agrícola de les petites parcel·les, sobretot les zones d'hortes que es situen perpendiculars a l'eix de la riera.
- Protecció del paisatge dels vessants, que conté masies i cases senyoriales

3- VALLMORA I SANT VERGER

Superfície: 186 Ha

Municipis: Teià

DESCRIPCIÓ PAISATGÍSTICA

Limitat al sud per l'autopista C-32 i creuat per la Riera de Teià, que en aquest tram discorre soterrada, és un àmbit amb molta diversitat d'usos, amb dificultat d'accessibilitat ja que tot i la proximitat de l'autopista li manca una connexió directa amb el Passeig de la Riera,

Les urbanitzacions residencials de Vallmora i Sant Verger, formades per cases unifamiliars es situen a banda i banda de la riera i ocupen les parts baixes del Turó d'en Baldiri i la Serra de Teià.

L'espai intermig entre les dues urbanitzacions residencials es troba en un procés de transformació urbanística important.

Al marge esquerre de la riera es manté l'aprofitament agrícola, principalment horta amb hivernacles, mentre que al marge dret trobem una heterogeneïtat de tipologies urbanes com la zona industrial, Can

Llaurador i un ampli solar pendent d'urbanitzar.

Aquí es concentren la major part dels equipaments i serveis del municipi de Teià, com el Club de Tennis, el Pitch & Putt i la recent construïda biblioteca de Can Llaurador.

Proper a la zona de descans de l'autopista, l'Ajuntament de Teià està portant a terme el projecte de La Cella Binària.

Degut a la seva topografia trobem petits torrents de curt recorregut que donen lloc a zones lliures exemptes de vegetació arbòria.

A la part alta de la urbanització Vallmora trobem una massa boscosa residual que juntament amb el Bosquet i la zona de contacte entre el turó d'en Baldiri i la urbanització de Sant Verger conformen els espais seminaturals més importants d'aquest àmbit.

DINÀMIQUES I PROCESSOS DE PAISATGE

Aquest àmbit ha experimentat transformacions com a conseqüència d'un consum de sòl elevat i la dispersió de les urbanitzacions, que encara mantenen pressió en alguns sectors. La urbanització de Sant Verger, i les noves de la Solera i la Plana, situades a la part central de l'àmbit, aposten per la continuïtat urbanística, els espais lliures i equipaments (biblioteca de Can Llaurador, el Cub de Tennis...) vertebreren les urbanitzacions.

Aquest procés de canvi condiciona els espais agrícoles situats al costat de la riera, que apareixen com a únics llocs lliures de construccions i són testimoni de l'estructura hortícola tradicional.

El creixement de les zones urbanes i l'aparició de nous carrers ha produït una pèrdua de la vegetació natural, que ha vist disminuïda la seva presència tant des d'un punt de vista quantitatiu com qualitatiu.

Les àrees properes o en contacte amb l'autopista han sofert un procés de degradació.

TENDÈNCIES EVOLUTIVES

És un àmbit que està en un procés de canvi, les previsions de futur del planejament urbanístic no estan del tot definides, però tot apunta a que els llocs lliures que no tenen un ús determinat s'enfocaran cap a nous assentaments residencials.

Les petites masses arbrades i els prats associats als torrents que es troben dins de les urbanitzacions tindran una major pressió social, ocasionant un empobriment ambiental. La pressió urbana sobre aquests llocs farà es vagin reduint les superfícies arbrades i que augmenti la seva freqüentació i l'aparició d'abocaments incontrolats.

Les zones d'hortes ubicades al costat de la riera apareixen com a reflexa de l'ús tradicional d'aquestes terres, al trobar-se compactes i amb una superfície considerable, presenten una major capacitat de resistència a la tendència d'abandonament d'aquest tipus de producció.

VALORS DEL PAISATGE

Valors naturals i ecològics

- Com a valors ecològics i naturals destaquen les petites arbrades, com el Bosquet, que apareixen com illes de vegetació dins del continu urbà. Les zones associades als torrents també mantenen certa qualitat ambiental, encara que la seva vegetació es componi majoritàriament per prats i zones arbustives.
- La Riera de Teià es presenta sense cap tipus de vegetació encara que manté el seu paper connector i com a eix vertebrador del municipi i del futur desenvolupament de la zona.

Valors històrics i culturals

- En aquest àmbit es localitza el jaciment arqueològic romà més important de la zona, al seu costat es desenvoluparà el projecte de la Cella Vinària.

Valors productius

- La zona d'hortes, així com les dues zones industrials que s'ubiquen al costat de l'autopista tenen un valor productiu, els hivernacles empobreixen la qualitat visual d'aquests cultius tradicionals.

Valors socials

- La recent construcció de la biblioteca Can Llaurador i l'arranjament dels seus entorns han propiciat l'increment del valor social, a la vegada que han millorat visual i perceptivament l'entrada al nucli.
- La construcció d'un centre d'interpretació de la cultura vitivinícola, Cella Vinària, ha generat un referent social i cultural que mancava. Al costat, el Centre d'Acollida turística (CAT) serà un centre de referència i de servei per a turistes i visitants, completant l'oferta d'equipaments de reclam per a la zona.
- El Pitch & Putt ofereix un important reclam turístic per la zona que juntament al Club de Tennis són els grans equipaments esportius.

Jaciment arqueològic Vallmora, Cella Binària

VISIBILITAT

Aquest àmbit és visible des dels miradors i itineraris paisatgístics del mateix terme municipal de Teià. La visibilitat des dels punts d'observació i recorreguts visuals de les altres poblacions és molt limitada.

Actualment, la millor manera de contemplar la unitat, mitjançant accés motoritzat, és seguint alguns dels camins asfaltats que condueixen a les urbanitzacions, i que amb major o menor encert, les comuniquen entre sí.

Les urbanitzacions són visibles sobretot des de l'autopista, ja que ocupen els vessants orientats al mar de la Serra de Teià i el Turó d'en Baldiri. Una petita part de la urbanització de Sant Verger s'oculta tímidament darrera de la carena del Turó d'en Baldiri i la urbanització de Vallmora s'amaga darrera de la carena de la Serra de Teià. Les àrees més properes a l'autopista són menys visibles. Cal destacar que l'espai agrícola situat enmig de les dues urbanitzacions és molt poc visible al trobar-se en una àrea deprimida coincident amb el fons de la riera.

IMPACTES

- La presència de l'autopista C-32 provoca un impacte sonor de primer ordre, especialment als sectors més propers a aquesta infraestructura, provocant una sensació de molèstia i d'intranquil·litat.
- Zones nues en les servituds de l'autopista i en parcel·les en procés d'urbanització.
- Pèrdua de valors ecològics i paisatgístics i d'elements vegetals singulars degut al soterrament d'un tram de la riera de Teià per la urbanització del Passeig de la Riera entre Teià i el Masnou.
- Zones associades als torrents degradades degut a la infrautilització i l'abandó.
- Impacte visual i morfològic en el paisatge a causa d'una urbanització que resulta clarament dissonant tant per les dimensions com per la tipologia urbanística i edificatòria.
- Els polígons industrials constitueixen elements discordants dins de l'àmbit.

- L'aparició del Pitch & Putt i la seva adequació ha esdevingut un element modificador del paisatge, en provocar la tala d'arbres i matollars i la plantació de gespa.
- Agricultura intensiva amb construccions d'hivernacles i umbracles al marge de la riera.

RISCOS I AMENACES

- La pressió urbanitzadora en alguns sectors de l'àmbit pot provocar la desaparició de la zona agrícola entre les dues urbanitzacions provocant un continu urbà horitzontal i la pèrdua de diversitat ambiental i social.
- Proliferació d'edificis amb criteris arquitectònics molt diferents dels emprats en l'arquitectura tradicional del Maresme.
- L'actualització de les infraestructures viàries i la creació de nous vials i accessos a l'autopista pot esdevenir un factor de risc pel paisatge. Aquest fet pot produir un gran impacte paisatgístic per la dimensió dels talussos i desmunts que cal executar en aquest tipus d'obres.
- Possible proposta de nou traçat de la via de ferrocarril que comunica Barcelona amb Mataró, desplaçant-la cap a l'interior.
- Risc d'incendi degut a l'augment de la pressió social sobre els terrenys forestals ocasionada per les construccions d'edificis i a la seva proximitat amb les zones forestals, sobretot a la zona de Sant Verger.

Urbanització de Vallmora

OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

- Restauració i valorització de les servituds de l'autopista C-32
- Reubicar les indústries situades al costat de la riera en polígons industrials, evitant la seva presència a l'interior de la trama urbana.
- Concentrar el sòl urbanitzable proper a les zones urbanes evitant la dispersió i l'emplaçament aïllat.
- Desenvolupaments més densos que promoguin i gestionin la mobilitat generant nous usos i activitats que apropin l'habitant a la zona.
- Urbanitzacions, que completin el seu desenvolupament fugint dels models més extensius, i incorporin elements naturals a l'espai públic urbà que facilitin la permeabilitat i la transició a l'espai agroforestal.
- Creació i manteniment de perímetres de protecció contra incendis forestals a les urbanitzacions per tal de vetllar per un correcte tractament dels seus límits, atenent al risc d'incendi forestal.
- Gestionar l'espai agrícola del traçat de la riera per a què esdevingui un espai lliure de les futures urbanitzacions.

4- HORTES VORA MAR

Superfície: 145 Ha

Municipis: El Masnou i Teià

DESCRIPCIÓ PAISATGÍSTICA

Limitat al nord per l'autopista C-32 i al sud per la N-II es tracta d'un territori amb caràcter principalment agrícola. De nord a sud, la Riera de Teià i el Passeig de la Riera recorren aquest àmbit comunicant la zona de costa amb Teià.

La riera és oberta, però canalitzada amb murs de formigó fins a la seva desembocadura.

L'aprofitament principal és l'horta, que comporta l'existència de gran nombre d'hivernacles. És un sòl planer i ampli, que juntament a la tradició hortícola de la zona la fa molt adient per aquest tipus de cultiu.

Per altra banda aquí conviuen una diversitat d'usos i equipaments molt diferents entre sí, i que per la seva ubicació donen una visió molt fragmentada i heterogènia de l'àmbit.

Als espais lliures que queden hi apareixen de forma predominant els matollars, resultat de l'abandonament i la manca d'un ús determinat.

El principal nucli de l'activitat econòmica industrial de la zona es troba al Polígon de Buvisa, que té continuïtat amb el polígon de Premià de Dalt. Aquesta activitat també la podem trobar als límits amb la ciutat de El Masnou, al front marítim i en zones interiors, al costat de la riera de Teià.

En aquest àmbit s'inclou un tram de la platja d'Ocata. Es tracta dels trams amb menys superfície útil de sorra i a on és de més difícil accés. Platja erosionada per l'acció de les onades on la rocalla que sustenta la via del tren és més present.

L'estreta franja que queda entre el tren i la platja està ocupada pel passeig marítim que comunica el Masnou amb Premià de Mar.

DINÀMIQUES I PROCESSOS DE PAISATGE

Les dinàmiques agrícoles i la falta d'ordenació han fet que moltes parcel·les agrícoles hagin sofert un procés de degradació i abandonament, convertint-se zones nues de vegetació o bé cobertes només per vegetació herbàcia i/o arbustiva, majoritàriament vegetació ruderal.

El fet de què sigui una zona plana i propera als nuclis de població ha propiciat l'aparició de zones industrials enmig de les parcel·les hortícoles. Aquestes naus industrials juntament amb la carretera que uneix el Masnou amb Teià i el front marítim han suposat un canvi en l'ús del sol i han afectat la connexió transversal del territori.

L'ús terciari de la primera franja marítima s'ha fet palès els últims anys. Aquesta diversitat d'usos (industrial, hortícola, terciari) ha provocat una fragmentació del paisatge tradicional que hi havia en aquest àmbit.

TENDÈNCIES EVOLUTIVES

Aquesta zona d'hortes es troba en un moment clau de profunda transformació econòmica i les polítiques que s'apliquin a curt i mitjà termini seran determinants per a disminuir els possibles impactes i preservar el paisatge.

La zona nord és on les terres de conreu pateixen més la pressió urbanitzadora i de l'autopista. L'evolució del seu paisatge està molt lligada al control d'aquesta pressió i al procés d'abandonament, moltes zones que actualment veiem com a zones nues estan pendents de ser urbanitzades i edificades segons el Pla General d'Ordenació Urbana de el Masnou.

Fins ara s'ha pogut constatar que a mesura que va desapareixent la pagesia, augmenta la superfície de conreus erms.

Encara que es pugui aturar la davallada del sector agrícola, difícilment s'aconseguirà que tornin a ser productives moltes de les terres abandonades els últims anys. És per tant previsible que el tradicional paisatge en mosaic de planes d'horta vagi disminuint i el paisatge esdevingui més uniforme.

El Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner (PDUSC) defineix els usos que es poden implantar en aquest espai, aquesta limitació d'usos per una banda permet la conservació i el manteniment dels usos actuals però dificulta una evolució futura cap a un millor estat per les dificultats que planteja a les explotacions agrícoles.

VALORS DEL PAISATGE

Valors naturals i ecològics

- La riera de Teià al seu pas pels conreus hortícoles i la zona industrial no presenta cap vegetació d'interès, però el fet de no estar soterrada fan que mantingui un cert valor ambiental, tot i que sí ha estat canalitzada. Els torrents i rieres que desemboquen directament al mar, com la Riera dels Bous, també es troben en aquesta mateixa situació.

Valors històrics i culturals

- El sistema d'abastiment d'aigua necessària per a la producció hortícola i de planta ornamental constitueix el patrimoni arquitectònic rural.

- Zona de cruïlla de la xarxa de comunicació històrica, per aquí travessen el Camí del Mig, la Via Augusta, el Camí ral i el Meridià verd, que ressegueix el traçat de la riera. Els seus recorreguts s'han vist alterats per la continua transformació del territori.

Valors estètics

- Les construccions son principalment agrícoles però també poden trobar algunes masies(Can Panxeta, Can Gai, Can Forn Vell, Can Martí de Dòria) que malgrat es trobin en malt estat de conservació formen part del patrimoni arquitectònic i a més tenen un valor estètic i perceptiu.

Valors productius

- El principal valor és el referent al cultiu d'hortalisses i planta ornamental. El sistema d'abastiment d'aigua necessària per a aquesta producció constitueix el patrimoni arquitectònic rural. A aquesta producció tradicional s'ha d'afegir-li les zones industrials que han consolidat aquest caràcter productor d'aquest àmbit.

- La presència d'equipaments agrícoles tipus hivernacles, umbracles i magatzems prefabricats provoquen perturbacions al territori.
- Presència de gran quantitat de cultius abandonats, zones nues i espais en procés d'urbanització.
- Degradació dels torrents i rieres com a punts d'abocaments incontrolats i substitució de la vegetació autòctona per espècies al·lòctones com la canya.

RISCOS I AMENACES

- El tram final de la Riera de Teià i la desembocadura d'altres torrents son zones potencialment inundables.
- Potenciació de la zona industrial i dels serveis terciaris envers als cultius agrícoles
- L'abandonament de naus i hivernacles, poden provocar que aquestes instal·lacions vagin degradant-se lentament.
- La futura sortida des de la C-32 per Teià i el Masnou més oriental, amb diverses alternatives que provocarien nous impactes paisatgístics directament a l'espai agrícola de l'àmbit. Alhora afavoriria la proliferació de noves edificacions.

Camps abandonats

VISIBILITAT

Àmbit planer i de pendent més o menys constant, sense importants barreres visuals que ocultin la panoràmica del front marítim que s'obre en aquest punt. Zona visible des dels punts d'observació i recorreguts visuals de Teià: guaita del Turó d'en Baldiri, camí de la serra, GR-92. També des les urbanitzacions de Vallmora i Sant Verger, des d'on es pot contemplar una panoràmica de tota aquesta plana agrícola.

El front marítim d'aquesta zona es troba lliure de construccions, fet que afavoreix la visió recíproca d'aquest territori tant des de la N-II, el ferrocarril i el passeig marítim cap a l'interior com a l'inrevés.

L'índex de visibilitat en algunes àrees disminueix coincidint amb el traçat de la riera de Teià i altres torrents. Alhora les àrees més properes al nucli de el Masnou i a l'autopista són menys visibles.

IMPACTES

- Polígons industrials poc integrats, tant pel que fa al volum, els materials, els colors i el tractament del seu voltant.
- A la primera franja marítima apareixen usos discordants: indústries de serveis que requereixen de grans espais per a la instal·lació de les seves infraestructures i que generen un important impacte visual.
- Les hortes han de conviure amb la presència de grans naus del sector terciari, sobretot a la zona més propera de la N-II. Aquest fet provoca la necessitat de tancar-los amb tanques i murs de dubtosa qualitat estètica.

OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

- Solucionar alguns dels problemes del sector agrícola, com el de l'abandonament dels conreus mitjançant el foment de la pagesia entre les noves generacions.
- Hortes urbanes, iniciatives d'educació ambiental que promoguin l'ús i l'adequació d'aquestes zones millorant-lo paisatgísticament.
- Millora de la implantació industrial amb una correcta planificació pel que fa a la ubicació dels polígons industrials i els tipus d'empreses que convé acollir, no sols en termes d'integració paisatgística sinó també pensant en les sinergies amb les activitats que ja s'estan desenvolupant al territori.
- Integració del nou creixement previst a El Masnou respectant i incorporant la xarxa hidrogràfica.
- Millorar la connectivitat en sentit transversal de la riera de Teià.
- Millorar qualitativament i ambientalment la primera franja marítima per promoure la connexió entre el mar i la muntanya.

5- NUCLI DE EL MASNOU

Superfície: 237 ha

Municipis: El Masnou

DESCRIPCIÓ PAISATGÍSTICA

Es tracta d'un àmbit amb un paisatge profundament antropitzat i urbanitzat.

El Masnou està situat a la primera franja marítima, entre la costa i l'autopista C-32. S'estén al llarg de 3.5 km de platja limitat per les rieres d'Alella i Teià.

Manté l'estructura urbanística d'un poble de mar del Maresme, situat a la plana litoral modelada amb forts desnivells irregulars entre la primera franja marítima i les zones urbanitzades més a prop de l'autopista. L'estructura urbana és paral·lela a la línia de costa, amb carrers i avingudes perpendiculars i paral·lels al mar que enfilen i davallen els desnivells entre llevant i ponent i entre nord i sud.

El nucli de el Masnou és un compacte urbà que s'estén al llarg de les platges i un kilòmetre terra endins. La densitat de població és elevada

i això queda reflectit al territori donant lloc a un paisatge colmatat i molt urbà.

Els sectors perimetrals a llevant i a ponent del casc urbà estan dominats per les instal·lacions industrials, empreses de serveis i del sector terciari. Aquestes activitats estan situades al costat de les rieres i en alguns casos amb construccions d'imponents naus industrials de gran superfície.

La connexió del nucli de el Masnou amb el seu entorn, el mar i la muntanya, es troba dificultada per la presència de grans infraestructures de comunicació: l'autopista, la nacional i el ferrocarril. Els nexes d'unió només els trobem de forma subterrània, aprofitant els col·lectors dels torrents i rieres i els passos subterranis per sota les vies del tren i la N-II.

Pel nucli de El Masnou creuen una sèrie de torrents soterrats seguint el traçat dels carrers perpendiculars al front marítim. Aquests torrents desemboquen directament el mar solcant la platja i creant petites desembocadures que porten aigua de forma intermitent.

Un dels elements més importants de el Masnou és el Passeig Marítim. Aquest passeig recorre tot el front marítim connectant la població amb els municipis de Premià de Mar i Montgat. Aquest itinerari es troba interromput pel Port esportiu d' el Masnou i segregat del centre urbà per la N-II i el ferrocarril.

La vegetació natural és pràcticament inexistent i es localitza a les zones verdes i espais lliures que resten a nucli d' el Masnou.

DINÀMIQUES I PROCESSOS DE PAISATGE

El nucli d' el Masnou és un assentament recent (fundat a l'any 1825) fruit de la colonització de les comunitats de pescadors dels pobles de Teià i Alella. Gent estrangera també va trobar aquí un lloc per viure, sobretot francesos (barri d'Ocata). El fet de ser un indret costaner afavoria la pesca com a complement de l'activitat vitivinícola de l'interior.

El paisatge d' el Masnou que es pot contemplar a dia d'avui, és hereu de les transformacions urbanístiques dels darrers cinquanta anys. L'expansió de les urbanitzacions i la construcció de grans infraestructures (N-II, C-32 i Ferrocarril) són les principals dinàmiques territorials que incideixen sobre el paisatge. La construcció s'ha estès des de la primera línia de costa cap a l'interior en detriment de les pinedes i Garrigues que colonitzaven les antigues àrees agrícoles.

Front marítim nucli de el Masnou

El creixement urbanístic i industrial, incrementat també per un augment de la població és el principal factor de canvi del paisatge actual. S'ha completat l'ocupació de la pràctica totalitat de la primera línia de costa, amb construccions sobretot associades a segona residència.

També han aparegut nous enclaus urbans de primera i segona residència a la part superior de la plana, situades a tocar de l'autopista C-32 molt en contacte amb les urbanitzacions d'Alella i Teià. La urbanització d'aquests espais es veu afavorida per tractar-se de terrenys, planers i situats relativament propers a les platges

Els espais naturals s'han vist molt afectats per la profunda transformació del territori i pràcticament han desaparegut. La vegetació queda limitada a parcs i jardins i les lleres i desembocadures de les rieres es troben en un avançat procés de degradació.

L'actual dinàmica litoral ha provocat la transformació de les platges de el Masnou i d'Ocata. La presència del port esportiu de el Masnou i la dinàmica litoral nord sud a provocat gairebé la desaparició de la Platja de el Masnou (ponent) i l'acumulació de sorres en la d'Ocata.

TENDÈNCIES EVOLUTIVES

La tendència és que continuï el procés d'urbanització, tot i que més moderat però amb la conseqüent pèrdua d'espais lliures. El desenvolupament urbanístic actual del litoral cap a l'interior està complet i ara es busquen nous espais que puguin esponjar la trama urbana.

La proliferació de polígons industrials i de naus comercials és un fenomen que s'ha intensificat molt en els darrers anys. Es localitzen sobretot a les entrades del nucli, fent-se molt visibles pels usuaris de les vies de comunicació.

Les polítiques de planejament esta encaminades a compactar les àrees urbanes i diferenciar-les dels ocs espais lliures que encara es conserven.

Per tant, es pot afirmar que el futur del paisatge està orientat per dos vectors principals d'evolució: la urbanització, que tendeix a reduir-se per manca d'espai, i l'artificialització dels elements del paisatge, fins i tot d'aquells que poden ser seminaturals, platges, torrents i rieres.

Els processos d'urbanització recents estan provocant pressions tant sobre el sòl agrari com sobre els elements identitaris, alhora que la nova població veu disminuïda la seva interrelació amb el paisatge que l'envolta.

VALORS DEL PAISATGE

Valors naturals i ecològics

- Jardins com els de Lluís Millet, Parc Caramar i el futur parc de Vallmora, prop de l'autopista son els espais verds més significatius. Les seves grans dimensions actuen com a pulmó verd amb un ús de lleure i d'oci. Dins el Jardí del Mil·lenari destaca la noguera del mil·lenari, catalogada com a arbre d'interès local i comarcal.
- Com a elements naturals dins del nucli, els arbres dels carrers tenen una funció important, disminueixen la temperatura i les partícules en suspensió, a més de donar una imatge molt més amable de la ciutat.

Valors històrics i culturals

- La llarga història de l'actual nucli de El Masnou amaga innumbrables restes arqueològiques de l'època romana i ibèrica. Actualment aquestes restes es troben sota les edificacions i infraestructures, com per exemple el traçat del Camí Ral i la Via Augusta. Altres, com la Vila Romana del Cal Ros, primer vestigi dels habitants del municipi, es pot contemplar al Museu de Cal Ros.

- Antics masos fortificats, alguns dels quals s'han transformat en edificis emblemàtics com la Casa Benèfica, el CEIP d'Ocata, Ca n'Humet, església de Sant Pere i mirador, Ajuntament de El Masnou, el Casino i Casa de la Cultura. Actualment aquestos immobles tenen funcions d'equipaments i seu d'entitats culturals.

Valors estètics

- El nucli històric amb carrers estrets i amb forts pendents, que s'evidencien al tram de les seixanta escales, s'estructura en línia de costa. Format per antigues cases de pescadors, es veu molt condicionat per la carretera N-II i el tren però manté el seu valor estètic.

Valors socials

- Al límit amb el mar és on troben la major part dels valors del municipi:
  - La platja d'Ocata és un dels espais socials més importants
  - El Passeig Marítim que arriba fins al port és molt freqüentat per passejants i ciclistes
  - El port esportiu és un dels enclaus turístics de el Masnou.

VISIBILITAT

L'àmbit de el Masnou es pot observar des dels principals miradors, el de Nou Pins, les guaites forestals dels turons de Galzeran i d'en Baldiri. Des de el mirador de la Cornisa es pot visualitzar només una part del nucli de el Masnou, ja que la resta s'oculta darrera de la Serra de Teià.

La compactació urbanística del nucli de el Masnou, amb edificacions de varies alçades juntament amb el relleu dificulta la visió de tot el conjunt. El nucli de el Masnou té forts desnivells i genera diferents terrasses cap al mar, de forma que el més visible es localitza a les cotes més altes.

Els passeigs marítims s'utilitzen sovint com a espais per al gaudi del paisatge marítim i alhora permet visualitzar la façana marítima i el

fons escènic de les muntanyes de la Serralada Litoral. Les edificacions existents impedeixen la visió des de la primera línia de mar de les valls de l'interior (Alella, Teià i Rials).

Façana litoral el Masnou

IMPACTES

- Paisatge de primera línia de costa despersonalitzat per la profusió de construccions de tipologies diverses.
- Desconnexió entre nucli i mar per la presència de grans vies de comunicació com el ferrocarril i la N-II.
- Creixement urbanístic descontrolat sense tenir en compte els valors paisatgístics.
- Les dinàmiques turístiques de la zona fins a l'actualitat no han provocat gaires canvis en el paisatge, però sí que produeixen problemes puntuals com l'augment d'edificacions aïllades en terrenys rústics.

- Als límits de l'àmbit els processos industrials afecten de manera notable la qualitat estètica i percebuda del paisatge.
- Zones industrials que es mantenen dins del teixit urbà.
- Desaparició de la platja que és un dels referents turístics i socials de el Masnou.
- Pèrdua d'espais oberts i per tant l'homogeneïtzació del paisatge i la pèrdua d'ambients i de biodiversitat . Aquesta pèrdua produeix efectes negatius sobre el medi, com canvis morfològics dels terrenys i una disminució de la infiltració de les aigües.

- Gestió de les platges d' El Masnou per evitar la seva erosió i deteriorament.
- Posar en valor els elements patrimonials amb més valor històric i cultural per tal que la població pugui gaudir-ne.

RISCOS I AMENACES

- Zones potencialment inundables a les desembocadures de la Riera d'Alella i d'altres torrents.
- Problemes d'erosió de les platges amb la construcció dels ports esportius. S'ha alterat el balanç sedimentari de les platges per interferència amb el transport longitudinal de sorres per part dels corrents de deriva litoral.
- La industrialització recent, localitzada a l'entorn d' el Masnou, pot esdevenir un factor de risc per a la transformació del paisatge.
- Les tendències actuals porten a una artificialització del conjunt del litoral. De no fer-se de forma ben planificada, el que hauria de ser «ciutat» es pot convertir en una acumulació d'edificis amb una finalitat exclusivament residencial que no podrà oferir la qualitat de vida que la població requerirà.

Sector terciari

OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

- Prioritzar la rehabilitació interna del nucli enfront a la nova urbanització i vetllar per les característiques tipològiques i estètiques de les noves construccions.
- Integrar les estructures agrícoles tradicionals en les noves actuacions dels espais verds. Prestant especial atenció en el futur Parc de Vallmora, avaluant la possibilitat de destinar part de l'espai a horts urbans.
- Qualificació dels espais verds existents, així com de l'arbrat viari, incorporant arbrat al viari urbà i utilitzant les espècies arbòries adequades a les dimensions i requeriments de cada carrer.
- Amb el futur trasllat de la via de ferrocarril i l'adequació de la N-II com a una via més cívica és una oportunitat per a millorar qualitativament i ambiental la primera franja marítima i connectar la platja amb la ciutat.
- Connexió de les rieres d'Alella i Teià a través del nucli urbà mitjançant una xarxa implícita d'espais verds i vies arbrades.

6- NOVA ALELLA I ALELLA DE MAR

Superfície: 240 Ha

Municipis: Alella i el Masnou

DESCRIPCIÓ PAISATGÍSTICA

Àmbit que es troba a cavall entre els termes municipals de el Masnou i d'Alella, partint des del propi nucli d'Alella fins la primera línia de costa. Limitat a llevant per la Riera d'Alella i a ponent per la connexió de l'autopista amb la N-II i dividit per l'autopista C-32, la construcció arriba fins ben bé als talussos de la mateixa.

Àmbit constituït per urbanitzacions, Nova Alella i Alella de Mar, situades i estructurades al marge dret del traçat de la riera d'Alella i als turons propers a la costa. Aquestes urbanitzacions ocupen la pràctica totalitat dels vessants de turons més propers a la línia de costa i es confonen amb el teixit urbà d' el Masnou, quedant separades únicament pel traçat de la riera. Estan ben comunicades amb les grans infraestructures i tenen un fàcil accés a les platges de el Masnou, sobretot la d'Alella de Mar. Això facilita que hi hagi construccions associades tan a primera com a segona residència.

Enmig de les urbanitzacions encara es poden trobar algunes finques associades a cases pairals tradicionals.

Al sector oest, predomina una àmplia franja de paisatge agrícola amb un clar predomini de vinyes i amb petits claps de bosquines i matollars corresponents a conreus abandonats.

La primera línia de costa no es troba tant colmatada com en el cas del nucli de el Masnou i encara conserva algunes finques amb les seves hortes i alguna casa senyorial, com la Casa del Marquès de el Masnou i Can Teixidor.

Des de primera línia de mar i enfilant-se es localitza un càmping.

DINÀMIQUES I PROCESSOS DE PAISATGE

L'expansió de les urbanitzacions i la construcció de grans infraestructures són les principals dinàmiques territorials que incideixen en el paisatge.

La construcció s'ha estès des de l'interior cap a la primera línia de costa en detriment de les pinedes i Garrigues que colonitzaven les antigues àrees agrícoles.

Aquestes urbanitzacions, de mitjana i gran dimensió, responen a la lògica de cercar indrets, tranquils, i relativament ben connectats amb la platja. Tot i que aparentment sembla que els nous creixements siguin una continuïtat del nucli de el Masnou i d'Alella, es tracta d'urbanitzacions aïllades, sovint sense continuïtat amb la trama urbana existent.

Aquesta dinàmica urbanitzadora es veu limitada per parcel·les agrícoles que encara mantenen l'activitat, tot i que no son alienes als processos d'abandonament.

TENDÈNCIES EVOLUTIVES

La tendència sembla encaminada a colonitzar totalment aquestes àrees litorals, si bé és possible que el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner la reconduïxi.

En definitiva, tal i com està plantejat, en un futur és de preveure un paisatge similar a l'actual, però molt més acusat i amb unes empremtes humanes molt més intenses. Per tant, un paisatge molt més artificialitzat on prevaldran els elements construïts sobre la matriu agroforestal, que ara encara es troba mitjanament conservada.

VALORS DEL PAISATGE

Valors naturals i ecològics

- La part de ponent encara manté el paisatge agroforestal tradicional, les hortes i vinyes s'intercalen amb cultius herbacis de secà. Formant un continu amb la zona agrícola de Tiana i Montgat.
- La urbanització de Nova Alella conté espais verds on trobem arbres singulars. La Riera d'Alella que limita l'àmbit també gaudeix d'un arbrat lineal format per plataners.

Valors històrics i culturals

- El Parc del Llac i la casa del Marquès representen alguns dels indrets amb major valor històric i cultural, juntament amb masies disperses com Can Teixidor, Can Balcells, La Soleia.
- A les zones de contacte amb l'autopista i del mar es troben àrees d'expectativa arqueològica.
- Relacionat amb el passat agrícola es conserven varis elements de valor patrimonial, com barraques i sistemes d'abastiment d'aigua.

Valors estètics

- El front marítim es veu més descongestionat que a la zona de el Masnou per la presència de jardins masies, cases fortificades, proporcionant-li uns valors ambientals més notoris i una imatge més amable.

Valors productius

- A la part del mar el càmping constitueix una de les ofertes turístiques de el Masnou.
- La zona industrial amb els laboratoris Alcon Cusi és un dels motors econòmics més importants de el Masnou i alberga el Museu Cusi de la Farmàcia.

Valors Religiosos i espirituals

- El cementiri d'Alella i la creu de pedra situats a una cota superior del nucli, actuen com a elements i fites religioses de l'indret.

VISIBILITAT

Bona part de l'àmbit és visible des dels principals punts d'observació i recorreguts visuals determinats en aquest estudi. La proximitat a l'autopista, que divideix l'àmbit, i a la BP-5002 de Masnou a Granollers (ambdós recorreguts visuals) afavoreix l'observació d'aquest paisatge.

Les àrees més construïdes tenen un índex de visibilitat elevat degut a la seva disposició topogràfica i la seva proximitat als recorreguts visuals estudiats. Altres àrees presenten un índex de visibilitat molt baix degut a què coincideixen amb fons de torrents i petites rieres.

A llevant, les àrees agrícoles prenen protagonisme i són visibles sobretot des del mirador dels Nou Pins.

L'àmbit arriba fins a primera línia de mar, però la visibilitat d'aquesta franja és inferior degut al ràpid descens de seva cota. El mirador de Bell Resguard és l'únic punt on es gaudeix una magnífica vista del mar obert.

IMPACTES

- La configuració de grans espais ocupats per les urbanitzacions, és la principal incidència a què està sotmès aquest àmbit.
- Proliferació de segones residències, edificacions de nova construcció que no mantenen una harmonia entre elles ni amb l'entorn.
- Els criteris de construcció potencien un tipus d'edificació, la majoria de vegades de xalet, que no segueix la tipologia de l'arquitectura tradicional de la zona. Això provoca un impacte visual i una evident pèrdua d'identitat.
- Regressió de la platja de el Masnou. El port esportiu produeix un efecte barrera al transport longitudinal de sediments, que en aquest sector del litoral és de component nord-sud.
- Abandonament de parcel·les agrícoles en aquest espai degut entre altres a la pressió urbanística i a la proximitat d'aquestes les urbanitzacions.

RISCOS I AMENACES

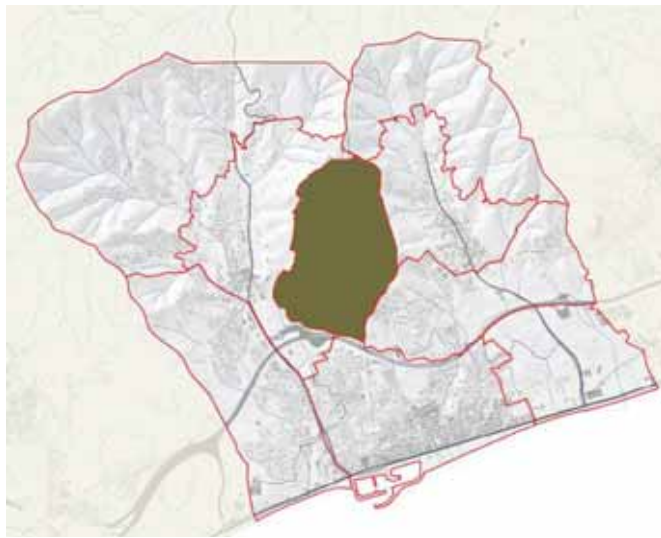
- L'augment de la demanda de residències pot tenir efectes negatius sobre el paisatge, però més per la construcció amb una tipologia poc integrada dels habitatges que no pas per l'ocupació desmesurada del territori.
- La possible urbanització dels darrers espais litorals no urbanitzats comportarà una homogeneïtzació del paisatge, amb la consegüent pèrdua de diversitat i qualitat paisatgística.
- El creixement urbanístic lligat a l'impuls del turisme i al desenvolupament econòmic del nucli de el Masnou, pot transformar radicalment la façana litoral d'aquest àmbit, caracteritzada per ser una costa articulada amb antigues cases pairals i hortes.

OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

- Mantenir un paisatge litoral amb una façana marítima de càmping i espais urbanitzats ben integrada en l'entorn circumdant.
- Un entorn de les grans infraestructures de pas, principalment l'autopista, lliure d'edificacions i altres instal·lacions, verd i ben mantingut.
- La proposta d'ampliació de la zona PEIN esdevindrà en un repte a nivell de gestió dels espais agrícoles actuals.
- Qualificar els límits entre les urbanitzacions i els espais agrícoles i naturals.
- Restauració i valorització del tram obert de la riera d'Alella, emprant espècies de riberes autòctones i integrant-la en l'estructura urbana.
- Restauració i valorització del paisatge litoral amb elements de valor natural pròxims al mar però presents en el paisatge urbà (passeig marítim, pinedes...).
- Conservació i millora de la riquesa patrimonial d'arquitectura rural que configura aquest paisatge (barraques i sistemes d'abastiment d'aigua).

7- VALL DE RIALS

Superfície: 164 ha

Municipis: Alella i Teià

DESCRIPCIÓ PAISATGÍSTICA

La Vall de Rials és una vall agrícola que es troba delimitada al nord per la urbanització de Can Magarola, al sud per l'autopista C-32, a l'est per la Serra de Teià i la urbanització de Vallmora i a l'oest pel Turó de les Monges.

És la superfície lliure més extensa no forestal de tot l'àmbit d'estudi i concentra la major part de la superfície vitivinícola de la Denominació d'Origen Alella. L'àmbit de la Vall de Rials assoleix la carena de la serra, amb alguns cultius de vinya en feixes anomenades Les Costes.

El paisatge està condicionat pel fet de ser un relleu planer, modelat en materials sedimentaris ben consolidats. L'estructura del relleu provoca una gran disponibilitat de sòls molt aptes pel conreu i aquests ocupen grans extensions.

La vinya és el conreu més estès i que dona caràcter a l'àmbit. Els camps no ocupen extensions molt grans, estan delimitats pel traçat sinuós de la xarxa de torrents que drena el terreny i fragmentats per estretes franges de vegetació natural que ressegueixen la xarxa de torrents i camins. Les parcel·les de vinya són de major grandària en canvi són molt més regulars les parcel·les que contenen hivernacles. Tot plegat configura un paisatge agrícola tradicional, només és alterat per la presència d'alguns hivernacles poc integrats. Destaca també l'existència d'una gran quantitat d'elements patrimonials d'arquitectura rural i popular relacionats amb l'activitat agrícola.

Camps de vinyes de la Vall de Rials

La vegetació natural de la zona pràcticament ha desaparegut a causa de la gran antropització, que ha generat un mosaic de conreus i àrees de vegetació natural: claps forestals, brolles i prats secs. Aquesta reduïda mostra de vegetació forestal es localitza formant petites masses als turons, al Bosquet d'Alella i al fons dels torrents.

El torrent del Fondo de Rials i altres petits torrents conformen el seu sistema hidrològic i actuen a la vegada com a xarxa de circulació i d'accés a les finques.

DINÀMIQUES I PROCESSOS DE PAISATGE

La dinàmica i el procés que influeix més en la configuració del paisatge és l'activitat agrícola, modificant el relleu i transformant el territori.

La progressiva pèrdua de rentabilitat de l'agricultura ha provocat l'abandó de part dels conreus, fent minvar la superfície dedicada aquesta activitat i concentrant-la a les zones de millor qualitat, mentre que les zones on l'activitat agrícola ha desaparegut han estat colonitzades per matollars.

La vinya és el sector que manté l'activitat agrícola, gràcies a la revalorització en els darrers anys dels productes vinícoles. Això provoca que cada vegada es tendeixi més a una homogeneïtzació dels cultius de la zona i la vinya n'esdevingui el principal protagonista. La subsistència de la vinya, com de la resta de l'activitat agrícola, passa per la millora de la mecanització dels cultius, fet que genera una tendència a modificar els conreus per a fer-los més grans i amb aterraments més agressius amb el territori, abandonant el sistema tradicional de feixes en forma "d'escates de peix". Com a conseqüència el tradicional paisatge en mosaic desapareix o veu disminuïda la seva densitat i es produeix sobre el medi una pèrdua d'ecotons i per tant de biodiversitat deguda a la modificació de l'hàbitat natural de moltes espècies de flora i fauna.

Hortes de la Vall de Rials

La producció d'horta es concentra al voltant del Torrent del Fondo de Rials i en els últims anys s'ha donat una intensificació d'aquesta activitat provocant l'aparició de zones cobertes amb hivernacles i umbracles.

TENDÈNCIES EVOLUTIVES

La vinya és un factor de gran importància. La seva tendència apunta a l'abandó progressiu de la seva activitat encara que actualment i gràcies a la D.O. s'estan mantenint i impulsant el sector. Mentre siguin rendibles els conreus de vinya i no es produeixi una davallada del sector es frenarà la tendència d'abandonament dels terrenys que ara estan ocupats pels ceps.

Les noves vinyes que s'implanten en l'actualitat tendeixen a aprofitar els vessants, donant lloc a grans abancaments amb talussos molt alts que modifiquen la topografia. Aquests nous espais conreats, contrasten vivament amb l'entorn, ja que els conreus tradicionals s'adaptaven a la topografia.

A la zona de la Vall de Rials, degut a la competitivitat del mercat de les hortalisses es pot produir un increment de la superfície d'hivernacles i àrees impermeabilitzades.

Alhora, els cultius d'horta no són exempts de la tendència d'abandó i apareixen al paisatge de la Vall de Rials estructures malmeses i degradades que donen una imatge de decadència i desolació.

La restauració en curs del torrent del Fondo de Rials al seu pas per la Vall donarà lloc a una millora ambiental de la vegetació associada aquest torrent i el camí que el conforma.

La proposta d'ampliació de la zona PEIN inclou la totalitat de la Vall de Rials, proporcionant a l'espai un grau de protecció enfront a una possible especulació urbanística.

VALORS DEL PAISATGE

Valors naturals i ecològics

- Els marges dels torrents restaurats amb llentiscles i alocs donen un valor ecològic i natural al lloc alhora que actuen com estabilitzadors del sòl.
- Existeixen un seguit d'arbres singulars, entre els quals destaca l'exemplar de Garrofer situat a 20 metres al nord del Camí del Mig, a més dels arbres singulars situats al torrent de Fondo de Rials

Valors històrics i culturals

- Construccions històriques relacionades amb l'activitat de la vinya, com les barraques d'en Joanet, Can llimona, de la Camàndula, de Can Vilaclara, etc, que servien com a magatzem de les eines del camp i que en l'actualitat mantenen aquesta funció.
- Existeix un ampli sistema històric d'abastiment d'aigua format per pous (pou de les Costes, pou d'en Puig) , mines i basses. Tot aquests elements garantien i garanteixen el reg dels cultius.
- Gràcies al manteniment de l'activitat agrícola i la no urbanització s'han pogut identificar una gran quantitat de restes i àrees d'expectativa arqueològica.
- Limitant amb l'autopista es conserva un tram del traçat històric del camí del Mig.

Barraca de Ca Vilaclara

Valors estètics

- La qualitat del conjunt del paisatge de la Vall de Rials és un important valor estètic de l'àmbit.
- El paisatge de la Vall de Rials experimenta una dinàmica estacional ben perceptible deguda a l'abundància de conreus tals com la vinya.

Valors productius

- La producció vinícola té una gran importància econòmica.

Valors socials

- El Bosquet, petita massa boscosa formada per pins pinyers, amb elevat valor social (celebració de l'Aplec).

VISIBILITAT

Àmbit mitjanament visible des dels principals recorreguts visuals, com l'autopista i els diferents itineraris paisatgístics; camí de la Serra i el GR-92. Des del Camí de la Serra al seu pas per la part superior dels camps de vinya de les Costes, es té una panoràmica de tota la vall, part del poble d'Alella, el Masnou i del mar.

Els miradors també son un bon punt d'observació d'aquest àmbit, encara que el fons de la vall es mantingui ocult.

Recentment establert com a tal, és el mirador del Bosquet, que ofereix una panoràmica de bona part de la Vall de Rials, el Masnou i el paisatge marítim.

Paisatge del vi

IMPACTES

- Les noves tècniques per a la realització de rompudes i la implantació de nous conreus tenen una gran capacitat de transformació del paisatge provocant:
  - Proliferació de camps recoberts amb hivernacles, umbracles i impermeabilització de sòls amb la utilització de plàstics i d'altres.
  - Erosió i pèrdua de sòl fèrtil originada per la modificació de la xarxa de drenatge originada pels desmunts i terraplens associats a les grans explanacions vitivinícoles dels vessants de la serra.

- En aquest procés, s'aprofiten al màxim els millors terrenys, però roturen petites masses forestals que serveixen de refugi per a moltes espècies de fauna i que són bàsiques com a corredors biològics.
- Proliferació d'àrees degradades degut als processos de infrautilització i abandonament de l'activitat agrícola.
- La conversió per successió vegetal a zones de matollars ha comportat una pèrdua en termes de qualitat de paisatge.
- Presència destacada de la canya (Arundo donax) com a planta invasora als marges dels torrents.
- La Urbanització Ibars-Meia situada sota el Camí de la Serra i un Dipòsit d'aigua situat entre camps de vinya provoquen un fort impacte visual.

RISCOS I AMENACES

- Desaparició i degradació d'elements construïts amb valor patrimonial: Masos, barraques de vinya, murs de contenció, basses, feixes,...
- Augment del risc d'incendi forestal degut a l'abandonament dels terrenys cultivables.
- Riscos d'erosió per les característiques geomorfològiques i l'aterrassament de les vinyes.
- El fet que hi domini una mateixa tipologia de cultiu –la vinya– el fa vulnerable a les dinàmiques de mercat i a les polítiques europees.

- La demanda d'aigua dels cultius pot provocar desequilibris en la seva distribució en el territori.
- Zones potencialment inundables al seu pas per l'autopista.

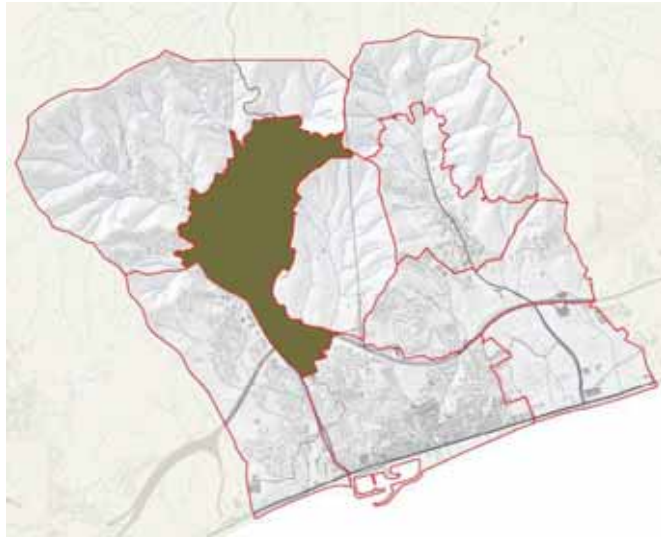
OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

- Conservació i millora de la riquesa patrimonial d'arquitectura rural que configura aquest paisatge.
- Garantir que el patró agrícola de la vall mantingui el seu valor paisatgístic i la seva singularitat, admetent només la construcció d'edificis si aquests estan lligats a l'agricultura.
- Moderar la modificació topogràfica ocasionada per la creació de nous abancaments destinats a la plantació de vinyes, que ha produït en els darrers temps les principals modificacions dels valors paisatgístics de la zona.
- Potenciar la varietat de cultius per incrementar la diversitat paisatgística de l'àmbit.
- Ordenació dels hivernacles i les zones d'horta existents.
- Recuperació dels conreus abandonats.
- Restauració i valorització de la xarxa hidrogràfica i els camins, evitant moviments de terres i pèrdues de vegetació. Aprofitament d'aquests camins com a rutes de descoberta de la Vall de Rials.
- Integrar la urbanització d' Ibars-Meia al paisatge agrícola de la Vall de Rials, atenuant l'impacte visual actual.

8- NUCLI D'ALELLA I ENTORNS

Superfície: 206 Ha

Municipis: Alella

DESCRIPCIÓ PAISATGÍSTICA

El nucli antic es troba situat entre l'encreuament de la Riera de Coma Clara i Coma Fosca. Aquestes actuen com a eix estructurador de masies i cases senyoriales al llarg de seu recorregut.

A mig vessant l'aprofitament agrícola tradicional d'aquestes masies havia estat de camps de conreu estrets i allargats, seguint les corbes de nivell i separats per marges i feixes. Actualment s'hi troben encara alguns camps de conreu, però la major part estan abandonats i dominen els matollars.

El traçat de la riera al seu pas pel nucli es troba soterrat fins passat l'autopista i coincideix amb el recorregut d'una de les principals vies de comunicació amb el Vallès Oriental (BP-5002 Masnou-Granollers).

Aquesta carretera comarcal actua com a columna vertebral de la xarxa de comunicació del nucli d'Alella amb el seu entorn, coincidint en alguns casos amb traçats de torrents i rieres.

Manté un centre urbà de construcció antiga al voltant de la Plaça Major i l'església, amb carrers estrets i cases de pedra o revocades, vorejat per ravals més moderns de tipologia constructiva més diversa: des de cases entre mitgeres dels segles XIX i inicis del XX fins a dos petits sectors d'habitatges unifamiliars moderns.

Vista general d'Alella

Rodejant el nucli es troba el primer creixement format principalment per zones residencials tipus ciutat jardí, com per exemple al Mas Coll.

El nucli d'Alella s'estén des del seu propi centre històric fins a l'autopista.

DINÀMIQUES I PROCESSOS DE PAISATGE

Al nucli urbà d'Alella s'ha produït el fenomen del creixement urbanístic extensiu, amb el desenvolupament de zones de ciutat-jardí connectades amb la part antiga.

A partir de l'aparició de les masies i cases senyoriales separades del centre i la dinàmica del nucli d'Alella de colonitzar els espais intermitjos s'ha generat un continu urbà al llarg de bona part de l'eix de la riera.

La protecció d'aquest patrimoni arquitectònic ha afavorit el seu paper tampó dins la dinàmica creixent urbanitzadora i evitant així la seva pèrdua espacial i el seu valor cultural.

El manteniment d'aquests espais associats al patrimoni arquitectònic ha permès la conservació de jardins i hortes històriques d'un alt valor patrimonial i ambiental, esdevenint així els principals espais lliures que contenen les grans arbredes del municipi.

El creixement de la vila, l'augment de la mobilitat i el soterrament de la riera ha donat lloc a una sèrie d'espais amb caràcter més urbà, com a zones d'aparcament, en detriment d'antigues hortes i vegetació ripària.

TENDÈNCIES EVOLUTIVES

La nova tendència urbanística, apunta cap al creixement compacte i continu amb el nucli existent, i és sota aquest concepte que s'estan preveient noves àrees de creixement.

La baixa rendibilitat i l'alt esforç dels horts i petites vinyes associades a antigues masies fa que es tendeixi a la seva infrautilització i que esdevinguin erms a l'expectativa d'ésser urbanitzats dins el mosaic urbà.

La tendència urbanitzadora de finals del segle XX s'ha frenat i es percep un respecte amb l'entorn i amb els recursos de què es disposa. No es tracta de crear nous assentaments sinó de millorar els existents.

VALORS DEL PAISATGE

Valors naturals i ecològics

- Com a valors ecològics i naturals destaquen l'alineació de plàtans al llarg de la Riera d'Alella i alineació de pins fora del nucli antic i paral·lela a l'avinguda de Sant Josep de Calassanç (BP-5002).
- També es poden trobar exemplars arboris catalogats com a arbres singulars que tenen un cert interès dimensional, biològic i paisatgístic i que gaudeixen de protecció. L'alzina de Can Rosselló, catalogada com a arbre monumental és un clar exemple.

Valors històrics i culturals

- La vila d'Alella conté un ampli catàleg de patrimoni arquitectònic d'elevat valor històric-cultural. En aquest estudi destaquem el nucli històric de la població amb varis immobles situats majoritàriament al casc antic tals com Cal Barqué, Can Bertran Can Cay,....

Església de Sant Feliu

L'església de Sant Feliu d'Alella es troba catalogada com a Bé Cultural d'interès Nacional.

- Existeixen una gran quantitat de masies, cases pairals i d'indians d'estil senyorial que s'estructuren a les principals vies de comunicació del poble, als vessants de la Riera d'Alella, la Riera de Coma Fosca i Coma Clara; Destaquen les masies de Can Magarola, Can Bragulat, Can Cabús, Can Leonard, Can Calderó, Can Casas, Vil·la Enriqueta, Ca el Governador, Can Gaza, Can Jonc, Marquesat d'Alella,...

Patrimoni arquitectònic d'Alella

- Jardins històrics associats aquest patrimoni arquitectònic que esponja la trama del municipi; Jardí de Cal Governador, jardí del Marquesat, jardí de Can Cumellas, jardí de Can Llimona, jardí de Can Cortès, jardí de Can Bonvehí, jardí de la Miralda,...

- El casc antic d'Alella és una àrea d'expectativa arqueològica i a on es localitzen varis jaciments.

Valors estètics

- Els elements de valor històric tenen també un important valor estètic
- Els horts i petits camps de vinyes de les masies i cases pairals situats perpendiculars al traçat de la riera subministren una qualitat visual i una singularitat estètica.

Valors Religiosos i espirituals

- L'església de Sant Feliu d'Alella és el centre neuràlgic de la població.

VISIBILITAT

Els principals recorreguts visuals des d'on es pot visualitzar aquest àmbit son l'autopista i el GR-92.

El fet de trobar-se al fons d'una vall permet que des de posicions més elevades es gaudeixi de perspectives diferents del municipi

Com a punt observació, des del mirador de nou pins es té una àmplia panoràmica, no tant sols del municipi d'Alella sinó també de el Masnou i tota la costa fins a arribar a Barcelona.

IMPACTES

- L'absència de vegetació en determinats trams de les rieres de Coma Clara i Coma Fosca i el soterrament de la Riera d'Alella provoca una pèrdua de diversitat en l'ecosistema fluvial.
- Fins ara el nucli urbà es troba en bones condicions, però cal no oblidar que en els darrers temps hi ha hagut una certa implantació de prefabricats de formigó (cases, naus) i d'altres tipus de cases als afores que donen una imatge de banalitat.
- Abandonament progressiu de petites parcel·les de cultiu associats a masies i cases senyorials.

- Colonització per part de comunitats vegetals arbustives amb plantes molt piròfites, incrementant la superfície dels terrenys forestals i la continuïtat entre ells.

RISCOS I AMENACES

- La canalització de la riera evita el risc d'inundació, encara que aquest fet, incrementi la velocitat de l'aigua aigües avall, provocant major erosió i menor temps de resposta.
- Abandonament i deteriorament del patrimoni arquitectònic d'Alella juntament amb les seves finques associades.
- El POUM contempla la protecció dels elements que formen part del patrimoni arquitectònic, però no del seu entorn immediat.
- El risc d'incendi forestal és elevat. La vegetació mediterrània, la sequera junt amb la força de la marinada a l'estiu són factors de risc constant cada any.
- Com estructura de vall tancada i lineal el patró paisatgístic té un alt valor i cal destacar la fragilitat intrínseca dels seus vessants.

Col·lector de la riera d'Alella

OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

- Conservació i millora de el caràcter del nucli per tal de conservar la seva configuració històrica.
- Protegir els espais agrícoles en actiu com a elements que aporten qualitat paisatgística i ambiental.
- Restauració ambiental de les rieres Coma Clara i Coma Fosca.
- Ampliació dels límits de protecció dels béns i immobles catalogats mes enllà de la seva parcel·la.
- Protecció del paisatge dels vessants, que contenen masies i cases senyorials.
- Millora urbanística del tram soterrat de la riera al seu pas pel nucli d'Alella.
- Conservació i millora dels jardins històrics i el conjunt del patrimoni i gestió dels arbres singulars i catalogats així com dels elements lineals arbrats.

Can Bertran

9- TURÓ DE GALZERAN

Superfície: 425 Ha

Municipis: Alella

DESCRIPCIÓ PAISATGÍSTICA

El vessant del Turó de Galzeran té una orientació general de soler, amb petites bagues delimitades per les torrenteres que drenen cap a la Riera de Coma Clara i a la Riera d'Alella. Per exemple el Torrent del Sarau que passa pel límit de la urbanització de Mas Coll i el de Vallbona, que limita amb la zona urbanitzada d'Alella-Parc. Es caracteritza doncs, per un seguit de solells i bagues que s'alternen constituint un relleu abrupte i trencat, delimitades pels torrents i les carenes.

Aquest àmbit es troba delimitat pel camí de Dalt d'Alella, el Turó del Bessó, el Turó dels Nou pins, el Turó de Galzeran, el Coll de la Font de Can Gurguí, el Coll de la Font de Cera i la carena de la Serra de Teià.

El paisatge està molt lligat a la vegetació actual, a la recurrència d'incendis forestals a la zona i a la influència de l'activitat antròpica. Són àrees molt fragmentades a causa principalment de la presència d'urbanitzacions molt compactes com la de Can Comulada-Coma Fosca, la de Mas Coll o la d'Alella Parc. La recurrència i l'impacte dels incendis també han generat uns contrastos molt marcats en la distribució espacial dels principals components d'aquest paisatge, és a dir les formacions forestals. Es caracteritza doncs per un mosaic de diferents unitats paisatgístiques que es va repetint al llarg de tota la Serralada. El contrast entre les unitats també genera una variabilitat cromàtica i de textura en funció de l'època de l'any, alternant-se les Pinedes de Pi pinyer amb àrees en

procés de regeneració poblades principalment per Alzina, amb claps més o menys extensos de brolles on l'impacte del foc ha estat més important

DINÀMIQUES I PROCESSOS DE PAISATGE

El paisatge d'aquesta zona ha estat modelat principalment per la recurrència dels incendis forestals, les activitats antròpiques, l'evolució de l'activitat agrícola i l'activitat forestal lligada també a la inclusió d'aquesta zona al Parc de la Serralada Litoral.

La incidència dels incendis forestals ha estat un factor determinant del paisatge d'aquest àmbit. La majoria dels incendis s'han concentrat al vessant del Turó de Galzeran. Durant els darrers 35 anys hi ha hagut una especial incidència al vessant de la urbanització de Mas Coll, on la superfície dels incendis, i sobretot la recurrència d'aquests, ha estat més important que a la resta de la zona. Tot i així, actualment presenta alguna petita boga amb una bona regeneració d'alzina, sent doncs una zona potencial a conservar.

D'altra banda, al bosc de Coma Clara la incidència ha estat menor i és per això que hi predominen les Pinedes de Pi pinyer més o menys contínues.

L'activitat antròpica i l'ús social, en detriment de la gestió forestal, ha estat un altre dels factors que han condicionat moltíssim el paisatge. En aquesta zona l'activitat forestal és mínima, tan sols s'hi fan actuacions encarades a la conservació i millora des d'un punt de vista de lleure i a la prevenció d'incendis. La propietat privada no ha gestionat en les darreres dècades les seves finques, i l'abandó conjuntament amb d'altres factors ha condicionat l'estat actual d'aquestes masses.

Les actuacions de prevenció d'incendis han estat les que han acabat modelant i modelaran el paisatge.

S'han fet les franges de protecció de totes les urbanitzacions de l'àmbit per part de l'Ajuntament i la Federació d'ADF's, s'han fet actuacions de millora puntuals en les masses en procés de regeneració de la zona de Can Coll i les franges de baixa combustibilitat de la pista carenera per part del Parc.

Un altre fet que ha influït notablement en la dinàmica del paisatge és la inclusió de bona part d'aquest àmbit al Parc Natural de la Serralada Litoral, influint en el grau de protecció de la zona i en la seva conservació.

D'altra banda, l'activitat agrícola ha estat molt minsa i la recuperació d'antics conreus d'escassa en superfície però amb elevada intensitat en la forma. A partir d'informació facilitada pel Departament de Medi Ambient i Habitatge, en els darrers deu anys tan sols s'ha recuperat una zona de conreu que es correspon a unes 10 ha situades sobre la urbanització de Can Coll, tractant-se d'una actuació puntual però molt agressiva.

TENDÈNCIES EVOLUTIVES

Des de l'any 2006 hi ha una proposta d'ampliació del límit de l'Espai d'Interès Natural de la Conreria-Sant Mateu – Céllecs que inclouria tot l'àmbit del Turó de Galzeran i el Bosc de Coma Clara. Aquesta inclusió donaria un major grau de protecció a tota la zona.

La tendència general és afavorir i protegir la superfície forestal, acotant la superfície urbanitzable, però les actuacions de gestió i millora són puntuals i limitades només a la prevenció d'incendis forestals,

manca una gestió forestal del conjunt. En alguns casos s'ha iniciat una tendència a una major intervenció de les administracions, encarada a l'ús de lleure i la millora de les zones cremades (zones en regeneració de Mas Coll).

El paisatge actual tendirà a conservar-se, tot i que cal mantenir les actuacions de prevenció d'incendis iniciades en els darrers anys i reforçar els punts de vigilància i control, per tal de reduir el risc d'ignició.

La tendència de l'activitat agrícola (recuperació d'antigues feixes) a la part baixa de l'àmbit és puntual, quedant reduïda a altres àmbits de caràcter més agrícola i als entorns de les poblacions.

VALORS DEL PAISATGE

Valors naturals i ecològics

- Tota la superfície de l'àmbit inclosa dins el Parc de la Serralada Litoral es considera d'especial interès per a la fauna i per tant té un valor ecològic afegit.
- Itinerari ornitològic fins al Turó de Galzeran.
- Des d'un punt de vista de la vegetació existent, un dels valors que caldrà conservar és la poca vegetació de ribera que es pugui trobar als torrents.

Valors històrics i culturals

- Fonts, tenen també valor natural i social
  - Font del Fonoll
  - Font de Sarau
  - Font de l'esquerda
  - Font de Gurri
  - Bassa font del Safareig
  - Bassa font de l'Eucaliptus

Barraca de vinya

Valors estètics

- Fons escènic. Es tracta d'una àrea clarament reconeixible sobre el terreny amb els Turons de Galzeran, dels Nou Pins i del Bessó clarament diferenciables i visibles des de qualsevol punt. Aquests turons tenen també un destacable valor identitari per a la gent del territori
- Punts d'interès panoràmic
  - Turó de Galzeran
  - La Serra de Teià

Valors socials

- Arbres que posseeixen un interès social elevat pel fet de trobar-se en entorns d'elevada freqüentació i ús per la ciutadania.(Pi bord)

Els elements abans relacionats s'han classificat en funció del seu principal valor, però sovint un mateix element té valor des de diferents punts de vista, com és el cas de les Fonts, amb valor natural, cultural i social. En aquest sentit la major part dels valors del paisatge citats estan relacionats també amb la funció social que tenen, aquest és l'ús que se'n fa actualment.

Com a valor afegit cal tenir en compte que és l'única superfície forestal que té Alella, sent doncs una zona d'esbarjo important i en definitiva el pulmó verd d'aquest municipi.

VISIBILITAT

Àmbit caracteritzat per l'elevada visibilitat de les seves carenes al contenir un dels cims més alts d'àrea d'estudi. Els vessants són visibles des de la majoria de miradors i recorreguts (Galzeran, Nou pins, GR-92, Camí de la Serra,...) que converteixen l'àmbit en el teló de fons del paisatge d'Alella. El grau d'exposició visual en general és molt alt i augmenta o disminueix a mesura que es puja o baixa de cota.

Les àrees menys visibles coincideixen amb els traçats de torrents i rieres.

Des del mirador llunyà del Turó d'en Baldiri es pot visualitzar la part més elevada de l'àmbit.

Les urbanitzacions presents en aquest àmbit són visibles des de la majoria de miradors o punts d'observació i recorreguts visuals determinats en aquest estudi. Aquestes tenen algunes zones ocultes però la majoria són evidents i contrasten amb el paisatge forestal que les envolta.

IMPACTES

Els principals impactes que es poden identificar en aquest àmbit són:

- Els incendis forestals. Ens trobem amb una vegetació i un clima mediterrani on de forma natural la recurrència i la incidència dels incendis hi és sempre present.
- L'elevada freqüentació de visitants i l'ús social que té la zona, sobretot el Turó de Galzeran i el Bosc de Coma Clara.
- L'existència d'una pressió antròpica constant, lligada amb la presència d'urbanitzacions compactes intercalades enmig de la massa forestal.

RISCOS I AMENACES

- La inexistència de gestió forestal per part de la propietat privada. En aquesta zona tot i que la majoria de les finques són privades no hi ha cap instrument d'ordenació forestal i a més la gestió és nul·la. Aquest factor implica de forma indirecta un increment del risc d'incendi.
- El tipus de vegetació actual i les característiques de combustibilitat i inflamabilitat d'aquesta generen també un risc d'incendi elevat.
- L'ús social que se'n fa de la zona, sobretot a la zona del Bosc de Coma Clara i Serra de Teià (molt trànsit per la pista carenera) també origina un risc i una amenaça no tan sols d'incendi si no de degradació del mateix entorn. Cultius abandonats
- L'abandonament de l'activitat agrícola i la no recuperació de les antigues feixes.

OPORTUNITATS I REPTES A ASSOLIR

- Donar continuïtat a les actuacions de prevenció d'incendis que s'han començat a fer tant a les urbanitzacions com a les zones cremades.
- Promoure la gestió forestal conjunta a través d'associacions de propietaris.
- Manteniment del paisatge actual intentant que almenys no es degradi a causa de l'elevada freqüentació.
- Regulació dels usos
- Inclusió a l'EIN de tot l'àmbit augmentant el grau de protecció del mateix, lligat amb el manteniment del paisatge actual i els seus valors.
- Eines per la motivació i la implicació dels diferents òrgans i entitats per la protecció i conservació, i si pot ser la millora de l'estat actual d'aquest paisatge.

4.- **REGULACIÓ DELS SISTEMES D'ESPAIS OBERTS DEL PTMB PEL QUE FA ALS SÒLS DE PROTECCIÓ PREVENTIVA I SÒLS DE PROTECCIÓ ESPECIAL PEL SEU INTERÈS NATURAL I AGRARI**

4.- **REGULACIÓ DELS SISTEMES D'ESPAIS OBERTS DEL PTMB PEL QUE FA ALS SÒLS DE PROTECCIÓ PREVENTIVA I SÒLS DE PROTECCIÓ ESPECIAL PEL SEU INTERÈS NATURAL I AGRARI**

La regulació dels sistemes d'espais oberts en el Pla Territorial Metropolità de Barcelona (PTMB, de 20 d'abril de 2010), recollida en les Normes d'Ordenació Territorial (NOT), és la següent:

Article 2.1 Objecte

- 1 El sistema d'espais oberts comprèn el sòl classificat com a no urbanitzable pel planejament urbanístic en el moment de l'aprovació del Pla.
- 2 Dins del sistema d'espais oberts, i mitjançant les categories normatives establertes en aquest Títol, el Pla assenyala les parts del territori que han de ser preservades de la urbanització i, en general, dels processos que poguessin afectar-ne negativament els valors paisatgístics, ambientals, patrimonials i econòmics, entre els quals els agraris, sense perjudici de les actuacions que es poden autoritzar en les circumstàncies i condicions que aquestes normes estableixen.
- 3 El Pla considera el sistema d'espais oberts com un component fonamental de l'ordenació del territori i, per tant, cal considerar les determinacions que el regulen com a bàsiques per al desenvolupament del Pla.
- 4 Les normes relatives al sistema d'espais oberts incloses al Pla són d'aplicació directa i executives a partir de l'entrada en vigor del Pla. Les normes prevalen sobre les del planejament territorial sectorial i urbanístic vigents en aquells aspectes en què siguin més restrictives amb relació a les possibles obres, edificacions i implantació d'activitats que poguessin afectar els valors de l'espai que en motiven la protecció.

Article 2.2 Finalitat de les determinacions

1. La determinació espacial i normativa del sistema d'espais oberts té les següents finalitats:
  - a) Garantir la preservació i millora d'un sistema d'espais oberts robust i funcional, que asseguri la conservació dels principals elements i processos del patrimoni natural i cultural, així com el manteniment dels béns i serveis ambientals.
  - b) Assegurar les connectivitats ecològiques necessàries per al manteniment de la biodiversitat i la salut dels ecosistemes i la conservació dels valors geològics i de les zones humides.
  - c) Preservar aquells terrenys necessaris per al cicle hidrològic i mantenir en bon estat de conservació les zones humides.
  - d) Dotar de sentit morfològic i territorial les delimitacions dels espais integrants del sistema d'espais oberts, afavorint la màxima continuïtat i dimensió territorial de les peces no urbanitzades.
  - e) Establir una gradació de preferències amb relació a les alternatives d'urbanització i edificació.
  - f) Contribuir a garantir la continuïtat de l'activitat agrària i la gestió dels espais oberts.
  - g) Propiciar la gestió i la protecció del paisatge rural.
  - h) Evitar la urbanització i la degradació d'aquells terrenys no urbanitzats que reuneixen especials qualitats com a espais d'interès natural, paisatgístic, social, econòmic i/o cultural, entre els quals els sòls més fèrtils i de major productivitat agrícola.
  - i) Evitar els processos d'implantació urbana en àrees mal comunicades, no aptes orogràficament o subjectes a uns graus de risc no acceptables, d'acord amb allò que estableix la normativa vigent.
  - j) Proporcionar pautes espacials i regulacions per a la implantació d'aquelles edificacions que es poden admetre en sòl no urbanitzable.
2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i hauran d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, de la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 2.3 Espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i altres àmbits subjectes a legislació o planejament sectorial

- 1 El Pla incorpora al sistema d'espais oberts de protecció especial els espais inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), Xarxa Natura 2000 i en altres instruments sectorials o urbanístics de protecció de la natura, com es el cas del sòl no urbanitzable costaner delimitat pel Pla director urbanístic del sistema costaner o d'altres plans d'escala supramunicipal, amb les delimitacions globals adoptades per aquests instruments.
- 2 Sense perjudici de la regulació de protecció derivada d'aquest Pla o del planejament que el desenvolupi, en el cas de plans que afectin, directament o indirecta, espais inclosos en la Xarxa Natura 2000 es garantirà el compliment de l'article 6 de la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres.
- 3 En els àmbits del PEIN regulats mitjançant els plans especials a què fa referència la normativa sectorial reguladora de la protecció dels espais d'interès natural, o mitjançant altres plans de protecció derivats de l'aplicació de la regulació sectorial, la normativa d'aquests plans especials ha de prevaldre en cas que sigui més restrictiva sobre la que amb caràcter general estableix el pla territorial per als espais de protecció especial. Tanmateix, en tot cas són d'aplicació les disposicions del Pla relatives a la protecció del paisatge.
- 4 Els sòls corresponents a la zona fluvial i a la zona de sistema hídric que es delimitin en els documents de planificació dels espais fluvials (PEF) que s'aprovin, s'han de considerar com integrants de la xarxa d'espais de protecció especial que el Pla territorial determina.

Article 2.4 Tipus d'espais

1. Amb la finalitat de modular les normes de protecció en funció de les condicions de les diferents àrees de sòl i dels papers que han de representar en el territori, el Pla distingeix tres tipus bàsics de sòl en els espais oberts:
  - a) Espais de protecció especial pel seu interès natural i agrari;
  - b) Espais de protecció especial de la vinya;
  - c) Espais de protecció preventiva.
2. Dins de cadascun d'aquests tipus d'espais, el planejament pot distingir subtipus en funció de la seva naturalesa específica i de les mesures de protecció que convingui establir en cada cas. El nivell de protecció a establir pel planejament urbanístic pot ser superior a l'establert pel PTMB i en cap cas inferior.
3. Els plans directors urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal han de contenir un plànol a l'escala en què es determini l'ordenació del sòl no urbanitzable, on s'assenyalin els límits dels diferents tipus d'espais oberts determinats pel Pla en el terme municipal, sense perjudici dels ajustaments que el major detall del plànol aconselli.
4. Els plans territorials sectorials, els plans directors o especials urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal poden establir els subtipus d'espais no urbanitzables de protecció que considerin adequats en funció dels seus objectius i del seu àmbit d'actuació, sense contradir les determinacions del Pla, amb el benentès que no es consideren contradictòries les disposicions que pretenguin un major grau de protecció o una major restricció de les possibles transformacions.

Article 2.5 Espais de protecció especial: definició

1. Comprèn aquell sòl que, pels seus valors naturals i agraris o per la seva localització en el territori, el Pla considera que és el més adequat per a integrar una xarxa permanent i contínua d'espais oberts que ha de garantir la biodiversitat i vertebrar el conjunt d'espais oberts del territori amb els seus diferents caràcters i funcions.

El sòl de protecció especial incorpora aquells espais que han estat protegits per la normativa sectorial com el Pla d'Espais d'Interès Natural i la Xarxa Natura 2000.

2. El Pla estableix dues categories d'espais de protecció especial:

- a) Espais de protecció especial pel seu interès natural i agrari.
- b) Espais de protecció especial de la vinya.

Els espais de protecció especial de la vinya es distingeixen per la presència dominant d'aquest conreu i per constituir en conjunt l'espai agrari de major dimensió del territori. Aquestes característiques motiven que a més d'estar subjecte a les regulacions generals dels espais de protecció especial, sigui objecte de regulacions específiques en atenció a les peculiaritats esmentades.

Article 2.6 Espais de protecció especial: regulació general

- 1 Els espais de protecció especial han de mantenir la condició d'espai no urbanitzat, i amb aquesta finalitat, i d'acord amb la legislació vigent, serà classificat com a sòl no urbanitzable pels plans d'ordenació urbanística municipal i s'hi aplicarà el règim que estableix aquest article. Excepcionalment, i de manera justificada, es pot incloure alguna peça en sectors o polígons per tal de garantir definitivament la permanència com a espai obert mitjançant la cessió i la incorporació al sistema d'espais lliures públics que pot resultar del procés de gestió urbanística corresponent.
- 2 Amb relació a les actuacions en sòl no urbanitzable que es poden autoritzar a l'empara de la legislació vigent, s'entén que els espais de protecció especial estan sotmesos a un règim especial de protecció i que són incompatibles totes aquelles actuacions d'edificació o de transformació de sòl que puguin afectar de forma clara els valors que motiven la protecció especial. Els plànols informatius complementaris assenyalen els valors que en cada cas han motivat la protecció especial.
- 3 En els espais de protecció especial, només es poden autoritzar les següents edificacions de nova planta o ampliació de les existents:
  - a) Les que tenen per finalitat el coneixement o la potenciació dels valors objecte de protecció o la millora de la gestió de l'espai en el marc dels objectius de preservació que estableix el Pla, la qual cosa comporta el compliment de les especificacions que s'assenyalen al punt 7 del present article. Aquestes edificacions corresponen al tipus A de l'article 2.11.
  - b) Les edificacions i ampliacions que podrien ser admissibles d'acord amb el que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, quan es compleixin les condicions i exigències que assenyalen els apartats 4, 5, 6 i 7 del present article per tal de garantir que no afectaran els valors que motiven la protecció especial d'aquests espais. Aquestes edificacions corresponen als tipus B i C de l'article 2.11.

Les edificacions que puguin derivar-se de plans i projectes que afectin de forma apreciable els espais que formen part de la Xarxa Natura 2000 han de ser avaluades atenent a les condicions legals específiques.

4. En els espais assenyalats de protecció especial que es destinin a activitats agràries, s'entén com a edificacions motivades per la millora de la seva gestió aquelles que preveuen el punt 6 *ai b* de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme i els articles concordants del Reglament corresponent (Decret 305/2006).
- 5 Les edificacions motivades per formes intensives d'explotacions agrícoles o ramaderes, com també totes aquelles altres edificacions i activitats autoritzables especificades a l'apartat 3, requereixen, per a ser autoritzades, la incorporació a l'estudi d'impacte i integració paisatgística, que és preceptiu d'acord amb el que disposen les Directrius del paisatge per tractar-se d'edificacions aïllades, d'un capítol que analitzi els efectes de la inserció de l'edificació en l'entorn territorial i demostrï la seva compatibilitat amb la preservació dels valors que motiven la protecció especial d'aquest sòl, sense perjudici del que s'assenyala a l'apartat 8.
6. Els nous elements d'infraestructures que s'hagin d'ubicar necessàriament en espais de protecció especial, com també la millora dels que hi ha en aquesta classe d'espais, han d'adoptar solucions que minimitzin els desmunts i terraplens, i han d'evitar interferir els connectores ecològics, corredors hidrogràfics i els elements singulars del patrimoni natural (hàbitats d'interès, zones humides i espais d'interès geològic) i cultural. Quan el sòl de protecció especial es destini a activitats agràries, caldrà adoptar també solucions que minimitzin l'impacte a les explotacions

agràries i les seves infraestructures. L'estudi d'impacte ambiental, quan sigui requerit per la naturalesa de l'obra, ha de tenir en compte la circumstància de la seva ubicació en espais de protecció especial. Quan no es requereixi l'estudi d'impacte ambiental és preceptiva la realització, dins l'estudi d'impacte i integració paisatgística que disposen les Directrius del paisatge, d'una valoració de la inserció de la infraestructura en l'entorn territorial que expressi el compliment de les condicions esmentades sense perjudici del que s'assenyala a l'apartat 8.

7. L'anàlisi i valoració de la inserció de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial ha de demostrar que les construccions i els usos que es proposen no afecten de forma substancial els valors de l'àrea d'espais de protecció especial on s'ubicarien. L'estudi ha de considerar les següents variables, amb especial atenció a les relacionades amb els valors a protegir i el possible impacte de l'activitat:
  - a) Millora esperada de l'espai protegit
  - b) Vegetació i hàbitats de l'entorn
  - c) Fauna de l'entorn
  - d) Valor edafològic
  - e) Funcions de connector biològic
  - f) Estabilitat del sòl
  - g) Funcions hidrològiques
  - h) Fragmentació del sòl
  - i) Gestió dels residus
  - j) Accessibilitat i necessitat de serveis
  - k) Increment de la freqüentació
  - l) Patrimoni cultural i històric
  - m) Patrimoni geològic
  - n) Zones humides
  - o) Paisatge
  - p) Qualitat atmosfèrica
  - q) Valor productiu agrari

En tot cas, les dimensions de l'àrea de sòl —superfície, amplada, etc.— han de ser determinants en la valoració dels efectes de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial.

8. Mitjançant instruments de planejament urbanístic —plans directors urbanístics, plans d'ordenació urbanística o plans especials o directrius de paisatge que s'incorporin al pla territorial o d'altres instruments de planificació sectorial— i en el marc de les regulacions d'ordre general que s'expressen en aquestes normes, es poden desenvolupar de forma detallada les condicions per a l'autorització de les edificacions i activitats a què es refereix l'apartat 5, com també les condicions específiques per a la implantació de les infraestructures necessàries. En els casos en què existeixin aquestes regulacions, no és necessari analitzar i valorar la inserció en l'entorn territorial a què es fa referència, amb caràcter general, en aquest article, sense perjudici de:
  - a) Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la legislació vigent per a determinades actuacions en funció de la seva naturalesa i dimensió.
  - b) Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la normativa ambiental de Catalunya per als espais compresos en el Pla d'Espais d'Interès Natural.
  - c) Les condicions legals específiques de caràcter més restrictiu establertes per als espais que formen part de la Xarxa Natura 2000.
9. Als espais de protecció especial destinats a la producció agrària s'ha d'afavorir l'ambientalització de les activitats agrícoles, ramaderes i forestals, de manera especial en aquells aspectes que poden contribuir a potenciar els valors ecològics, connectius i paisatgístics, d'acord amb les polítiques agràries i els instruments de suport i finançament existents.
10. Les activitats extractives que tinguin lloc en espais de protecció especial es regeixen per allò establert a l'article 2.17.

Article 2.7 Regulacions específiques dels espais de protecció especial de la vinya

- 1 El planejament urbanístic ha de classificar aquests espais com a no urbanitzables de protecció agrícola amb menció de la categoria de protecció especial de la vinya del Pla, s'ha de determinar com a ús principal l'agrícola i es poden delimitar subzones en funció de les característiques diferencials o les regulacions específiques en funció de la posició i els usos compatibles o edificacions.
- 2 Mitjançant instruments de planejament urbanístic o sectorial, s'han de determinar actuacions dirigides a la protecció del medi natural, en particular a la preservació de les zones humides, boscos i associacions vegetals o altres àrees d'interès biològic associades a l'espai d'especial protecció de la vinya.
- 3 Les edificacions i instal·lacions pròpies de la producció vinícola, com les caves i cellers, relacionades amb les explotacions del conreu de vinya d'aquest territori s'han de considerar, a efectes de la seva autorització, del tipus A, previst a l'article 2.11, per bé que es poden exigir, si s'escau, mesures d'integració en el paisatge per a l'autorització de les noves instal·lacions i edificacions.

Article 2.8 Espais de protecció preventiva: definició

S'inclouen en aquest tipus els espais classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic que no hagin estat considerats de protecció especial, però als quals es reconeix, en conjunt, un valor ambiental o paisatgístic així com, sovint, la seva condició d'espai de transició entre els assentaments urbans i els espais oberts de protecció especial.

El Pla considera que cal protegir preventivament aquests espais, sense perjudici que mitjançant el planejament d'ordenació urbanística municipal, i en el marc que les estratègies que el Pla estableix per a cada assentament, es puguin delimitar àrees per a ésser urbanitzades i edificades, si s'escau.

Tanmateix, el Pla preveu la possibilitat que, més enllà de les estratègies establertes per a cada nucli, es puguin admetre en casos justificats implantacions d'activitats o instal·lacions de valor estratègic general i d'especial interès per al territori, a través del procediment que el Pla determina en l'article 1.14 per a garantir una avaluació suficient de la iniciativa.

Article 2.9 Espais de protecció preventiva: regulació

- 1 Els espais de protecció preventiva estan subjectes a les limitacions que la legislació urbanística estableix per al règim de sòl no urbanitzable.
- 2 Els plans d'ordenació urbanística municipal poden, si s'escau, classificar com a urbanitzables les peces d'espais de protecció preventiva que tinguin la localització i la proporció adequades en funció de les opcions d'extensió urbana que el Pla d'ordenació urbanística municipal adopti d'acord amb les estratègies de desenvolupament urbà que en cada cas estableix el Pla i tenint present els valors naturals, ambientals i/o agraris a conservar. En cas que calgui transformar espais de protecció preventiva serà necessari analitzar amb detall els valors que hi concorren i cercar la compatibilització màxima de les actuacions amb el manteniment dels elements i valors de major interès, de forma especial en els espais qualificats com d'elevat interès a l'annex 3 de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental.
- 3 Els espais de protecció preventiva que mantinguin la classificació de sòl no urbanitzable han de continuar subjectes a les limitacions pròpies d'aquest règim de sòl, amb les especificacions que estableixi en cada cas el pla d'ordenació urbanística municipal i altres instruments de planejament urbanístic, si s'escau. Sense perjudici de les restriccions específiques per a determinades àrees establertes en el pla d'ordenació urbanística municipal o altres instruments urbanístics, cal considerar, en general, els espais de protecció preventiva com una opció preferent davant de la dels espais de protecció especial per a implantacions admeses en sòl no urbanitzable.
- 4 Els plans municipals han de posar una especial atenció en l'ordenació de l'àmbit del sòl de protecció preventiva, sense perjudici de la capacitat del pla d'ordenació urbanística municipal de precisar, d'acord amb el Pla territorial, l'ordenació de tot el sòl no urbanitzable del terme municipal. El Pla estableix, a l'article 2.13 d'aquestes normes, recomanacions per a una adequada ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic i, en el les seves Directrius del paisatge, així com en les disposicions transitòries, condicions d'integració paisatgística en els espais oberts.

Article 2.10 Precisió i modificació de límits

1. Els plànols del Pla assenyalen, amb la precisió que permet l'escala 1/50.000, els contorns dels diferents tipus d'espais que componen el sistema d'espais oberts. Aquests contorns han de ser concretats en delimitacions urbanístiques pels instruments de planejament urbanístic que defineixin l'ordenació a escales més detallades. La delimitació dels contorns que introdueixin increments o disminucions de la superfície dels espais oberts, ha de seguir criteris d'optimització de les condicions d'ordenació urbanística. En qualsevol cas, s'han de justificar les variacions de la forma dels contorns d'acord amb els següents criteris:
  - Incorporació de sòls no urbanitzables situats a la perifèria de la delimitació del sistema d'espais oberts que han rebut una valoració especial derivada d'estudis sectorials sobre el medi natural, el patrimoni d'interès cultural o perquè afavoreixen la connectivitat entre els espais naturals.
  - Ajustos de la delimitació per raons de coherència geogràfica i urbana que permetin clarificar els límits del Pla, tot ajustant-los sobre elements reconeixadors del territori.
  - Compatibilitat entre la protecció dels valors naturals dels espais oberts i l'acabament adequat de la ciutat a les seves vores urbanes, especialment pel que fa a la delimitació dels sòls que el planejament urbanístic qualifiqui de sistemes de parcs urbans, equipaments, vialitat i serveis tècnics d'interès general i titularitat pública.
  - Exclusió d'alguns sòls urbans o urbanitzables a mantenir que hagin quedat inclosos en els plànols dins del sistema d'espais oberts.
2. El Pla admet que els Plans Directors Urbanístics (PDU) i els Plans d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) classifiquin com a sòl urbanitzable parts dels espais de protecció preventiva i de protecció especial de la vinya, d'acord amb els criteris dels articles 2.9 i 2.7 respectivament i en el marc de les estratègies fixades al Títol III.
3. La línia de delimitació entre els espais de protecció especial no procedent de la normativa sectorial o urbanística anteriorment aprovada i les àrees urbanes, en les quals el Pla defineix estratègies que permeten una extensió de l'ocupació urbana d'acord amb les determinacions del Títol III, pot variar com a resultat del planejament urbanístic general que determini l'abast de l'extensió i el traçat detallat d'aquesta línia.
4. La modificació del límits urbanístics corresponents als espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i altres àmbits subjectes a legislació o planejament sectorial ha de seguir el tràmit corresponent a la formulació de les figures de planejament que els regulen. La delimitació dels espais oberts resultant d'instruments sectorials quedarà automàticament modificada quan la corresponent figura de planejament en modifiqui els límits establerts.

Article 2.11 Edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts

1. El Pla considera com a factors favorables per a l'autorització d'edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts els següents:
  - a) que aportin qualitat al medi natural, agrari i paisatgístic;
  - b) que siguin d'interès públic.

Als efectes d'aquest article, aportar qualitat s'entén com tenir conseqüències positives i duradores envers un territori endreçat en un àmbit que transcendeixi àmpliament l'extensió específica de l'actuació.
2. El Pla considera un argument favorable per a l'autorització d'activitats en els espais oberts la reutilització i millora d'edificis existents de qualitat i localització adequades, mentre que per a l'autorització de noves edificacions recomana una especial exigència pel que fa a la seva inserció territorial i paisatgística.
3. Amb la finalitat d'orientar l'autorització d'edificacions, instal·lacions i infraestructures en els diferents tipus d'espais oberts, i sense perjudici de les especificacions establertes per la legislació urbanística i la normativa sectorial, el Pla distingeix tres tipus d'intervencions en funció dels seus efectes i objecte:

A. Aquelles que aporten qualitat i valor afegit al medi natural, agrari i paisatgístic

La seva presència està associada a la gestió i millora del territori rural, com és el cas de les masies incloses als catàlegs de masies i cases rurals, les edificacions i instal·lacions pròpies de l'agricultura a cel obert, la ramaderia i la silvicultura extensives, el turisme rural i les instal·lacions i edificacions per a la protecció i valorització del medi natural. També es consideren incloses en aquest tipus les instal·lacions de les activitats agràries intensives que formen part de l'explotació a cel obert d'una finca molt més gran que l'espai que ocupen i contribueixen a la viabilitat del conjunt de l'activitat agrària que manté la qualitat de la finca.

B. Aquelles que no aporten qualitat al medi natural i paisatgístic

No contribueixen a la gestió, endreça i millora del territori no urbanitzat. Es tracta d'edificacions sovint assimilables a les d'ús industrial, com és el cas de les edificacions per a activitats agràries intensives no associades a l'explotació i la gestió territorial d'una finca gran i altres edificacions o instal·lacions d'interès privat i un ús intensiu del sòl, com són els càmpings. Es tracta d'activitats no prohibides per la legislació urbanística però que no poden ser incloses en el tipus A.

C. Aquelles que són d'interès públic d'acord amb la legislació vigent

Comprèn les infraestructures i equipaments d'interès públic que han de situar-se en el medi rural, entre els quals, i als efectes de les determinacions d'aquest Pla territorial, es distingeixen: infraestructures lineals (C1) com carreteres, ferrocarrils, conduccions i altres elements significatius; elements d'infraestructures (C2) com parcs solars, parcs eòlics, antenes de telecomunicacions, instal·lacions de tractament del cicle de l'aigua, plantes de tractament de residus, i altres elements, així com elements d'equipament públic que la legislació urbanística no prohibeix en sòl no urbanitzable (C3) com cementiris, establiments penitenciaris i d'altres.

4. Els camps de golf i altres implantacions legalment admissibles en sòl no urbanitzable que comporten canvis de certa extensió en la cobertura vegetal del sòl poden ser admesos en sòl de protecció especial amb caràcter excepcional, sempre i quan es justifiqui que aporten qualitat al medi natural, agrari o paisatgístic (és a dir, que encaixen en la descripció de les implantacions de tipus A exposada al punt 3 d'aquest article), que són compatibles amb els valors intrínsecs i la funcionalitat del sòl que han motivat el règim de protecció establert pel Pla, i que no existeix una alternativa raonable de localització en el sòl de protecció preventiva o que aquesta és ambientalment desfavorable.

Article 2.12 Sòl subjecte a riscos

- 1 Els sòls subjectes a riscos naturals o tecnològics queden exclosos de qualsevol destinació que hagi de comportar un risc per a les persones d'acord amb les directrius que estableix la legislació vigent. Així mateix aquests sòls, d'acord amb la legislació vigent establerta en matèria de riscos, han de mantenir majoritàriament la condició de no urbanitzats, llevat dels casos que es prevegin específicament per motiu d'interès estratègic i sempre acompanyat dels condicionants preventius, reductors o correctors del risc d'acord a la normativa urbanística i de protecció civil vigent.
- 2 El planejament urbanístic delimitarà amb precisió les zones de risc i determinarà, si escau, les mesures específiques de protecció i prevenció que siguin adequades d'acord amb l'ordenació proposada i la normativa d'aplicació en cada cas.
- 3 L'ús dels terrenys sotmesos a risc d'inundació es regula pel que assenyala la legislació vigent en funció de la planificació hidràulica que ha d'establir els àmbits de la zona fluvial, zona del sistema hídic i zona inundable per episodis extraordinaris.
- 4 Les peces d'espais de protecció especial per causa exclusiva de la seva inundabilitat confrontants amb àrees urbanes poden, amb les limitacions derivades de l'estratègia assignada a l'àrea o nucli urbà, ser classificades com a sòl urbanitzable en el planejament d'ordenació urbanística municipal si es compleixen els requeriments que estableix al respecte la legislació vigent.

Article 2.13 L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic

- 1 Dins del marc que estableixen els tipus d'espais del sistema d'espais oberts establerts pel Pla, el planejament urbanístic ha de determinar diverses zones i mesures de protecció d'acord amb l'escala de treball que li és pròpia.
- 2 Sense perjudici de les consideracions específiques derivades de les característiques del municipi, les zones i les mesures de protecció en sòl no urbanitzable han de tenir com a objectiu facilitar la gestió orientada a la preservació dels següents valors i funcions:

a) Valors agrícoles

- Terrenys destinats a usos agraris de conreu o de pastura significatius en el context territorial.
- Terrenys edafològicament valuosos.
- Terrenys de regadiu o que poden ser-ho.
- Terrenys més planers i amb unitats productives més extenses.
- Terrenys que embolcallen espais naturals protegits.
- Terrenys en producció objecte d'usos agraris amb les modalitats de pastura, estanyatge i/o guaret.
- Espais de transició entre l'espai urbà i l'espai agrari, per tal de fer compatible i garantir l'encaix dels usos respectius.

b) Valors ambientals, ecològics o científics

- Hàbitats singulars, fràgils o que hostatgen flora o fauna d'especial interès.
- Hàbitats de major integritat, dimensió i més representatius de la regió.
- Mosaics agrosilvopastorals.
- Espais intersticials agrícoles rics en diversitat biològica (marges, sèquies, tanques arbrades...).
- Espais d'interès geològic i les zones humides.

c) Valors connectius

- Peces estratègiques per a la connectivitat del sistema d'espais oberts.
- Permeabilització de les zones agràries, especialment pel que fa a espècies protegides.
- Estructures connectores: espais fluvials, corredors, tanques verdes i altres elements significatius.
- Espais intersticials claus per al manteniment de la connectivitat a escala local.

En aquest cas, el planejament urbanístic ha d'identificar els punts conflictius per a la connectivitat ecològica, que podran ser susceptibles de millora mitjançant les mesures compensatòries de les noves actuacions.

d) Valors paisatgístics i d'altres

- Àrees d'interès paisatgístic a preservar, a restaurar i a crear.
- Àrees amb gran visibilitat.
- Entorns d'elements culturals (històrics, arqueològics, identitaris...).
- Paratges caracteritzats per l'existència d'estructures de paret de pedra seca.
- Terrenys de domini públic (camins, boscos i prats comunals, domini hidràulic, camins ramaders, patrimoni arqueològic i paleontològic i altres).

- e) El planejament urbanístic ha de considerar també en l'ordenació del sòl no urbanitzable, aquell que, sense tenir un valor intrínsec notable, pot jugar un paper rellevant en l'estructuració de l'espai i en concret el que:

- Respon a un objectiu de separació d'àrees edificades.
- Defineix els límits de l'espai que poden assolir les àrees urbanes.
- Facilita la percepció del paisatge.
- Facilita l'ampliació o la implantació de les infraestructures necessàries.
- Preserva superfícies no urbanitzables de certa entitat com a reserves estratègiques de futur.
- Pot fer de franja protectora de corredors fluvials i zones humides.

3. La consideració dels valors que assenyala aquest article no comporta una zonificació que s'hi refereixi específicament, atès que les determinacions normatives d'una zona poden simultàniament tenir objectius d'ordre divers i que aquests poden ser també objecte de determinacions no zonals. Les zones de sòl no urbanitzable seran, per tant, les que el pla urbanístic adopti en el marc, en el seu cas, de les disposicions reglamentàries que s'hi

estableixin.

4. L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic també tindrà com a objectiu prioritari contenir la proliferació de construccions en aquest sòl i vetllar per la seva integració en el paisatge.

Article 2.14 Les activitats agràries en els espais oberts

- 1 El Pla reconeix les activitats agràries com a estratègiques per al futur de la col·lectivitat social, en tant que garanteixen la producció d'aliments, ajuden a fixar població en el territori i contribueixen a la preservació de la qualitat del paisatge. El Pla territorial admet el desenvolupament d'activitats agrícoles, ramaderes i silvícoles en els tres tipus d'espais oberts que diferencia, amb les condicions que el propi Pla estableix i sense perjudici de les disposicions sectorials que siguin d'aplicació.
- 2 El Pla, mitjançant la definició del sistema d'espais oberts, exclou una part molt majoritària del territori de qualsevol opció d'urbanització, i assegura així un espai per a la producció agrària.
- 3 Quan es tracti d'edificacions aïllades que hagin de romandre indefinidament en aquesta situació, el Pla exigeix que el projecte d'edificacions agràries incorpori un Estudi d'impacte i integració paisatgística en els termes que s'especifiquen en les Directrius del paisatge.
- 4 D'acord amb el que especifica l'article 2.11, les edificacions agràries són majoritàriament del tipus A. Es consideren, tanmateix, del tipus B aquelles que comporten una ocupació inusualment alta de la finca agrària.
- 5 L'article 2.6 estableix les condicions per a les edificacions en sòl de protecció especial, el 2.7 específicament en sòl de protecció especial de la vinya, i el 2.9 en sòl de protecció preventiva. Els articles 2.6 i 2.7 estableixen certes condicions, precaucions o recomanacions pel que fa a les edificacions del tipus B. En sòl de protecció preventiva el Pla es remet a les condicions que estableix la legislació urbanística per al sòl no urbanitzable.
- 6 El Pla considera un argument favorable la utilització d'edificis existents en desús en una mateixa finca o en terrenys pròxims fàcilment incorporables a l'explotació per davant de l'autorització de noves edificacions agràries. Si no és així, s'han de considerar amb criteris restrictiu les del tipus B.
- 7 Les regulacions que el Pla estableix no han de ser impediment per autoritzar les ampliacions de les instal·lacions d'explotacions existents d'acord amb el conjunt de normatives sectorials que siguin d'aplicació.

Article 2.15 Règim dels usos i edificacions existents en els espais oberts

- 1 Les edificacions i instal·lacions legalment implantades que s'ajustin als supòsits d'usos permesos en sòl no urbanitzable poden mantenir-se i ampliar-se si es compleixen els requisits del Planejament general urbanístic a què estiguin subjectes i les determinacions que estableixen la legislació urbanística i el Pla.
2. Les edificacions i instal·lacions degudament autoritzades d'acord amb la legislació anterior a la Llei 2/2002 que no s'ajustin als supòsits d'usos permesos pel Text refós de la Llei d'urbanisme i que, per tant, actualment no serien autoritzables, es poden mantenir, però només poden autoritzar-se ampliacions en espais de protecció preventiva en els termes previstos per l'esmentat Text refós i pel seu Reglament (Decret 305/2006) si el planejament urbanístic municipal aprovat definitivament abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002 ho preveu expressament. En aquest cas, les ampliacions possibles no poden superar el percentatge previst pel planejament urbanístic i com a màxim el 50% de la superfície construïda i del volum edificat que hi havia en la data d'entrada en vigor de la Llei 2/2002. L'establiment d'aquest límit màxim no comporta cap nova opció d'ampliació en aquells casos en què aquesta ja s'hagi realitzat i hagi exhaurit les possibilitats assenyalades en el planejament urbanístic. En tot cas, cal que les obres d'ampliació siguin imprescindibles per al manteniment de l'activitat per a la qual es va construir l'edificació o es va implantar la instal·lació objecte d'ampliació i que aquesta es trobi en plena utilització.
- 3 Els municipis han de vetllar perquè les edificacions, les instal·lacions o els usos existents implantats il·legalment, pels quals hagi prescrit l'acció de reposició, minimitzin l'impacte. No

s'admeten ampliacions d'aquestes edificacions o instal·lacions ni intensificació o substitució de les activitats llevat que, d'acord amb la legislació urbanística, fos possible la seva legalització i aquesta es dugués a terme.

- 4 Amb l'objectiu de recuperar la integritat formal del territori rural, les administracions públiques han d'adoptar mesures per al desmuntatge o enderroc d'aquelles construccions no incloses en el catàleg de masies i cases rurals destinades a activitats subjectes a intervenció ambiental quan cessin definitivament i les edificacions o instal·lacions no estiguin legalitzades o es trobin en estat ruïnós. S'entén que una activitat ha cessat definitivament quan se'n constati de manera notòria la inactivitat continuada al llarg de dos anys consecutius.
- 5 No són objecte d'aquest article aquelles edificacions i instal·lacions que per les seves tipologia, construcció i el seu valor identitari —masies, corrals, barraques de pastor o de vinya, molins i altres elements significatius — cal considerar que formen part de la imatge del territori rural que es vol preservar o recuperar.

Article 2.16 Establiment de regulacions específiques

Mitjançant plans directors o especials urbanístics i plans d'ordenació urbanística municipal es poden establir altres regulacions específiques referides a determinades àrees o indrets en atenció a les seves peculiars característiques, sempre que siguin coherents amb la regulació que amb caràcter general estableix aquest Pla pels diversos tipus d'espais oberts. Així mateix, les figures de planejament d'espais naturals protegits derivades de la legislació en matèria d'espais naturals poden establir regulacions específiques en els àmbits corresponents.

Article 2.17 Activitats extractives

- 1 El Pla no afecta les activitats extractives autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent.
- 2 Les autoritzacions relatives a noves activitats extractives i a ampliacions de les ja autoritzades han de tenir en compte les determinacions del Pla, en especial les corresponents al sistema d'espais oberts, però també les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures i les normes específiques que regulin cadascun dels espais d'implantació, en tant que poden ésser també argument favorable o desfavorable per a determinades ubicacions.
- 3 Les propostes del Pla per a la protecció dels sòls no urbanitzats i del paisatge que s'estableixen en el Títol II, i les Directrius del Paisatge i disposicions transitòries d'aquestes Normes d'ordenació territorial han de ser específicament considerades en l'elaboració dels projectes d'explotació i dels programes de restauració, i en els informes preceptius corresponents. En la restauració dels espais afectats per activitats extractives que es trobin situats en sòl de protecció especial s'ha de tenir especial cura de restablir els valors que n'han motivat la protecció especial.
4. Les propostes de noves activitats extractives i d'altres activitats directament associades a aquestes o altres extractives existents, entenent per directament associada la que utilitza el recurs miner propi de l'explotació, han de ponderar des de l'anàlisi del cost-benefici els valors naturals, ambientals, agraris i patrimonials enfront del valor dels béns miners objecte d'explotació, la disponibilitat i necessitat d'aquests i els costos globals del seu transport. Els desenvolupaments urbanístics han de tenir en compte les afectacions derivades d'aquestes activitats i evitar possibles conflictes d'usos.
- 5 Amb l'objectiu de racionalitzar al màxim, des dels punts de vista ambiental, econòmic i social, l'atorgament de noves autoritzacions d'activitats extractives, s'han de portar a terme estudis en l'àmbit de Catalunya sobre previsions de la demanda i sobre la localització i condicions d'explotació dels possibles jaciments; de manera especial s'han de tenir en compte els acords i els estudis promoguts pel Grup Interdepartamental d'Àrids de Catalunya o per altres dispositius amb la mateixa finalitat que es creessin en el futur. Amb el mateix objectiu, s'han de portar a terme estudis paleontològics i d'altres estudis sectorials que permetin detectar possibles zones de restricció.

Article 2.18 Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya

En compliment del que disposa l'apartat 1.e de l'article 13 de la Llei 23/1983, de política territorial, les actuacions d'urbanització i aquelles en sòl no urbanitzable que s'autoritzin situades a l'entorn visual

dels edificis o altres elements patrimonials inclosos a l'Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya, que gestiona la Direcció General del Patrimoni Cultural o que es puguin descobrir, a part de complir amb caràcter general les limitacions derivades de les disposicions de protecció patrimonial, han de respectar les característiques paisatgístiques d'aquest entorn i les traces existents de camins, passos, esplanades, fonts, vegetació i altres elements significatius que estructurin l'espai al voltant de l'edifici o element.

Article 2.19 Patrimoni Geològic de Catalunya

- 1 El Pla incorpora els espais de l'inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya situats en els espais oberts de l'àmbit, tal com es representa en el plànol informatiu a escala 1/100.000.
- 2 L'ordenació urbanística que derivi del Pla ha de preservar aquests espais d'acord amb els seus valors. Aquells que puguin quedar inclosos en àmbits de desenvolupament urbanístic o d'una actuació d'interès territorial, regulada a l'article 1.14, seran objecte d'una consideració singular que garanteixi la seva conservació, integritat i funcionalitat ambiental i, si és el cas, el manteniment del seu valor com a referència visual.

En el cas específic dels geòtops que es troben en entorns urbans, s'ha de garantir el desenvolupament urbà compatible amb la preservació del patrimoni geològic.

Article 2.20 Infraestructures ambientals, energètiques i de comunicacions

El Pla no afecta les plantes de tractament de residus i les instal·lacions de tractament del cicle de l'aigua autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent (incloses les depuradores i altres instal·lacions de tractament que permeten la regeneració i posterior reutilització de l'aigua, inclosos els corresponents col·lectors, així com les plantes potabilitzadores i les seves connexions a dipòsits municipals). Com totes les infraestructures (article 2.11), les infraestructures ambientals, energètiques i de comunicacions que s'hagin d'ubicar necessàriament i de forma justificada en espais de protecció especial s'han d'adoptar solucions que minimitzin el seu impacte. En aquest sentit, es procurarà especialment la racionalització i/o reordenació de les xarxes.

Article 2.21 Construccions, instal·lacions i parcel·lacions urbanístiques no emparades pel planejament

Les construccions, instal·lacions i parcel·lacions urbanístiques no emparades pel planejament urbanístic situades en sòl no urbanitzable que han quedat incloses en espais de protecció especial tenen assignat de manera general l'objectiu d'extinció per la seva incompatibilitat amb la funció del sistema d'espais oberts.

Quan no sigui plantejable una extinció a curt termini amb mitjans proporcionats, per motius d'índole social o econòmics, les edificacions resten en situació de fora d'ordenació, sense perjudici que es puguin acordar fórmules d'extinció diferida.

Article 2.22 Reintegració de sòl al sistema d'espais oberts per canvi de classificació urbanística

El sòl que es reintegri al sistema d'espais oberts com a resultat de la desclassificació urbanística com a sòl urbanitzable realitzada mitjançant modificació o revisió del planejament municipal, esdevindrà espai de protecció especial o de protecció preventiva en funció de la categoria que tingui l'àrea d'espai en què estigui integrat físicament o amb la qual mantingui una clara continuïtat morfològica.

En els casos dubtosos per trobar-se en relació similar amb peces d'espais de distinta categoria, el sòl s'ha d'adscriure al tipus que s'assenyali en l'instrument a través del qual s'ha produït el canvi de classificació, i si aquest no ho fa, ha de quedar inclòs en el tipus que comporti la major protecció dels que tinguin els espais del seu entorn immediat.

Article 2.23 Connectors ecològics

1. El Pla identifica els principals connectors ecològics mitjançant una fletxa a als plànols 1.2 i 1.3 en

tant que és un objectiu del Pla garantir al màxim la permeabilitat ecològica entre les àrees amb d'interès natural

- 2 En els connectors ecològics en sòls no urbanitzables s'ha de mantenir la classificació de no urbanitzable o bé, mitjançant el planejament urbanístic, incorporar aquests sòls als sistemes d'espais lliures públics per tal de garantir la seva funció connectora. Així mateix, llevat dels casos en què les situacions de fet no ho permetin, s'ha de mantenir una franja amb la dimensió mínima suficient lliure de noves construccions, i s'ha de procurar la permeabilització dels usos i les construccions existents.
- 3 En sòls que el planejament urbanístic vigent ha classificat com a urbans o urbanitzables i en què la matriu territorial metropolitana necessiti, per a la seva compleció funcional, l'existència de connectors complementaris a les àrees urbanes, s'ha d'establir un sistema de zones verdes, cursos fluvials i parcs urbans. El tractament formal i compositiu d'aquests espais ha d'evitar les construccions no necessàries, i s'ha de basar en elements vegetals naturals, preferentment de les espècies pròpies dels ambients representats en els espais de protecció especial contigus, i el mobiliari urbà ha de quedar reduït al mínim imprescindible. Aquests espais poden ser objecte d'ampliació i millora, però mai de canvi d'ubicació si això afecta la seva funció com a connectors.
- 4 El Pla fa la identificació "corredors amenaçats per continus urbans" en els plànols d'ordenació 1.2 i 1.3. La representació gràfica que es fa en els plànols d'ordenació no és exhaustiva i té caràcter simbòlic o de directriu i, en cap cas, constitueix una delimitació precisa: pertoca al planejament i la gestió urbanística definir les possibilitats d'intervenció i l'aplicació concreta d'aquesta estratègia. El desenvolupament urbanístic dels sectors corresponents ha de formular-se de manera que garanteixi la continuïtat ecopaisatgística dels connectors afectats. En aquest sentit s'han de concentrar les cessions de sòl de sistemes compatibles amb la funció connectora (zones verdes i equipaments extensius) i s'ha de garantir el tractament adequat dels espais resultants. Les posteriors modificacions i revisions del planejament urbanístic han de garantir la pervivència i millora d'aquests espais.
- 5 Els plans i projectes que afectin les àrees identificades com a punts crítics per la connectivitat a l'Informe de sostenibilitat ambiental, han de vetllar pel compliment de les propostes de protecció i millora de la connectivitat recollides a l'annex 2 de l'esmentat informe.
- 6 Per tal d'assegurar la funcionalitat dels connectors ecològics, els plans i projectes que els afectin han de vetllar per la correcció de la fragmentació produïda per les infraestructures viàries i ferroviàries que travessen els connectors ecològics. Així mateix, el planejament urbanístic ha d'evitar la formació de continus de construccions a l'entorn de les infraestructures de mobilitat a les zones d'interès connector. Els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents que interfereixin amb els connectors ecològics i els corredors fluvials s'han d'ajustar al que estableix el punt 3 de l'article 4.9.

Article 2.24 Actuacions en els trams urbanitzats dels cursos fluvials i en les zones verdes i els parcs urbans amb funció connectora o de transició

- 1 Les actuacions en els trams fluvials i riberencs al seu pas per àrees urbanes i urbanitzables s'han d'adreçar prioritàriament, sempre que sigui possible, al manteniment o, en el seu cas, a la restauració de la vegetació riberenca per tal d'incrementar en la mesura del possible la funció connectora del conjunt del curs fluvial i influir positivament en la qualitat del paisatge dels espais urbans que travessa. Quan aquests trams fluvials i riberencs formin part d'algun parc o zona verda urbana, com també en els casos de parcs o zones verdes urbans a través dels quals es pot produir la continuïtat entre espais de protecció especial, el seu tractament formal i compositiu ha d'evitar les construccions no necessàries i s'ha de basar en elements vegetals naturals, preferentment de les espècies pròpies dels ambients representats en els espais de protecció especial contigus, i el mobiliari urbà hi serà absent o quedarà reduït al mínim imprescindible.
- 2 En cas d'un nucli o àrea urbana amb un curs fluvial perifèric, les extensions urbanes han d'evitar preferiblement passar a l'altre costat d'aquest, llevat que fos l'única opció o que des dels punts de vista de l'estructuració urbana i la integració territorial tingués avantatges clars respecte a altres opcions. En tot cas, l'espai fluvial i riberenc ha de ser tractat com un element bàsic de l'ordenació urbanística.

- 3 Quan sigui adient pel tipus d'espais i pel caràcter de la franja perimetral del sòl urbà, el tractament i els usos admesos a les zones verdes perifèriques i els parcs periurbans han de ser els adequats per tal que aquestes àrees de sòl puguin jugar un paper d'espais de transició entre l'àrea urbana i el medi rural i que actuïn com a amortidors dels possibles impactes de la primera envers el segon. Els PDU i els POUM corresponents han de concretar amb major precisió aquests tractaments.

5. **ESTUDI PER A LA IDENTIFICACIÓ DELS RISCOS GEOLÒGICS**

**Estudi per a la
Identificació de Riscos
Geològics a Alella
(Maresme)**

Codi: AP-051/11

Setembre 2011

Índex

1	Introducció	1
1.1	Objectius i abast	1
1.2	Marc Territorial	5
1.3	Marc geològic	7
1.4	Aqüífers i aigua d'abastament	12
2	Anàlisi de perillositat del terme municipal	13
2.1	Anàlisi del nucli del Casc Antic, Eixample, Nova Alella i Vallbona	17
2.2	Anàlisi del nucli d'Alella de Mar	18
2.3	Anàlisi del nucli de Comulada	19
2.4	Anàlisi del nucli de Mas Coll	22
2.5	Anàlisi del nucli de Alella Parc	25
2.6	Anàlisi del nucli de la Font de Cera	29
2.7	Anàlisi del nucli de Can Magarola	30
2.8	Anàlisi del nucli d'Ibars-Meia	34
3	Conclusions i recomanacions	36

ANNEXES:

Plànols

Resum

Fitxes

Plànol servei municipal d'aigua potable

Referències bibliogràfiques

1 Introducció

1.1 Objectius i abast

A instàncies de la Direcció General d'Urbanisme (DGU) s'ha procedit a la realització de l'Estudi d'Identificació de Riscos Geològics (EIRG) en el terme municipal d'Alella (Figura 1). Prenent com a base el Mapa Urbanístic de Catalunya (MUC) publicat per la Generalitat de Catalunya s'han establert 8 sectors qualificats com a sol urbà o urbanitzable. Aquestes són: i) Nucli Antic, el Rost, eixample, Nova Alella, Vallbona, ii) sector d'Alella de Mar, iii) sector de la Comulada, iv) sector del mas Coll, v) sector d'Alella Parc, vi) sector de la Font de la Cera, vii) sector de Can Magarola i viii) sector d'Ibars Meia. Al ser una zona a tocar amb el mar i estant molt proper a Barcelona, Alella és un municipi que té una alta pressió urbanística, així, molta part de la seva superfície està ocupada per àrees urbanitzades.

L'aptitud del territori per a la urbanització ve condicionada, en alguns casos, per l'acció de processos geodinàmics actius, tals com l'estabilitat dels vessants, avingudes de rius, erosions i torrentades. El risc geològic és un factor més, entre molts d'altres, a tenir en compte en la planificació i la regulació urbanística segons la legislació vigent. El planejament urbanístic ha de permetre assolir un nivell adequat de protecció enfront els riscos naturals i ha de preservar de la urbanització i l'edificació aquelles zones de risc llevat que es prevegin l'execució d'obres vinculades a la protecció o a la prevenció dels mateixos. Per abordar aquesta qüestió en les zones incloses en les àrees d'ordenació del terme municipal d'Alella s'ha realitzat el present Estudi d'Identificació de Riscos Geològics (EIRG).

L'EIRG es realitza en base a la recerca d'indicis de processos geològics actius que siguin susceptibles de generar situacions de risc que convingui evitar, prevenir o mitigar. L'estudi no valora les qualificacions urbanístiques que s'assignaran a cada zona i les tracta totes igual; com a sol urbà, d'ocupació continuada de persones o sense qualificar. Un estudi més detallat podria valorar la relació entre risc geològic i vulnerabilitat en relació als usos. Aquesta labor no és objecte del present treball.

El document se centra en l'estudi de la perillositat geològica d'origen natural corresponent a:

- Moviments del terreny (moviments de vessant i esfondraments).
- Corrents de fluxos hiperconcentrats associats a cons de dejecció.
- Inundabilitat associada a processos torrencials (torrents, barrancs i corrents d'arrosegalls).
- Aqüífers vulnerables d'especial interès per al consum urbà.

L'anàlisi del risc geològic es basa en una estimació preliminar de la perillositat natural, entesa com a la probabilitat de què succeeixi un fenomen natural potencialment destructiu. Queda fora de l'abast d'aquest estudi l'avaluació del risc, entès com el producte de la perillositat geològica per la vulnerabilitat de les diferents estructures existents i d'aquelles que es pot preveure implantar en el futur. No es considera la perillositat que es pugui generar per accions antròpiques futures (mineria, sobreexplotació d'aqüífers, abocaments, talussos, terraplens, ni altres obres d'origen antròpic).

L'estimació de la perillositat natural s'ha realitzat en funció de la intensitat i del grau d'activitat que podrien assolir els possibles fenòmens geomorfològics identificats. A partir d'aquests paràmetres, es poden determinar els següents graus de perillositat natural:

- Perillositat Molt Baixa o Negligible: zones on no s'ha detectat una exposició a fenòmens actius (sense perillositat definida); o amb fenòmens de baixa intensitat i baixa activitat.
- Perillositat Baixa: zones exposades a fenòmens de baixa intensitat i d'activitat mitjana / alta; o de mitjana intensitat i d'activitat baixa.
- Perillositat Mitjana: zones exposades a fenòmens de mitjana intensitat i d'activitat mitjana / alta; o d'alta intensitat i d'activitat baixa.
- Perillositat Alta: zones exposades a fenòmens d'alta intensitat i d'activitat mitjana / alta.

A partir de l'avaluació de la perillositat geològica del territori es distingeixen dues situacions tipus:

- **Àrees en les quals no cal la realització d'estudis addicionals de perillositat geològica.** Corresponen a àrees amb perillositat de Molt baixa a Baixa.

- **Àrees en les quals es recomana la realització d'estudis de perillositat addicionals.** Normalment, corresponen a àrees que contenen àmbits amb perillositat de Mitjana a Alta. En aquestes àrees, com a criteri general, abans d'emprendre qualsevol actuació urbanística, es recomana efectuar estudis detallats, previs a la definició dels usos del sòl que hi poden ser compatibles, que avaluïn detalladament determinats aspectes de la perillositat geològica i els seus possibles efectes sobre l'actuació projectada.

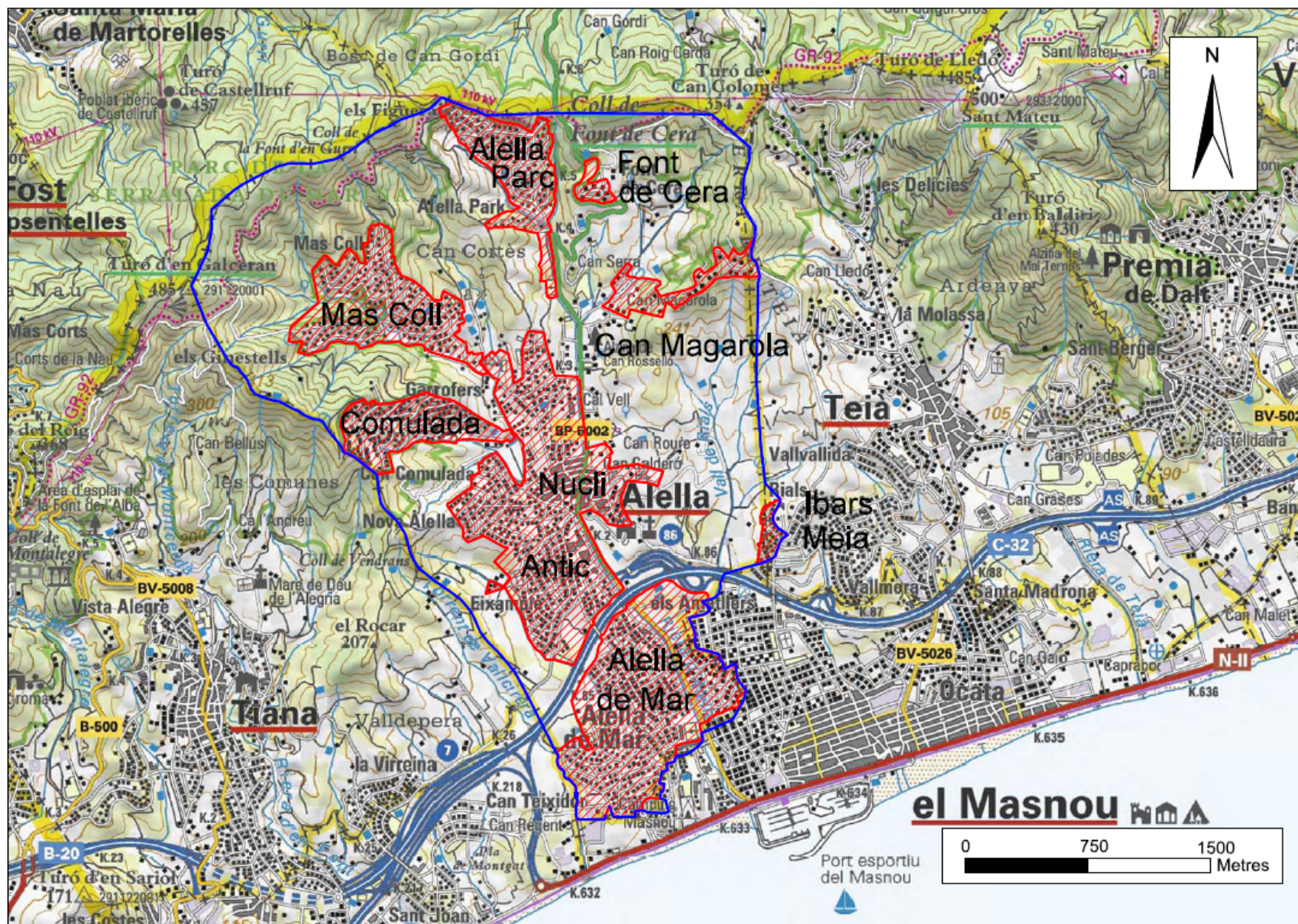

Figura 1: Plànol de situació. En vermell les àrees d'estudi.

1.2 Marc Territorial

El municipi d'Alella es troba al sector sud-oest de la comarca del Maresme, en el límit amb la comarca del Vallés Oriental. Limita amb els municipis de Tiana a l'oest, Montgat i El Masnou al sud, Teià a l'est, Vallromanes i Santa Maria de Martorelles (Vallés Oriental) al nord. Té una superfície de 9,6 Km² i una població de 9.557 habitants (any 2010), segons dades de l'IDESCAT. Els accessos principals són per la carretera nacional N-II com per l'autopista Pau Casals (C-32) que circulen paral·lels a mar o bé per la carretera intercomarcal BP-5002 que l'uneix pel nord amb Granollers.

El terme municipal es troba al sector més meridional del Maresme i s'estén des de la Serralada Litoral fins a pocs metres del mar, ja que una estreta franja d'uns 200m que toca a mar pertany al municipi del Masnou. La població se situa al peu del vessant de marina de la Serralada Litoral.

Hidrològicament, els límits del terme quasi bé corresponen a la conca per on davallen les rieres de Coma Fosca i de Coma Clara que conflueixen en el mateix casc antic per ajuntar-se en la riera d'Alella que discorre de nord a sud i desguassa directament a mar, dins del terme municipal del Masnou.

El clima és de tipus sec subhúmit (C1), segons l'índex d'humitat de Thornthwait i la temperatura mitjana anual està entre els 14 i 15°. La precipitació mitjana anual va dels 600 als 650mm, amb els valors màxims concentrats a la tardor. És en aquesta estació en la que es sol donar el fenomen de la gota freda. Aquest és un fenomen atmosfèric denominat pels meteoròlegs com a Depressió Aïllada a Nivells Alts (DANA) que és una pertorbació atmosfèrica que pot provocar precipitacions violentes i intenses que han arribat a assolir els 500l/m² en 24h (Gandia, 1987), l'equivalent al que podria ser una pluja anual. Són comunes en tot l'arc mediterrani i en especial en zones de la costa de llevant peninsular, on les petites conques de la Serralada Litoral no tenen temps d'evacuar la intensitat de les precipitacions provocant així el desbordament sistemàtic de les torrenteres i en pocs minuts inundacions molt devastadores habituals en l'àrea del Maresme. Un altra factor de risc conseqüència de la gota freda son els forts vents a la costa que poden arribar a superar els 100Km/h.

A les taules següents s'indiquen els episodis recents més importants recollits en estacions properes.

Taula 1: Precipitacions acumulades mensuals més destacades (mm/mes), enregistrades a les estacions de Alella "Colomer"(1942-1982) i Alella "Comermena" (1973-1982) de l'INM.

Data/Estació	Alella "Colomer"	Alella "Comermena"
Abril 1942	217,0	-
Desembre 1943	211,0	-
Febrer 1944	214,0	-
Abril 1949	251,0	-
Octubre 1951	285,0	-
Setembre 1959	226,8	-
Octubre 1965	223,7	-
Desembre 1971	204,9	-
Desembre 1973	114,9	104,8
Setembre 1974	79,9	110,6
Agost 1975	116,6	137,6
Agost 1976	149,7	167,1
Maig 1977	191,8	199,0
Octubre 1979	226,0	243,2
Novembre 1982	129,0	137,6

Taula 2: Precipitacions acumulades diàries i mensuals més destacades enregistrades des de maig de 1998 a l'estació meteorològica de Vilassar de Mar, de la Xarxa Agrometeorològica de Catalunya (XAC).

Data	Vilassar de Mar	
	mm/mes	mm/dia
3 Desembre 1998	124,0	109,0
14 Setembre 1999	167,0	116,6
10 Juny 2000	69,4	59,6
31 Juliol 2002	109,0	102,0
9 Octubre 2002	105,2	74,8
12 Octubre 2005	117,2	66,8
13 Setembre 2006	104,6	54,4
17 Octubre 2003	181,8	47,0
12 Agost 2007	117,2	54,0
10 Maig 2008	96,2	54,2
13 Maig 2010	166,3	42,9
12 Març 2011	132,2	62,3

1.3 Marc geològic

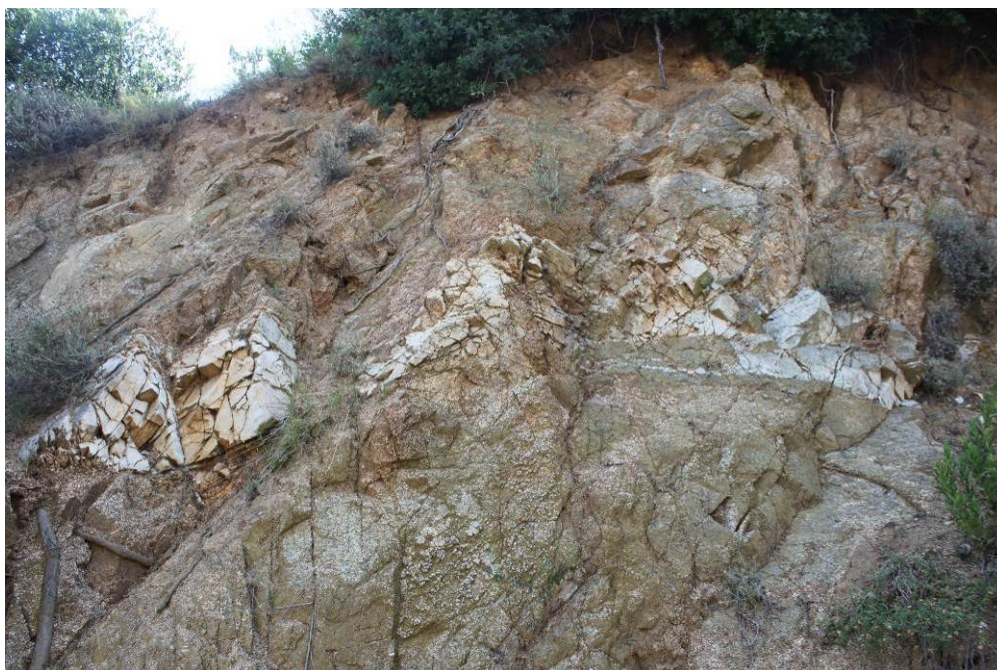
Estructural i morfològicament el Maresme se situa al domini septentrional de la Serralada Costanera Litoral la qual està constituïda per un conjunt de relleus elevats que abasten des del Montsià fins a les Gavarres. El terme municipal d'Alella es troba al massís del Maresme-Montnegre que forma part d'un gran bloc aixecat i limitat per dues grans fractures múltiples longitudinals de direcció NE-SW: la falla del Vallès i l'altra paral·lela a la costa, amb menor entitat afectat també per un sistema de falles perpendiculars a aquestes.

Litològicament el massís i en concret el municipi d'Alella està format essencialment per roques ígnies paleozoiques que constitueixen un gran batòlit que aflora de forma continuada al llarg de 52Km. Les roques ígnies plutòniques (granit, granodiorita i tonalita) constitueixen la major part de la geologia del municipi. Les roques ígnies filonians, que es troben en molta menor proporció, presenten una gran diversitat litològica si bé majoritàriament es tracta de pòrfirs granític, aplites i pegmatites. La seva distribució no és homogènia (Fotografia 1) i tallen indistintament el conjunt de les roques plutòniques.

L'alteració i meteorització de les roques ígnies dóna lloc a la formació de sauló. L'alteració es produeix per efecte de la descomposició dels seus minerals interns fent que la roca perdin les seves propietats per passar ser un material amb característiques sorrenques i matriu argilosa (Fotografia 1). Aquesta alteració té lloc fa de forma gradual així que és fàcil trobar des de granit sa, granits alterats o molt alterats fins a sauló. Els dipòsits de sauló es troben a les parts més superficials del massís granític i té gruix molt variable que pot arribar a ser de desenes de metres. El sauló és un element important ja que per les seves característiques pots ser l'origen o pot afavorir algun procés geològic susceptible de generar alguna situació de risc.

Els sediments quaternaris també hi son representats però en menor proporció. En distingim antigues terrasses datades del Pleistocè inferior constituïdes per sorres de gra gruixut amb còdols granítics i matriu argilosa i que les podem arribar a trobar fins a 150m per sobre el nivell del mar. També hi ha dipòsits de con al·luvial que corresponen als sediments dels darrers trams de les rieres però que al trobar-se en les zones planeres a prop de la costa, es troben molt antropitzades i poc preservats. De la mateixa edat hi ha els dipòsits actuals de les rieres i torrents (Fotografia 4) constituït per sorres amb poca matriu lutítica i els dipòsits de peudemont situats bàsicament a les capçaleres i als marges de les rieres formats per materials grollers, clastes i matriu sorrenca i llimosa.

Fotografia 1. Sauló o granit molt alterat creuat per un filó aplític.

Segons el Mapa Geològic Comarcal de Catalunya (IGC) a escala 1:50.000 (*Figura 1*) les unitats geològiques que trobem al municipi d'Alella són les següents:

QUATERNARI

Qr. Dipòsits de les lleres de rieres i torrents: Graves, sorres, llims i localment blocs, que formen els dipòsits de les lleres actuals de les rieres i dels torrents. Inclou els possibles dipòsits de vessant no cartografiats amb els quals s'indenten lateralment. No es coneix la potència mitja de la unitat. És equivalent a la Qt_{0-1} , però té menys entitat. S'atribueix a l'Holocè.

Qg. Dipòsits de peudemont: Fragments angulosos estan inclosos en una matriu d'argiles vermelles. Aquesta unitat agrupa els materials de peudemont (derrubis de pendent i fàcies proximals de ventalls al·luvials) recolzats als relleus principals i que formen acumulacions importants. La seva composició litològica depèn de la del relleu associat. Les rieres recents (Qr) s'han encaixat en aquests dipòsits. S'atribueixen majoritàriament al Plistocè.

PALEOZOIC

Gpg. Pòrfirs àcids: principalment monzogranítics i quarsdiorítics, i en menor proporció granítics, sienogranítics, granodiorítics i diorítics. Orientació preferent NE - SW. Els pòrfirs

monzogranítics i quarsdiorítics presenten textura porfírica microcristal·lina o holocristal·lina. Els fenocristalls són de quars, plagiòclasi, biotita i en alguna mostra de feldspat potàssic. La matriu té la mateixa composició que els fenocristalls a més de moscovita, apatita, zircó i opacs com accessoris, però en els cas dels pòfirs quarsdiorítics presenta major percentatge de quars. Edat: Carbonífer - Permià.

Ggd. Granodiorites: Presenten textura granuda, més o menys heterogranular, hipidiomorfa al·lotriomorfa de gra mitjà. Els minerals essencials són: plagiòclasi, quars, biotita i ortosa. La plagiòclasi és el mineral dominant i es presenta en grans hipidiomorfes, maclats, zonats i sovint, alterats a sericita o saussurita. El quars apareix en cristalls al·lotriomorfes, en alguns casos molt desenvolupats donant a la roca un aire porfíric. El feldspat potàssic forma grans al·lotriomorfes amb pertites. Les biotites presenten inclusions d'apatita o zircó, sovint estan alterades a clorita i algunes vegades a epidota. Els accessoris més freqüents són: hornblenda, apatita, zircó, opacs i moscovita. Son creuades per alguns dics de pòfir granodiorític d'orientació predominant NE- SW. L'amplada d'aquests dics és variable, d'un decímetre a 10 metres. Formen part del gran batòlit granític dels Catalànids. Edat: Carbonífer- Permià.

Fap. Filons d'aprites, pegmatites, leucogranits porfírics i pòfirs leucogranítics: Les aprites presenten textura holocristal·lina, homogranular al·lotriomorfa aplítica. Els minerals fonamentals són: quars, feldspat potàssic i plagiòclasi. Les plagiòclasis són hipidiomorfes i maclades, el feldspat potàssic presenta ocasionalment pertites i el quars ocupa posicions intersticials entre els feldspats. Els components accessoris són: moscovita, biotita, hematites, apatita epidota i zircó. Les pegmatites tenen textura al·lotriomorfa heterogranular amb intercreixement gràfic entre el quars i l'ortosa. Els minerals essencials són: quars, ortosa i plagiòclasi. Els components accessoris són: clorita, moscovita, epidota, zircó i apatita. Els leucogranits mostren textura porfírica microcristal·lina o holocristal·lina. Els fenocristalls són idiomorfes i la seva composició és: plagiòclasi alterada a sericita o saussurita, quars i feldspat potàssic. La matriu té la mateixa composició però amb escassa presència de màfics. L'orientació preferent dels dics és SW-NE. Edat: Carbonífer-Permià.

Fmg. Filons de roques bàsiques de composició monzogàbrica a gàbrica: Inclou lampròfirs, diabases i pòfirs diorítics i andesítics. L'orientació preferent dels filons és SW-NE. Edat: Carbonífer- Permià.

Fps. *Filons de roques de composició sienítica a monzodiorítica*: Formen cossos de geometria globular o discs d'escassa continuïtat lateral. Edat: Carbonífer- Permià.

Fq. *Filons de quars*: Carbonífer-Permià.

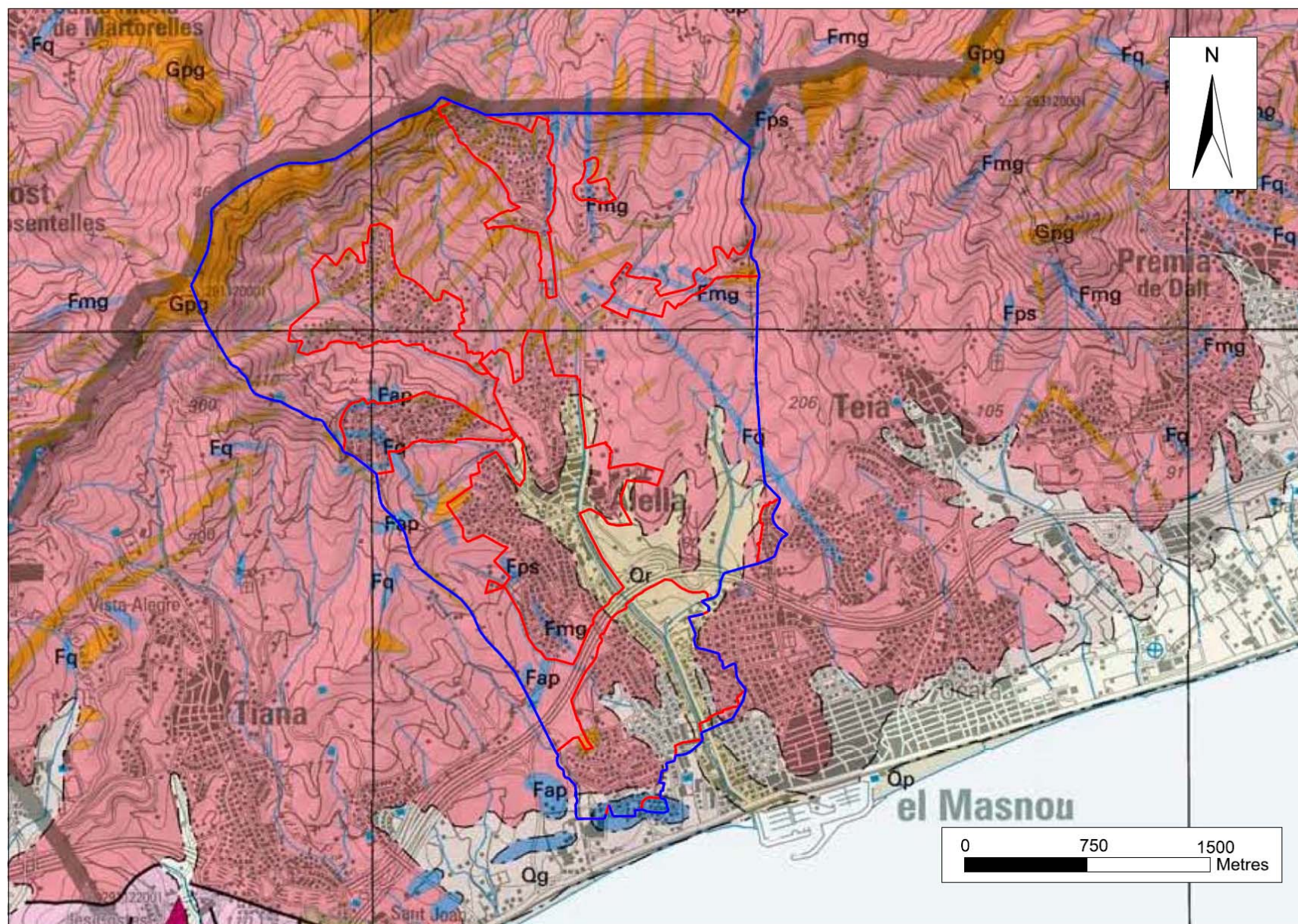

Figura 2: Mapa geològic. En vermell les àrees d'estudi.

1.4 Aqüífers i aigua d'abastament

El terme es troba sobre la massa d'aigua subterrània del Maresme, definida per la nova Directiva Marc en Política d'aigües de la Unió Europea, aprovada pel Parlament Europeu i el Consell el 23 d'octubre de 2000, i publicada al DOCE el 22 de desembre de 2000 (2000/60/CE). Es tracta d'una massa d'aigua subterrània protegida per a abastament, amb captacions superiors a 10 m³/dia destinades al consum humà.

Hi ha 2 aqüífers sota el subsòl del terme: l'aqüífer dels granits (3051H01 codi ACA) i l'aqüífer dels al·luvials i quaternaris entre Tiana i Caldes d'Estrac (3052A11 codi ACA). Aquest darrer desenvolupat en el sistema de ventalls al·luvials desenvolupats en una estreta franja costanera d'uns 2km d'ample.

D'altra banda, cal esmentar que el Reial decret 283/1998, de 21 d'octubre, de transposició de la Directiva 91/676 CEE, de 12 de desembre, identifica el terme d'Alella com a zona vulnerable per nitrats d'origen agrari. L'impacte més important és per organoclorats i nitrats (els darrers amb concentracions mitjanes superiors als 50 mg/l i puntuals de més de 500 mg/l). Els sulfats, els clorurs i la conductivitat també presenten valors puntualment elevats.

Històricament molts municipis del Maresme s'abastien directament a partir mines d'aigua que drenaven el subsòl i que després mitjançant aqüeductes eren conduïdes cap a zones mes allunyades. Actualment la quantitat i qualitat d'aquest recursos hídrics disponibles limita el seu aprofitament. No obstant a Alella existeixen encara captacions ja sigui mitjançant galeries horitzontals com pous destinades a usos privats, principalment agrícoles. Aquestes captacions subterrànies per usos propis estan associades principalment a l'al·luvial de la riera d'Alella.

L'ajuntament d'Alella té concessionat l'abastament d'aigües al municipi a l'empresa Sorea. Aquesta, i segons les dades aportades pel municipi, gestiona la xarxa que prové principalment des del sistema d'aigües del Ter-Llobregat (ATLL) i també aprofiten les captacions de 5 pous i 3 mines de titularitat municipal.

2 Anàlisi de perillositat del terme municipal

Alella i el seu terme tenen un relleu rost que pràcticament correspon als límits de la conca de la riera d'Alella (Figura 3 i Figura 4). Les carenes de la serralada Catalana dibuixen el límit nord del terme, que va descendint resseguint les divisòries d'aigües deixant al seu interior els vessants solcats pels torrents i rieres. En aquestes crestes hi trobem el turó d'en Mates (483m d'altitud), a ponent, i el turó d'en Colomer (257m) i d'en Cabús (368m), a llevant. A l'alçada del casc antic, les rieres de Coma Fosca i de la Coma Clara conflueixen i el relleu es suavitzava gradualment per acabar essent molt pla poc abans de tocar mar. El sector central del terme hi ha una alçada de entre 75 i 170 m on hom hi troba el casc antic d'Alella a 90msnm.

El substrat d'origen igni majoritàriament granític és relativament homogeni fet que fa que no presenti discontinuats ni d'estratificació ni mineralògiques que donin lloc a una erosió diferencial, tant sols el diaclatat pot afavorir la formació de despreniments. La meteorització superficial del granit ha suavitzat el relleu de manera que no es descriuen cingleres ni espadats. Per altra banda el sauló és un material granular amb una certa cohesió que en el context de la serralada Catalana no és susceptible de formar de grans masses inestables. Els dipòsits quaternaris no consolidats s'acumulen principalment al fons de les rieres restringits a una estreta franja als marges de les parts baixes de les lleres. Així doncs, al litologia que predomina en el terme es pot considerar que no es susceptible a produir grans inestabilitats en les seves vessants.

El principal element de perillositat del tipus geològic són les rierades. Els cursos fluvials del terme municipal es corresponen a les típiques rieres o torrents del Maresme que es caracteritzen per néixer a la serralada litoral amb pendents molt fortes que desemboquen directament al mar. L'elevada energia que es genera per el fort gradient topogràfic i la gran quantitat d'aigua que s'evacua en poc temps fa que les torrentades siguin del tipus "flash flood" amb un fort arrossegament de sediment de fons (granit alterat i sauló). Les conques es caracteritzen per tenir coeficient d'escorrentiu alt (sobretot en condicions de aiguats), velocitats de l'aigua molt fortes i arrossegament important de sediments sorrencs. Aquest sediments s'observen amb facilitat en les parts de les torrenteres més planeres on s'hi acumulen quantitats apreciables de sorres per disminució de l'energia del flux. Els dipòsits contenen a més algunes graves de roques ígnies i sovint inclouen restes runam. És fàcilment observable també els efectes de la capacitat erosiva en alguns marges i fons de riera.

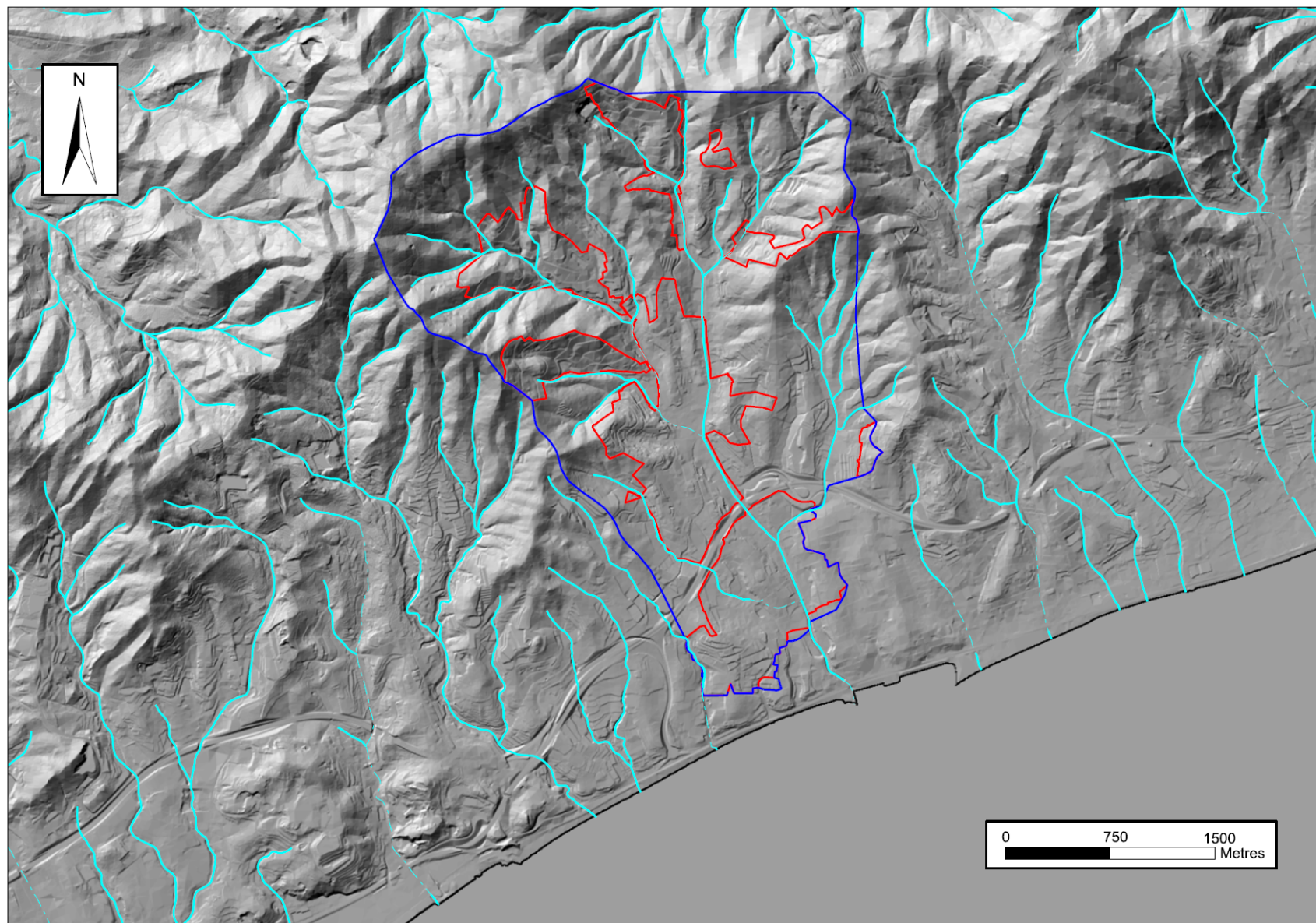
Moviments del terreny associats a esfondraments

La naturalesa no soluble del substrat igni fa que sigui molt difícil que s'hi desenvolupin cavitats subterrànies naturals. No es té constància de que existeixen cavitats subterrànies ni s'han observat indicis relacionats amb el esfondrament per dissolució del substrat per tant s'assigna per a tota l'àrea del municipi d'Alella una perillositat molt baixa o negligible en front a esfondraments naturals. No obstant existeixen nombroses mines d'aprofitament d'aigua entre les que destaquen la de Can Sors, Can Leonard, Can Teixidor. Aquests elements d'aprofitament d'aigua, si no es tenen en compte, poden arribar a causar problemàtiques geotècniques d'assentaments. Aquestes problemàtiques es restringirien just en la vertical de la mina i dependria de la seva mida i la profunditat a què es trobés.

Corrents de fluxos hiperconcentrats associats a cons de dejecció

Aquesta tipus de fenomen és característic en un context pirenaic on hi ha pendents molt elevats i una gran quantitat de material sòlid poc consistent en disposició de ser mobilitzat. Aquest fluxos tenen una molt elevada concentració de sòlids que els hi dona una major inèrcia, viscositat i empenta.

Els fluxos torrencials típics del Maresme porten una carrega important de sediments tot i així l'aigua segueix essent l'element dominant dins del flux i per tant les avingudes tenen característiques de riuada o "flash flood". Tampoc s'observen cons de dejecció recents. D'aquesta manera s'assigna una perillositat molt baixa o negligible en front a corrents de fluxos hiperconcentrats.

Figura 3: Mapa de relleu sintètic. En vermell les àrees d'estudi

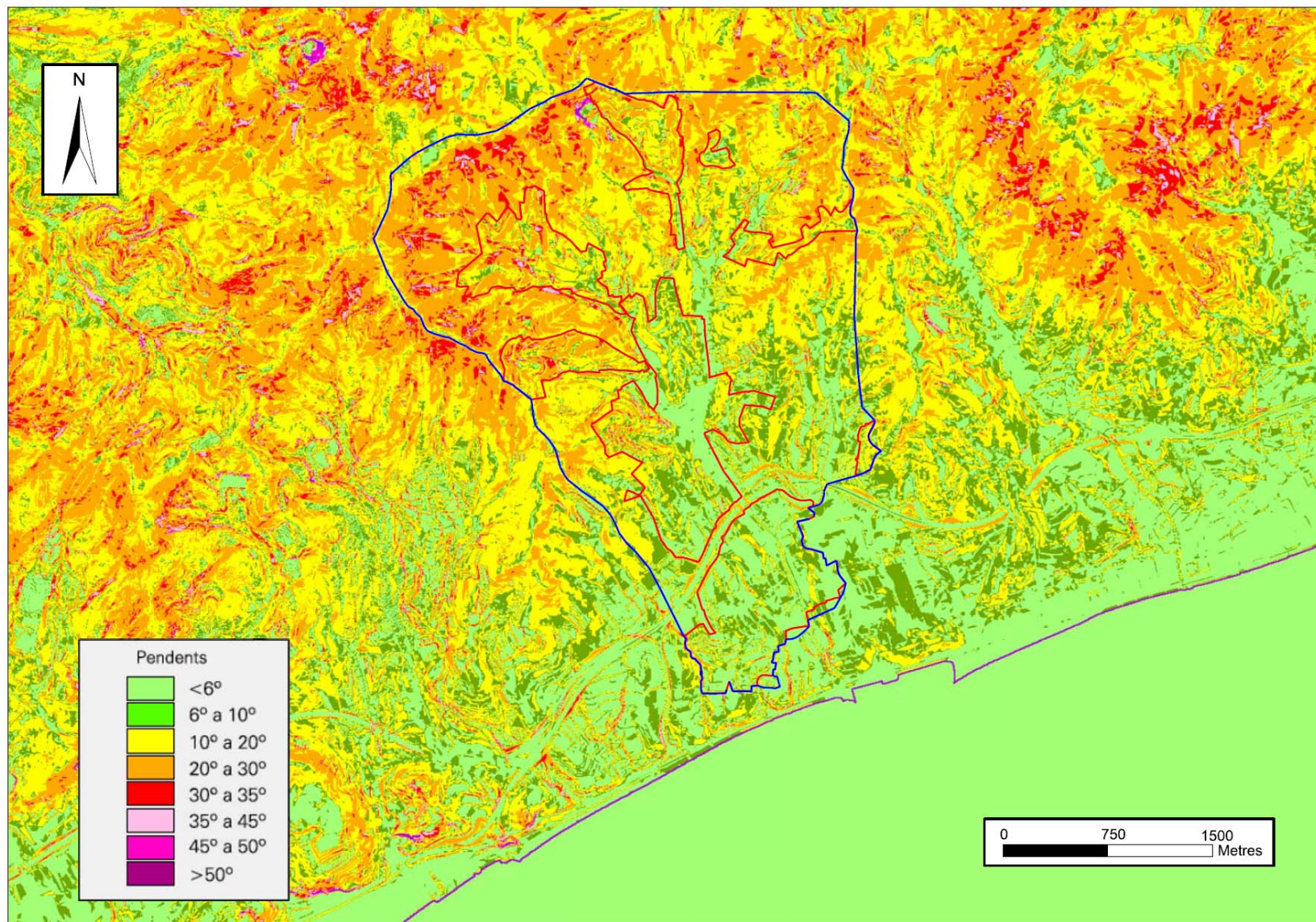

Figura 4: Mapa de pendents. En vermell les àrees d'estudi.

2.1 Anàlisi del nucli del Casc Antic, Eixample, Nova Alella i Vallbona

És el nucli principal d'Alella se situa al mig de terme municipal, té un relleu relativament planer amb un lleuger pendent en direcció al mar i està format per varis barris: Nucli Antic, Eixample, Nova Alella, el Rost, Vallbona. El Nucli Antic, El Rost, Vallbona i part de l'Eixample es troben en la zona més planera i lleument elevada respecte les rieres. La part alta de l'Eixample i sobretot Nova Alella es troben en vessants que miren a ponent i que tenen pendents més elevades que la resta del nucli.

Pel nucli circulen de nord a sud les dues principals rieres d'Alella: les rieres de Coma Fosca i de Coma Clara les quals s'uneixen al sud del Casc Antic per formar la riera d'Alella. Aquestes es troben en part canalitzades i majoritàriament soterrades per sota els principals carrers del nucli (Fotografia 2). L'Eixample està limitat al seu costat sud-oest pel torrent dels Sisters.

Fotografia 2. Rambla d'Àngel Guimerà al Casc Antic d'Alella per on circula la riera de Coma Clara.

Moviments de vessant:

No s'observen vessants ni talussos susceptibles de patir inestabilitats en el nucli del casc antic, així s'estima una perillositat baixa enfront als moviments de vessant.

Inundabilitat associada a torrentades:

Les rieres de Coma Fosca i Coma Clara i quan s'uneixen la riera d'Alella (punt a, plànol 1), circulen de nord a sud creuant gran part del nucli. En tota la zona urbanitzada hi ha col·lectors soterrats per evacuar aquestes torrenteres (Fotografia 3). S'ha considerat la recomanació de l'ACA d'efectuar un estudi de detall a escala d'àmbit local per a la correcta zonificació de les zones de risc d'inundació referent a rieres. Es determina, per tant, que cal un estudi hidràulic específic per assegurar que les infraestructures existents són suficients per evacuar els cabals associats a pluges torrencials habituals en aquesta zona.

Fotografia 3. Engolidor al mig del carrer de la riera de Coma Fosca.

Pel límit sud del sector hi circulen els torrents de Sistres i de Fontscaldes que estan inclosos en l'estudi d'inundabilitat que consta en el *POUM: 'Estudi d'inundabilitat dels sectors i polígons del Pla. Volum XII (2010)'*, aquest estudi és validat per l'ACA i per tant s'han de considerar les recomanacions que indiquen.

2.2 Anàlisi del nucli d'Alella de Mar

El nucli d'Alella de Mar és l'únic situat per sota de l'autopista C-32 i malgrat el seu nom no toca a mar sinó que es queda a uns 200m de la platja. Té un relleu pla ondulat i amb pendent cap a mar. Aquest sector està fortament urbanitzat i juntament amb el nucli del Casc Antic, és el que té més superfície urbanitzada. Hi circula la riera d'Alella ben canalitzada i el torrent de Sistres

Moviments de vessant:

El relleu planer i suaument ondulat fa que no s'hi observin riscos de cap tipus de moviment de vessant i per tant s'estima una perillositat molt baixa enfront a moviments de vessant

Inundabilitat associada a torrentades:

La riera d'Alella deixa d'estar soterrada després de creuar per sota l'autopista. A partir d'aquí segueix canalitzada amb una ampla llera (Fotografia 4) fins a entrar al municipi del Masnou on desemboca a mar. En el fons del canal i els seus marges s'hi acumulen sediments (principalment sorres amb algunes graves de granit i blocs de runes) arrossegats durant les torrentades. Altres cursos de menor importància són el torrent de Sistres (punt a plànol 2), el del Vallcirera (punt b plànol 2) i Vall de Rials (punt c, plànol 3). Tots aquests cursos estan inclosos dins del "POUM. Estudi d'inundabilitat dels sectors i polígons del Pla. Volum XII" (2010). Aquest estudi està validat per l'ACA i per tant s'han de considerar les recomanacions que indiquen. L'esmentat estudi d'inundabilitat, el torrent de Sistres no valora en el tram que creua el nucli d'Alella de Mar i per tant s'ha de considerar la recomanació de l'ACA d'efectuar un estudi de detall a escala d'àmbit local per a la correcta zonificació de les zones de risc d'inundació referent a rieres en aquesta zona.

Fotografia 4. Riera d'Alella al seu pas per Alella de Mar.

2.3 Anàlisi del nucli de Comulada

La zona urbanització de Comulada ocupa el vessant sud d'una petita serra al marge oest del municipi (Fotografia 5). El vessant té bastant pendent i s'hi observen nombrosos talussos excavats durant les obres d'urbanització, alguns d'ells s'hi ha actuat i disposen de mesures

d'estabilització. Aquesta àrea urbanitzada hi neixen dos torrents que hi circulen només canalitzats en llocs puntuals i en alguns punts soterrats amb tubs.

Fotografia 5. Vista general del nucli de la Comulada a la part alta de la fotografia.

Moviments de vessant:

Dins del nucli de Comulada s'han observat nombrosos talussos que limiten parcel·les per edificar. La majoria són de entre 2 i 4m d'alçada, estan excavats en sauló i alguns d'ells estan travessats per dics. La inestabilitat es manifesta com a sorra al peu del talús originada per la lenta disgregació del sauló, on també hi ha presents alguns blocs centimètrics de dics (Fotografia 6).

Fotografia 6. Talús al carrer de l'Avet.

El vessant superior del nucli té un pendent moderat i està cobert per vegetació baixa i alzines joves (Fotografia 7). En aquest vessant no s'hi observa cap tipus d'inestabilitat només en el talús excavat per carrer on la lenta disgregació del sauló es va acumulant al seu peu i inclou algun petit bloc de mida centimètrica.

Fotografia 7. Vessant superior del nucli de Comulada.

Cal esmentar que en la part baixa del nucli, entre els carrers de les Perdius i de l'Univers, hi ha un talús d'uns 4m on s'hi ha actuat amb gunita i murets per garantir la seva estabilització. Segons les observacions realitzades al nucli de Comulada s'estima una perillositat baixa enfront als moviments de les seves vessants.

Inundabilitat associada a torrentades:

Els dos cursos torrencials que creuen al nucli de Comulada es troben en el seu curs més alt i amb pendents pronunciades (Fotografia 8). Aquests es troben en parcialment canalitzats i hi ha alguns trams amb tubs soterrats. A la part baixa del nucli s'uneixen i perden un mica de pendent abans de tributar a la riera de Coma Fosca (punt a plànol 3). Malgrat tot són torrents que neixen dins del nucli i tenen una conca de recepció petita i un recorregut curt, a més no s'hi observen dipòsits importants acumulats al fons dels canals per això no s'estima necessari un estudi específic d'inundabilitat.

Fotografia 8. Torrent que circula pel nucli de Comulada.

2.4 Anàlisi del nucli de Mas Coll

La urbanització de Mas Coll se situa al nord-oest del terme d'Alella i s'uneix al nucli del Cas Antic pel barri de Vallbona en les antigues finques de la Torre del Governador i Cal Duc. La urbanització està en una zona abrupta que té carrers amb pendents molt pronunciades i importants talussos (Fotografia 9). Hi ha dues zones urbanitzades, la zona nord que té un àrea més gran i la zona sud més petita. Estan separades per la fonda barrancada incidida pel torrent del Fonoll (punt b plànol 4) ocupada per una zona boscosa d'espessa vegetació.

Fotografia 9. Vista parcial del nucli de Mas Coll.

Moviments de vessant:

El nucli de Mas Coll està situat en una zona abrupte amb pendents elevades, per aquest motiu hi ha presents nombrosos talussos molts d'ells excavats per les obres d'urbanització. Aquest han estat excavats en sauló i solen presentar una bona estabilitat amb problemes erosius locals (Fotografia 10). Pel què fa als vessants que envolten les rieres que no estan urbanitzats, presenten abundant vegetació i no s'hi observen indicis d'inestabilitats importants. El vessants superiors del nucli presenten una inclinació moderada i tenen una vegetació i arbrada abundant de pins i alzines on no s'hi observa cap indicatiu ni d'esllavissada ni de blocs despresos (Fotografia 9). Així, segon els talussos i vessants observades en el nucli de Mas Coll s'estima una perillositat baixa en front als moviments de vessant.

Fotografia 10. Exemple de talús excavat en sauló al carrer del Berguedà en el nucli de Mas Coll

Inundabilitat associada a torrentades:

El torrent del Fonoll (Punt b plànol 4) baixa molt encaixat per la barrancada i a la part baixa del nucli rep el nom de Torrent del Sarau, tram on segueix estan ben canalitzat. Fora del nucli, el torrent té una conca de recepció força gran i hi desemboquen bastants tributaris, alguns dels quals circula també per la zona urbanitzada del nucli de Mas Coll. A la part alta de la barrancada no hi ha edificacions, no obstant a partir del carrer de Vallespir on creua el torrent, hi ha algunes edificacions properes (estació de bombament, terraplens amb edificacions en curs, camps i instal·lacions de conreu). S'ha considerar per tant la recomanació de l'ACA d'efectuar un estudi de detall a escala d'àmbit local per a la correcta zonificació de les zones de risc d'inundació referent a rieres i torrents al menys des del creuament del carrer de Vallespir i aigües avall (Fotografia 11, Punt a plànol 4).

Fotografia 11. Torrent del Fonoll aigua amunt al creuar amb el carrer de Vallespir.

2.5 Anàlisi del nucli de Alella Parc

La urbanització d'Alella Parc ocupa la part alta d'un vessant sud de la Serralada Litoral que limita al municipi pel nord (Fotografia 12). Té uns carrers i uns vessants amb pendents elevades on aflora el granit alterat i nombrosos talussos excavats en sauló. El nucli està limitat per dues torrenteres que corresponen al curs més alt de la riera de Coma Clara, que circulen en part pels seus carrers i que conflueixen en la part baixa del nucli. També cal destacar que limita amb una antiga cantera (punt a, plànol 5) que ha deixat uns talussos de considerable alçada i inestabilitats evidents, alguns d'ells proper a la zona d'estudi.

Fotografia 12. Vista de la part elevada del nucli d'Alella Parc

Moviments de vessant:

Alella Parc és una urbanització situada sobre un vessant i amb pendents elevades. Així hi ha nombrosos talussos la majoria generats durant la excavació per les obres d'urbanització. La majoria d'aquest talussos, tot hi haver-ne algun de considerable alçada (de 4 a 6m), son de sauló i presenten una estabilitat global bona i només s'hi evidencien processos erosius per una disgregació lenta i que per tant son de perillositat baixa enfront a moviments de vessant (Fotografia 12).

Fotografia 13. Talús de sauló al carrer de Santiago Ramon i Cajal.

Cal esmentar només un talús situat al marge nord del terme, al carrer de Salvador Espriu (subàrea A1 plànol 5). Es tracta d'un talús de 4m d'alçada excavat en granit alterat on s'hi observen blocs de roca de mida inferior al metre limitats per juntes molt obertes amb possibilitat de desprendre's i caure al carrer (Fotografia 14 i Fotografia 15). L'alçada de caiguda és poca i l'abast dels blocs molt reduït amb probabilitat alta. Per aquest talús del carrer Salvador Espriu s'estima una perillositat **mitjana** enfront al desprendiments de roca i es recomana prendre mesures per la seva estabilització (ancoratges, purgues controlades) o per evitar que desprendiments assoleixin una trajectòria (malles).

Fotografia 14. Part del talús del carrer Salvador Espriu.

Fotografia 15. Detall del talús del carrer Salvador Espriu.

Al nord-oest, Alella Parc limita amb una antiga pedrera (punt a, plànol 5). S'observa l'intent de restauració i estabilització dels talussos mitjançant ancoratges i malles, tot i així la

majoria d'aquests elements no exerceixen la seva funció i els talussos generats per la extracció son inestables, ja sigui per caiguda de blocs de la paret com per esllavissada de la part superior alterada. El talús de la pedrera que limita amb el nucli de la urbanització (Fotografia 16) te uns 10m d'alçada i també s'hi observen inestabilitats sobretot per desprendiment de blocs la majoria de mida petita (Fotografia 17). No obstant no s'observa un retrocés important de la capçalera del talús que pugui afectar a les edificacions que hi ha per sobre, per tant la perillositat és baixa enfront al retrocés que es pugui generar per la inestabilitat d'aquest talús.

Fotografia 16. Talús generat per la pedrera que limita amb la urbanització d'Alella Parc.

Fotografia 17. Detall del talús generat per la pedrera que limita amb la urbanització d'Alella Parc.

Pel què fa a l'erosió dels vessants de les rieres, la més occidental baixa canalitzada però poc encaixada i per tant no genera talussos elevats en canvi la riera més oriental baixa molt encaixada per una barrancada. Tot i que el vessant que limita amb el nucli té un a elevada altura no s'hi observen inestabilitats apreciables ja que es troba en una zona boscosa i amb molta vegetació. Així, s'estima una perillositat baixa pel que respecte a l'erosió dels vessant de les torrenteres que limiten amb Alella Parc.

Inundabilitat associada a torrentades:

Les dues torrenteres que limiten Alella Parc conflueixen en la part baixa del nucli. La torrentera que limita pel costat est baixa per una barrancada encaixada. En canvi la torrentera del costat oest està poc encaixada i en algun punt circula quasi pel carrer de la Riera Alta. La confluència de les dues torrenteres es fa al mig d'una rotonda (encreuament entre els carrers de la Riera Alta i Prat de la Riba, punt b del plànol 5) i a partir d'aquí baixa més o menys canalitzada fins a passar pel costat del Camp Municipal de Futbol. Aquesta és una zona més planera, amb molta vegetació (encanyissada), mal canalitzada i s'hi observen abundants sediments sorrencs al fons dels canal (Punt c, Plànol 5). S'ha considerar per tant la recomanació de l'ACA d'efectuar un estudi de detall a escala d'àmbit local per a la correcta zonificació de les zones de risc d'inundació referent a rieres i torrents per aquesta àrea.

2.6 Anàlisi del nucli de la Font de Cera

La Font de Cera és un petit nucli situat al nord del municipi. El sector urbanitzat de la Font de Cera es troba situada sobre un turó arrodonit (**¡Error! No se encuentra el origen de la referencia.**) i una petita àrea boscosa no urbanitzada on hi ha el Viver Forestal La Conreria. Aquest està situat en una barrancada fonda que és la capçalera d'un torrent (Fotografia 18).

Moviments de vessant:

La situació sobre un suau turó en la que es troba l'àrea actualment urbanitzada fa que no hi hagi vessants significatius i per tant s'estima una perillositat molt baixa o negligible enfront al qualsevol tipus de moviment de vessant.

L'àrea sense urbanitzar on hi ha el Viver Forestal La Conreria és una barrancada a la capçalera d'un torrent amb forts pendents (punt d plànol 2). És una zona vegetada on no s'hi

observa cap tipus significativa d'inestabilitat, així s'estima una perillositat baixa per aquesta zona del nucli.

Fotografia 18. Vista des de dalt de la barrancada del nucli de la Font de Cera.

Inundabilitat associada a torrentades:

Per la posició alçada del nucli no hi circula cap riera a excepció de la capçalera d'un torrent, així no es preveu l'existència de cap risc d'inundabilitat.

2.7 Anàlisi del nucli de Can Magarola

La urbanització de Can Magarola es troba al nord est del municipi, té una àrea allargassada i se situa a la part més alta del vessant nord-est d'una petita serra. La zona més baixa, per on

creua el torrent de Coma Clara és relativament plana mentre que la zona situada al vessant té pendents molt pronunciades amb carrers molt drets i talussos importants.

Moviments de vessant:

Al llarg dels carrers de Can Magarola s'hi observen nombrosos talussos de sauló que presenten inestabilitats de baixa activitat. En aquests casos la inestabilitat es manifesta amb una lenta disgregació del sauló en forma de petits blocs de granit molt alterat o sorra que cau sobre la vorera o carretera (Fotografia 19 i Fotografia 20). Per això per a la majoria dels talussos presents a Can Magarola s'estima una perillositat baixa pel què fa a l'estabilitat d'aquests vessants.

Fotografia 19. Talús de sauló a l'avinguda de Sant Mateu de Can Magarola

Fotografia 20. Talús inestable de sauló al carrer de Mulassa de Can Magarola

Hi ha però un talús a la part alta de l'avinguda de Sant Mateu (subàrea A2 plànol 6) que té uns 50m de longitud i una alçada que varia entre 3 i 5m (Fotografia 21). Està excavat en trams de sauló i en trams de granit alterat (grau III d'alteració). Els trams de granit alterat presenten abundants bolos que tenen mides variables i que alguns d'ells sobrepassen el metre en dimensions. El diaclasat s'observa en diferents famílies amb orientacions desfavorables per a la estabilitat, tant pels cabussaments verticals com els més horitzontals, i juntes obertes en molts casos (Fotografia 22). S'observa fàcilment el despreniment de blocs sobre la vorera i el carrer. La curta trajectòria i el poc abast dels despreniments fa que no hi hagi perill per les edificacions, no obstant per la alta activitat i la mitjana intensitat dels despreniments en aquest talús s'estima una perillositat mitjana i es recomana prendre mesures per la seva estabilització (ancoratges, purgues controlades) o per evitar que la trajectòria dels despreniments assoleixin la vorera i la calçada (malles).

Fotografia 21. Part del talús inestable a l'avinguda de Sant Mateu

Fotografia 22. Detalls dels desprendiments del talús de l'avinguda Sant Mateu de Can Magarola

L'àrea planera al voltant del torrent de Coma Clara està limitada per un talús d'uns 4 m d'alçada i de moderada pendent sobre el qual hi ha la Masia Museu de Can Magarola (Fotografia 23). Està constituït per argiles arcòsiques i conté algun nòdul carbonatat i restes de gasteròpodes. Té una superfície plana i morfològicament te estructura de terrassa. El talús te una pendent moderada, està vegetat (herba baixa) i no s'hi observa cap inestabilitat, així s'estima una perillositat baixa pel què fa a la inestabilitat de vessants.

Fotografia 23. Talús a la base de la Masia Museu de Can Magarola.

Inundabilitat associada a torrentades:

El torrent de Coma Clara creua el nucli de Can Magarola per la seva part baixa i és una zona relativament planera, amb poca pendent (punt a plànol 6). El curs de la riera s'utilitza com a camí ral i al seu marge dret hi ha una escola i alguna edificació situats quasi bé a mateix nivell que la riera. El camí és de sorra dipositada pel torrent on es veu que s'ha netejat i arreglar després de cada torrentada. S'ha considerat per tant la recomanació de l'ACA d'efectuar un estudi de detall a escala d'àmbit local per a la correcta zonificació de les zones de risc d'inundació referent a rieres i torrents per aquesta àrea.

2.8 Anàlisi del nucli d'Ibars-Meia

Ibars-Meia és un petit nucli situat al est del municipi que forma part d'una urbanització la major part de la qual es troba en el veí municipi de Montgat. En aquest estudi només es valora aquella part de la urbanització que està dins del terme d'Alella. Està situat en un vessant de pendent relativament suau (Fotografia 24).

Fotografia 24. Vista panoràmica del nucli d'Ibars-Meia.

Moviments de vessant:

El nucli d'Ibars-Meia està situat en lleugera pendent en la qual no s'hi observen talussos significatius. Així, en el nucli d'Ibars-Meia s'estima que la perillositat en front a moviments de vessant és molt baixa.

Fluxos torrencials associats a cons de dejecció

Per dins del nucli d'Ibars-Meia només hi circula un torrent en el seu límit nord. Es tracta de la part alta d'un petit torrent tributari de la riera Vall de Rials. Per al nucli d'Ibars-Meia s'estima una perillositat molt baixa enfront a deposició de cons de dejecció per fluxos torrencials.

Inundabilitat

No hi ha rieres ni torrenteres importants que circulin pel nucli d'Ibars-Meia i per tant no s'hi observa cap indicati de perillositat per inundació en aquest nucli.

3 Conclusions i recomanacions

A Alella, tot i ser un terme amb una morfologia abrupte en bona part de la seva àrea, no s'hi han identificat fenòmens geològics relacionats amb moviments del terreny (vessants inestables i esfondraments) els quals impliquin un risc o perillositat natural. En canvi s'han detectat 2 talussos generats durant la urbanització del terme que presenten símptomes d'inestabilitat amb caiguda de blocs de mida gran sobre la vorera i calçada. Són dels talussos marcats com a subàrees A1 i A2 dels plànols 5 i 6 de les urbanitzacions de Alella Parc i Can Magarola. S'estima una perillositat mitjana per aquest dos talussos i es recomana la redacció d'un estudi específic o com a mínim una actuació de caràcter local.

Tampoc s'ha observat cap indicatiu pel què fa a perillositat respecte a esfondraments naturals del terreny. No obstant s'ha constatat l'existència de mines que recullen aigua del subsòl. La possibilitat de l'existència d'alguna mina hauria de ser valorada en els estudis geotècnics específics per a la fonamentació de noves edificacions.

L'àrea geogràfica on s'ubica el municipi d'Alella està sotmesa periòdicament a avingudes torrencials d'elevada energia. Al 2009 es va redactar un estudi d'inundabilitat per algunes de les principals rieres de l'àrea sud del municipi. No obstant hi ha cursos importants de rieres que creuen els nuclis no inclosos en l'esmentat estudi pels quals es recomana un estudi específic d'inundació. Aquest són els següents:

- Rieres Alella, de Coma Clara i Coma Fosca tot el seu recorregut pel nucli antic i eixample.
- El torrent de Coma Clara al seu pas per Can Magarola
- La riera d'Alella al seu pas per la zona baixa d'Alella Parc (punt c plànol 5 fins al camp municipal de futbol)
- Torrent del Fonoll o del Sarau al pas per Mas Coll, a partir del carrer Vallespir (punt a plànol 4)
- Últim tram del torrent dels Sisters no avaluat en l'estudi del 2009.

No s'ha detectat l'existència de fluxos hiperconcentrats associats a cons de dejecció.

Amb caràcter general, independentment de la perillositat natural, cal tenir en compte les següents recomanacions:

- La realització d'un estudi geotècnic per a cada nova construcció, d'acord amb les directrius actuals del "Código Técnico de la Edificación" (CTE).
- Prendre les mesures adequades durant o posteriorment a l'execució d'excavacions o talussos antròpics per evitar el desenvolupament d'inestabilitats. Aquesta recomanació és d'especial rellevància per a les urbanitzacions situades en altes pendents (Comulada, Mas Coll, Alella Parc i Can Magarola). Actualment en aquests nuclis existeixen nombrosos talussos d'excavació i alguns amb certa inestabilitat.
- Evitar edificar a les vores d'escarpaments i talussos. Es recomana deixar una distància prudencial entre l'escarpament i la base de les edificacions, ja que es poden veure afectades pel progressiu desenvolupament d'inestabilitzacions .
- Evitar les fonamentacions sobre terraplens o rebliments antròpics preexistents. Usualment, no solen ser aptes per a fonamentar estructures, i es poden generar assentaments diferencials importants en ser sotmesos a càrregues.
- Deixar un perímetre de protecció al voltant de les captacions, en el qual no es permetin activitats que puguin afectar la qualitat de les aigües o la mateixa captació (vessaments o noves explotacions).

Barcelona, setembre de 2011

Txus Carbonell i Llambrich
Geòleg
Geocat Gestió de Projectes S.A.

Vist i plau:
Pere Martínez i Figueras
Cap de l'Àrea d'Enginyeria Geològica i Risc
Institut Geològic de Catalunya

ANNEXES:

PLÀNOLS

RESUM

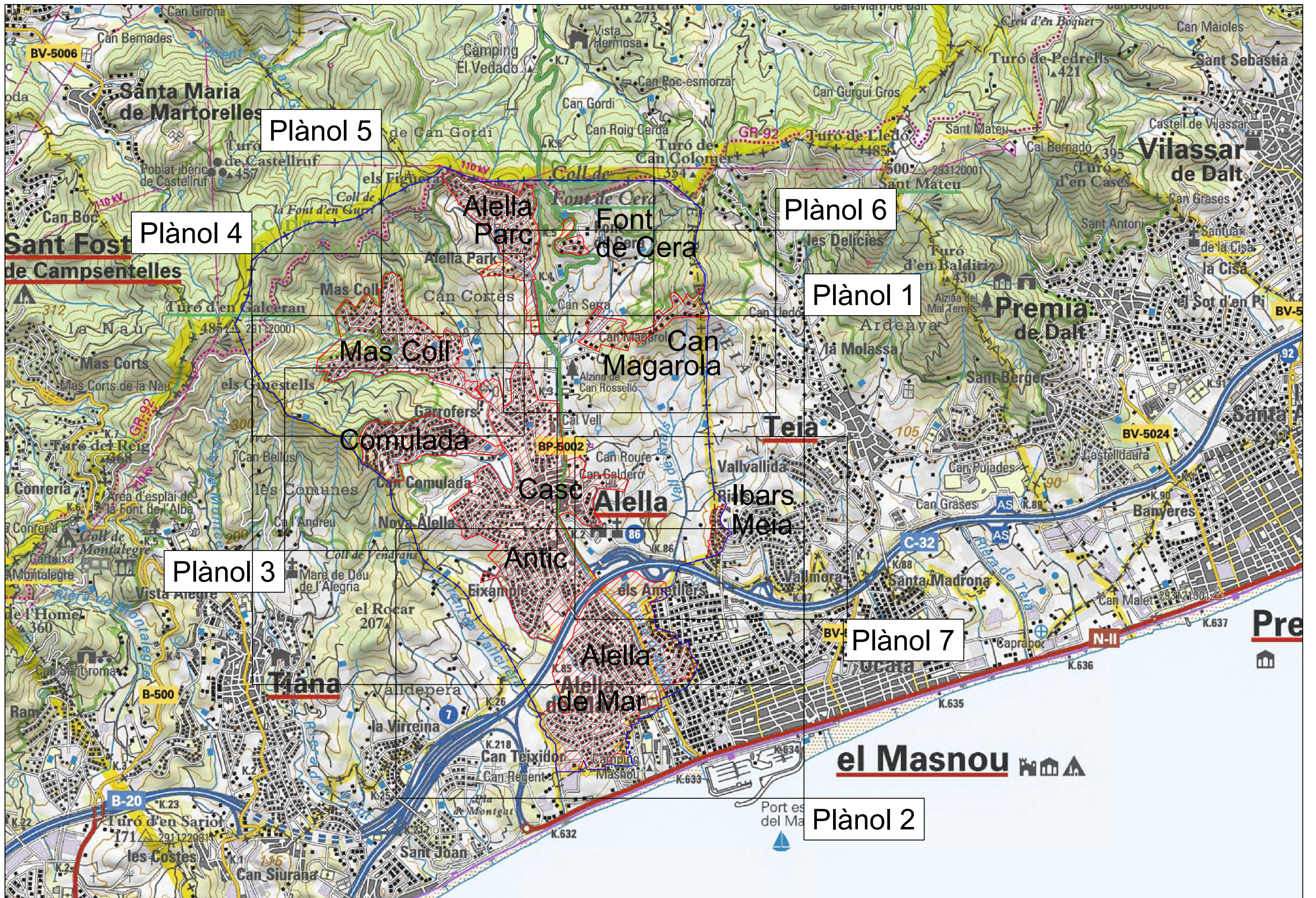
FITXES

PLÀNOL SERVEI MUNICIPAL D'AIGÜES POTABLE

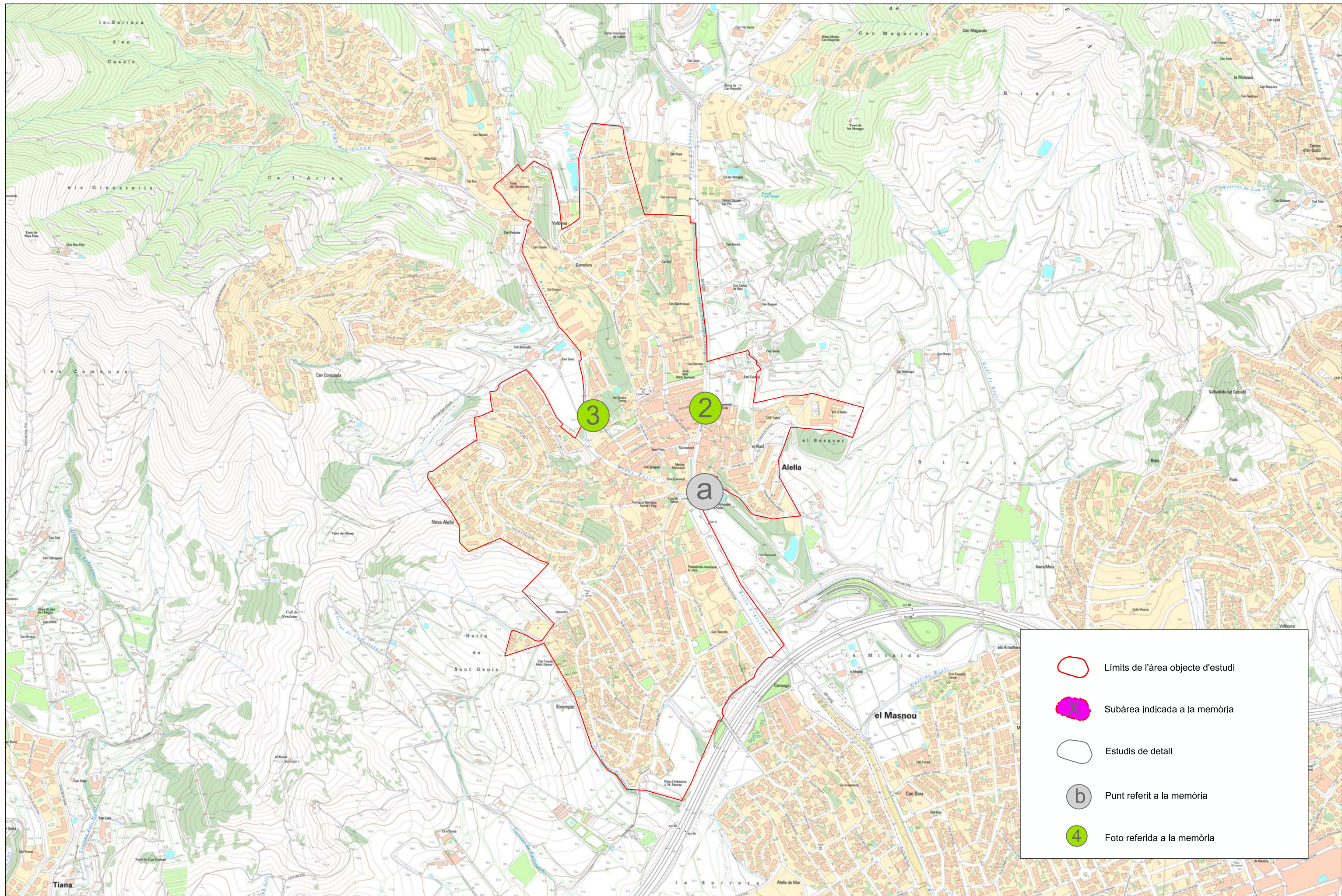
REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

PLÀNOLS

Data:
Agost
2011

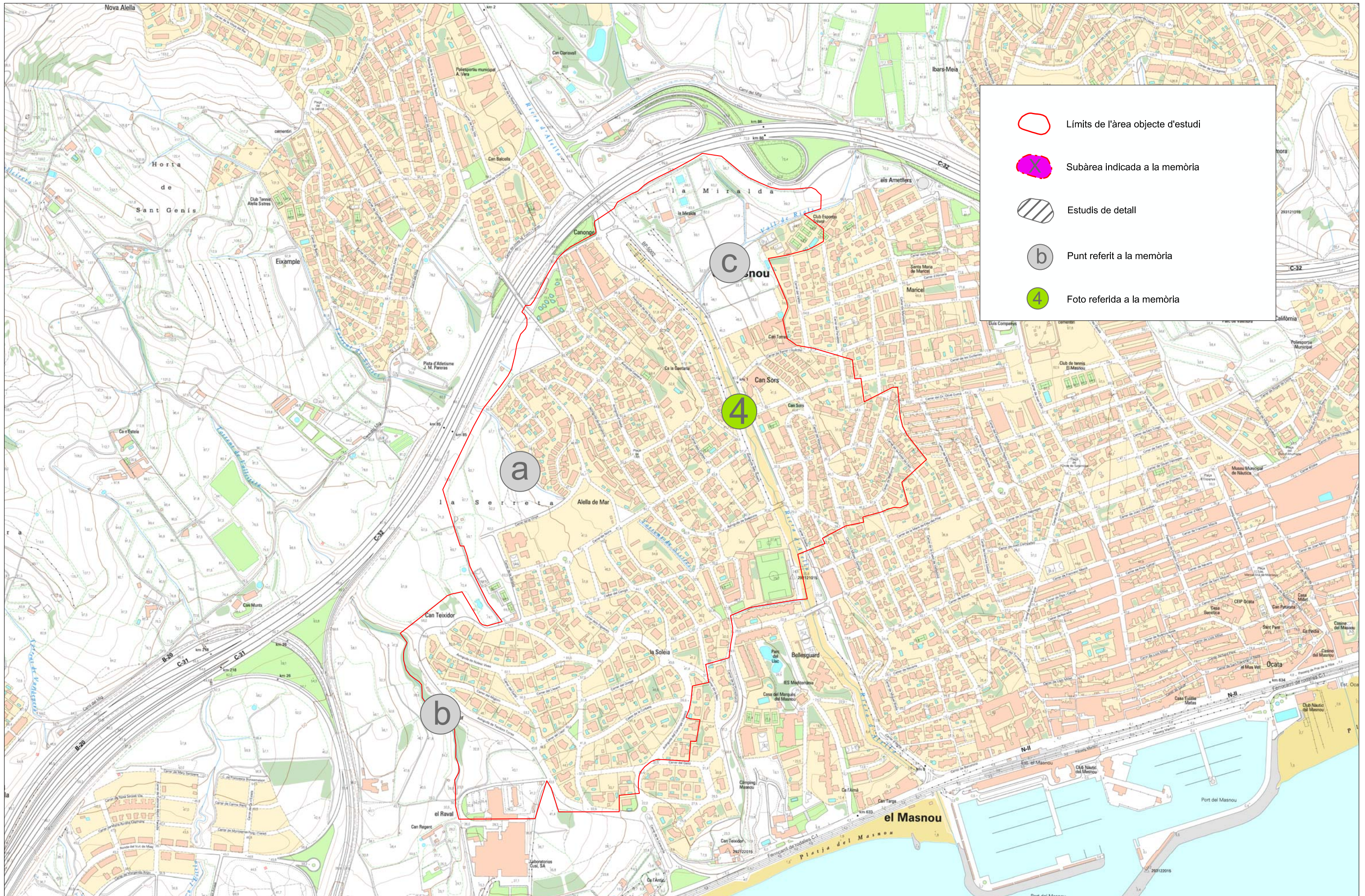

Escala: 1:10.000
0 200m 400m 600m

Estudi d'identificació de riscos geològics a Alella (Maresme)
Sector Casc Antic i Eixample

Plànol 1

- Límits de l'àrea objecte d'estudi
- Subàrea indicada a la memòria
- Estudis de detall
- Punt referit a la memòria
- Foto referida a la memòria

Data:
Agost
2011

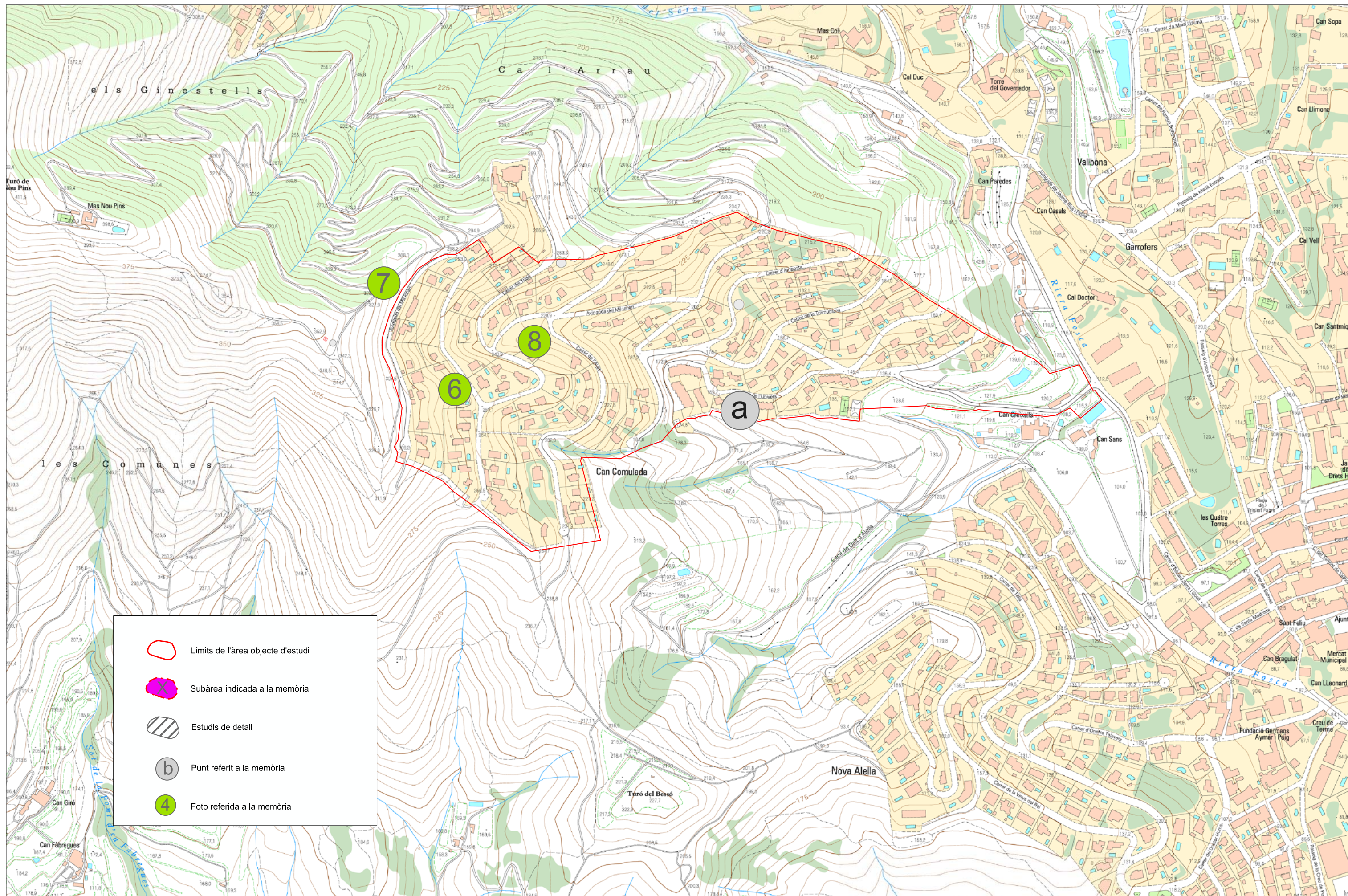

Escala: 1:7.500

Estudi d'Identificació de Riscos Geològics a Alella (Maresme)
 Sector Alella de Mar

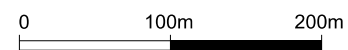

Data:
Agost
2011

Escala:
1:5.000

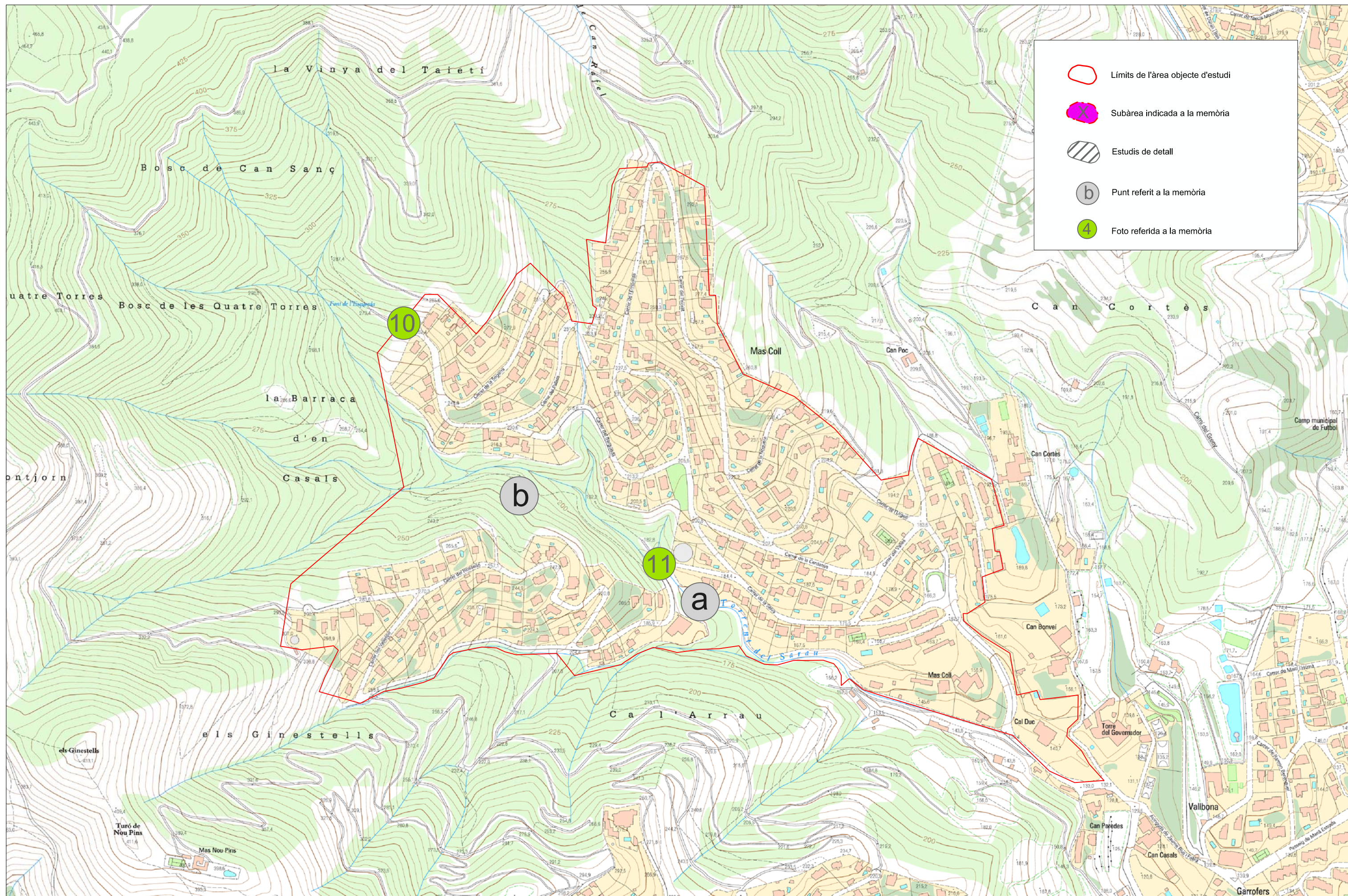
Estudi d'Identificació de Riscos Geològics a Alella (Maresme)

Sector Comulada

Plànol 3

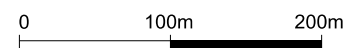

- Límits de l'àrea objecte d'estudi
- Subàrea indicada a la memòria
- Estudis de detall
- Punt referit a la memòria
- Foto referida a la memòria

Data:
Agost
2011

Escala:
1:5.000

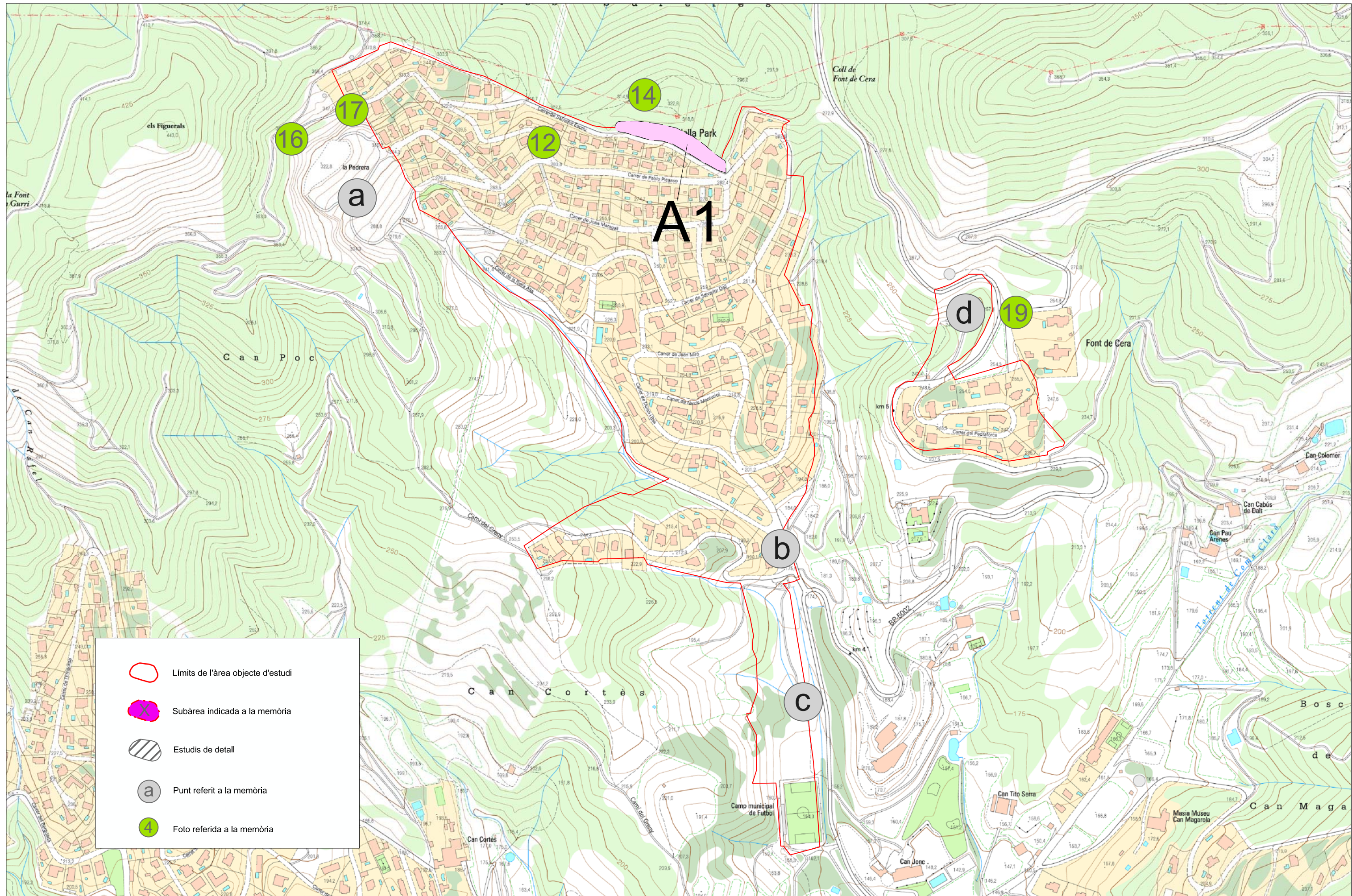
Estudi d'Identificació de Riscos Geològics a Alella (Maresme)

Sector Mas Coll

Plànol 4

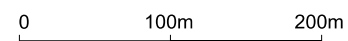

- Límits de l'àrea objecte d'estudi
- Subàrea indicada a la memòria
- Estudis de detall
- Punt referit a la memòria
- Foto referida a la memòria

Data:
Agost
2011

Escala:
1:5.000

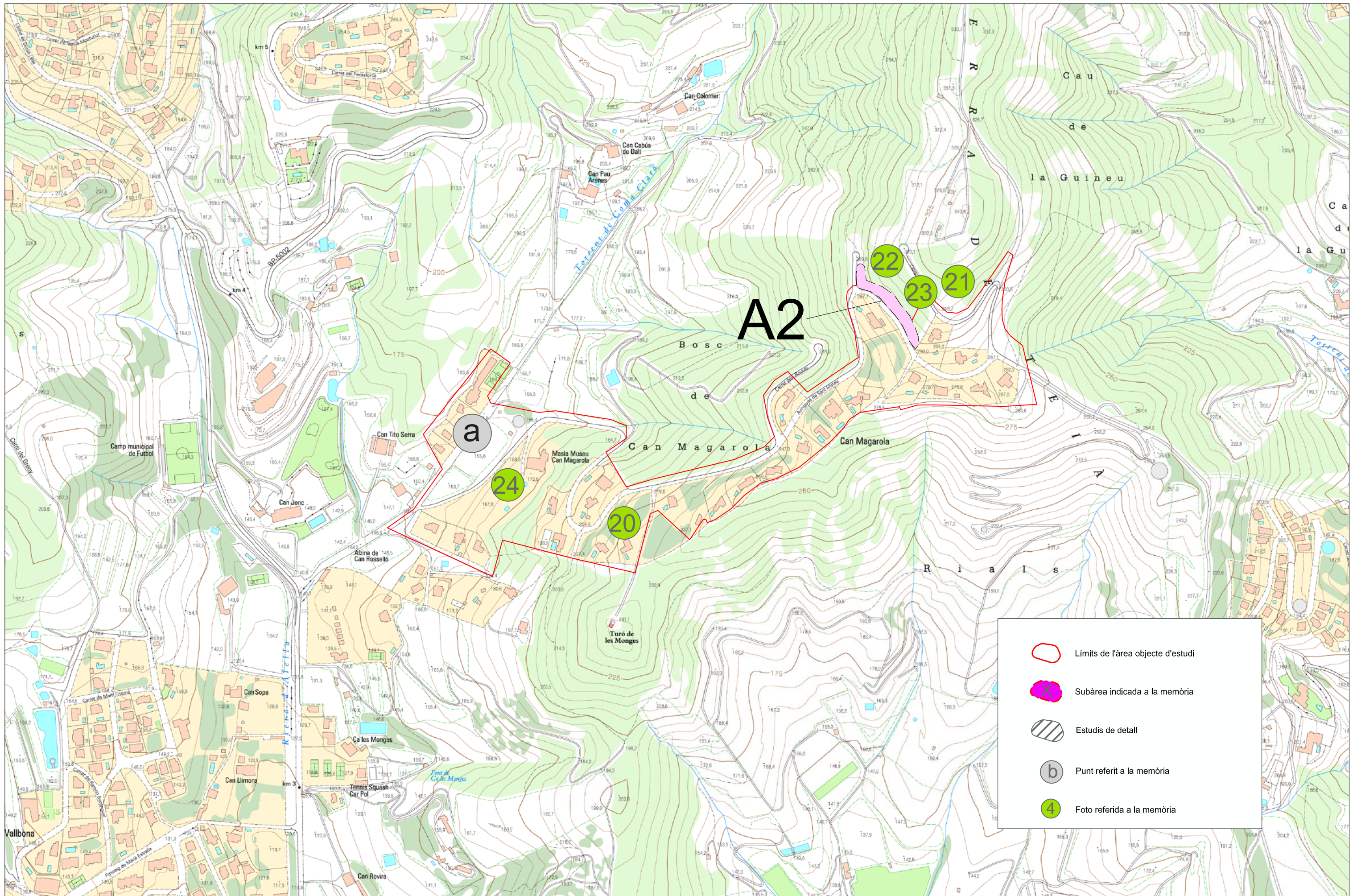

Estudi d'Identificació de Riscos Geològics a Alella (Maresme)
Sectors Alella Parc i Font de Cera

Plànol 5

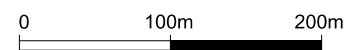

	Límits de l'àrea objecte d'estudi
	Subàrea indicada a la memòria
	Estudis de detall
	Punt referit a la memòria
	Foto referida a la memòria

Data:
Agost
2011

Escala:
1:5.000

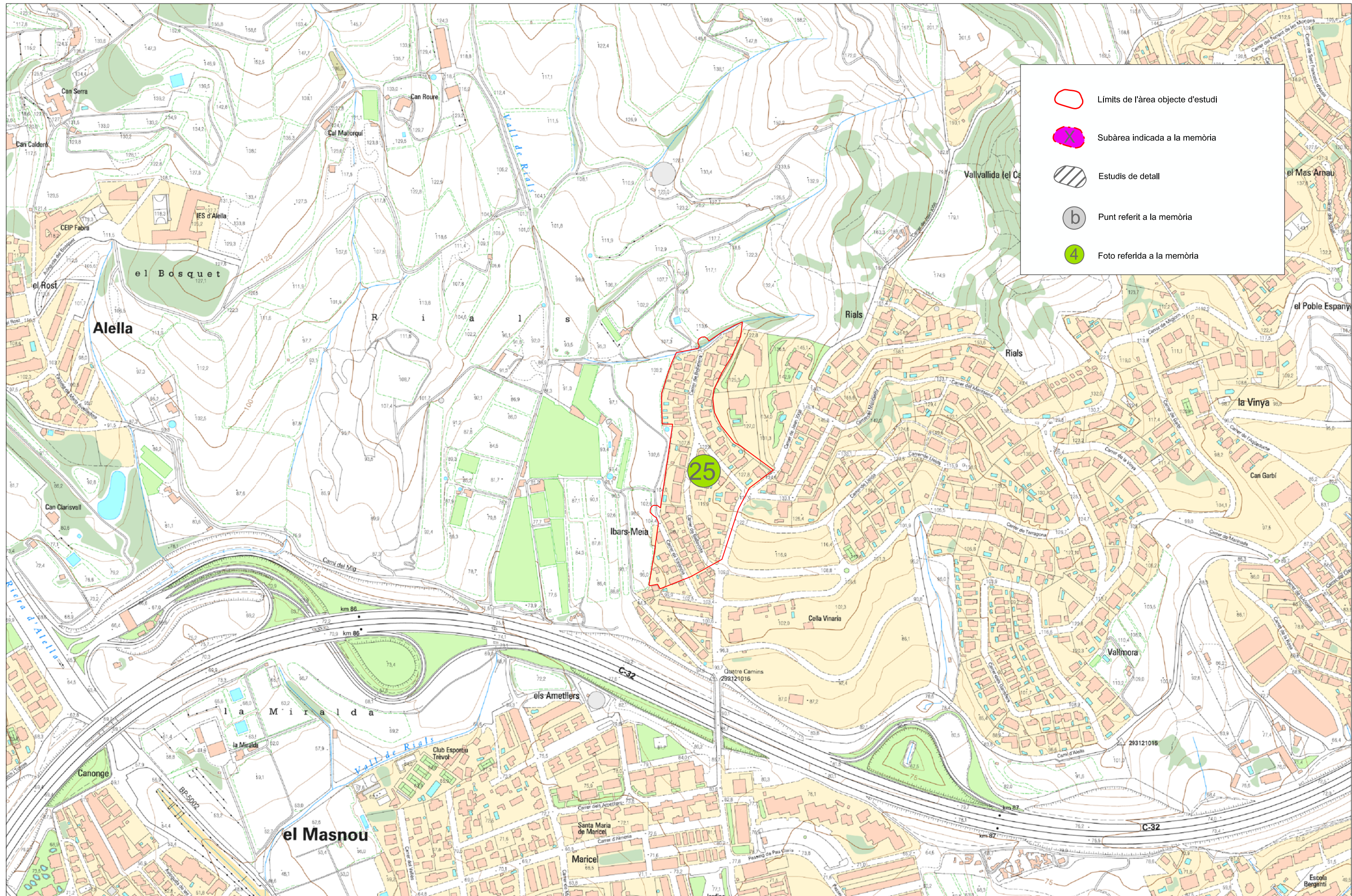
Estudi d'Identificació de Riscos Geològics a Aieles (Maresme)

Sector Can Magarola

Plànol 6

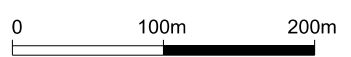

- Límits de l'àrea objecte d'estudi
- Subàrea indicada a la memòria
- Estudis de detall
- Punt referit a la memòria
- Foto referida a la memòria

Data:
Agost
2011

Escala:
1:5.000

Estudi d'Identificació de Riscos Geològics a Alella (Maresme)
Sector Ibars Meia

Plànol 7

RESUM

Estudi d'Identificació de Riscos Geològics

	Nucli Antic	Alella de Mar	Comulada	Mas Coll
Moviments de vessant	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat baixa	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat baixa	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat baixa	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat baixa
Esfondraments	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat molt baixa	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat molt baixa	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat molt baixa	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat molt baixa
Inundabilitat associada a torrentades	Presència de zones potencialment inundables Rieres Alella, Coma Clara, Coma Fosca Cal estudi d'inundabilitat	Presència de zones potencialment inundables Riera d'Alella i Torrents de Sistrells, de Vallcirera i Vall de Rials Estudi d'inundabilitat realitzat al 2010	No hi ha zones potencialment inundables	Presència de zones potencialment inundables Torrent del Sarau o del Fonoll Cal estudi d'inundabilitat

	Alella Parc	Font de Cera	Can Magarola	Ibars-Meia
Moviments de vessant	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat baixa Reparació talús c. Salvador Espriu	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat molt baixa	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat baixa Reparació del talús de l'av. Sant Mateu	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat molt baixa
Esfondraments	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat molt baixa	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat molt baixa	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat molt baixa	No cal estudis detallats (sense indicis) Perillositat molt baixa
Inundabilitat associada a torrentades	Presència de zones potencialment inundables a la part baixa del nucli Riera d'Alella Es aconsellable estudi d'inundabilitat	No hi ha zones potencialment inundables	Presència de zones potencialment inundables Torrent de Coma Clara Cal estudi d'inundabilitat	No hi ha zones potencialment inundables

FITXES RESUM EIRG ALELLA**Municipi d'Alella**

Nucli Antic, El Rost, Eixample, Nova Alella, Vallbona...	
Perillositat	Inundabilitat associada a torrentades
Propostes	Estudi detallat d'inundabilitat del les rieres d'Alella, Coma Clara i Coma Fosca.

Alella de Mar	
Perillositat	Inundabilitat associada a torrentades
Propostes	Estudi detallat d'inundabilitat pel tram del torrent de Sistres no inclòs en l'estudi del 2009.

Mas Coll	
Perillositat	Inundabilitat associada a torrentades
Propostes	Estudi detallat d'inundabilitat del torrent del Sarau o del Fonoll, almenys a partir del seu creuament amb el carrer de Vallespir.

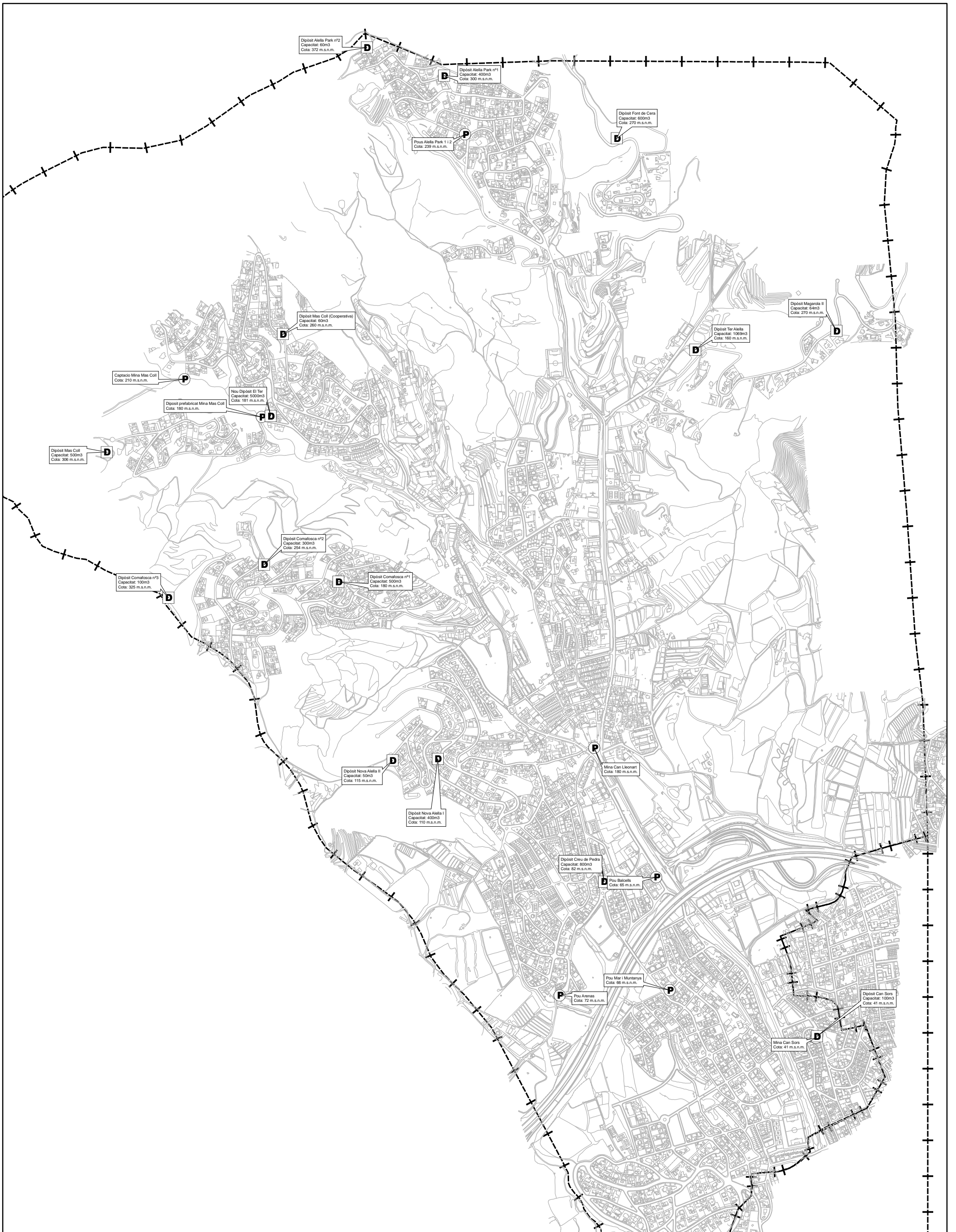
Alella Parc	
Perillositat	Inundabilitat associada a torrentades
Propostes	Estudi detallat d'inundabilitat a la part baixa del nucli, a partir de que s'ajunten les dues torrenteres (placeta d'encreuament entre els carrers de la Riera Alta i de Prat de la Riba) fins al camp municipal de futbol.

Alella Parc, C. Salvador Espriu	
Perillositat	Inestabilitat de talús, despreniments sobre la calçada
Propostes	Estabilització (ancoratges o purgues controlades) o elements de conducció dels despreniment (malles)

Can Magarola	
Perillositat	Inundabilitat
Propostes	Estudi detallat d'inundabilitat del Torrent de Coma Clara al seu pas pel nucli.

Can Magarola, Av. de sant Mateu	
Perillositat	Inestabilitat de talús, desprendiments sobre la calçada
Propostes	Estabilització (ancoratges o purgues controlades) o elements de conducció dels desprendiment (malles)

SERVEI MUNICIPAL D'AIGUA POTABLE D'ALELLA

SITUACIÓ ACTUAL

DATA:	Setembre 2011
ESCALA:	1:12.000
PLÀNOL:	1
CODI:	

REFERÈNCIES

Bibliografia:

- **Ajuntament d'Alella** (2010) "Estudi d'inundabilitat POUM d'Alella. Estudi de la inundabilitat dels sectors i polígons del Pla. Volum XII"
- **Enrique, P.** (1958) "La asociación plutónica tardi-herciniana del macizo del Montnegre, Catalánides septentrionales (Barcelona)" t: I-II. Tesis Doctoral. Inèdit
- **ICC** (1996). "Atlas climàtic de Catalunya". Institut Cartogràfic de Catalunya – Departament de Medi Ambient.
- **ICC** (2003). "Mapa Geològic de Síntesi de Catalunya a escala 1:50.000". Institut Cartogràfic de Catalunya.

Pàgines web:

<http://www.alella.cat/>